569

SCANNED

ஸ்ரீ

கிருஷ்ணபகவான் துணை.

பெரியயெழுத்து

பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்.

இது டி. கோ. ஜானகிராம் நாயகரால்

பார்வையிட்டு

கோல்டன் எலக்ட்ரிக்பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

...த்தகிராப் படங்களுடன்

விலை அணா, 12.

1924.

O-IGPU,P
N24
77580.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண சகாயம்.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப் புலவரவர்க ளியற்றிய

2 2 OCT 1924

பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்.

டி. கோபால் நாயகரது

சென்னை, கோல்டன் எலெக்ட்ரிக் பிரஸ்ஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை] 1924. [ரூபா 1.

தூருவாசமகாருஷிக்கு பஞ்சபாண்டவர்கள் போஜனமளித்தல்.

ஸ்ரீ

கிருஷ்ணசகாயம்.

பஞ்சபாண்டவர்வனவாசம்.

22 OCT 1924

விநாயகர் தோத்திரம்.

ஐந்துகரத்தோனே அரனார்திருமகனே
அறுமுகற்குமூத்தவனே ஆனைமுகப்பிள்ளையாரே
தொந்திவிநாயகரே தொப்பைகணபதியே
பானைவயிற்றோனே பழமேந்துங்கையோனே
மூலமுதலே நீர் முன்னடக்கவேணுமையா

சரஸ்வதி தோத்திரம்.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
ஈதுர்முகனார்தேவிரே தாயேசரஸ்வதியே
வாக்குவரமருள்வாய் மறையவனார்தேவியரே
இந்தக்கதைசொல்வதற்கு என்கருத்தில்வாருமம்மா
தப்புகளில்லாமல் தாயேநீவாக்கருள்வாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதைக்கு பார்வதியேமுன்னிருந்து
குற்றமதுவாராமல் கொண்டனைத்துக்காருமம்மா

கதையின் வரலாறு.

முதலாவது, சூரியவனம்.

காரானைக்கண்ணே கணபதியேமுன்னடவாய்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
வனவாசம்போனபின்பு மகாராஜனென்னசெய்வான்
அம்மான்சகுனியின் மதிமுகத்தைதான்பார்த்து
மாமன்சகுனியின் மதிமுகத்தைதான்பார்த்து
மாநாகங்கொண்டதொரு மகாராஜனேதுசொல்வான்

சபைகள் நிறைந்திருக்கச் சர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பான்
ஐவர்வனவாசம்போ யஞ்சாறுமாதமுண்டு
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
வனம்போனபஞ்சவர்கள் மாண்டாரெனவறியேன்
அம்மான்சகுனியை அகித்துவசன்கேட்கையிலே
மாமன்சகுனியுந்தான் மருமகனுக்கேதுரைப்பான்
தூதரைப்போகவிட்டு தொலைதூரமேதேடில்
வனமாய்வனங்களிலே வனவாசஞ்செய்கிறதும்
செத்ததுவும்பிழைத்ததுவும் சேதிதெரியுமென்றான்
என்றதுகேட்டவுடன் எழுந்தான்திரியோதனனும்
அங்கிருக்குந்தூதர்களை அரசுமன்னன்தானழைத்து
ஐவர்வனம்போய் அநேகநாளாச்சுதே
எந்தவனத்தி லிருக்கிறாரென்றறிந்து
ஐவர்கண்காணாதே அதிசீக்கிரம்வாரும்
காற்றாய்ப்பறந்து கடுகியேவாருமென்றான்
தாம்பூலம்வாங்கித் தானடந்தார் தூதுவர்கள்
கோட்டைகடந்தார்கள் கொத்தளமுந்தான்கடந்தார்
பட்டணமுந்தான்கடந்து பாரவனம்போகலுற்றார்
செந்நாய்புலிகரடி சீறும்வனங்கடந்தார்
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனங்கடந்து
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தகொம்பில்தானிருக்கும்
கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனங்கடந்து
சூரியவனந்தனிலே போய்ச்சேர்ந்தார் தூதுவர்கள்
பானசாலைக்குள்ளிருக்கும் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்
இருக்குமிடமறிந்து ஏகிநடந்தார்கள்
வனமாய்வனங்கடந்து வாரார்களம்பலத்தே
திரியோதிரனிருக்குஞ் சிங்காதனத்தின்முன்பாய்
சாஷ்டாங்கமாகவேதான் சரணமிட்டார் தூதுவர்கள்
மகாராஜர்மெச்சுகின்ற மன்னவரே நீர்கேளும்
சூரியவனத்திலைவர் சுகமாயிருக்கிறார்கள்
பர்னசாலைமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டோமென்றார்
அவ்வார்த்தைதகேட்டு அரசுமன்னனேதுசொல்வான்
மாமாசகுனி மன்னவரே நீர்கேளும்
எந்தவிதம்பண்ணூலும் இறவாமல்பஞ்சவர்கள்

தப்பிப்பிழைத்து யிருக்கிறார் தாரணியில்
வனவாசந்தீர்ந்து வந்தார்களாமானால்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிராச்சியங்கேட்பாரே
வாராமல்பஞ்சவரை வனத்திலேகொல்லுகைக்கு
ஆலோசனைசொல்லுமையா அம்மானெனவுரைத்தான்
மாமன்சகுனி மருமகனுக்கேதுரைப்பான்
செல்வமருமகனே திரியோதிரா அஞ்சாதே
ஐவரைக்கொல்லவென்றால் ஆலோசனைசொல்லுகிறேன்
தேவலோகத்திற்குஞ் சினமுற்றதுருவாசர்
(அவரை)வருந்திதபசுபண்ணால் வந்திடுவாரிப்பொழுதே
வந்தபொழுதில் வருந்திச்சரணம்சொல்லி
அரிசில்சமைத்து அமுதுபடைத்தீரானால்
போஜனமிட்டு புகழ்வேந்தேபொற்பதத்தில்
சரணமடைந்தால் சந்தோஷப்பட்டிடுவார்
துருவாசர்தன்மகிமை சொல்லிமுடியாது
தேவராலாகாது ஜெயிக்கமுடியாது
ஆராலுமாகாது அந்தரிஷியைஜெயிக்க
அப்படிக்கொத்தவரை அழைத்துநீரன்னமிட்டால்
சந்தோஷப்பட்டிடுவார் தபசிற்பெரியவரும்
ஐவரைக்கொல்லுதற்கு அவரைமனுகேட்டால்
நல்லதென்றுசொன்னால் இராச்சியமுன்னுதடா
யாராலேயாகும் ஐவரைக்கொல்லவென்றால்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இராஜன்திரியோதிரனும்
உள்ளங்குளிர்ந்து உடனேகத்தானெழுந்தார்
அங்கொருவர்தானறியா தரவக்கொடியோனடந்தான்
முத்துமிதியடியை தொட்டுநடந்தசைந்தான்
பூங்காவனம்புகுந்து புதுக்கங்கைநீராடி
ஸ்நானங்கள்செய்து சபதபமும்தான்முடித்து
நினைத்துசிவனை நெற்றியில்வெண்ணீரணிந்து
அரகராவென்று அள்ளியிட்டான்வெண்ணீறு
ஜலங்களைக்கொண்டு நிலங்களைச்சுத்திபண்ணி
தெற்பாசம்போட்டு திரியோதிரராஜன்
துருவாசமகாரிஷியை அருகேவரத்தானினைந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கருத்தில்நினைந்தானே
அருந்தபசுபண்ணானே அரவக்கொடியோனும்
அப்போது அந்தரிஷி யறிந்துஞானதிருஷ்டியினால்

சர்ப்பக்கொடியோன் தபசு நிலையறிந்து
சந்தோஷமாகி தான்வருவார் அந்தரிஷி
சடையுஞ்சடைமுடியுந் தம்பிரானைப்போல
கையில்கமண்டலமும் காசாம்பரமணிந்து
தெண்டுகமண்டலமுந் திருநீற்றுக்கோபியுடன்
வருகிறா ந்தரிஷி வானுலகந்தான்கடந்து
வனமாய்வனங்கடந்து வாழ்மலையுந்தான்கடந்து
திரியோதிரன் தபசு நிலைசேரவந்தரிஷி
கண்டவுடன்மன்னன் கடுகியேதானெழுந்து
மூக்காலுமன்னன் முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
ஆண்டவரேஐயாவே அடியேன்சரணமென்றான்
சிறந்ததுருவாசரிஷி சித்தமகிழ்ந்தேகுளிர்ந்து
என்னையழைத்ததுதா னேதுகருமமென்றார்
மனதில்நினைத்ததெல்லாம் மன்னுவுரையுமென்றார்
அஞ்சிப்பயந்தவனும் அரசுமன்னன்ஏதுசொல்வான்
அமுதுபடைக்கவென்று அநேகநாளென்மனதில்
எண்ணியிருந்தேன்காண் இதுவேகருமமல்லால்
வாரும்மகாரிஷியே வருவீர் அமுதுசெய்வீர்
வருந்தியழைத்துவந்தான் மாளிகைவாசலிலே
வட்டமணைபோட்டு வந்திருமென்றுசொல்லி
கைக்குச்சலங்கொடுத்தான் கட்டழகன்கோமானும்
தலைவாழையிலைபோட்டுத் தண்ணீருந்தான்தெளித்தான்
மூக்கனியுஞ்சர்க்கரையும் முன்படைத்தான்திரியோதிரன்
கட்டுவர்க்கமுடனே காவலனுந்தான்படைத்தான்
உண்ணுமுண்ணுமென்று வுபசாணைபண்ணலுற்றான்
அத்தனைபோஜனமும் அருந்தினாந்தரிஷி
உண்டுபொசித்தாராம் உள்ளங்குளிர்ந்தாராம்
கையலம்பிக்கொண்டுமவர் கனிவாயுஞ்சுத்திபண்ணி
சிங்காதனத்தினிலே சேர்ந்தாரேயந்தரிஷி
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிராஜன்
பொற்றாம்பாளந்தன்னிலே புட்பமுஞ்சந்தனமும்
தங்கத்தாம்பாளத்தில் தாம்பூலந்தான்கொடுத்தான்
மெத்தமகிழ்ந்தாரே மேன்மைதுருவாசரிஷி
சர்ப்பக்கொடிபடைத்த சதிமன்னனைப்பார்த்து
(உனக்)கென்னமனதில் இஷ்டமெல்லாங்கேட்டுவிடும்
மனதில்நினைத்ததொரு வரங்கேளுந்தாரேனென்றார்

என்றுமவருரைக்க யேதுரைப்பார்திரியோதிரன்
ஏதுவாந்தருவீ ரென்றுரைத்தான்திரியோதிரன்
அப்போது அம்முனியும் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வார்
(நீ)கோரும்வரங்களெல்லாம்கொப்பெனவேதாரே மென்
ரூர், அப்போதுதிரியோதிரன் ஆணழகனேதுசொல்வா
ன், பங்காளிப்பிள்ளைகள் பஞ்சவர்களைவருண்டு
ஐவர்வனவாசம் ஆரணியம்போனர்கள்
சூரியன்வனத்திலேதான் இருக்கிறர்பஞ்சவர்கள்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அனேகமனதாகி
உம்மைவருந்தினேன் உண்மையுள்ளமாமுனியே
பஞ்சவரைக்கொல்வேனென்று பாவசமாய்ச்சொல்லுமெ
ன்ருர், எந்தவகையாலும் இறக்கவகைபண்ணுமென்ற
ன், பாதம்பணிந்தானே பாம்புக்கொடியோனும்
தூருவாசமகாரிஷியுஞ் சொல்லுகிறன்வாய்திறந்து
ஏதுதானும்மைசெய்தா ரிராஜாக்கள்பஞ்சவர்கள்
எப்படிக்கொல்வேனே னிராஜாக்கள்பஞ்சவரை
திரியனதுகேட்டு செப்புவான்வாய்திறந்து
ஆரணியந்தன்னிலே ஐவாருகிற்சென்று
போஜனங்கேட்டாலே புகழ்வேந்தர்பஞ்சவரை
ஐவருக்குபோஜனங்க ளங்கேகிடையாது
வெந்தசோருண்டு விதமறியார்பஞ்சவர்கள்
போஜனமில்லையென்ருல் பொட்டெனவேசாபமிட்டு
கல்லாகமண்ணாகக் காவலரைச்செய்துவிட்டு
கடுகிவந்துசேதிசொல்லும் கனத்தரிஷியாரே
போய்வாருமென்று பொருந்தவேதெண்டனிட்டார்
தூருவாசமகாரிஷியுஞ் சுருக்காகவேயெழுந்து
தெண்டுகமண்டலமுஞ் செம்புலித்தோலாசனமும்
கடுகிநடந்தாரே காடுஞ்செடிநோக்கி
அஸ்திஞபுரந்தாண்டி ஆறுஞ்சுனைதாண்டி
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
சில்லென்றுபூத்த செடியும்வனந்திரமும்
கடுகிவருகிருர் கனத்தரிஷியவரும்
ஏழுலகையாண்ட யெம்பெருமாளிதையறிந்தார்
அடியளந்தமாயவனர் ஆதிமூலமேதுசெய்தார்
நம்பினவரைக்காக்கும் நாராயணரெழுந்து
காவலர்கள்பஞ்சவர்க்கு கனமோசம்வந்ததென்று

ஐவர்பஞ்சபண்டவர்க்கு அனர்த்தம்வருகுதென்று
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதென்று
தோளிற்செபமாலே சோரவிடநாளாச்சே
பாவிகொடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
என்றும்பகையாளி யேற்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
இங்கேயிருந்தோமென்ருல் இறந்திடுவார்பஞ்சவர்கள்
நம்பினேமென்றவரை நாமலவோகாக்கவேணும்
என்றுயெழுந்தாரே எம்பெருமாள்மாயவனும்
துவாரகாபுரிதாண்டி துழாய்மௌலிதான்வாரார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலேத்தான்தாண்டி
சிறந்ததுருவாசருடன் சேர்ந்தாரேயெம்பெருமாள்
ஆலிங்கனம்பண்ணினர் ஆயர்பெருமாளும்
இந்தவனத்துக்கு யேதுவகையாய்போறீர்
எங்கேநீர்போறீர்காண் என்ருர்பெருமாளும்
மகரிஷி துருவாசர் வாய்திறந்தேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளே வந்ததென்னயிவ்வனத்தே
பார்வேட்டையாகவே பாரவனங்கள்வந்தேன்
வனசாரியாகவே வந்தேன்காணிவ்வனத்தே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அந்தரிஷியேதுசெல்வார்
ஐவரிருக்குமந்த அடவியிலேபோய்ச்சேர்ந்தார்
பஞ்சவர்கள் தாமிருக்கும் பாரவனங்களிலே
புண்ணியவானேவரையும் போஜனங்கேட்கவந்தேன்
என்றுசொல்லிக்கேட்டு எம்பெருமாளானவரும்
நாமும்வருகிரேும் ராஜாக்களேப்பார்க்க
கூடநடந்தாரே கோபாலசுவாமியவர்
இருவருமாகவே யிருண்டவனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
செந்தாய்புலிகாடி சீறும்வனந்தாண்டி
பாதிரிமுல்லே பருத்தவனந்தாண்டி
ஒருநாரைக்கிருநாரை வொசந்தகொம்பிலேயிருக்கும்
கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனந்தாண்டி
கடுகிவருகையிலே கரியபாலென்னசெய்தார்
பலாமரத்தைகண்டதுவும் பாரளந்தாரேதுசொல்வார்
மெத்தப்பெரியவரே வேணதவஞ்செய்தவரே
இந்தப்பலாயிலேதான் ஏதுக்குதவுமென்ருர்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமல்லோ அரியரிஷியேதுசொல்வார்

இந்தப்பலாயிலையி லினியபோசனங்களுண்டால்
பலாயிலையிற்போசனங்கள் பண்ணவர்க்குயிட்டாலே
அமாருக்குஅற்புதங்காண் ஆர்க்குங்கிடையாது
எல்லோர்க்குங்கிட்டாது ஸ்ரீராமாவென்றுசொன்னார்
உச்சிதங்கள்தான்கேட்டு உவந்துநடக்கையிலே
அந்தவனங்கடந்து அடுத்தவனம்போகையிலே
காமதேனுப்பாலை கருங்கல்லுப்பாறையிலே
காந்துயிருக்கிறதை கண்டார்பெருமாளும்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவர்க்கேதுரைப்பார்
மெத்தப்பெரியவரே வேணதவஞ்செய்தவரே
தூயதவத்திற்சிறந்த தூருவாசமாமுனியே
காமதேனுவின்பாலுங் காரியத்துக்காகுமோதான்
இது எதுக்குதவுங்கா னென்றார்பெருமாளும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அந்தமுனிஏதுசொல்வார்
தேவலோகந்தனிலே தேவருக்குங்கிட்டாது
ஆர்க்குங்கிடையாது அமாருக்குங்கிட்டாது
இது எடுத்துபொசித்தாலே ஈஸ்பாருக்கற்புதங்காண்
என்றுசொன்னவார்த்தைகளை எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுமவர் சாமிநடந்தாராம்
அடுத்தவனந்தனிலே அவரிருவர்போகையிலே
தாமரைத்தடாகத்தை சாமிகண்டேதுசொல்வார்
ஐயாபெரியவரே அமார்க்கரிதானவரே
இந்தஜலந்தானும் எதுக்கு ஆகுமென்றார்
தூருவாசமகாரிஷியுஞ் சொல்லுகிறார்பொட்டெனவே
தாமரைப்பொய்கையிலே ஸ்நானங்கள்செய்தாலும்
தபங்கள்ஜெபங்கள்பண்ணி தாகத்துக்குண்டாலும்
சிவனேயவனுகுஞ் செப்பமுடியாது
என்றுசொன்னவார்த்தை யெம்பெருமாள்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுமப்போ சாமிநடந்தாராம்
இருவருமாகவே ஏகிவழிநடந்தார்
சூரியன்வனந்தனிலே சேர்ந்தாரிருவருமாய்
பர்னசாலைமேலிருந்த பஞ்சவர்கள்கண்டுவிட்டார்
மாயன்பெருமாளும் மாமுனியானவரும்
வருகிறாரென்றுமந்த மகாராஜர்தானெழுந்து
திடுக்கிட்டுத்தான்பதைத்துச் சீக்கிரமாய்த்தானெழுந்து
எதிர்கொண்டுஓடிவந்து இரங்கியேதெண்டனிட்டார்

சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமென்றுதெண்டனிட்டு
கடிகிழடிகியே காட்டுத்தழையொடித்து
ஐந்தடுக்குமெத்தையதாய் ஆசனம்போட்டார்கள்
இட்டசிங்காதனத்தில் ஏறியிருவருமாய்
பச்சிலைமெத்தையிலே பதியக்கொலுவிருந்தார்
தக்கப்புகழுடைய தருமாவர்கூறுவார்
திரியோதிரன்செய்த சேதிதனைக்கேட்டீரோ
நாடோடிருந்தவென்னை ராஜமன்னன்தானழைத்து
விருந்தருந்தவாருமென்று விருந்தோலைதானனுப்பி
வருந்தியெனையழைத்து வஞ்சனைகள்பண்ணினனே
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
வாரவழிதனிலே வசிகளைத்தான்புதைத்தான்
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
பொற்குழிவெட்டியே பொற்சிங்காதனங்களிட்டு
கொல்லநினைத்தானே குடிகேடன்மாபாவி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
எண்ணையிட்டுக்கொள்ளுமென்றுஎங்களையுந்தானழைத்து
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
நீரிற்கழுநாட்டி நீராடிவாருமென்றான்
குளத்தில்வசிநாட்டிக் கொப்பெனவேபோங்களென்றான்
அதுக்கும்பிழைத்தோமே அரிராமர்புண்ணியத்தால்
உண்ணுகிறசாதத்திலே ஒருக்காலேநஞ்சையிட்டான்
குடிக்கிறதண்ணீரில் கொலைகாரன்நஞ்சையிட்டான்
கொல்லநினைத்தானே குடிகேடன்சத்திராதி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆண்டவனேயுன்னருளால்
அரசர்சபைநடுவே அம்பலத்தார்தங்கள்முன்னே
சொக்கட்டான்போட்டான்காண் சோழிவிளையாடி
பகடசாலைபோட்டு பந்தியங்கள்பேசினன்
நாடுகளுஞ்சீமைகளும் ராச்சியம்தான்பறித்தான்
தூயசீமையேழுந் துரைத்தனமுந்தான்பறித்தான்
பெருத்தவிலங்குமிட்டு பெருங்கிடங்கிலேயடைத்தான்
காற்றுநுழையாத கல்லறைக்கிடங்கிலிட்டான்
தள்ளியிழுத்துவந்து தாள்விளங்குபோட்டுவிட்டான்
அரசர்சபைநடுவே அம்பலத்தார்தங்கள்முன்னே
அறையிலிருந்தபெண்ணை அம்பலத்திற்கொண்டுவந்து

பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணை பாவையழகியவரை
அரசர்சபைநடுவே அம்பலமேற்றிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லியல்லோ துகிலுரிந்தான்மாபாவி
வாய்வரிசையில்லாமல் வம்பாகப்பேசினனே
பாரவனவாசம் பன்னிரண்டுவருடம்வரை
ஆரணியம்போயிருந்து அப்பாலொருவருடம்
அக்கியாதவாசம் யார்க்குத்தெரியாமல்
ஊரில்உருமாறி யொளித்திருந்துவந்தாக்கால்
காடுதிரிந்துவந்தால் காசிநகர்தாரேனென்றான்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுதாரேனென்றான்
பாரவனவாசம் பரதேசம்வந்துவிட்டோம்
எங்கள்-பொழுதுதொலையுமோ பூமியரசாளுவமோ
என்றுதெளியுமோ எக்காலம்சென்றிடுமோ
நாங்கள்சுகமாக ராச்சியத்தையாளுவமோ
உம்முடையதிருவுள்ளம் எப்படியோநாமறியோம்
பாதஞ்சரணமென்று பணிந்தாரேதருமராயர்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவர்யேதுசொல்வார்
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைப்பாரொருவருண்டோ
வரும்வினைவந்தாலே மடியேந்தவேண்டாமோ
ஈசனெழுதியதில் எள்ளளவுங்குறையாது
என்று-பிரியவசனத்தை பெருமாளுரைத்தாரே
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
இந்தரிஷியாரும் யேதுகவையாகவந்தார்
என்றுமவர்கேட்க யேதுசொல்வார்மாயவரும்
வந்தவருத்தத்தை மாயவரும்கேளுமென்றார்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இயலானதருமலிங்கம்
துருவாசமாமுனிக்குத் தெண்டஞ்சமர்ப்பித்து
சொல்லுவார்வாய்திறந்து சொற்பெரியதருமலிங்கம்
அடியேனைத்தேடியே ஆண்டவரேவந்ததென்ன
கமலபதம்நொந்திடவே கால்நடையாய்வந்தீரே
செந்தாமரைப்பாதம் செம்புண்ணாய்ச்சிவந்ததுவே
தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமென்றார்மாமுனியே
துருவாசமாமுனியும் சொல்லுகின்றார்வாய்திறந்து
குருகுலவங்கிஷத்தில் குந்தியார்புத்திரரே
போஜனங்கேட்கவந்தேன் புகழ்பெரியதர்மரேதான்
தேவருக்குமற்புதமாய் சிவனார்க்குப்பிரீதியாக

இப்போதுபோஜனங்கள் இட்டாலேயல்லாது
கல்லாய்ச்சபிப்பேனென்றார் கனத்தரிஷியாரும்
மெத்தப்பயந்தாரே வில்வேந்தர்தருமராஜர்
ஆயவரைப்பார்த்துமல்லோ அனேகவிசாரமிட்டார்
மடிந்துவிடுங்காலம் வந்ததுயென்னசெய்வோம்
என்றுபுலம்புகையில் எம்பெருமானேதுசொல்வார்
வீமாமதகரியே வேல்வேந்தாவாருமென்றார்
பருத்தவனங்களிலே பலாயிலேநீபறித்து
கருங்கல்லுமேலாகக் காமதேனின்பாலிருக்கும்
காராம்பசும்பாலைக் கடிகியேபார்த்தெடுத்து
தாமரைப்பொய்கையிலே ஜலங்கொண்டுவாருமென்றார்
என்றுசொல்லமாயன் எழுந்துநடந்தான்வீமன்
கடிகிமுடுகியே காற்றாய்ப்பறந்துவந்து
காமதேனின்பாலையவன் கடுகியேபோர்த்தெடுத்து
பருத்தவனங்களிலே பலாயிலேதான்பறித்து
தாமரைப்பொய்கையிலே ஜலங்கொண்டுஓடிவந்தான்
தூருவாசமாமுனியே சுவாமியெழுந்திரென்றார்
கைக்குஜலங்கொடுத்து கடுகவேதருமராயர்
வட்டமனைபோட்டு வந்திருஞ்சுவாமியென்று
பலாயிலைபோஜனங்கள் பாங்காய்ப்படைத்தார்கள்
உபசாரனைபண்ணியே உண்ணுமையாசுவாமியென்றார்
போஜனத்தைமாமுனியும் பொசித்தபிரகாரம்
ஆயாசந்தீர்ந்தாரே அந்தரிஷியாரும்
கையலம்பிக்கொண்டாராம் கடுகிமகிழ்ந்தாராம்
தாம்பூலமும்வாங்கிச் சந்தனமுந்தானணிந்து
ஐவரைக்கொல்லவந்த அந்ததூருவாசரிஷி
தேவர்களருந்துகிற திவ்வியமானபோஜனங்கள்
போதப்படைத்தார்கள் புகழ்வேந்தர்பஞ்சவர்கள்
இப்படிக்கொத்தவரை எப்படிக்கொன்றிடலாம்
என்றுமனமகிழ்ந்து இராஜாக்களைவாழ்த்தி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அந்தரிஷிவாழ்த்தினார்
ஐவரையும்வாழ்த்தி ஆயரைதெண்டனிட்டு
இருங்களிருங்களென்று எழுந்துநடந்தாரே
கடிகிமுடுகியே கரியமலைதான்தாண்டி
சூரியன்வனந்தாண்டி சுருக்காகவருகிறாராம்
காடுகள்தாண்டியே கரியமலைதான்தாண்டி

அஸ்தினுபுரத்தை அடுத்தாராமந்தரிஷி
திரியோதிரனிருக்குந் திருச்சபைதன்னில்வந்தார்
திரியோதிராஜன் தெண்டனிட்டான்மாமுனியை
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு ஐயாசரணமென்ருன்
சிங்காதனம்போட்டு சீராகவீற்றிரென்ருன்
ஆசனத்தின்மேலாக அந்தமுனிவீற்றிருந்தார்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்கேட்பான்
ஐவரையுங்கொன்று அதம்பண்ணிபோட்டீரோ
கல்லாய்ச்சபித்தீரோ கடுகியேவந்தீரோ
என்றுசொல்லிக்கேட்டானே இயலானராசதுரை
தூருவாசமாமுனிக்குத் தோஷமொழிகேளாமல்
கோபமிகக்கொண்டு கொப்பெனவேயேதுசொல்வார்
ஐவரையுங்கொல்லென்று அனுப்பினுய்பாதகனே
ஐவர்போலுபசரணை ஆரொருவர்செய்ததில்லை
தேவர்கள்தானருந்துந் திவ்வியமானபோசனங்கள்
போதப்படைத்தார்கள் பொன்னடியைத்தான்வணங்கி
சரணமடைந்தார்கள் சந்தோஷமாகிவந்தேன்
ஐவரையுங்கொல்லவென்று அனுப்பினுய்பாதகனே
உன்னுடையவங்கிஷத்தில் ஒன்றும்விளங்காது
ஐவருடகையாலே அனர்த்தமாய்ப்போகவென்று
சாபங்கொடுத்தாரே சமர்த்துள்ளமகாமுனியும்
செப்பிநடந்தாரே தெய்வலோகந்தனிலே
தூருவாசமாமுனியும் தெய்வலோகந்தனிலே
அப்போதிரியோதிரன் அங்கேவிசனமாய்
எண்ணுதஎண்ணமெண்ணி இருந்தான்திரியோதிரன்
ஐவருக்காகவே ஆயரிருக்கும்போது
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரப்பெருமாள்
தூயகேவுலகிருக்குத் தூருவாசமாமுனியை
அரவக்கொடியோனும் அனுப்பினுனும்மைக்கொல்ல
திரியோதிரன்சொற்படிக்குச் சீருந்தூருவாசமுனி
உம்மைக்கொல்லமனதாகி கோபித்துவந்தாரே
அதுவறிந்துங்களை நான் ஆதரிக்கஇங்குவந்தேன்
அல்லாதேயாமாளுல் அநீதமாய்மாண்டிடுவீர்
என்றுரைக்கமாயவரும் ஏதுரைப்பார்தருமருமே
உம்மைநம்பியல்லோ உயிர்கொண்டுலாவுகிறேும்

நீரே துணையல்லால்!வேறு துணையுமுண்டோ
நம்பினபேர்களையே ரட்சிக்குந்தேவனல்லோ
அடியாரைக்காக்கின்ற ஆதிபரம்பொருளே
ஏழைகளைக்காக்கின்ற எம்பெருமாளாண்டவரே
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பாரவனந்திரியுமட்டும்
ஏதுவினைவருமோ எம்பெருமாளாண்டவரே
இன்னமென்னவஞ்சனையோஎம்பெருமாள்நானறியேன்
வரும்வினையாவுக்கும் மாயவரே துணைவாரும்
அரக்குமாளிகையில் ஐவரைக்காத்தீரே
அபயமென்றதுரோபதைக்கு அட்சயத்துகில்கொடுத்தீர்
உன்மகிமையாறிவார் உலகளந்தமாயவரே
சரணஞ்சரணமென்று தாள்பணிந்தார்பஞ்சவர்கள்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டார்பஞ்சவர்கள்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
ஐவர்மேல்பட்சம் அதிகம்பிரியமுமாய்
சந்தோஷப்பட்டுசுவாமி தன்னுடன்மனங்குளிர்ந்தார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
இந்தவனந்தாண்டி இனியவனம்போங்களென்றார்
மற்றொருவனத்திலேதான் மன்னவரேபோங்களென்றார்
அடுத்தவனந்தனிலே ஐவரும்போய்வாசம்பண்ணூர்
தெற்குமேற்குக்கிழக்கு சேனதூரஞ்சென்றாலும்
வடக்குதிசையிலேதான் மன்னவரேபோகவேண்டாம்
ஏதுவினைவந்தாலும் என்னை நினைத்திடுங்கள்
என்றுமவர்சொல்லி எம்பெருமாள்தானெழுந்தார்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போய்நடந்தார்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
அழகாய்துவாரகைக்கு ஆண்டவரும்போய்நடந்தார்

முதலாவது, சூரியவனம் முற்றிற்று.

பாம்பாக/சபிக்கப்பட்டிருந்த இராமரிஷி பாண்டவர்களை|எடுத்து விழுங்க கிருஷ்ணபகவான் எலியாகநுழைந்து விடுதலைசெய்தது.

௨-வது, ராமரிஷிவனம்.

இரண்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
அந்தவனந்தாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
முன்னைமுசுட்டையும் முகுழ்விரித்தது துவனை
பன்னைக்கலவையும் பறட்டைபுளிக்காணை
தின்றுதிரிகிறார்கள் தேசாந்திரிபோலே
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
ஐந்தடுக்குபர்னசாலை அவ்வனத்திலுண்டுபண்ணார்
எழடுக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
பர்னசாலைமேலாகப் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
அந்த-வனத்திலேஐவர் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
அந்தவனத்திலேதான் அழகானராமரிஷி
தபசிற்பெரியவரும் தம்பிரானானவரும்
சரணங்கள்பண்ணினாலே சாதங்கறியிடுவான்
போஜனங்களிட்டுமல்லோ புஷ்பங்கள்தான்கொடுப்பான்
காவிகாசாம்பரமும் கைமணியுந்தான்கொடுப்பான்
புலித்தோலுமாசனமும் பொருந்தவேதான்கொடுப்பான்
சரணமடைந்து சாமிபோல்வாருமென்பான்
தாதர்பெரியவர்கள் தப்பெடுத்துவந்தாலும்
அரிராமாவென்றுசொல்லி அனந்தம்பேர்வந்தாலும்
ராமாராமாவென்றசத்தம் ராமரிஷிகேட்டாலும்
அரிகரியென்றசத்தம் அந்தரிஷிகேட்டாலும்
கோவிந்தாவென்றசத்தம் குருமுனிதான்கேட்டாலும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொப்பெனவேதானெழுந்து
சீறிவரும்புலிபோல் சிவ்வெனவேதானெழுந்து
கையிற்றடியெடுத்து கடிகியடிப்பானே
வாரியெடுத்துமவர் வல்லுயிரைக்கொள்ளைகொள்வான்
அப்படியாகவே அநேகநாளிருக்கும்போது
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையதுவறிந்து
தள்ளாடுங்கிழவனைப்போல் தானேவடிவெடுத்தார்
பாத்தமுகம்நிறைத்த பழுத்தமாம்போலே

தாதவடிவாக சாமிவருவாராம்
ராமரிஷியிருக்கும் நல்லவனந்தனிலே
அந்தரிஷியிருக்கும் ஆச்சிரமமுட்புகுந்து
ஹரிஓம்ஹரிஓமென்று அடித்தாரந்தப்பதனே
சாரங்கபாணியென்று சங்குதனேத்தாளுதினர்
அந்தசத்தந்தான்கேட்டு அரியரிஷிதானெழுந்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொப்பெனவேதடியெடுத்து
ஆனேயின்மேலேதான் ஆண்சிங்கம்புகுந்தாப்போல்
தாதனெருவனேயும் தடியாலடிக்கலுற்றுன்
மாறியடித்தானே மதம்பெரியராமரிஷி
அந்தஅடிபட்டுக்கொண்டு அரிகரிராமாவென்றூர்
மறுகாலொருதாமும் மாரினன்ராமாவென்றூர்
அவ்வடியும்பட்டுக்கொண்டு அரிகரிராமாவென்றூர்
அவன்-மாறியடித்தானே மாயனென்றறியாமல்
சுழட்டியடித்தானே சுவாமியென்றறியாமல்
அவ்வடியும்பட்டவுடன் அரிராமர்கோபமாகி
கண்கள்சிவந்துமல்லோ காந்தாளமுமெழும்பி
ஆகாயமாகவே வளர்ந்தாரே ஆயரங்கே
விஸ்வரூபமாகவே மேகவண்ணன் தான்வளர்ந்தார்
கண்டானேராமரிஷி கால்கைதடுமாறி
அடித்தொடையுங்காலும் அதிரவிடவிடென்ன
மெத்தப்பயந்து விழுந்தானடிபணிந்தான்
சுவாமிசரணமென்று தாள்பணிந்தான்ராமரிஷி
மூக்காலுந்தெண்டனிட்டுமுடிவணங்கிபோற்றிசெய்தான்
அப்போதுமாயவரும் அருளாளரேதுசொல்வார்
போஜனங்கள்போடுறதும் போதப்பணியுறதும்
மயேஸ்பரரடியார்க்கு வணங்குவதேயல்லாது
எந்தனடியாரை இகழ்ச்சியாய்ப்பேசுறதும்
மாறியடித்துமே வாயாத்தம்பண்ணுறதும்
அகந்தைகள்பண்ணுறதும் ஆகுமோராமரிஷி
..காதகாரியங்கள் அனர்த்தங்கள்தேடிக்கொண்டீர்
வார்த்தைகேட்டுமே இயலானராமரிஷி
..யயாகி விஷ்ணுவைத்தான்பணிந்து
..ரய்புதைத்து கடிகியேயேதுசொல்வான்
..கம் அடியேனறிந்திருப்பேன்
..கம் ஒருக்காலும்நானறியேன்

தேடியுங்காணாமல் தேவரீருன்பாதம்
ஆண்டவரேயுமைக்காண அநேகநாள்தவமிருந்தேன்
கோடித்தவமிருந்துங் கோவிந்தனைக்கண்டதில்லை
ஆகையினாலேநான் ஆயர்வுமைக்காண
உம்முடையவடி யாரை உதாசினம்பண்ணுறது
இந்தவிதமாக இருந்தேநெடுநாளாய்
என்வினையகன்றதின்று எம்பெருமாளும்மாலே [ன்
உன்பாதமதைக்கண்டபோதே பாவங்கள்போக்கிவிட்டே
அஞ்சிப்பயந்தவனும் ஆசாரப்பண்ணினான்
காயாம்புவண்ணருமே கரியமாலேது சொல்வார்
அகந்தைகள் செய்ததில்லை அனேகபாவமுந்தனுக்கு
சாபம்பிடியுமென்றார் சௌரிபெருமாளும்
ஆயிரவருஷமட்டும் அரவமாய்ப்போகவென்றார்
தாராமுக்கன்மலைப்பாம்பாய்ச் சாபமிட்டாரெம்பெருமாள்
அப்போதுராமரிஷி ஆயனையேதுகேட்பார்
எம்பெருமாளிச்சாப மெப்போதுதீருமென்றார்
அப்போதுமாயவரும் அருளாளரேது சொல்வார்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்வாறார்கள்
வனவாசம்போறார்கள் மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
தருமர்தம்பிநால்வர்களைத் தானெடுத்துவிழுங்கிடுவீர்
வெற்றிமதயானை வீமனருச்சுனனை
நகுலசகாதேவர் ராஜாக்கள் நால்வரையும்
எடுத்துவிழுங்கியே இருக்கின்றவேளையிலே
அருச்சுனவில்லாலுன் அங்கம்பிளந்துவிடும்
அந்தச்சமயத்தில் அங்கேநான்வந்திருப்பேன்
நான்வந்திருந்து நற்சாட்சிதாரேனென்றார்
அப்போதுராமரிஷி ஆயரிட்டசாபத்தால்
அரிராமர்சாபத்தால் அப்பாம்புமுண்டாச்சு
அநேகநாளாய்ப்பாம்பு அவ்வனத்திலேயிருக்கும்
அதுவறியார்பஞ்சவர்கள் அவ்வனத்திலேயிருக்கும்
இராமரிஷிவனத்தில் இராஜாக்கள்தானிருந்தார்
பர்ணசாலையுண்டுபண்ணி பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
காயும்பழமும் கந்தமூலங்களுண்டு
ஐவருக்குமங்கேதான் ஆலித்திருக்கும்போது
தெற்குமேற்குக்கிழக்கு தேடிகனிபறிப்பார்
வடக்குதிசைநோக்கி மன்னர்கள்போறதில்லை

அவ்வனத்திலேயொருநாள் அடங்காதவீமனவன்
மெத்தவகங்காரமுடன் வீமனுமங்கேநினைவாய்
கடுகியெழுந்திருந்தான் கனிகள்பறிக்கவென்று
வடக்குதிசைதனிலே மாயன்போகாதேயென்றார்
காயுங்கனியுமங்கே கடுகியேகிட்டாதோ
வேண்டியராட்சதர்கள் வேதமுனிகளுண்டோ
அவ்விடத்திலதிசயங்க ளெல்லாமறிவோமென்று
கடிகியெழுந்திருந்தான் கட்டழகன்வீமனவன்
சல்லடங்கள்போட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
கையில்கெதையெடுத்து கடுகியேதானடந்தான்
வடக்குதிசைநோக்கி வாரான்மதகரியான்
காயுங்கனியுமங்கே கடுகப்பழுத்திருக்கும்
அவ்விடத்திலேகனியும் அனேகம்பழுத்திருக்கும்
அருநெல்லிசிறுநெல்லி அழகானதமர்த்தைகளும்
கொச்சித்தமர்த்தையுடன் குடகுபலாப்பழமும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியும் வண்ணப்பலாப்பழமும்
மட்டில்லாப்பழங்களெல்லாம் வனத்திலேசொரிந்திருக்கும்
அளவில்லாக்கனிகளெல்லாம் அவ்வனத்தில்தானிருக்கும்
கண்டானேவீமனவன் கண்கள்மிகக்குளிர்ந்தான்
பார்த்தானேவீமனவன் பார்வைரெண்டுந்தான்குளிர்ந்தான்
அங்கேகனிகள் அநேகம்பழுத்திருக்க
மெத்தகனிகளிங்கே வேணதெல்லாந்தானிருக்க
உண்டுபிழைப்பார்க ளென்றல்லோவுலகளந்தார்
தின்றுபிழைப்பார்க ளென்றுதிருமாலும்
வடக்குத்திசைபோகாதே யென்றாரேமாயவரும்
சாமிபெருமாளவர் சதிநினைவைக்கண்டோமே
என்றுமனதிலெண்ணி ஏங்கிநடத்தானே
எண்ணுதுமெண்ணினான் இயலானவீமனவன்
அந்தவனத்தி லவனுகவுள் றுழைந்து
மரத்தின்மேலேறினான் மதவீமராஜனவன்
உச்சியிற்கனிபறித்து உண்டுபொசித்தான்காண்
காயுங்கனிபறித்து கடுகவேதான்பொசித்தான்
வாயாரத்தின்றுமே வயிராரத்தான்பொசித்தான்
அண்ணருந்தம்பியர்க்கும் அனேகங்கனிபறிக்க
அறுநெல்லிசிறுநெல்லி அழகாந்தமர்த்தையுடன்

சோலைப்பலாக்கனியும் தூய்யவிளாங்கனியும்
கிளையைவளைப்பானுங் கிள்ளியொருபழம்பறிப்பான்
செடியையவளைப்பானும் சிவந்தபழம்பறிப்பான்
அங்கேகளிக் ளனேகம்பறிக்கையிலே
அடுத்தபுதரிலே தானாவமெழுந்திருந்து
சரிந்தவனத்திலேதான் சர்ப்பமெழுந்திருந்து
மதவீமராசாவை மலைப்பாம்புகண்டதுகாண்
தாராமூக்கன்மலைப்பாம்பு சந்தோஷமாகவேதான்
மனதுமிகக்குளிர்ந்து மதகரியானருகில்வந்து
வாயைத்திறந்துமங்கே மதவீமனையெடுத்து
எடுத்துவிழுங்கிற்று இயலானவீமனைத்தான்
பாம்பென்றுபார்த்ததில்லை பாரமதவீமன்
சர்ப்பமென்றுபார்த்ததில்லை சமர்த்துள்ளவீமனவன்
கால்கொண்டதூரமட்டும் வீசிநடந்தானே
விசைகொண்டதூரமட்டும் வீசிநடந்தானே
வழியுந்தெரியாமல் வந்தவிடங்காணுமல்
பாதைதெரியாமல் பாம்பென்றறியாமல்
பெருங்குடல்சார்ந்துகொண்டான் பெருமாநிகர்வீமன்
அடிக்குடல்மேல்சார்ந்துகொண்டான் அந்தமதவீமன்
பாம்பென்றறிந்தானே பாரமுடிவேந்தன்
சர்ப்பமென்றறிந்தானே சமர்த்துள்ளவீமனவன்
எண்ணுதுமெண்ணி இருந்துவிசாரமிட்டான்
அண்ணரைத்தம்பியறை அல்லவரைநான்பிரிந்து
கூடப்பிறந்தவரை கொற்றவரைநான்பிரிந்து
ஒக்கப்பிறந்தவரை உடப்பிறப்பைநான்பிரிந்து
மாளும்விதியின்ருே வந்தேனறியாமல்
ஆகையினுலேதான் ஆயர்போகாதேயென்ருர்
அறியாமல்வந்ததினு லகப்பட்டேனென்னசெய்வேன்
மாயன்சொற்கேளாமல் வந்துவிட்டேனிவ்வனத்தில்
அண்ணர்தருமராயர் அழுதுபுலம்புவாரே
தம்பிமாரைத்தேடியவர் தானேபுலம்புவனே
அறியாமல்வந்தே ஞண்டவரேயென்னசெய்வேன்
ஆயரேகோவிந்தா ஆதிமூலம்வந்தருளும்
மாயரேகோவிந்தா மகாதேவாகாத்தருளும்
என்றுபுலம்பி யிருந்தானேவீமனவன்
தக்கபுகழுடைய தருமாவறென்னசொல்வார்

அருச்சுனன்கனிபறித்து அண்ணாண்டைவந்தபின்பு
வாய்திறந்துதருமாயர் மதிகலங்கியேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமன்கனிபறிக்க
மதவீமன்போயுமல்லோ மன்னுநெடும்போதாச்சு
போனவிடத்திலே புதுமையொன்றும்நானறியேன்
மதவீமன்போனசெய்தி வார்த்தையொன்றுநானறியேன்
அண்ணனைத்தேடியே அழைத்தோடிவாராயோ
ஓடியழைத்துமே ஒருநொடியில்வாராயோ
கண்டுஅழைத்துமே கடுகெனவேவாராயோ
அப்போதுஅருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
அப்படியேபோய்வாரேன் அடியேன்சரணமென்று
சரணம்சரணமென்று சாய்த்தான்திருமுடியை
முக்கால்வலம்வந்து மூவொருகால்தெண்டனிட்டான்
போகவிடைதாருமென போர்விசயன்தெண்டனிட்டான்
போய்வாருமென்றுசொல்லி போகவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் விஜயபெருமாளும்
ஜல்லடங்கள்தான்போட்டு தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
பில்லைசமுதாடு பிகுவெடுத்தஒட்டியாணம்;
பட்டுதட்டிகட்டியல்லோ பாலாவுந்தான்சொருகி
அம்புவில்லுந்தானெடுத்து அருச்சுனன்வாரானே
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி யதிகவனந்தான்தாண்டி
சிற்லென்றகாடும் செடியுமலைதாண்டி
காலடியைத்தேடியல்லோ கடுகியேதான்வருவான்
பாரவனங்களிலே பார்த்திபனும்வாரானே
அவ்வனத்திலேகனிகள் அனேகம்பழுத்திருக்கும்
கண்டானே அர்ச்சுனனும் காவலனுமேதுசொல்வான்
காலடியைக்கண்டோமே காவலனைக்காணோமே
எங்கிலுங்காணோமே இபலானவீமனைத்தான்
கூவியழைப்போமே வென்றல்லோகொற்றவனும்
அண்ணரேவீமாவென்று அழைத்தானேவாள்விஜயன்
கூவியழைக்கலுமே குரல்கேட்டுவீமனுக்கு
அருச்சுனன்தேடி அழைக்கிறானென்றுசொல்லி
மாலைமுடியான் மதவீமனேதுசொல்வான்
காளையருச்சுனரே கடுங்கானதூரநில்லும்

அருகேநீவாராதே எட்ட நில்லும் அருச்சுனரே
இங்கேநீவாராதே இறந்திடுவாய்தம்பியரே
தூர நில்லும் அருச்சுனரே சோவந்தால்மோசமடா
எதோபெரும்பாம்பு என்னைவிழுங்கிற்றதுகாண்
அரவத்தின்வாயிலேநா னகப்பட்டுக்கொண்டேனப்பா
இனிபிழைப்பேனென்று நீ எண்ணுதேதம்பியரே
தப்பிப்பிழைப்பேனென்று எண்ணுதேதம்பியரே
மற்றும்பிழைப்பேனென்று மன்னவரேயெண்ணுதே
ஆயாசமாகாதே அண்ணருடன்சொல்லுமப்பா
மனவருத்தங்கொள்ளாதே மன்னருக்குச்சொல்லுமப்பா
தக்கபுகழுடைய தருமர்நமதண்ணரவர்
கவடுதெரியாதார் கள்ளமொன்றுந்தானரியார்
வெளுத்ததைப்பாலென்பார் வெள்ளமதைநீரென்பார்
பொய்சொல்லான்புண்ணியவான் புகழ்வேந்தாண்ணருக்
சிந்தைகலங்காமல் தேறுதலைசொல்லுமப்பா [கு
மனதுகலங்காதே வார்த்தைகளைச்சொல்லுமப்பா
வனவாசந்தீர்ந்தல்லோ வையகத்தேபோனபின்பு
சேனைபரிவாரம் திரியோதிரன்பாளையத்தை
செண்டாட்டமாட்டிவைத்து சேனைகளைக்கொன்றழித்து
கர்னன்சகுனியையுங் கண்டதுண்டமாகவெட்டி
திரியோதிரன்முதலாய்ச் சேர்ந்ததம்பிநூற்றுவரை
மற்றும்படைகளெல்லாம் மண்ணோடேசாய்த்துவிட்டு
அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி அரசாண்டிருங்களப்பா
தருமருக்குப்பட்டங்கட்டி தரணியையாண்டிடுங்கள்
எப்போதும்போலே இராச்சியத்தையாண்டிடுங்கள்
பெற்றாள்வயிற்றதனில் இட்டேன்பெருநெருப்பை
குந்தியம்மாள்தன்வயிற்றில் கொடியதனில்வைத்தேனே
தலையிலெழுத்துத்தான் தவறாதுதம்பியரே
அன்றெழுதுங்கர்த்தனவன் அழித்தெழுதப்போறதில்லை
விதிவசத்தையாவாாலும் வெல்லவேகூடாது
இனிபிழைப்பேனென்றுநீ எட்டநில்லுந்தம்பியரே
கிட்டநீவாராதே எட்டநில்லுந்தம்பியரே
போய்வாருமென்றுனே போர்க்கடங்காவீமனவன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனன் துயரமுற்று
கண்ணீரைச்சோரவிட்டுக் காளையருச்சுனனுர்
மெத்தச்சலித்துமே விசாரம்பெரிதாகி

அண்ணாவேயென்வீமா அடியேனொருவார்த்தை
பாம்பின்வயிற்றிலேதீர் பார்வேந்தர்மாண்டதுவும்
அரவத்தின்வற்றிலேநீர் ஆணழகாமாண்டதுவும்
அண்ணன் தருமருடன் அடியேனொருவார்த்தை
உரைத்தேனேயாணுக்கால் உள்ளமிகப்பதறி
துள்ளிப்பதைத்துயிரை துடிதுடித்துவிட்டுவார்
எப்படிக்குநானுரைப்பேன் என்னுடைய அண்ணாவே
போகமனம்வருமோ போர்வேந்தா அண்ணாவே
உன்னைவிட்டுநான்பிரிந்து உயிருந்தரிப்பேனோ
இப்பெரியபாம்புதனை இட்சணத்திற்கொன்றிடுவேன்
வயிற்றைக்கிழித்திடுவேன் வந்துவிடுமண்ணாவே
என்றுமெழுந்தானே எழில்சேரருச்சுனனும்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
அம்புறாத்தூணியிலே அஸ்திரம்யெடுக்கையிலே
பாறமலைப்பாம்பு பார்த்தது அருச்சுனனை
கானமலைப்பாம்பு கண்டது அருச்சுனனை
அப்போமலைப்பாம்பு ஆவலுடன்ஓடிவந்து
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து அருகில்வந்துவாய்திறந்து
வாள்விஜயனைப்பார்த்து வாயைத்திறந்துவந்து
எடுத்துவிழுங்கிற்று இயலாமருச்சுனனை
பார்த்தனெனுமருச்சுனனை பாம்புவிழுங்கியது
எடுத்துவிழுங்கியது எப்பம்விட்டுத்தானிருக்கும்
அப்போதுவில்வளைத்த அருச்சுனனுமேதுசெய்தான்
அரவத்தின்தன்வயிற்றில் அருச்சுனனுள்விழுந்தான்
அண்ணாவேஅண்ணாவே அடியேனும்வந்துவிட்டேன்
உந்தனுடனாக வந்துவிட்டேனண்ணாவே
நானுமிங்கேவந்துவிட்டேன் நலம்பெரியஅண்ணாவே
அண்ணன்தர்மராயருக்கு ஆர்போயுரைப்பார்கள்
எழுத்துப்படியல்லோ இருவருக்குமொன்றாச்சு
என்செய்வேனென்செய்வே னென்றுபுலம்புகையில்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
வில்விஜயாவேந்தன் விதித்தவிதிப்படியோ
என்றயிருவருமா யிருந்துபுலம்புகிறார்
அநேகநெடும்பொழுது ஆனபிறகாக
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
தம்பிதகுலாநீ தாமழுடியானே

வெற்றிமதயானை வீமனைத்தான்தேடி
போனதோரருச்சுனரை பின்னேவரக்காணேனே
இன்னம்வரக்காணேன் ஏதொன்றும்நானறியேன்
ஆரோடேசண்டைகள் அமராதுசெய்கிருரோ
இக்காட்டில்ராட்சதர்கள் எத்தனையோகோடியுண்டு
எவரோடேசண்டை யிடுகிருரென்றறியேன்
காணவும்போறேனோகட்டழகாதம்பியரை
பார்க்கவும்போறேனோ பார்மன்னரிருவர்களை
தேடியழைத்து சீர்நகுலர்வருவீரே
பார்த்து அழைத்துப் பரிநகுலாவருவீரோ
என்றேஉரைத்துமவர் எண்ணமிட்டுகொண்டிருந்தார்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தான்நகுலனுமே
பட்டுதட்டிஒட்டியாணம் பசும்பொன்னுற்சமுதாடு
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் தித்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்கள்போட்டல்லவோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
தன்னுயுதங்கடனைத் தானெடுத்துச்சீர்நகுலன்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
செந்நாய்புலிகரடி சேரும்வனந்தாண்டி
காலடியைப்பார்த்துமல்லோ கடிகியேதேடிவாரான்
அக்கானகந்தனிலே ஆராய்ந்துதேடினபின்
அண்ணுவேயென்வீமா அருச்சுனுவென்றழைத்தான்
கூவியழைத்தானே கோடைநகுலனுமே
அழைத்தகுரல்கேட்டதங்கு அருச்சுனற்குவீமனுக்கும்
வெற்றிமதயானை வீமனுமேதுசொல்வான்
ஆணுவழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
தம்பிநகுலாநீ தாமழுடியானே
அண்ணனையுமென்னையும் அரவம்விழுங்கினது
மலைபாம்புக்கிரையானோம் மன்னவனே தம்பியரே
கிட்டிநீவாராதே எட்டிநில்லுமென்பிறப்பே
சேரநீவாராதே தூரநில்லுமென்பிறப்பே
அண்ணருக்குச்சொல்லும் அரவம்விழுங்கினதாய்
அஸ்தினபுரத்துக்கு அண்ணுவைக்கூட்டிபோய்
திரியோதிரனுடனே செய்திகள்சொன்னலே

அருச்சுனரைவீமரை அரவமுழுங்கிற்றென்றால்
மெத்தமகிழ்ந்திடுவான் விஷநாகங்கொண்டவனும்
தருமாபுரமுள்ளதெல்லாம் தருமரையாளுமென்பான்
எப்போதும்போல நீங்க ளிராச்சியத்தையாண்டிடுங்கள்
நாங்கள் இனிபிழைப்போமென்று எண்ணுதேதம்பியரே
போங்காணும்நகுலா நீ புத்தியுள்ள கண்மணியே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான் நகுலனுமே
அண்ணரே நீர்கேளும் அரவத்தைகொல்லுகிறேன்
வெட்டியெரிகிறேன் வெளிப்படுங்களண்ணர்களே
உங்களைவிட்டெனக்குப் போகமனம்வருமோ
விட்டுப்பிரியவே வேறுமனம்வருமோ
அண்ணருடவயிற்றில் அனலைச்சொரிவேனே
சிறுவன்போய்ச்சொன்னாலே சீவனைவிட்டிடுவார்
மாள நினைப்பாரே மதிகேடுவந்துவிடும்
போகமனம்வருமோ புண்ணியரேஎந்தனுக்கு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு யருச்சுனனேதுசொல்வான்
நீர்-ஏட்டிலெழுதினதை யெடுத்தெறியப்போறீரோ
வரும்விளைகள்வந்தாலே மடியேந்தவேண்டுமோ
ஆயனெழுத்தவ்வளவு ஆகையால்மாண்டுவிட்டோம்
இனிநாம்பிழைப்போமென் றெண்ணுதேதம்பியரே
மற்றும்பிழைப்போமென்று மன்னவரேயெண்ணுதே
போடாநகுலாவென்று புகன்றானருச்சுனனும்
செப்புமொழிகேட்டு சீறாய்நகுலனுமே
இப்பாம்பைவெட்டி யெறிகிறேனிப்போது
பாம்புகளைக்கொல்வேனென்று பட்டாவுருவிநின்றான்
பார்த்தது அப்பாம்பு பாரமுடிமன்னவனை
கண்திறந்துபார்த்தது கடுகமலைப்பாம்பு
வாயைத்திறந்தவனை வாரவிழுங்கினது
பாம்பின்வயிற்றிலேதான் பரிநகுலன்போய்விழுந்தான்
அண்ணாவேயென்னையும் அரவம்விழுங்கிற்றென்றார்
என்னையுங்கூட எடுத்துவிழுங்கிற்றென்றான்
உங்களுடனாக ஒருவனுஞ்சேர்ந்தேனென்றான்
மூவருக்கும்ஒரெழுத்தாய் முடிந்ததேயென்னசெய்வோம்
அண்ணரைத்தம்பியரே ஆரணங்கையைவிட்டோம்
என்றுபுலம்பியே இருக்கின்றவேளையிலே
வில்லாளிபார்த்தனுமே வீமனுமங்கேதுசொல்வான்

அப்போதேசொன்னேனே தப்புவருமென்றுசொல்லி
என்வார்த்தைகேளாமல் இங்கேவந்தீர்தம்பியரே
வந்தயிடந்தனிலே வல்வினையைக்கண்டீரோ
என்றுமவர்கள்சொல்லி இருந்துவிசாரமிட்டார்
இப்படிக்காகவேதா னிருக்கின்றவேளையிலே
அநேகநாழிகைசென்றபின்பு அழகானதர்மலிங்கம்
மெத்தவிசாரப்பட்டு வெகுவாய்மனங்கலங்கி
சகாதேவனைப்பார்த்து தருமருரைக்கலுற்றார்
வீமன்கனிபறிக்கப்போய் வெகுநேரமாச்சுதப்பா
அழைத்தோடிவாருமென்று அருச்சுனனைபோகவிட
அருச்சுனன்தேடிப்போய் அநேகநெடும்பொழுதாச்சு
போனதோருச்சுனனும் பின்புவரக்காணேனே
நகுலர்களைப்போகவிட்டு ராஜாக்களைபாருமென்றேன்
காளை நகுலனுமே கடுகவரக்காணேனே
செத்தார்பிழைத்தாரோ செய்திதெரியவில்லை
மாண்டாரோயானறியேன் மன்னவனேயென்னசெய்வே
ஆரோடேசண்டை அமராடுசெய்கிறரோ
எவரோடேசண்டை ஏடாகூடங்களுண்டோ
அவர்களைப்பார்த்துநீ யழைத்தோடிவாராயோ
ஓடியழைத்துநீ ஒருநொடியில்வாராயோ
கண்டுஅழைத்துநீ கடுகெனவேவாராயோ
அண்ணருரைகேட்டு அழைத்துமேவாராயோ
அப்போசகாதேவன் ஆணகன்தானெழுந்து
சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைதொங்கவிட்டு
ஆயுதந்தானெடுத்து அடைவாய்நடக்கலுற்றான்
காலடியைத்தேடியேதான் கடுகநடக்கலுற்றான்
காடுஞ்செடிபுங் கனத்தமலைதான் தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையு மதிகவனந்தான் தாண்டி
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி
தேடியேவாரானே திசைதோறுங்கானகத்தில்
எங்கெங்குந்தேடினானே இனியவிடமாராய்ந்து
கண்ணாலேகண்டதில்லை காளைகளானவரை
பாராவிடங்களில்லை பாரமுடிராஜர்களை
தேடியேவந்துவன திகைத்தாற்போல்நின்றுவிட்டான்

அடியளந்தமாயவரே ஆதிமூலம்வந்தருளும்
அண்ணுமதவீமா அருச்சுனரேசீர்நகுலா
என்று-கூவியழைத்தானே கொற்றமன்னவீரியனும்
கூவியழைத்தகுரல் கேட்டதுமூவருக்கும்
ஏன்காண்சகாதேவா எங்குவந்தீர்தம்பியரே
அரவம்விழுங்கினது ஆணழகாமூவரையும்
தூரநில்லுந்தம்பியரே சேரநீவாராதே
எட்டநில்லுந்தம்பியரே கிட்டநீவாராதே
அரவம்விழுங்கினதாய் அண்ணருக்குசெய்திசொல்லும்
நீ அழுதுபுலம்பாதே அண்ணரைக்கூட்டிப்போய்
அஸ்தினபுரிக்கு அடவுடனேபோய்ச்சேரும்
வீமராருச்சுனரை மிக்கநகுலரையும்
அண்ணன்மார்மூவரையும் அரவம்விழுங்கினதாய்
திரியோதிரனுடனே செய்திநீசொன்னாலே
சந்தோஷமாவானே சர்ப்பக்கொடியோனும்
மெத்தமகிழ்ந்திடுவான் விஷநாகங்கொண்டவனும்
தருமாபுரத்தையல்லோ சர்ப்பக்கொடியோன்கொடுப்பான்
சீமைதருவானே சிறந்ததுரைத்தனமும்
பூமிதருவானே பொல்லாதுரியோதனனும்
அண்ணரும்நீருமே அவ்வரசையாண்டிருங்கள்
போங்காணுந்தம்பியரே புகழ்பெரியராஜாவே
என்றுமவருரைத்து இருக்கின்றவேளையிலே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இளையசகாதேவன்
அண்ணருரைகேட்டு ஆணழகனேதுசொல்வான்
மன்னருரைகேட்டு மறுவார்த்தையேதுசொல்வான்
போயுரையுமென்றுசொல்லி புண்ணியரேசொன்னீர்கள்
புகழ்வேந்தரண்ணருக்குப் போய்நானுரைத்தாக்காற்
சொன்னேனேயாமாகிற் சொர்க்கப்பதிசேர்ந்திடுவார்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இன்னமிருப்பாரோ
மூவரைப்பறிகொடுத்து முடிசூட்டியாளுவரோ
அவர்-செத்துமடிந்திடுவார் சிவலோகஞ்சேர்ந்திடுவார்
மாண்டுமடிந்திடுவார் வைகுந்தஞ்சேர்ந்திடுவார்
சென்றுயான்சொன்னாலே சீவன்விடுவாரே
துடித்தபுழுப்போலே துள்ளிவிழுவாரே
அடித்தமயில்போலே அலறிவிழுவாரே
சாகத்துணிவாரே தர்மலிங்க அண்ணவும்

போகத்துணிவாரே பொருமையுள்ள தர்மலிங்கம்
எப்படிக்குபோயுரைப்பேன் என்னுடைய அண்ணர்களே
என்றுசகாதேவன் ஏங்கிப்புலம்பலுற்றான்
அடியற்றமரம்போலே அலறிப்புரண்டழுவான்
மலையேபருவதமே மாண்டுமடிந்தீரோ
செம்மலையேபருவதமே செத்துமடிந்தீரோ
உங்களைப்பறிகொடுத்து ஒருத்தனாய்ப்போவேனோ
அண்ணர்களேயென்றுசொல்லி அலறிப்புலம்பினான்
அழுதகுரல்கேட்டு அம்முவரேதுசொல்வார்
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போறீரோ
ஏட்டிலெழுதியதில் எடுத்தெறியபோறீரோ
ஈசனெழுதியதில் எள்ளளவுங்குறையாது
சொல்லாதேதம்பிநீ சுருக்காயெழுந்திரென்றார்
பேசாதேதம்பிநீ போய்பிழையும்வையகத்தில்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்சகாதேவன்
உங்களைப்-பார்த்துநடக்கவேதான் பாவிமனம்வருமோ
கண்டுநடக்கவேதான் காளைமனம்வருமோ
பொருத்துநடக்கவேதான் போகமனம்வருமோ
இப்பாம்பைக்கொன்றிடுவேன் இயலானராஜர்களே
பாம்புதனைகொல்லுகிறேன் பாருமென்றுவாளெடுத்தான்
என்றுவுருவினான் இளையசகாதேவன்
கத்திவுருவையிலே கண்டது அப்பாம்பு
கண்டதுமலைப்பாம்பு கணிதநூற்கோமானை
வாயைத்திறந்து வாரிவிழுங்கினது
எடுத்துவிழுங்கினது இளையசகாதேவனையும்
அப்போசகாதேவன் ஆனைலழகுமன்னன்
என்னையும்விழுங்கினது என்னுடையஅண்ணாவே
உங்களுடனுக ஒருவனும்வந்துவிட்டேன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆணழகரேதுசொல்வார்
என்வார்த்தைதள்ளி இருந்திரோதம்பியரே
நால்வருக்குமொரெழுத்து நான்முகனெழுதிவைத்தான்
அண்ணர்தர்மராஜாவை அல்லவருங்கையைவிட்டோம்
ஆச்சிதுரோபதையை அரிவையரைக்கையைவிட்டோம்
என்றுபுலம்பியே தானிருந்தார்கள்நால்வருமே
அநேகநெடுநேர மானபிறகாக
தக்கபுகழ்பெரிய தருமாவரேதுசொல்வார்

அன்னமேசொர்ணமே அமிர்தப்பசுங்கிளியே
தேனேமடமயிலே தித்திக்குந்தெள்ளமுதே
கன்னல்மொழியாளே கற்கண்டேசர்க்கரையே
சாந்துகழுத்தியரே சந்தனப்பூமேனியரே
கோவைக்கழுத்தியரே குங்குமப்பூமேனியரே
குங்குமமொத்ததொரு கொம்பேரிடையாளே
நெருப்பிற்பிறந்தபெண்ணே நீலவண்ணன்தங்கையரே
கைமோசம்வந்ததுவே கண்மணிகளைக்காணேன்
போகவழியறியேன் புதுமைகளொன்றறியேன்
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதியொன்றும்நானறியேன்
மாண்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தைநானறியேன்
கடுகியெழுந்திருங்காண் கானகத்தில்தேடிடுவோம்
என்றுபுலம்பி எழுந்தாரிருவருமாய்
காலடியைப்பார்த்துமே கடுகியேவாருர்கள்
தேடியேவாரார்கள் சீரானகானகத்தில்
அப்போமதவீமா ஆணழகா அருச்சுனரே
தாமமுடிநகுலா தம்பிசகாதேவனெனக்
கூவிப்புலம்புகையில் குரல்கேட்டுதம்பியர்க்கு
அண்ணன்குரல்கேட்டு அருச்சுனனேதுசொல்வான்
ஏன்காணும்அண்ணுவே இடையநில்லுமென்பிறப்பே
சேரநீவாராதே தூரநில்லுமென்பிறப்பே
அருகேநீவாராதே அண்ணுவேதூரநில்லும்
பாம்புவிழுங்கினது பாரவனந்தனிலே
இங்கேமலைப்பாம்பு எடுத்துவிழுங்கினது
நால்வருக்குமோரெழுத்து நான்முகனெழுதிவைத்தான்
உன்-அங்கஞ்சலியாதீர் அழுதுபுலம்பாதீர்
இனிபிழைக்கப்போருமென் றெண்ணுதே அண்ணுவே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இயலானதர்மலிங்கம்
துள்ளிப்புலம்புகிருர் சொரணைதெரியாமல்
வெற்றிமதயானை வீமாமதகரியே
எழுபிராயத்தில் இடும்பனைக்கொன்றுயே
பத்துபிராயத்திற் பக்காசூரனைக்கொன்றுயே
அரக்குமாமாளிகையி லைவரையும்நீயெடுத்தாய்
ஐவரையுநீயெடுத்தாய் அந்தபலனடங்கி
பாம்புக்கிரையாக இருந்தீரேபார்வேந்தா
எழுபதுலக்ஷம்யானை இழுக்கவொண்ணுக்கெதையெடுத்து

அமராதுசெய்கின்ற ஆண்மையுள்ளவீமா நீ
மலைப்பாம்பைக்கொல்லுதற்கு மறந்தாயேவீமா நீ
சந்தமிருபுயத்தை சாற்ருயோபூமியிலே
குங்குமமிருபுயத்தை கொள்ளையென்றுசாற்ருயோ
கல்லான தூணை கரையானரிக்குமோதான்
இரும்பான தூணும் இத்துவிழுமோதான்
நீமடியுங்காரியத்தை நிண்ணிணயத்தையானறியேன்
ஆச்சாபருவதமே அழிவில்லையென்றிருந்தேன்
ஆச்சாபருவதமும் அழியும்நாளச்சுதோ
கற்பகத்தூணுக்குக் கலக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
கற்பகத்தூணுங் கரையநாளாச்சுதோ
என்னையலையவிட்டு இப்பாம்புக்கிரையானுய்
நூலார்கடுந்திராளாற் நூறுபேர்மன்னர்களை
கொல்லுவேனென்றுசொன்ன கொடியசபதமெல்லாம்
மறந்தாயோதம்பி நீ மலைப்பாம்புக்கிரையாக
என்னைமறந்து யிறந்துவிடஞாயமுண்டோ
என்றுபுலம்புகிருர் இயாலானதருமருமே
மாரடித்துதோளடித்து மண்மேல்விழுந்தலறி
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்மூர்ச்சையானுர்
அப்போதுரோபதையும் ஆரணங்குஉதுசெய்தாள்
பச்சைத்தழையொடித்து பைங்கிளியாள்துரோபதையும்
காட்டுத்தழையொடித்து கடுகெனவேவீசலுற்ருள்
வீசினுள்தருமருக்கு விடாய்கள்மிகத்தெளிய
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தர்புலம்புகிருர்
அப்பாடா அப்பாடா ஆணழகாதம்பியாரே
காளையருச்சுனு கடுங்காளைசேவகனே
எடுக்காதவில்வளைத்து இளங்கொடியைமாலையிட்டாய்
நீர்பார்த்துமீனெய்தாய் நிற்றிலங்குபூமுடியாய்
அழகில்மிகுந்தவரே அருச்சுனுதம்பியரே
நீமடியுங்காரியமும் நிண்ணியமும்நானறியேன்
இடதுபுயமான இயலான அருச்சுனரே
என்னைமறந்திரோ இப்பாம்புக்கிரையாக
உங்களைமடியவிட்டு ஒருநாழிதங்குவேனே
கூடமடிந்திடுவேன் கொற்றவரேஉங்களுடன்
நானும்மடிந்திடுவேன் ராஜர்களேஉங்களுடன்
அங்கமுருகுதையோ ஆவிதனலாகுதையோ

நெஞ்சந்தனிலேயே நெருப்பாயெரியுதிப்போ
ஈரலுக்குள்ளே இருந்துதணல்பத்துதடா
கும்பியினுள்ளேயல்லோ குலவிளக்காயெரியுதடா
மனதுதரிக்கவில்லை வயிற்றெரிச்சல்தீரவில்லை
உங்களைப்பறிகொடுத்து உலகத்திலிருப்பேனே
நானுமடிந்திடுவேன் ராஜர்களேஉங்களுடன்
உங்களைப்பொசித்தபாம்பு எங்களைப்பொசியாதோ
உன்னைப்பொசித்தபாம்பு என்னைப்பொசியாதோ
என்றுமனந்தளர்ந்து எழுந்தாரேதருமலிங்கம்
மலைப்பாம்புதன்னருகே வந்துதலைகொடுத்தார்
இரங்கினார்தருமலிங்கம் என்னையும்விழுங்குமென்றார்
தாராமுக்கன்மலைப்பாம்பு தள்ளிவிடுகுது
எதிரிலேவந்தாலும் இடைந்துவிடுகுது
பக்கத்தில்வந்தாலும் பார்த்துமேபோய்விடுது
தக்கபுகழுடைய தருமாவருரைப்பார்
சமர்த்துள்ளமலைப்பாம்பே தம்பியரைவிழுங்கிவிட்டாய்
என்னைவிழுங்குமென்று எதிரேநான்வந்தாலும்
என்னபாவஞ்செய்தேனே என்னைவிலக்கிவிட்டாய்
ஏதாலும்பாவிநான் இருந்தாலுமாகாது
ஐயோவெனத்தருமர் அழுதுபுலம்புகிறார்
குய்யோமுறையோவென்று கூவிப்புலம்புகிறார்
தோராவடிவழகி துரோபதையுங்கூறுவாள்
ஆண்டவரேஐயாயே அழகுள்ளதருமரே நீர்
மாயவரை நீருமிப்போ மனதில்நினையுமென்றாள்
எம்பெருமாள்வந்தாலே எல்லாந்தெரியுமென்றாள்
அப்போதுதருமருக்கு அந்தநினைவுவந்து
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகானதருமலிங்கம்
மாயனைத்தானினைந்து வருந்திப்புலம்புகிறார்
மாயன்பெருமாளே வந்தருளவேண்டுமையா
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட ஆதிமூலம்வாருமையா
பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்ட பாரளந்தார்எம்பெருமாள்
மச்சவடிவுகொண்ட மாயவரேநின்சரணம்
கூர்மவடிவுகொண்ட கோபாலாநின்சரணம்
கல்லானஅகலிகையை நல்லபெண்ணாக்கிவைத்தீர்
எல்லையளந்திரே எதிரில்லையென்றீரே
மூலமென்றகுஞ்சரத்தை முகில்வண்ணாகாத்தீரே

இராமராய்நீபிறந்து இராவணனைச்சங்கரித்தீர்
இலங்கையழித்தீரே இராட்சதரைவென்றீரே
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரையுங்காத்தீரே
அம்பலவாசலிலே ஐவரையுங்காத்தீரே
அபயமென்றதுரோபதைக்கு அட்சயத்துகில்கொடுத்தீர்
உன் மகிமையாரறிவார் உம்பர்பிரான்தானறிவார்
தஞ்சமென்றபஞ்சவரைத் தற்காக்கதெய்வமல்லோ
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோரோமையா
கையில்செபமாலை கனங்குலைந்துபோருமையா
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோருமையா
இத்தனைநாள்காத்தீரே இன்றல்லோமாண்டுவிட்டோம்
ஏழையழுதகண்ணீர் கூரியவாள்தப்பாது
நானழுதகண்ணீரும் ரம்பங்கொண்டறுக்காதா
வாரீரோகிருஷ்ணாயென் மனத்துயரந்தீராயோ
என்று-அபயம் அபயமென்று அழுதுபுலம்புகிருர்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
அண்ணாமணிவண்ணா அடியேனுக்குதவிசெய்வாய்
மஞ்சளிழந்தேன் மணமிழந்தேன்பூவிழந்தேன்
தாலிச்சரடிழந்தேன் மணமிழந்தேன்பூவிழந்தேன்
ஐவரிட்டமங்கிலியம் அழிவில்லையென்றிருந்தேன்
மங்கலியந்தானிருந்து மண்ணில்விழநாளாச்சே
ஆரைக்கழுதழி யரைக்கழுத்தியானேனே
கோரைக்கழுத்தி குரைக்கழுத்தியானேனே
செல்வங்குலைந்துதான் சீருமழிந்தேனே
ஐவருங்கைவிட்டாரோ அலைந்துவிடநாளாச்சே
மங்கிலியபப்பிச்சைநீ தாராயோமன்னவரே
என்குறையைத்தீராயோ இங்கேநீவாராயோ
அபயக்குரலிட்டுமங்கை அழுதாள்துரோபதையும்
மார்கொண்டகண்ணீரை வழித்தெறிந்தாள்மண்மேலே
அப்போதுமாயவரும் ஆதிமூலந்தானறிந்தார்
அழுதகுரல்கேட்டு ஆயன்பெருமாளும்
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதே
பெட்டியிலேபூஷணம் பெருமைகுலையுதே
தோளிற்செபமாலை தோடவிழ்ந்துபோகுதே
கையிற்செபமாலை கனங்குலைந்துபோகுதே
வருந்திப்புலம்புகிற மனத்துயரந்தீர்க்கவென்று

அழுதுபுலம்புகிற அத்துயரந்தீர்க்கவென்று
ஏழைகள் தன்துயரம் தீர்க்கவென்றஎம்பெருமாள்
வாரார்பெருமாளும் வட்டமாங்கருடனேறி
துவாராகாபுரியைவிட்டு சுவாமியவர்வாராரே
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதான் தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப் பூத்தவனம்
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனந்தான் தாண்டி
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தான் தாண்டி
மூங்கிலடர்ந்திருக்கும் முல்லைவனந்தான் தாண்டி
சூரியன்தன்வனத்தைச் சுருக்காகத்தான் தாண்டி
இராமரிஷிவனத்தில் இராமரும்வந்துவிட்டார்
மாயன்வருகிறதை வழியிலேதான்பார்த்து
தருமருந்துரோபதையும் தாமெதிரேஓடிவந்தார்
தருமருந்துரோபதையுஞ் சரணமிட்டார்மாயவரை
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
அறுகால்வலம்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
சிங்காதனம்போட்டு ஸ்ரீராமர்தானிருக்க
ஆசனம்போட்டார்கள் அரிராமர்தானிருக்க
இட்டசிங்காதனத்தில் எம்பெருமாள்வீற்றிருந்தார்
மாயன்பெருமாளும் வாய்திறந்தேதுசொல்வார்
அடியளந்தமாயவரும் ஆதிமூலமேதுசொல்வார்
அழுதகுரலேது அழைக்கவந்தகாரணமேன்
வேண்டியழைத்த விபரமென்னசொல்லுமென்றார்
வருந்தியெனையழைத்த வகையதனைச்சொல்லுமென்றார்
வீமாருச்சுனர்கள் வேந்தர்களெங்கேயென்றார்
தம்பிமார்நால்வர்களுந் தார்வேந்தேயெங்கேயென்றார்
அழுதுபுலம்புவதேன் ஆரணங்குதுரோபதையும்
ஏதுக்கழுதீர்க ளெனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
தக்கபுகழுடைய தருமாவரேதுசொல்வார்
தம்பிமார்நால்வரையும் சர்ப்பம்விழுங்கிற்றென்றார்
என்னையழைத்தவகை யெனக்கரியக்கூறுமென்றார்
தாராமுக்கன்மலைப்பாம்பு தானும்விழுங்கிற்றென்றார்
தம்பியரைப்பறிகொடுத்து தரிப்பேனேபூமியிலே
மாலையைப்பறிகொடுத்து மண்மேலிருப்பேனோ

அங்கம்பொறுக்குமோ அரிராமாயென்னசெய்வேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
ஆகையினாலேதான் ஆண்டவரேயுமையழைத்தேன்
என்றுரைக்கத்தான்கேட்டு எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
எழுத்துவிதிதன்னை எவரால்விலக்கவசம்
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போருமோ
எட்டிலெழுதினதை எடுத்தறியப்போருமோ
அன்றெழுதுங்கர்த்தால்லோ அழித்தெழுதப்போருரோ
இட்டபடியொழிய எள்ளளவுங்குறையாது
வரும்வினைவந்தாலே மடியேந்தவேண்டாமோ
ஆராலேயாகுமிது ஆயுசுக்குகர்த்தருண்டோ
எவராலேயாகுமிது இவர்களைத்தானெழுப்ப
என்னாலேயாகாதென் றேனேகழித்துவிட்டீர்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வார்தர்மலிங்கம்
என்னாலேயாகாதென் றேனேகழித்துவிட்டீர்
உம்மாலேயாகாத தொன்றுண்டோவையகத்தில்
எல்லாமுமதுசெயல் என்றிருந்தேன்மாயவரே
தம்பிமார்தான்பிழைக்கச் சாமிநீகண்பாரும்
உடப்பிறப்புத்தான்பிழைக்க உத்தமரேகண்பாரும்
உன்பிறப்புத்தான்பிழைக்க எம்பெருமாள்காத்தருளும்
கண்பாரிவ்வேளையெனக் கண்ணனையுந்தெண்டனிட்டார்
புண்ணியமாய்ப்போகுதென பெருமாளைதெண்டநிட்டார்
அப்போதுரோபதையா ளாரணங்குஏதுசெப்தாள்
மூந்தாணியேந்திநின்றாள் முருகுழலாள் துரோபதையும்
மங்கிலியப்பிட்சையல்லோ மாயாவெனக்கருளும்
வாடாதமங்கிலியம் வலவாவெனக்கருளும்
என்றுமவள்சொல்லி இளங்கொடியாள் துரோபதையும்
மாயனுடபாதத்தை வணங்கித்தொழுதுநின்றாள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எம்பெருமாள்மனமிரங்கி
அங்குமொருகிருஷ்ணன் ஆயரிருக்கையிலே
சின்னயெலிபோலே சுவாமிவடிவுகொண்டார்
மலைப்பாம்புதன்செவியில் மாயவரும்போய்நுழைந்தார்
அருச்சுனன்வில்நாணிதனை அறுத்தாரேமாயவரும்
வில்நாணிதானறவே வில்நிமிர்ந்துவாய்கிழிந்து
நகுலன்சகாதேவன் நல்விஜயன்வீமனுமே

ராமரிஷியுடனே நன்ருய்வெளிப்பட்டார்கள்
ஐவருமாகவேதா னப்பாம்பில்வெளியானர்
மாயன்பெருமாளை வந்துநமஸ்கரித்தார்
தக்கப்புகழுடைய தருமருக்குதெண்டனிட்டார்
தக்கப்புகழுடைய தருமாவர்பார்த்து
வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து மன்னன் தர்மராயருமே
மன துகுளிர்ந்தாரே மகாராஜர்தர்மலிங்கம்
துரோபதைநாயகியுஞ் சிந்தைமிகக்குளிர்ந்தாள்
மலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் மன துமிகக்குளிர்ந்தார்
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் அகமுமிகக்குளிர்ந்தார்
ராமரிஷியார்க்கு நற்காட்சிதந்தாராம்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளே துசொல்வார்
இந்தவனந்தாண்டி இனியவனம்போங்களென்ருர்
அப்போ துதர்மலிங்கம் ஆய்மைப்பார்த்துரைப்பார்
இந்தரிஷியாரு மிங்குவந்தகன்மமென்ன
வந்தகன்மமத்தனையும் வாய்திறந்துசொல்லுமென்ருர்
அப்போதுமாயவரும் அருளாளரே துசொல்வார்
இந்தரிஷிகாரியத்தை இயம்புவேன் நீர்கேளும்
மாயாண்டி தன்னடியார் வந்தால்வணங்குவார்காண்
எந்தனடியார்கள்வந்தால் இகழ்ச்சிகள்பண் ணுறது
ஏடாகூடங்கள்பண்ணி எட்டியடிக்கிறதும்
இப்படியாகவே யிருந்தார்வெகுகாலம்
அப்போதுநானெருநா ளங்கேவடிவெடுத்தேன்
தாதவடிவெடுத்து தப்புகொட்டிபிச்சையென்றேன்
அரிகரிராமாவென்று ஐயாவேபிச்சையென்றேன்
அப்போதுராமரிஷி அவசரமாயோடிவந்து
என்னையடித்தாரே இயலானராமரிஷி
அடிபட்டுக்கொண்டதொரு ஆக்ருஷமானதினுல்
நான்-பட்ட அடியாலே இட்டேன்பெருஞ்சாபம்
அப்போதுராமரிஷி ஆயமேயென்றழுது
வல்லாளன்ராமரிஷி வாய்திறந்துயேதுசொல்வான்
என்சாபமெந்போது தொலையுமையாசுவாமியென்ருன்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க ளாரணியம்வந்தாக்கால்
நாலுபேரையெடுத்து நன்ருய்விழுங்கிடுவாய்
அப்போதுவுன்சாபம் அடவுடனேதீர்த்திடுவேன்
என்றுமவர்க்குரைத்து என்பதிக்குப்போய்நடந்தேன்

சயிந்தவன் துரோபதையை எடுத்துத் தேர்மீதுசென்று போகுதல்,

சயிந்தவனை பாண்டவாள் அவமானஞ்செய்தது.

அப்போதிட்டசாபமது இப்போதொலைந்ததுகாண் [று
நீங்க-ளிந்தவனத்தைவிட்டு இனியவனம்போங்களென்
அப்போதுளம்பெருமாள் அரிராமர்தானெழுந்தார்
ராமரிஷிஐவர்களும் தங்கைதுரோபதையும்
எம்பெருமாள்மாயவற்கு எல்லோருந்தெண்டனிட்டார்
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பாஞ்சாலி துரோபதைக்கும்
மாயன்பெருமாளும் மனங்குளிரவாழ்த்தியபின்
எந்தவனங்களிலே இடாதுவந்தாலும்
இடாதுவந்தாலே என்னை நினையுங்கள்
என்றுமவருரைத்து எம்பெருமாள்போகலுற்றார்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போகலுற்றார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைத்தான் தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையு மதிகவனந்தான் தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
வனமாய்வனத்தாண்டி வந்துவிட்டார்மாயவரும்
துளபமணிமார்பன் துவாரகைபோய்ச்சேர்ந்தார்
சிங்காதனத்தின்மேல் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தானிருந்தார்
மாயவனார்போனபின்பு மகாராஜர்பஞ்சவர்கள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள்மயிலனையாள் துரோபதையும்
அந்தவனத்தி லனேகநாள்சென்றபின்பு
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
மூன்றும்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு

இரண்டாவது சூரியவனம் முற்றிற்று.

௩-வது, முருக்கமகாரிஷி வனம்.

அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோகலுற்றார்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வன்மேகுடித்தனமாய்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடிகிவந்தார்பஞ்சவர்கள்
அந்தவனத்திலேதான் அல்லோரும்வந்தார்கள்

ஓரடுக்குப்பர்னசாலை உண்டுபண்ணார்பஞ்சவர்கள்
மூன்றடுக்குப்பர்னசாலை முடிமன்னருண்டுபண்ணார்
ஆறடுக்குப்பர்னசாலை ஆணழகருண்டுபண்ணார்
ஏழடுக்குப்பர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
பர்னசாலைமேலேயல்லோ பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனே துசொல்வான்
சபைகள் நிறைந்திருக்குஞ் சர்ப்பக்கொடியோனும்
ஆர்காணும்ராசர்களே அழகானமன்னர்களே
வச்சிரக்கிரீடம் தரித்ததொருமன்னர்களே
முத்துக்கிரீடம் முடிசூடுமன்னர்களே
மாணிக்கக்கிரீடந் தரித்ததொருமந்திரிகளே
அத்தண்டபேரையும் அனைவரையுந்தான்பார்த்து
மாநாகங்கொண்டதொரு மகாராஜனே துரைப்பான்
ஐவர்வனம்போய் அனேகநெடுநாளாச்சே
மூன்றும்வருஷமது மொழியலாம்பஞ்சவர்க்கு
(அவர்) எந்தவனத்திலே இருக்கிறுரென்றறியேன்
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தைதெரியவில்லை
ஆராடாதூதுவரே அங்கிருக்கும்மல்லர்களே
பாரப்புலிபோலே பஞ்சவர்களைவருமே
வீரப்புலிபோலே வேந்தர்களைவருமே
எந்தவனத்தி லிருக்கிறுரென்றறிந்து
ஐவரும்மைப்பாராதே அறிந்தோடிவாருமென்றுன்
காவலர்களும்மையவர் காணுதேவாருமென்றுன்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்திருந்தார் தூதுவர்கள்
ஒற்றுளொருவனவ னேடினன்கானகத்தே
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதான் தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையுமல்லோ அதிகவனந்தான் தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
வனமாய்வனந்தாண்டி வாரார்கள் தூதுவர்கள்
சூரியன்வனத்தே சுருக்கமாய்நடந்துவாரார்
ராமரிஷிவனத்தே நடந்தார்நலமாக
முருக்கமகாரிஷிவனத்தே முடிமன்னர்போய் நுழைந்தார்
அந்தவனத்திலே ஐவரையுங்கண்டார்கள்

பர்ணசாலைமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்
அவருமறியாமல் ஆணழகர்திரும்பிவந்தார்
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதாண்டிவந்தார்
அஸ்தினாபுரம்நாடி ஆணழகர்திரும்பிவந்தார்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்முன்னேவந்தார்
ஆண்டவரேஐயாவே அடியேன்சரணமென்றார்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனேதுசொல்வான் [ன்
போனீரேதூதுவரே புதுமையென்னசொல்லுமென்றா
காளிபோரண்டனவன் கடிகியேயேதுசொல்வான் [ன்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடிமன்னரைக்கண்டுவந்தே
பர்ணசாலைமேலேயல்லோ பஞ்சவரைக்கண்டோமையா
அவ்வார்த்தைகேட்டானே அரவக்கொடியோனும்
சிந்தைகலங்கியே திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மனமுந்திடுக்கிட்டு வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
இப்பெரியசபைதனிலே யிருக்கின்றராஜர்களே
அம்பலத்தில்கொலுவிருக்கும் அரசர்முடிமன்னர்களே
இத்தண்டராஜர்களே இயலானமந்திரிகளே
கத்திகட்டுந்துரைகளே அல்லவருங்கேட்டிருங்கள்
ஆண்மையுள்ளதுரைகளே அல்லவருங்கேட்டிருங்கள்
என்வார்த்தைதள்ளாமல் ராஜர்களேகேட்டிருங்கள் (ல்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பைங்கிளியாள்துரோபதைமே
தோரு வடிவழகி துரோபதைமேலெந்தனுக்கு
ஆசையலையுதுகாண் ஆரணங்குதுரோபதைமேல்
நினைக்கநினைக்கவேதான் நெஞ்சம்முருகிடுது
ஆசையவள்மேலே ஆதரவுபாய்மேலே
சிந்தையவள்மேலே சீவன்பதைக்குதுகாண்
கன்னியர்மேலாசையல்லோ காமவிடாய்கொள்ளுதுகாண்
மயிலணைமேலாசையல்லோ மறக்கவில்லையெந்தனுக்கு
அவளாசையினாலே யவளைவரவழைத்தேன்
வணங்குவாளென்றுசொல்லி வார்த்தைபலபேசினானே
இணங்குவாளென்று எத்தனையோசொன்னேன்காண்
வணங்காமற்போனாளே மாதுகருங்குழலாள்
இணங்காமற்போனாளே ஏலம்பசுங்கிளியாள்
வந்திருந்து அம்பலத்தில் வார்த்தைகள்பேசினேன்காண்
வாருமிருமென்றேன் மடிமேலேயேறுமென்றேன்
மார்போடேமார்பணைந்து மருவிமுத்தந்தாருமென்றேன்

தோளேடேதோளணைந்துசேர்த்துமுத்தந்தாருமென்றேன், வாரும்நீதுரோபதையே வலதுதுணையேறுமென்றேன், அவள்மெத்தப்பேச்சுகளும் அகந்தைகளும்பண்ணினாளே, அகந்தைகள்பண்ணுகிருள் ஆதடியஞ்சொல்லுகிருள், ஆகையால்துரோபதையை அடித்துநாலேட்டிவிட்டேன், ஆரணங்கைகூடுகைக்கு ஆசைமெத்தத்தோணுகுது, மயிலணையைக்கூடுகைக்கு மனதுமெத்தத்தோணுகுது, அவள்மீதிலாசைகொண் டல்லவர்க்குஞ்சொல்லுகிறேன், துரோபதையைக்கொண்டுவா துணைகளுண்டோ சொல்லுமென்ருன், பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணே பாவைதுரோபதையை, சிறைபிடித்துக்கொண்டுவா துணைகளுண்டோசொல்லுமென்ருன், கொண்டுவருவோர்க்கு கோடிதனந்தருவேன், அழைத்துவருவோர்க்குஆனைசேனைநான்தருவேன், சீமையும்பூமியும்துரைத்தனங்கள் நான்கொடுப்பேன், ஐவரறியாமல்ஆரணங்கைக்கொண்டுவந்தால், துரோபதையைக்கொண்டுவந்து தூங்குமஞ்சமேத்திவைத்தால், பாவையாளைக்கொண்டுவந்து படுக்கைமஞ்சமேத்திவைத்தால், என்னுடையநாடுகளும் எழில்கருணன்ஆதீனம், சீமைகளும்பூமிகளும் செல்வமும் நான்தருவேன், வல்லாண்மைக்காரருண்டோ மந்திரியெழுந்திருங்கள், வேறேதுணைகளுண்டோ புண்ணியசேனை பிடியுங்கள்தாம்பூலம் பேர்பெரியராஜர்களே [களே

என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு இயலானராஜாக்கள்
அனைவரும்பேசாம வஞ்சிப்பயந்திருந்தார்
சிந்துதேசாதிபதி தீரன்மகன்சயிந்தவனும்
சொல்லுவான்வாய்திறந்து துணைகளறிந்திருக்க
மைத்துனரே நீர்கேளும் மகாராசபூபதியே
தோருவடிவழகி துரோபதைநாயகியை
பத்துநாட்குள்ளாகப் பைங்கிளியைக்கொண்டுவாரேன்
எட்டுநாட்குள்ளாக இளங்கொடியைகொண்டுவாரேன்
ஐவரறியாமல் ஆரணங்கைக்கொண்டுவாரேன்
மன்னரறியாமல் மயிலணையைக்கொண்டுவாரேன்
தாம்பூலம்தான்பிடித்தான் தாமமுடியானும்
அந்தமொழிதான்கேட்டு அரவக்கொடியோனும்
சந்தோஷப்பட்டானே சர்ப்பக்கொடியோனும்
மெத்தமகிழ்ந்தானே வேந்தன்திரியோதனனும்

உள்ளங்குளிர்ந்துசிலித்து உடம்பெங்கும்பூரித்து
அள்ளியேதாம்பூலம் ஆணழகர்கைகொடுத்தார் [ன்
போட்டிருந்தஆபரணம் பொட்டெனவேதான்கொடுத்தா
இட்டிருந்தபூஷணங்கள் இஷ்டமுடன் தான்கொடுத்தான்
பொன்னிழைத்தபட்டாடை போர்த்தானேமேலாக [ன்
போய்வாருமென்றுசொல்லி புகழ்வேந்தன் தானுரைத்தா
வெகுமானம்பெற்றுமல்லோ விடைபெற்றுமன்னவனும்
பயணம்பயணமெனப் பயணபேரியடியுமென்றான்
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலும்பயணமென்றான்
ஆனையின்மேல்சண்டாவும் அழகுநிசான்பிடியுமென்றார்
ஆனையின்மேல்பேரிகையை அடியுமென்றார்ஓசையுடன்
குதிரையின்மேல்டங்காவும் கொடிமூரசுசீலைகளும்
பாஞ்சசன்யம்வேதத்தம் பலவாத்தியமுழங்க
சக்கரிகைவீராணம் தாக்கிமுரச்றைய
அக்ரோணிசேனை அடங்கலும்பயணமென்றான்
அமரதரும்சமரதரும் அர்த்தாதத்தானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் காஸ்மீரக்கன்னடரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
சட்டைகழட்டாத சகலவரானவரும்
போட்டசட்டைவாங்காத பொந்திலியரானவரும்
இட்டசட்டைவாங்காத எழிலானமன்னவரும்
குப்பாசம்வாங்காத குச்சிலியர்மன்னவரும்
ஆனையாசுரிமை அளவற்றவன்னியரும்
வெள்ளித்தடிக்காரர் வேணலட்சங்கோடியுண்டு
மகுடமுடிதரித்த மன்னவர்களானவரும்
பட்டணத்துராஜர்களும் பார்மகுடவர்த்தனரும்
அத்தனைபெயருடனே ஆணழகன்பயணமானான்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்தியப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்கள்தான்போட்டு தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டித் தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
பட்டிதட்டிகட்டியல்லோ பாங்கெடுத்துதான்சொருகி
மூத்திஹுருமாலே முகத்தழகாய்கட்டினனே
இட்டான்திருநாமம் எரிகின்றசூரியன்போல்

பொன்னிழைத்தபட்டாவை போர்த்தானேமேலாக
அம்புவில்லுங்கைபிடித்து ஆணழகன்வெளியானான்
தேரையலங்கரித்து தேர்ப்பாகன்கொண்டுவந்தான்
தேரைச்சுற்றிதெண்டனிட்டு சிவ்வென்றுஏறினான்
ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடையை
பக்கத்தில்வெண்சாமரை பட்டுக்குடைகவிய
இருபக்கம்வெண்சாமரை ரத்னக்குடைகவிய
முத்துகுடைகவிய முடிமன்னர்தான்சூழ
மேளதாளமுழங்க வேந்தர்களும்பயணமிட்டார்
வாரான்சயிந்தவனும் மச்சுரதம்குலுங்க
தெற்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
ஆயிரந்தெருத்தாண்டி அங்காடிதான்தாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
பட்டணந்தெருதாண்டி பார்மன்னன்வாரானே
செந்தூளெழும்புகுது தெருவெல்லாங்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
வாரான்சயிந்தவனும் மச்சுரதங்குலுங்க
அப்போசயிந்தவனும் ஆலோசனைகள்பண்ணி
துரோபதையைக்கொண்டுவரத் துரிதமுடன்போறேமே
போமிடந்தனிலே புதுமைகள்நாமறியோம்
வழியிற்சகுனங்கள் மனதில்குறிப்போமென்று
தருமதேவதையேநீ சாட்சிசொல்லவேண்டுமென்றார்
அப்போசகுனங்கள் ஆகுதுமன்னனுக்கு
பொல்லாச்சகுனங்கள் பொருந்துதுமன்னனுக்கு
வாயசம்யிடமாச்சு வலியனும்வலமாச்சு
காடைவலமாச்சு கள்ளரெதிர்ப்பட்டார்கள்
சாரைகுருக்காச்சு சயிந்தவன்மேற்பல்லிசொல்லும்
குத்திப்பிடியுமென்று கோட்டானும்ஓலமிடும்
வெட்டுவெட்டுமென்றுசொல்லி வேடரெதிரானார்கள்
ஓரியலறிடவே ஓர்பார்ப்பானெதிரானான்
பச்சைமரத்திலே பதுங்கிருந்தபல்லியது
பட்டமரமேறி பலபலென்றுசொல்லிடுமாம்
எட்டுசொல்லாந்தையது கிட்டெனவேமாணமென்று
நெருப்பெடுத்தோர்கிழவி நின்றிழவுதான்கொடுத்தாள்
இந்தச்சகுனமெல்லாம் இராசனும்கண்டானே
நினையாத்துயரமெல்லாம் நினைத்துமனமுருகி

என்னுமெண்ணி இருந்துவிசாரமிட்டான்
இச்சகுனந்தன்னாலே இறந்துவிடப்போறேனோ
வந்தபயணமினி வழிதிரும்பப்போறேனோ
திரும்பினேனானால் சிரிப்பார்கள்ராஜாக்கள்
என்னைமதியார்கள் எளிதஞ்செய்வார்கள்
வந்துதிரும்பிவிட்டால் மதியான்திரியோதனனும்
அன்றெழுதுங்கர்த்தன் அழித்தெழுதப்போறானோ
ஏமனெழுத்தல்லோ எள்ளளவுங்குறையாது
வரும்வினைகள்வந்தாலே மடியேந்தவேண்டாமோ
உள்ளபடிக்கு ஒருநாளுங்குறையாது
என்றுமனதிலெண்ணி இராஜனும்போய்நடந்தான்
காடுசெடிதாண்டி காரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
புலிகள்காடிகளும் பெருத்தவனந்தான்தாண்டி
சூரியவனத்தில் சேர்ந்தானேசயிந்தவனும்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்றுநாள்
காலையில்பயணமாகி கடுகவழிநடந்தான்
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்சேனையெல்லாம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்றுனாள்
அந்தவனந்தனிலே அத்தண்டஜனம்நிறுந்தி
உத்தண்டமன்னவனும் ஒருத்தனுந்தேரேறி
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடிகிநடந்தானே
சயிந்தவனும்பர்னக சாலைதேடிவாரானே
தூரதம்நிறுத்தி துரோபதையாள்முன்னேவந்தாள்
பர்னகசாலையிலே பத்தினியாள்வீற்றிருந்தாள்
ஒருத்தியுமாகவேதா னுத்தமியாள்வீற்றிருந்தாள்
பாவிசயிந்தவனும் பர்னகசாலைமுன்னேவந்தான்
அப்போதுபாஞ்சாலி ஆரணங்குதுரோபதையும்
கண்டாள்சயிந்தவனைக் கட்டழகிதுரோபதையும்
அண்ணனைக்கண்டு அலறியேஓடிவந்தாள்
தமயனைக்கண்டாளே தானெழுந்துசரணமிட்டாள்
வட்டமனைபோட்டு மணித்தடுக்குத்தான்போட்டாள்
இருமிருமென்றுசொல்லி யிளங்கொடியாள்வருந்திடவே
அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகன்தானெழுந்து

வட்டமணைமேலே வந்திருந்தான்சயிந்தவனும்
தோருவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
இந்தவனத்திலே ஏதுக்காய்வந்தீர்கள்
வனசாரிவந்திரோ மகாதவசாய்வந்தீரோ
அண்ணாவேநீவந்த அதிசயத்தைச்சொல்லுமென்றாள்
மாலைமுடியானும் வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
ஐவரும்நீயுமாக ஆரணியம்வந்தீர்கள்
வனவாசம்வந்திரென மண்டலத்திற்பேராச்சு
பார்க்கும்படியாகப் பைங்கிளியேவந்தேனே
உங்களுடசீமையையும் உலகத்தைவிட்டுவிட்டு
வனவாசம்வந்ததொரு வகையென்னதங்கையரே
இங்கேபாதேசம் ஏன்வந்தீர்தங்கையரே
ஒன்றுமொளியாமல் உரையுங்காண்தங்கையரே
அப்போது துரோபதை ளாரணங்குதான்கேட்டு
தோருவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
அண்ணாவேதாங்கள்வந்த அதிசயத்தைநீர்கேளும்
பரதேசம்வந்தோமெங்கள் பரிதாபங்கேளுமென்றூர்
தருமாபுரத்தையல்லோ தாரணியையாண்டிருந்தோம்
ஐவரையுங்கொல்லவென்று அரசன்திரியோதிரனும்
விருந்தருந்துமென்றுசொல்லிவேந்தரைக்கொல்லவென
பேரன்குமாரனுக்குப் பூநூற்கலியாணமென்று
பூநூற்கலியாணம் பொருத்தந்தப்பிபோகுதென்று
பூநூற்கலியாணம் பொருத்தந்தப்பிபோகுதென்று
உடனேவாத்தருமருக்கு ஓலையெழுதிவிட்டான்
மெய்யானும்ஓலையென்று வேந்தர்மனதிலெண்ணி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அஸ்திருபுரம்நாடி
வாரவழிதனிலே மன்னவரைக்கொல்லவென்று
வசநாபிதண்ணீர்பந்தல் மன்னவர்க்குப்போடுமென்றான்
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சுவாமியுடபுண்ணியத்தால்
நடக்கும்வழிதனிலே நச்சுமுள்ளைநாட்டினான்
ஊசிஎழுகூசி ஒருகோடி நாட்டினான்
கூரம்புகத்திகளும் குறுக்கேபுதைத்துவைத்தான்
கொடிமுள்ளுகத்திகளுங் குறுக்கேபுதைத்துவைத்தான்
தண்ணீர்குடித்துபே சாவார்களென்றுசொல்லி
பாரவசிகளையே பருவதம்போல்நாட்டிவைத்தான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி

அதுக்கும்பிழைத்தார்கள் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
தப்பிப்பிழைத்தார் சுவாமியுடபுண்ணியத்தால்
மாளிகைவாசலிலே வந்தபிறகாக
பொய்குழியைவெட்டியல்லோ போநமனிதர்வைத்தான்
பொய்ச்சிங்காதனங்களிட்டுப் புகழ்வேந்தர்பஞ்சவரைக்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
அங்கும்பிழைத்தார்கள் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
எண்ணெயிட்டுகொள்ளுமென வண்ணமிட்டழைத்தானே
மல்லர்களைவிட்டு வதைத்தெறிந்துபோடுமென்றான்
அதுக்கும்பிழைத்தார்கள் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பவளத்திருக்குளத்திற் பாரவசிநாட்டினானே
நீரிற்கழுநாட்டி நீர்மூடன்குளியுமென்றான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சாமியுடபுண்ணியத்தால்
உண்கிறசோற்றிலேதான் ஒருக்காலேநஞ்சையிட்டான்
குடிக்கிறதண்ணீரில் கொலைகாரநஞ்சையிட்டான்
சோழிவிளையாடி சொக்கட்டான்சூதாடி
ஆடாதசூதாடி அரவக்கொடிவேந்தன்
சீமைதுரைத்தனங்கள் தேசமுழுதும்பறித்து
நாடுபறித்தான் நகரெல்லாந்தான்பறித்து
ஆணிப்பொன்தேரும் அணியணிசிங்காதனமும்
அத்தனையுந்தான்கெலித்து ஆஸ்தானமுங்கெலித்தான்
ஐவரையுந்தான்கெலித்தான் ஆஸ்தானமுங்கெலித்தான்
ஐவரையுங்காவலாக அரையிலடைத்துவிட்டான்
பாரவிலங்குகொண்டு பருவிலங்குபூட்டினானே
ஏழுலட்சம்பெருவிளங்கு எடுத்துவந்துபூட்டினானே
காற்றுநுழையாத கல்லறைத்தான்கிடங்கில்
தள்ளியேகொண்டுவந்து தடிவீரர்காவல்வைத்தான்
சுத்திதவாங்கம் தூதுவரைக்காவல்வைத்தான்
அரையிலிருந்தஎன்னை அம்பலத்திற்தள்ளிவைத்தான்
மூலையிலிருந்தயென்னை முத்தத்தில்தள்ளிவைத்தான்
ஒருவர்மயிர்பிடிக்க ஒன்பதுபேர்துகிலுரிய
இருவர்மயிர்பிடிக்க இருபதுபேர்பின்னிழுக்க
பாவிமயிர்பிடிக்கப் பத்துபேர்துகிலுரிய
ஆடம்பலத்தே அவையார்சபைநடுவே

போம்பலத்தே பெரியோர்சபைநடுவே
அரசர்சபைதனிலே அலையத்துகிலுரிந்தான்
வாய்வரிசையில்லாமல் வம்பாட்டம்பண்ணினனே
வாடிபோடியென்றேசி வலதுதொடையேறுமென்றான்
துஷ்டத்தனங்கள்பண்ணும் துரியோதிரன்பாவி
ஆகடியம்பேசினனே அம்பலவர்தன்சபையில்
பாரவனவாசம் பரதேசம்ஓட்டிவிட்டான்
பனிரண்டுதன்வருஷம் பாரவனந்திரியுமென்றான்
மறைவாயொருவருஷம் வந்திருமென்றுசொன்னான்
பதின்மூன்றுஞ்சென்றபின்பு பட்டணத்தேவந்தாக்கால்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுதாரேனென்றான்
வந்துவிட்டோமண்ணாவே வனமேகுடித்தனமாய்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
மன்னிவைத்தசீமோடு வனமேகுடித்தனமாய்
வேடரைப்போலவேதான் வில்லையரைப்போலாக
கள்ளக்குறவரைப்போல் காட்டிவிருக்கின்றோம்
எங்கள்குறைதீர எக்காலஞ்சென்றிடுமோ
நாங்கள்சுகமாக ராச்சியத்தைஆள்வோமோ
பஞ்சவர்கள்சுகமாகப் பாருலகம்ஆள்வாரோ
நீர்-அறியாதுபோலாக அண்ணாவேகேட்கவந்தீர்
தெரியாதுபோலாக கேட்கவந்தீரண்ணாவே
ஒன்றுமறியீரோ உத்தமரே அண்ணாவே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எதுசொல்வான்மன்னவனும்
பகுதிப்பணம்வாங்க போயிருந்தேன்பைங்கிளியே
சேனைத்திரளுடனே சென்றிருந்தேன்வெகுதூரம்
போனபிறகாக புதுமைபிறந்ததுகாண்
காற்றுவிசேஷமாகக் கேட்டுவந்தேன்தங்கையரே
நான்-அறிந்தேனேயாமாகில் அவகேடுவாராது
அன்றிருந்தேனானாலே அம்பலமூமேற்றவரோ
துகிலுரியப்பார்ப்பேனோ துரோபதைநாயகியே
எந்தன்மனம்பொறுத்து இருப்பேனோதங்கையரே
நான்வந்தபிறகிந்த வயணமறிந்தேன்காண்
மனதுதரியாமல் வந்தேனுனைக்காணச்
சிந்தைமனங்கலங்கித் தேடிவந்தேன்தங்கையரே
உன்வார்த்தைகேட்டபின்பு உள்ளமுருகுதம்மா
நீ-சொன்னபடியாலே யென்சிந்தைகலங்குதம்மா

நீ-பத்தினியாளென்றுசொல்லி சற்றுமறிவானோ
உத்தமியாளென்றுசொல்லி ஊதாரியறிவானோ
காமாட்சியென்கிறதை கழுசிறையனறிவானோ
ஏதுமறியாமல் இகழ்ச்சிகள்பண்ணிவிட்டான்
ஒன்றுமறியாமல் உதாசினங்கள்பண்ணினானே
அவன்-வாழ்வுங்குலைந்திடும் மகிழ்ச்சியடங்கிவிடும்
செல்வமடங்கிவிடும் செருக்குங்குலைந்துவிடும்
பொறுத்ததினாலேயம்மா பொல்லாங்குவாரதில்லை
அவனுக்கேநாசகாலம் ஆகுதுபொருத்திரம்மா
அஞ்சாதேதங்கையரே ஆயாசங்கொள்ளாதே
நீ-ஆயாசப்படுவதல்லா மவனுக்கேகேடுவரும்
பொறுத்தவர்பூமியாள்வார் பொங்கினவர்காடாள்வார்
ஏதுக்குமஞ்சாதே என்பிறப்பேதங்கையரே
பாரப்புலிபோலே பஞ்சவர்களெங்கேயம்மா
வீரப்புலியதுபோல் வீரர்களெங்கேயம்மா
மைத்துனமாரைவர்களும் மகாராஜரெங்கேயம்மா
ஐவரையுங்காணவென்று ஆவலாய்வந்தேனம்மா
அவர்-போனவிடமறியேன் போயிருக்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
பார்க்கமனதாகிப் பைங்கிளியேவந்தேனம்மா
காணமனதாகிக் கானகத்தேவந்தேனம்மா
இன்னேரமாச்சுதே இராஜர்களைக்காணேமம்மா
தனியாகவுன்னைவிட்டு தருமரெங்கேபோனாரோ
ஒண்டியாய்வுன்னைவிட்டு உத்தமர்களெங்கேபோனார்
இன்றுநான்காணுதற்கு இல்லாமற்போச்சுதம்மா
இன்னமொருவேளை இவர்களை நான்காணுகிறேன்
அவ-ராணாய்ப்பிறந்தவர்க ளலைந்தாலுங்குற்றமில்லை
நீ-பெண்ணாய்ப்பிறந்தவள்தான் பின்தொடரநீதியுண்டோ
ஐவருடனே நீ அல்லற்படுவானேன்
என்-மாளிகைவாசலுக்கு வாரீரோதங்கையரே
பாரவனந்திரிந்து பஞ்சவர்கள்வாரமட்டும்
எந்தனதுமாளிகைக்கு வாரீரோதங்கையரே
அரண்மனைக்குந்தனை நா னழைத்துமேபோகவந்தேன்
வெதும்பிவிடாய்த்து நீ வெளியில்திரிவானேன்
வாரீரோதங்கையரே மாளிகைக்குகொண்டுபோறேன்
என்று-வருந்தியழைத்தானே மாபாவிசயிந்தவனும்

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குவ துசொல்வாள்
ஐவரையும்விட்டுவிட்டு வருவேனு அண்ணுவே
விட்டுப்பிரியவேதான் வேந்தேமனம்வருமோ
அண்ணுவே நீர்கேளும் ஆனுலொருவார்த்தை
தான்-வாவேணுமென்று மன துமுமக்கிருந்தால்
வனம்போனபஞ்சவர்கள் வருகிறபோதாச்சு
ஐவர்வரும்வேளை ஆச்சுது அண்ணுவே
ஐவரைகேட்டுநீ அழைத்துப்போமண்ணுவென்ருள்
பஞ்சவரைக்கேளுமண்ணு பாரவனந்துலேத்துவாரேன்
ஐவர்வரும்வேளை ஆச்சுது அண்ணுவென்ருள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இடும்பன்சயிந்தவனும்
எண்ணுதுமெண்ணியல்லோ இருந்துவிசாரமிட்டான்
ஐவர்வந்தால்மோசமல்லோ ஆகாதுகாரியங்கள்
என்றுசயிந்தவனும் எண்ணினுன் தன்மனதில்
காவலர்கள்வந்தாலே காயுயங்களாகாது
கையிலிருந்ததொரு கத்தியைத்தாழவைத்தான்
கடுகவெழுந்தானே கட்டழகன்சயிந்தவனும்
ஐவர்வந்தால்சேதிசொல்லு மஸ்தினுபுரம்போறேன்
இட்டுன்னைபோகவென்றே இன்னேரம்காத்திருந்தேன்
ஐவரையுங்காணேமம்மா ஆரணங்குதுரோபதையே [மா
இன்னமொருவேளைவந்து இட்டுக்கொண்டுபோறேனம்
ஐவருக்குசொல்லி அழைத்துக்கொண்டுபோறேனம்மா
போகவிடைதாரும் போய்வாரேன்தங்கையரே
என்றுமவன்கேட்க ஏதுசொல்வாள் துரோபதையும்
அப்படியேபோய்வாரும் அண்ணுவேஎன்றுசொன்னுள்
விடைபெற்றுசயிந்தவனும் வேந்தனெழுந்திருந்து
பர்னசாலேவிட்டிறங்கிப் பார்வேந்தன்போகலுற்ருன்
கடுகநடந்தானே கட்டழகன்சயிந்தவனும்
அழகுரதமேறி அக்கானகந்தாண்டி
அவன்மச்சுரதமேறி வாரானேமன்னவனும்
போரான்சயிந்தவனும் யொன்னின்ரதமேறி
அனேகதுரம்போனபின்பு ஆரணங்குதுரோபதையாள்
கத்திதனைக்கண்டாளே கட்டழகிபாஞ்சாலி
வைத்துமறந்தானே மன்னவனும்ஆயுதத்தை
இங்கேவைத்துதான்மறந்தானென்றுமவளெழுந்து
கத்திதனையெடுத்துக் கடுகிநடந்தாளே

அண்ணாசயிந்தவனே அனேகதூரம்போகாதே
நில்லுங்காண்ணாவே நெடுந்தூரம்போகாதே
என்று-கூட நடந்தாளே கொம்பனையாள் துரோபதையும்
அப்போசயிந்தவனும் அழும்புநினைவுகொண்டு
கேளாதுபோலே நடந்தான்கெடுநினைவாய்
அறியாதுபோலே நடந்தானே ஆணழகன்
கூட நடந்தாளே கொம்பனையாள் துரோபதையும்
சோர நடந்தாளே தேன்மொழியாள் துரோபதையும்
அண்ணாவே அண்ணாஎன்று அக்கணமேகூச்சலிட்டாள்
அழும்பன்சயிந்தவனுக் கப்போதான்கேட்டதுபோல்
திரும்பியவன்பார்த்து தேரைநிறுத்தினனே
அவள்நெடுந்தூரம்வந்தபின்புநிறுத்தினன் தன்ரதத்தை
அப்போ துரோபதையும் அருங்கிளியாளேதுசொல்வாள்
அண்ணாவேஎன்காணும் அநேகதூரம்வந்துவிட்டாய்
ஆயுதத்தைநீமறந்து அனேகதூரம்வந்திரோ
இந்தாருமென்றாளே ஏலங்கருங்குழலாள்
அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
எட்டியேதாருமென்றான் இருந்தபடிசயிந்தவனும்
அப்போது துரோபதையாள் ஆரணங்குஏதுசெய்தாள்
ஒருபடியேறியல்லோ உத்தமியாளிந்தாவென்றாள்
அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
எட்டவில்லைகத்தியென்றான் இன்னங்கொடுப்பதற்கு
மற்றுமொருபடியே மயிலணையாலேறினளே
அப்போதும்எட்டவில்லை யென்றானே ஆனழகன்
மூன்றாம்படியே மொய்குழலாள் நின்றுகொண்டு
ஆயுதங்களிந்தாவென்றாள் ஆரணங்குதுரோபதையும்
சயிந்தவனும்தான்பார்த்து சந்தோஷமாகியல்லோ
நாம்-வந்ததொருகாரியங்கள் வசப்பட்டதென்றுசொல்லி
மெத்தமனமகிழ்ந்து மெல்லியனைக்கொண்டுபோக
அவளேறிப்போனதேயல்லோ ஏகிறவிட்டான்தன்ரதத்
காற்றாய்ப்பறந்ததுகாண் கட்டழகன்தன்ரதமும் [தை
போகுதேயந்தரமாய்ப் பொல்லாதகானகத்தில்
தோருவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
அண்ணாசயிந்தவனே அழிநினைவுதேடிவிட்டாய்
ஐவர்களுந்தானறிந்தால் அனர்த்தம்வருமுந்தனுக்கு
பஞ்சவர்களறிந்தாலே பழுதல்லோஉன்குடிக்கு

நிறுத்தும்ரதத்தையென்ருள் நிறுத்தானேபாதகனும்
அப்போதுரோபதையாள் ஆரணங்குமனங்கலங்கி
சிந்தைகலங்கியவள் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மாதுமனஞ்சலித்து மயிலணையாளேசெய்தாள்
அப்போதுரோபதையாள் அபயக்குறலிடுவாள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அபயமபயமென்ருள்
ஆகாயவாணியம்மா அல்லவரும்பார்த்திருங்கள்
ஐயன்பிடாரியரே அந்தாதேவதையே
அந்தாதேவதையே சந்திரசூரியரே
காளிகளேகூளிகளே கானகத்துப்பட்சிகளே
இந்தவனத்தி லிருக்குமிருகங்களே
பாருங்கள்பாருங்கள் பாவியவன்செய்கிறதை
எல்லோரும்பாருங்கள் இவனுடையதுற்குணத்தை
என்னைச்சிறைபிடிக்க இழுத்துகொண்டுபோருனே
பஞ்சவர்க்குத்தானுரையும் பார்த்திருந்தபட்சிகளே
ஐவருக்குத்தானுரையும் ஆகாயவாணியம்மா
நாய்க்குக்கிடைக்குமோ நல்லமுழுத்தேங்காயும்
செரிப்பேனுஉந்தனுக்கு சேறுபந்துநான்தருவேன்
உனக்-காவனென்றுபாராதே அடிப்பேன்மூரத்தாலே
என்றேதுரோபதையு மிளங்கொடியாளேதுசெய்தாள்
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுபுலம்புகிருள்
மாயவரேசுவாமியென்று மாதுபுலம்புகிருள்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் அரன்பூசைதான்முடித்து
அரிபூசைசிவபூசை எல்லாமவர்முடித்து
நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள் ஞாயிருதித்தாப்போல்
வாரார்கள்பஞ்சவர்கள் வடக்கெழுந்தசூரியன்போல்
பர்னசாலைதன்னருகே பஞ்சவர்கள்வந்தார்கள்
அங்கேதான்துரோபதையை ஆரணங்கைக்காணுமல்
காணுமல்பஞ்சவர்கள் கலங்கினலைந்நேரம்
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமரேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து
வீமாமதகரியே வில்வேந்தாயென்பிறப்பே
நெருப்பிற்பிறந்தவளை நீலவர்னன்தங்கையரே
அக்கினியில்வந்துதித்த அபிஷேகபத்தினியை
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணை பைங்கிளியைகாணேனே

அழகில்மிகுந்தபெண்ணை ஆரணங்கைக்காணேனே
ஆரெடுத்துப்போனாரோ அறியேனே தம்பியரே
எவரெடுத்துப்போனாரோ ஏதுமறியேனே
பார்த்துவர்தம்பியென்றார் பாரமதகரியை
என்றதுகேட்டு எழுந்தார்கள் தம்பியர்கள்
தட்டிவரிந்துகட்டித் தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அடவுடன்போய்நடந்தார்
தெற்குத்திசைலே தேர்விஜயன்தேடிவாரான்
வடக்குத்திசைநோக்கி வாரான்சகாதேவன்
மேற்குத்திசையிலேதான் நகுலனுந்தேடிவாரான்
கிழக்குதிசைநோக்கி வீமனுந்தேடிவாரான்
அந்தவனங்களிலே ஆராய்ந்துவாரபோது
தோடியைக்கண்டுமல்லோ திரும்பினான்வீமனவன்
காற்றுவேகமாகவேதான் கடுகிவந்தான்வீமனவன்
எட்டிப்போய்தான்பிடித்தான் இயலானாதத்தையவன்
வீமனைக்கண்டாளே மெல்லிநல்லாள் துரோபதையும்
அழுதகண்ணைதான் துடைத்தா ளாயாசமுந்தீர்ந்தாள்
கைகொடுத்தான் துரோபதைக்கு கடுகஇறக்கிவிட்டான்
கண்டுஇடிவிழுந்தான் காளைசயிந்தவனும்
பார்த்துஇடிவிழுந்தான் பாவிசயிந்தவனும்
சிந்தைகலங்கியவன் திடுக்கிடுமெய்மறந்து
மூர்ச்சையாய்விழுந்தானே மூடமன்னன்சயிந்தவனும்
ஒருகையால்ரதந்தூக்கி உதிரடித்தான்மண்மேலே
அவனுடையதேர்சட்டமும் அழகுகுதிரைகளும்
சட்டஞ்சட்டமாகவேதான் தவுடுபொடியாச்சுதங்கே
தேருமுறிந்ததுகாண் சேர்ப்பித்தார்மண்மேலே
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
ஏதடிபெண்ணே நீ யிளங்கொடியே துரோபதையே
வந்தவயணமென்ன வகையாகச்சொல்லுமென்றான்
அப்போ துரோபதையா ளாரணங்குதான்பார்த்து
அஞ்சிப்பயந்துமவள் அருங்கிளியாளேதுசொல்வாள்
வந்தான்சயிந்தவனும் வாருமிருமென்றுசொன்னேன்
நாம்-வனவாசம்வந்ததொரு வயணங்கள்கேட்கையிலே
சொன்னேன்வயணமெல்லாம் சூதாகத்தான்கேட்டு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயுதத்தைகீழேவைத்தான்
மறந்துவிட்டானென்று மன்னவரேநானெண்ணி

ஆயுதத்தைதானெடுத்து அண்ணுவென்ருேடிவந்தேன்
எட்டிக்கொடுமென்ருன் ஏறினேன்தேர்மேலே
ஏறினபோதே ஏகிரவிட்டான்தன்ரதத்தை [ம்
இவ்வளவுசேதியென்ரு ளிளங்கொடியாள் துரோபதையு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆங்காரவீமனவன்
வெற்றிமதயானே வீமனவனே துசெய்தான்
காட்டுக்கொடிபிடிங்கி கடுகியேஓடிவந்தான்
மூர்ச்சைதெளிந்தானே மூடிமன்னன்சயிந்தவனும்
காட்டுக்கொடியாலே கட்டினுன்சயிந்தவனே
அப்போமதவீமன் ஆங்காரங்கொண்டவனும்
தன்காலில்கட்டிக்கொண்டு தானடந்தான்வீமனுமே
பர்ணசாலேதன்னருகே பாவிதனைக்கொண்டுவந்தானே
தருமருக்குமுன்ஞலே தள்ளிக்கொண்டுவந்தானே
கண்டாரேதர்மராயர் காளைசயிந்தவனே
வாருங்காண்மைத்துனரே வந்தீரோனைத்தேடி
தேடியேவந்ததென்ன சிரானகானகத்தில்
வந்தவயணமெல்லாம் வாய்திறந்துசொல்லுமென்ருன்
தர்மரவர்கேட்கையிலே தார்வேந்தன்வாய்திறந்து
மாபாவிசயிந்தவனும் வார்த்தைகளேதுசொல்வான்
உங்களேப்பார்க்கப்பிரியமுடன் வந்தேனேபஞ்சவரே
காணமனதாகி வந்தேனேகாவலரே
வந்தயிடந்தனிலே உந்தனை நான்காணவில்லை
தங்கையரைக்கண்டேனே தங்கள்வயணமெல்லாம்]ன்
விபரமாய்ச்சொல்லுமென மெல்லியரைத்தான்கேட்டே
அப்போதுரேபதையாள் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
வனவாசம்வந்ததொரு ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
திரியோதிரனுரைத்த சேதிகளைத்தானுரைத்தாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அறவேமனஞ்சலித்தேன்
இருமிருமென்றுசொல்லி ஏகிவழிநடந்தேன்
வச்சிராயுதத்தை வைத்துமறந்துவிட்டேன்
கையிலெடுத்துக்கொண்டு கடுகவந்தாள்தங்கையரும்
எட்டிக்கொடுமென்றேன் இயலானதங்கையரும்
அவ்வளவில்வீமன்வந்து அடித்தானேகெதையாலே
இடுப்பில்கயிறுகட்டி இழுத்துவந்தான்தங்கள்முன்னே
இவ்வார்த்தைசொல்லி இளைத்தாற்போலேயழுதான்
சாயாம்புமன்னவரும் தருமரதுகேட்டு

மெத்தமனமுருகி வேந்தரவரேதுசொல்வார்
டுவற்றிமதயானே வீமனேத்தானழைத்து
கனிகள்ப்றித்துக்கொண்டு கடிகியேவாருமென்ருர்
அந்தச்சொல்தான்கேட்டு அனேவோருங்கோபமுற்ருர்
நகுலசகாதேவ இராசாக்கள்கோபமுற்று
கண்கள்சிவந்துமவர் காந்தாளக்கோபமுற்று
நெற்றிவிழிசிவக்க நீலவிழிபொறிபறக்க
உச்சிமயிர்துடிக்க உத்தமர்களேதுசொல்வார்
அண்ணுவேநீர்கேளும் அடியேனெருவார்த்தை
துரோபதையைக்கொண்டுபோக வந்ததொருதோசியற்கு
பாவையரைக்கொண்டுபோக வந்ததொருபர்தகற்கு
போஜனமும்போடுவரோ புகழ்பெரிய அண்ணுவே
ஆக்கினேகள்பண்ணி அனுப்புவோமிவனேயென்ருர்
பொல்லாதபாதகனே போகவிடலாகாது
என்றுமவர்கள்சொல்லி எல்லோருமோர்முகமாய்
ஆனந்தமார்பரெல்லாம் அண்ணருடன்கோபமிட்டார்
தக்கபுகழ்பெரிய தருமாவரேதுசொல்வார்
கோபித்தகோபமெல்லாம் குளிர்ந்தமழையாச்சுது
வெளுத்ததைப்பாலென்பார் வெள்ளத்தைதண்ணீரென்
பார், கபடறியார்சூதறியார் கள்ளமொன்றுந்தாமறியார்
பொய்சொல்லார்தருமாவர் புண்ணியனுரேதுசொல்வார்
கோபித்துக்கொண்டாலாகாதுகொற்றவரே
ஆங்காரகெர்வமது ஆருக்குமாகாது
ஆணுவமுண்டானு லழிந்துவிடுங்காலமப்பா
பொருத்தவர்பூமியாள்வார் பொங்கினவர்காடுறைவார்
மனக்குறைவையாதே வந்தவர்க்குப்பசியாற்றும்
கனிகள்பறித்துமே கடிகியேவாருமென்ருர்
எனக்கெதிர்பேசவேண்டாம் எழுந்துநடவுமென்ருர்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அண்ணரடிவணங்கி
அஞ்சிப்பயந்தெழுந்தார் அழகானதம்பியர்கள்
காட்டிற்பயந்தோடிக் கனிகள்பறித்துவந்து
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கொப்பனவேஅண்ணாண்
டை. வாங்கியேதருமாவர் மைத்துனுபொசியுமென்ருர்
மனதிற்பயமுடனே வாங்கிப்பொசித்தானும்
கனிகள்பொசித்துமவன் கைபூசிக்கொண்டானும்
போய்வாரேனென்னப் பொட்டெனச்சாணமிட்டான்

தக்கபுகழ்பெரிய தருமாவரேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து
மைத்துனர்தன்னுடனே மன்னர்களே நீங்களும்போய்
வழிகூட்டனுப்பிவைத்து வாருங்கள்தம்பியென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று அழகானதம்பியர்கள்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்தானெழுந்து
அண்ணருறைபடிக்கு அழைத்துவந்தான்சயிந்தவனை
சென்றாரிருவருமாய் சிலதூரமானபின்பு
போர்வீமனேதுசெய்தான் போரவழிதனிலே
ஐந்துகுடுமிவைத்து அப்பாலேதலைசிறைத்தான்
மீசைசிறைத்தானே மின்போடிபண்ணினானே
தாடிசிறைத்தானே தலைபோடிபண்ணினானே
தலைபோடிபண்ணினானே தாமமுடியானுக்கு
கரும்புள்ளிசெம்புள்ளி கலந்தழகாய்ப்பொட்டுமிட்டான்
செம்புள்ளிகரும்புள்ளி சேர்ந்தழகாய்ப்பொட்டுமிட்டான்
இப்படியாகவே இவரிருக்கும்வேளையிலே
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமாவர்பார்த்து
அர்ச்சுனாதம்பியரே அண்ணனைக்காணோமே
மைத்துனரைக்கூட்டிப்போய்வழிவிட்டுவாருமென்றேன்
போய்நெடும்போதாச்சு புகழ்வீரன்வீமனைத்தான்
வீமனைதேடி நீ விரைவில்வந்துசேருமென்றார்
கடுங்காளைவீமனைத்தான் கண்டழைத்துவாருமென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று அருச்சுனனுந்தானெழுந்தான்
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
வில்லெடுத்துக்கைபிடித்து விஜயனும்போய்நடந்தான்
அண்ணரைத்தேடிவந்தான் அர்ச்சுனராஜதுரை
வீமனைப்பார்த்தாரே விஜயனருச்சுனரும்
கண்டானேசயிந்தவனைக் காளைமனமகிழ்ந்து
பார்த்தானேசயிந்தவனைப் பலகாலும்பூரித்து
வீமனைத்தான்பார்த்து விஜயனுமேதுசொல்வான்
என்னமரியாதை செய்தீரென்னண்ணாவே
மட்டையடிமொட்டையிட்டால் வாகனம்வேண்டாமோ
இருமிருமண்ணாவென்று ஏகிநடந்தானே
கானகத்தில்நுழைந்து கழுதையொன்றுதான்பிடித்து
மலைக்கழுதைகொண்டுவந்து மன்னவனையேற்றினானே
இப்படியாகவேதா னிவரிருக்கும்வேளையிலே

தக்கபுகழுடைய தருமாவர்பார்த்து
நகுலனைத்தானழைத்து ராசாக்களைத்தேடுமென்ருர்
கானகத்திற்போனவர்கள் கடுகவந்துசேரவில்லை
கண்டழைத்துவாருமையா காளையிருவர்களை
நாமமுடியான் நகுலனதுகேட்டு
அருளருளுமென்னையா அழைத்தோடிவாரேனென்று
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
ஆயுதங்கைபிடித்து அடவிதனிற்போம்புகுந்து
பார்த்தண்ணரைத்தேடிப் பரிநகுலனேடிவந்தான்
கானகமெல்லாந்தேடிக் கண்டானே அண்ணர்களை
கண்டான்சயிந்தனுட கண்காட்சியானதெல்லாம்
பார்த்தான்சயித்தவனை பாவிக்குவற்குமென்று
சந்தோஷப்பட்டானே சயிந்தவனைக்கண்டவுடன்
வீமாமதகரியே வில்லேந்துமண்ணர்களே
மூவிரண்டுகுடுமிவிட்டு மொட்டையடித்தீரோ
என்னுலுபகாரம் ஏதுசெய்வேன்மைத்துனற்கு
சாணியெடுத்துவந்து சரியானவுண்டைபண்ணி
தலமேலேஉண்டைவைத்து தனிவிளக்கேற்றிவைத்தான்
இப்படியாகவே யிவரிருக்கும்வேளையிலே
அநேகநெடும்பொழுது ஆனபிறகாக
தருமாவெழுந்து தம்பியைத்தானழைத்து
மூவர்களும்போனுரே முடிமன்னராஜாக்கள்
இன்னம்வரக்காணேன் என்னமோநானறியேன்
தேடியழைத்துநீ சீக்கிரத்தில்வாருமென்ருர்
தாமமுடியானும் சகாதேவன்தான்கேட்டு
அப்படியேநான்போ யழைத்துமேவாரேனென்று
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
அம்புவில்லுந்தானெடுத்து ஆணழகன்போகலுற்ருன்
அப்போதுரோபதையும் ஆரணங்குதானெழுந்து
தர்மருக்கெதிரில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
நானுங்கூடப்போய்வாரேன் ராஜர்களைத்தேடவென்ருள்
தர்மரதுகேட்டு தளராமலேதுசொல்வார்
அப்படியேபோய்வாரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
சீக்கிரத்தில்வாருமென்று செலவுதந்தார்தருமலிங்கம்
கூடத்தொடர்ந்தாளே கொம்பனையாள்துரோபதையும்
இருவருமாகவல்லோ யிசைந்துவழிநடந்து

அண்ணர்களைதேடியல்லோ ஆணழகன்வந்துவிட்டான்
கானகத்தினுள் நுழைந்து கண்டானே அண்ணர்களை
மைத்துனரைக்கண்டு வரிசையெல்லாந்தான்பார்த்து
உள்ளங்குளிர்ந்துசிலிர்த் துடம்பெல்லாம்பூரித்து
சந்தோஷப்பட்டு சர்வாங்கம்பூரித்து
மரியாதைநானென்ன மைத்துனற்குச்செய்வேன்காண்
கழுதையின்மேலிருந்தவனைக் கடுகயிறக்கிவிட்டான்
முன்னும்பின்னாக முகந்தெரியவேற்றினான்
எருக்கமாலைகொண்டுவந்து இவன்கழுத்திலேபோட்டான்
இந்தவரிசையெல்லாம் விந்தைகண்காட்சியென
மன்னர்கள்தன்னருகே வந்துநின்றாள்பாஞ்சாலி
அண்ணனைக்கண்டாளே ஆனந்தமானாளே
தமயனைக்கண்டாளே சந்தோஷமானாளே
தாமமுடிவீரரே நீர் தலைபோடிபண்ணீரே
வாள்விஜயனர்ச்சுனரே வாகனங்கள்தந்தீரே
காளைநகுலரே நீர் கரும்புள்ளிபோட்டீரே
முன்னூற்சகாதேவா முன்பின்னாய்வைத்தீரே
எருக்கமாலைகொண்டுவந்து இவர்கழுத்திற்போட்டீரோ
என்னமரியாதை அண்ணருக்குநான்செய்வேன்
பாஞ்யாலன்பெற்ற பைங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
வானத்தருந்துதியாள் மாசுபடாப்பத்தினியாள்
ஐவருக்குந்தேவியாகி அழியாதபத்தினியாய்
கற்புடையபத்தினியாய்க் காப்பதுமெய்யானால்
இக்கழுதையைத்தொட்டவர்கள் கடுகநடவாமல்
ஏறினசயிந்தவனை இறங்கவேவொட்டாமல்
அரவக்கொடியோன்பார்க்க அம்பலம்போமளவும்
ஏறினகழுதை யிறங்காமலிருக்கவென்று
கட்டவிழ்க்கவந்ததொரு காவலர்களெல்லோரும்
ஓட்டிக்கொண்டுபோகவென்று உத்தமியுஞ்சாபமிட்டாள்
என்-வங்கிஷத்தார்தொட்டால் வனக்கழுதைவிட்டிறங்க
காட்டுக்கழுதையிது கடுகெனவேதானிறங்க [று
மற்றவர்கள்தொட்டாலே வலித்துக்கொண்டோடவென்
இப்படிக்குச்சொல்லியல்லோ யிட்டாள்பெருஞ்சாபம்
சாபங்கொடுத்தாளே தருமர்பெருந்தேவியவள்
இப்படியாய்ச்சொல்லி இருந்தாளே துரோபதையும்
அடித்துத்துரத்தினார் அங்கேசயிந்தவனை

துரியனுக்குச்சொல்லுமென்று துரத்தினார்சயிந்தவனை
வருகுதே அக்கழுதை வனமாய்வனந்தாண்டி
தான்விட்டுவந்ததொரு தன்னுடையசேனைபண்டை
வந்துகலந்தானே வனக்கழுதைதன்னுடனே
கண்டாரேசேனையர்கள் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பார்த்தாரேசயிந்தவனை பார்வைரெண்டுங்கொள்ளாமல்
இதுவென்ன அதிசயங்க ளெவர்செய்தகோலமென்று
கட்டையவிழ்க்கவென்று காவலர்களோடிவந்து
தொட்டுயழைக்கவேதான் ஒட்டிக்கொண்டுபோனார்கள்
ஒட்டிக்கொண்டசேனையுடன் உத்தமனும்போய்நடந்தான்
அக்ரோணிசேனையுடன் ஆணழகன்போகலுற்றான்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி யதிகவனந்தாண்டி
அஸ்தினாபுரத்தே அடுத்தது அக்கழுதை
கடைரிங்கடைத்தெருவிற் கழுதைவருகையிலே
கழுதையைத்தொட்டவர்கள் கடுகியேகூடவாரார்
பட்டணத்திலேல்லவரும் பரிவாகப்பார்த்தார்கள்
என்ன அதிசயங்க ளென்பார்களெல்லோரும்
மாடத்தில்மண்டபத்தில் வந்தேறிப்பார்ப்பார்கள்
கோபுரத்திலேறிநின்று குலுங்கநகைப்போரும்
சொல்லிச்சிரிப்போரும் சீச்சீச்சியென்போரும்
இவனுக்குஇக்கழுதை ஏதென்றுசொல்வோரும்
சாமத்துரோகியிவன் சதிசெய்தானென்போரும்
இப்படியாக இவர்களுஞ்சொல்லையிலே
மற்றுமொருவன்வந்து வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வான்
துரியனுடசொற்கேட்டு துரோபதையைக்கொண்டுவரப்
போனானேகானகத்திற் போர்மன்னராஜாண்டை
ஐவரில்லாவேளையிலே ஆரணங்கைக்கொண்டுசென்றான்
அப்போதுரோபதையும் அபயமபயமென்றாள்
அபயக்குரல்கேட்டு ஐவர்களுமோடிவந்தார்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்து
மயிலணையைக்கொண்டுபோக வந்ததொருபாவிதன்னை
விடலாகாதென்றுசொல்லி வீமன்மனதிலெண்ணி
அடையாளம்பண்ணி யனுப்பினான்திரியனண்டை
என்றுமவர்கள்சொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே
அந்தத்தெருத்தாண்டி அப்பாலேபோனானே

மாடத்தெருத்தாண்டி மன்னவர்வீதிவிட்டு
திரியோதிரனிருக்கும் சிம்மாதனத்தருகே
வந்தது அக்கழுதை மகாராசன்முன்னாலே
அம்பலத்தார்கண்டார்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்
திரியோதிரன்கண்டு சிந்தைமனங்கலங்கி
உள்ளங்கலங்கியல்லோ ஓடிவந்தான்சயிந்தவன்ண்டை
இரங்கென்றுகைகொடுத்தா னிழுத்துக்கொண்டோடுகுது
ஐயோதெய்வமேயிந்த அனியாயம்நானறியேன்
என்னை இழுத்துக்கொண்டு ஓடுகுதுஇக்கழுதை
கூவியலறுகிறான் கொப்பெனவேதிரியோதிரன்
அபயமிட்டுச்சுற்றுகிறா னம்பலத்தார்தங்கள்முன்னே
அங்கேயிருந்தவர்கள் அனைவோருந்தான்பார்த்து
கலுக்கென்றுதான்சிரித்தார் கட்டழகரெல்லோரும்
சிரித்ததைதான்பார்த்து திரியனுடதம்பியர்கள்
சிரிக்கவுடலெடுத்தோம் சீயென்னப்பேரெடுத்தோம்
என்றுமவர்கள்சொல்லி யிவனருகிலோடிவந்து
தம்பிமாரெல்லோவம் தமயனுக்குக்கைகொடுத்தார்
அத்தண்டபேர்களையும் அக்கழுதைவலித்தோடும்
அப்போதுஎல்லோரும் அலருகிறார்கூச்சலிட்டு
ஐயையோதெய்வமென்று அல்லவரும்புலம்புகையில்
அங்கிருந்தாராஜாக்க ளானதொருமந்திரிகள்
பார்த்துமவர்நடுங்கிப் பதுங்குவார்துரைகளெல்லாம்
இப்படியாகவே இவர்கள்படும்பாடதனை
தூயகுலத்துதித்த துரோணரவர்ஓடிவந்து
காசிவளநாடாளுங் கர்னனைக்கண்காட்டி
சர்ப்பக்கொடியோனுடனே தம்பிமாரானவரும்
சாயாம்புமேனி சயிந்தவரானவரும்
மற்றுஞ்சிலமன்னவரும் மகுடமுடிராஜர்களும்
இன்னஞ்சிலசேனைகளும் எல்லோருமொன்றாகக்
காட்டுக்கழுதையுடன் கலந்துமவரோடுகிறார்
நாம்-கண்டுசும்மாவிருக்கக் காரியங்களல்லவென்றார்
பார்த்திருப்போமென்றால் பரிதாபந்தோனுதையா
இதுக்கொருநேர்சனைகள் இயம்புங்காண்மன்னவரே
அப்போதுகர்னருமே ஆணழகர்வதுசொல்வார்
துரோபதையைச்சொன்னதொரு தோஷமிதுகாணும்
பத்தினியைப்பேசினதோர் பாவமிதுகாணும்

என்றுசொல்லிகர்னருமே இவர்களருகில்வந்து
அப்போதுகர்னருமே அனேவரையுந்தான்பார்த்து
குலுங்கநகைத்துக் கொப்பெனவேஓடிவந்து
பாரளந்தமாயன்திருப் பாதமதைமனதிலெண்ணி
பெருமாள் துணேயென்று பிடித்தானே தன்கையில்
கடுகையிழுத்தானே கர்னமகாராசன்
கழுதையைத்தட்டி கடுகயிறங்குமென்றான்
அத்தண்டபேர்களுமே அல்லவருங்கையைவிட்டார்
அப்போசயிந்தவனும் அங்கேயிறங்கிவிட்டான்
திரியோதிரன்முதலாய்ச் சேனேயெல்லாம்வந்தார்கள்
அவரவர்களாசனத்தி லனேவோருய்வீற்றிருந்தார்
அம்பலவாசலிலே அழைத்துவந்தார்சயிந்தவனே
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிராசன்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மகாராசனே துசொல்வான்
கோதைதுரோபதையைக் கொண்டுவரப்போனீரே
மட்டையடிமொட்டையிட்டு வாகனத்தின்மேலேற்றி
அனுப்பினவரார்காணும் ஆணழகாசொல்லுமென்றான்
அவன்-பேசப்பலனழிந்துபின்வேந்தனே துசொல்வான்
போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமைநடந்ததுவும்
அங்கேநடந்ததொரு ஆச்சரியந்தானுரைத்தான்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்பார்த்து
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அறவேமனஞ்சலித்தான்
வரிசிந்துராஜனுமே மைத்துனற்கேதுசொல்வான்
வெற்றிமதயானே வீமனேக்கொல்லவென்று
பரமரைநோக்கியே பாரத்தபசுபண்ணி
வீமனேக்கொல்லவென்று வேணவரம்பெற்றுவாரேன்
என்றுநடந்தானே இயலானசயிந்தவனும்
தெற்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
காடுசெடிதாண்டி கரியமலேதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனேயுமங்கே அதிகவனந்தான்தாண்டி
மகாமுனிகள்தபசுபண்ணும் மாயமலேமேலே
தானுந்தபசுபண்ணுன் தாமமுடியானும்
ஆதிசிவனேயல்லோ அடிபணிந்துதானினேந்து
அருந்தபசுபண்ணினனே அங்கேசயிந்தவனும்
அப்போபரமசிவன் அவனுக்கெதிரில்வந்து
என்னவரம்வேணும் எந்தனேகேளுமென்றார்

அப்போசயிந்தவனும் அனேகவரம்கேட்டான்
கேட்டவரங்களெல்லாம் கிருபையாய்தான்கொடுத்தார்
ஆதிசிவன்கையாலே அதிகவரம்பேருபெற்றேன்
வீமனைக்கொல்லவென்று வேணவரங்கள்பெற்றான்
ஜெதைகொன்றைமாலையுங் கேட்டுமிகப்பேறுபெற்றான்
வரங்களதுபேறுபெற்று வாரானேசயிந்தவனும்
அஸ்தினுபுரத்தே ஆணழகன்போகவென்று
மகாதபசுபண்ணதொரு மாமலையைவிட்டிறங்கி
நடந்தானேசயிந்தவனும் நாலுதிக்குந்தானதிர
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைகளுமே அதிகவனந்தான்தாண்டி
கிவங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
மூங்கிலடர்ந்தவனம் முல்லைமல்லிபூத்தவனம்
எங்கும்புலிக்காடி இருக்கும்வனந்தாண்டி
மலைப்பாம்புகுடியிருக்கும் இருண்டவனந்தாண்டி
இருளர்குடியிருக்கும் இருண்டவனந்தாண்டி
கள்ளர்குடியிருக்கும் கனத்தவனந்தாண்டி
இருண்டவனந்தாண்டி யிளந்தோப்புந்தான்தாண்டி
வனமாய்வனந்தாண்டி வந்துவிட்டானத்திபுரம்
அஸ்தினுபுரத்தே ஆணழகன்போய்ச்சேர்ந்தான்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனிருக்கும்
சபையிற்சிம்மாசனத்திற் சயிந்தவனும்வந்தானே
மாநாகங்கொண்டவனும் மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
அரவக்கொடியோனும் அத்தானைதான்பார்த்து
கடுகவேதானிரங்கிக் கைகொடுத்துதான்தழுவி
ஆடாமல்லர்களே அருகிருக்குஞ்சேவகரே
சயிந்தவனுர்வீற்றிருக்கச் சிங்காசனம்போடுமென
ஏவல்பணிசெய்கிறவர் எல்லவருந்தான்கேட்டு
சொல்லப்பெற்றோமென்றுமவர் சுருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்றுமவர் கும்பிட்டெழுந்திருந்து
சேவகரெடுத்துவந்தார் சிம்மாதனமுமிட்டார்
அப்போதிரியோதிரன் அத்தானைத்தான்பார்த்து
வந்துநெடுநேரம் நின்றீரோமைத்துனரே
இட்டசிம்மாதனத்தில் ஏறியவன்வீற்றிரென்றான்
அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகுமன்னன்

காளமகாரிஷியினல் அனுப்பினவேதாளம் ஐவரைத்தேடிவர
ஐவர் இரந்திருத்தலால் வேதாளம் ரிஷியைக்கொன்றது.

இட்டதொருசிம்மாதனம் ஏறியவன்வீற்றிருந்தான்
அப்போதிரியோதிரன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
கானகங்கள்போனீரோ கர்த்தாவைக்காணவென்று
கர்த்தாவைக்கண்டீரோ கனத்தவரம்பெற்றீரோ
ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆனவரம்பெற்றீரோ
பஞ்சவரைக்கொல்லுதற்கு பலத்தவரம்பெற்றீரோ
எந்தன்மனங்குளிர எனக்கரியச்சொல்லுமென்றான்
அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
போனதுவும்வந்ததுவும் புனிதனைக்கண்டதுவும்
ஐவரையுங்கொல்லவென்று ஆனவரம்பெற்றதுவும்
நாலிரண்டுவார்த்தைகளாய் நடத்தினான்சயிந்தவனும்
கேட்டுமனமகிழ்ந்தான் கீர்த்திபெற்றோமென்றுசொல்லி
வெற்றிபெற்றோமென்று வேந்தன்மகிழ்ந்திருந்தான்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
மூன்றும்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு

மூன்றுவது முருக்கமகாரிஷிவனம் முற்றிற்று.

௪-வது காளமகாரிஷிவனம்.

நான்காம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
முருக்கமகாரிஷிவனத்தை முடிமன்னர்தான்தாண்டி
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலே
மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்குடித்தனமாம்
அந்தவனந்தாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
காடுசெடிதாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடுகிவந்தார்பஞ்சவர்கள்
அவ்வனத்திற்போய்ச்சேர்ந்தார் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
பச்சைத்தழையொடித்து பர்ணசாலையுண்டுபண்ணார்
ஓரடுக்குபர்னசாலை உண்டுபண்ணார்பஞ்சவர்கள்
மூன்றடுக்குபர்னசாலை முடிமன்னருண்டுபண்ணார்
ஐந்தடுக்குப்பர்னசாலை ஆணழகருண்டுபண்ணார்
பர்னசாலைமேலேயல்லோ பஞ்சவர்குடித்தனமாம்
மாதுதுரோபதையும் மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்

காயுங்கனிதின்று காலங்கழிக்கிறார்கள்
அவ்வனத்திற்பஞ்சவர்கள் அவரிருக்கும்வேளையிலே
மாநாகங்கொண்டதொரு மகாராஜனேதுசெய்வான்
அரவக்கொடியோனும் அங்கவனேதுசொல்வான்
சபைகள் நிறைந்திருக்கச் சர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனாரே
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டார்பிழைத்தாரோ வார்த்தைதெரியவில்லை
எந்தவனத்தி லிருக்கிறாரென்றறியேன்
காளிபோரண்டா நீ கடுகவேதானேகி
ஐவரையும் நீதேடி அவரிருக்குந்தாவரிந்து
தேடியேநீபார்த்துத் திரும்பிவந்துசேருமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அங்கிருந்த தூதுவர்கள்
சொல்லப்பெற்றோமென்று சுருக்காயெழுந்தார்கள்
கூறப்பெற்றோமென்று கும்பிட்டவரெழுந்து
அஸ்தினாபுரந்தாண்டி ஆரணியந்தேடிவந்தார்
காடுமலைதாண்டி கடுகவேதேடிவாரார்
தினகரன்வனந்தனிலே தேடினார்பஞ்சவரை
அங்கிலுங்காணாமல் அப்பாலேதேடிவாரார்
ராமரிஷிவனத்தில் நலமாகத்தேடிவாரார்
அங்கிலுந்தேடினார்கள் ஐவரையுங்காணாமல்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தே மூடிமன்னர்தேடிவாரார்
அங்கெங்குங்காணவில்லை ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை
காளமகாரிஷிவனத்தே கடிகியேவந்தார்கள்
காளமகாரிஷிவனத்திற் காவலர்கள்பஞ்சவரை
பர்ணசாலைமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்
இருக்கிறாரென்றறிந்து ஏகிவழிநடந்தார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கடிகியேவாரார்கள்
ஆஞ்சுனைதாண்டி அவசரமாயோடிவந்தார்
மகாராஜன்வீற்றிருக்கும் மண்டபத்தருகில்வந்தார்
திரியோதிரனிருக்கும் சிம்மாதனமுன்னேவந்து
அரசனெதிரில்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
கண்டுதிரியோதிரன் கட்டழகனேதுசொல்வான்
பார்த்துதிரியோதிரன் பார்மன்னனேதுசொல்வான்
போனீரோதூதுவரே புதுமையென்னசொல்லுமென்று
ஐவரைத்தேடியே ஆரணியம்போனோமே [ன்

காளமகாரிஷிவனத்திற் கண்டோமேபஞ்சவரை
பர்னசாலேமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டோமே
என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு எரிநாகங்கொண்டவனும்
கண்கள்சிவந்தானே காந்தாளப்பட்டவனும்
மாமாவைத்தானழைத்து மாநாகனேதுசொல்வான்
இன்னமும்பஞ்சவர்க ளிருக்கிறார்கானகத்தில்
மாளாமற்பஞ்சவர்கள் வனமேதிரிகிறார்கள்
தப்பிப்பிழைத்தாலே தரணியையாள்வாரே
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுஆள்வாரே
எந்தவிதமானாலும் இறக்கவகைபார்க்கவேணும் [ன்
ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆலோசனை சொல்லுமென்று
மாமாவேயெந்தனுக்கு வார்த்தையுரையுமென்றார்
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்மருகனுக்கு
சாமத்துரோகியவன் சகுனியெடுத்துரைப்பான்
கொல்லேக்குப்பல்லி குடிக்குச்சகுனியல்லோ
துரியனைத்தான்கெடுக்கச் சொல்லுகிறான்யோசனைகள்
அப்பாமருமகனே ஐவரையுங்கொல்லவென்றாள்
நொடிக்குட்காளமகாரிஷியை நோக்கிதவம்பண்ணினாலே
அருந்தபசபண்ணினாலே அந்தமுனிவந்திடுவார்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அவரைமனுக்கேட்டால்
நல்லதென்றுசொன்னாலே நாடெல்லாமுன்னுதப்பா
தபசிற்பெரியவர்காண் சாமிக்கொப்பானவர்காண்
வரத்திற்யெரியவர்காண் மகாதேவர்க்கொப்பாவார்
அவராலேயாகுமப்பா ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு
உன்னாலேயானமட்டும் உத்தமனேபாருமென்றான்
என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு எழுந்தான்திரியோதிரன்
உக்கிரமுடனெழுந்து ஒருவனுமாய்போறானே
காடுசெடிதாண்டி கரியமலேதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனேயுமல்லோ அரியவனந்தான்தாண்டி
ஆரணியந்தன்னிலே அவரக்கொடியோனும்
வந்துமிருந்துமவன் மகாதபசுபண்ணுகிறான்
காளமகாமுனியைக் கருதிமனதிலெண்ணி
அருந்தபசுபண்ணினானே அரவக்கொடியோனும்
வேணதபசுபண்ணினான் வேந்தரைக்கொல்லவென்று
பாவிதபசுபண்ணினான் பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
இப்படியாய்தவமிருந்தான் எரிநாகங்கொண்டவனும்

அப்போமகாமுனியும் அறிந்தார் தவநிலையை
சடையுஞ்சடைமுடியும் தம்பிரான்போலாக
இவருடையசடையழகும் ஈஸ்பரரைப்போலாக
காலில்மெருவடியும் கையிற்கமண்டலமும்
திரியோதிரனருகே சேரவருகையிலே
கண்டுதிரியோதிரனும் கடுகவெழுந்திருந்து
பார்த்துதிரியோதிரனும் பற்றற்றோர்க்கெதிரில்வந்து
மூத்தமுடிவேந்தன் முனிக்கெதிரிலோடிவந்து
சுத்திவலம்வந்து தொழுதிறங்கித்தெண்டனிட்டான்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகன்கோமானும்
வாய்மூடி நின்றானே மன்னன்திரியோதிரனும்
காளமகாமுனியுங் கண்டுமனங்குளிர்ந்தார்
சிந்தைமனங்குளிர்ந்து தேகங்கள்பூரித்து
சந்தோஷமானாரே சாமிபெரியவரும்
மெத்தமகிழ்ந்தவரும் வேந்தனைப்பார்த்துரைப்பார்
ஆர்காணும்ராஜாவே அரசர்பெருங்கோமானே
ஏதுக்காய்வந்தாய் நீ இங்குதவம்பண்ணுகிறாய்
என்னை நினைத்தது நீ ஏதுகருமமென்றார்
மனதில் நினைத்ததெல்லாம் மன்னவனேசொல்லுமென்றார், வேண்டும்வரங்கொடுப்பேன் வேந்தனேசொல்லுமென்றார், அப்போதிரியோதிரன் ஆணழகன் தான்பார்த்து, சர்ப்பக்கொடியோனும் சந்தோஷமானானே
அரவக்கொடியோனும் அங்கேமனமகிழ்ந்து
ஆண்டவரே நீர்கேளும் அடியேனோர்விண்ணப்பம்
என்சாமிகேளுமையா எந்தனுடவிண்ணப்பம்
அஸ்தினுபுரம்மாண்ட அரவக்கொடிவேந்தன்
திக்காசையாண்டதொரு திரியோதிரனென்பார்
எந்தன்மனக்குறையால் வந்தேனுமைக்காண
கண்டேன்களிகூர்ந்தேன் கவலையைச்சொல்லுகிறேன்
பண்டும்பகையாளி பாதிநாள்தாயாதி
எண்ணும்பகையாளி இருக்கிறார்சத்ராதி
எந்தன்பகையாளர் இயலானபஞ்சவர்கள்
பாண்டுமகாராஜன் பெற்றெடுத்தபஞ்சவர்கள்
இப்போதுதங்கள்வனத் திருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்

ஐவரையுங்கொல்ல அதிகமனதெந்தனுக்கு
ஐவரையுங்கொன்ருலே ஆளுவேன்ராச்சியத்தை
அவர்களைக்கொல்லுதற்கு அடியேனுலாகாது
உம்மாலேயாகுமென்று உம்மைநினைத்தழைத்தேன்
ஆகையாலெந்தனுக்கு அதிகவாந்தாருமென்ருன்
பஞ்சவரைக்கொல்லுதற்கு பலத்தவாந்தாருமையா
அநேகநாளுமமைக்கோரி அரியதவம்பண்ணிநின்றேன்
நீ-வந்தபொழுதெந்தன் மனங்குளிர்ந்தேனுண்டவரே
இந்தவாமெனக்கு யீந்திடுவீர்கர்த்தாவே
கொல்லவாமெனக்குக் கொடுத்தருளவேணுமையா
என்று-பாதம்பணிந்தானே பாம்புக்கொடியோனும்
அந்தமகாமுனியும் அவர்மனதுதான்குளிர்ந்து
காளமகாமுனியுங் கடிகிமனமகிழ்ந்து
சந்தோஷப்பட்டாரே சரீரங்கள்பூரித்தார்
மெத்தமகிழ்ந்தாரே வேந்தாந்தமாமுனியும்
மனதுக்கிசைந்தபடி மன்னவனேசெய்கிறேனுன்
சித்தத்துக்கேற்றபடி செய்வேன் நீ அஞ்சாதே
ஐவரையுங்கொன்றுதான் அதம்பண்ணிப்போடுகிறேன்
பஞ்சவரைக்கொன்று பாருலகையாளவைப்பேன்
ஐவர்தனக்காக ஆதிசிவன்வந்தாலும்
பஞ்சவரைக்காக்கப் பாரளந்தார்வந்தாலும்
நான்முகைப்படைத்த நற்பிரமன்வந்தாலும்
வெற்றிமயிலேறும் வேலவர்தான்வந்தாலும்
தேவர்க்கதிபதியாம் தேவேந்திரன்வந்தாலும்
இவர்களைக்காப்போமென்று எமனவன்வந்தாலும்
எந்தவிதத்தாலும் இறக்கவகைபண்ணுகிறேன்
என்றுவாங்கொடுத்தார் எரிநாகங்கொண்டவர்க்கு
அப்போதிரியோதிரன் ஆனந்தமானுனே
சந்தோஷப்பட்டானே சர்ப்பக்கொடியோனும்
மெத்தமகிழ்ந்தானே விஷநாகங்கொண்டவனும்
மனங்கள்மிகப்பூரித்து மாநாகன்போய்நடந்தார்
காளமகாமுனியுங் கடிகிவனத்தில்வந்தார்

காளமகாரிஷி ஐவரைக்கொல்ல நினைத்தது.

அப்போதுமாமுனியும் ஆலோசனைகள்பண்ணி
வேதாளம்தான்பிறக்க வேள்விதனைவளர்க்க

அக்கினிக்குண்டம்வெட்டி அனலேவளர்த்தினுனே
பாதாளக்குழியைவெட்டி பகவானைமூட்டினுனே
மந்திரத்தாலேயல்லோ வாவென்ருர்வேதாளத்தை
ஆயன்பெருமாளும் அவ்வயணந்தானறிந்தார்
ஏழுலகமாளுகின்ற எம்பெருமாளென்னசொல்வார்
பாவிகெடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
பங்கும்பகையாளி ஏற்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
எந்தவிதத்திலேயும் இறக்கவகைபண்ணுகிருன்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அனர்த்தம்வரலாச்சே
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதே
தோளிற்பூமாலை தொண்டழிந்துபோகுதே
கையிற்செபமாலை கனங்குலைந்துபோகுதே
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருகுலைந்துபோகுதே
நம்பினபஞ்சவர்கள் ராஜாக்கள்மாளுகிருர்
நம்பினபேர்களைத்தான் நாமல்லோகாக்கவேணும்
கைமோகம்வந்ததென்று கரியமால்தானினைந்து

எம்பெருமாள் பஞ்சவரைக் காப்பதற்கு
எமபுரம்போனது.

அப்போதுஎம்பெருமா ளாயரெழுந்திருந்து
வட்டமாங்கருடனேறி வருகிருர்மாயவனுர்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
சில்லென்றுபூத்ததொரு செடியும்வனந்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
இளமானைப்போலே யிசைந்துவருங்காவேரி
வடமலைராங்கர் வனங்களெல்லாந்தான்தாண்டி
எமபுரந்தேடியே எம்பெருமாளோடிவந்தார்
எமனுக்கெதிராக எம்பெருமாள்வந்துநின்ருர்
எமதர்மராஜனவன் எம்பெருமாளைக்கண்டு
கரியன்மாலைப்பார்த்து கடுகவெழுந்திருந்து
மாயன்பெருமாளை வந்துநமஸ்கரித்தான்
எமபடாளோடி யெடுத்துவந்தார்சிம்மாதனம்

இட்டதோராசனத்தில் எம்பெருமாள்வீற்றிருந்தார்
அப்போதெம்பெருமாள் அரிராமர்தானெழுந்து
சிம்மாதனமேறி ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
வேர்க்கவிருவிருக்க வேந்தரவர்வீற்றிருந்தார்
அப்போதுஏமனவன் ஆயரைப்பார்த்துரைப்பான்
எங்குவந்தீர்மாயவரே எனக்கரியச்சொல்லுமென்றான்
ஏதுவகையாக எம்பெருமாளிங்குவந்தீர்
வந்தகருமத்தை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
உன்னுடையமைந்தனல்லோ அருமையுள்ளதருமருமே
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அநீதமாய்மாளுகிறார்
இறந்துவிடநாளாச்சு மகாராஜமன்னவர்கள்
செத்துவிடநாளாச்சு சீரானபஞ்சவர்கள்
பாவிகெடுத்தானே படுபாவிதிரியோதிரன்
நொடிக்குள்காளமாமுனியை நோக்கித்தபசுபண்ண
அந்தமகாமுனியும் வந்துஎதிரில்நின்றார்
கண்டுதிரியோதிரன் கடுகசரணம்பண்ணி
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகன்நின்றானே
அப்போதுமாமுனியும் அறவேமனமகிழ்ந்து
காளமகாமுனியுங் கண்டுமனமகிழ்ந்து
என்னவரம்வேண்டும் எந்தனைக்கேளுமென்றான்
அப்போதிரியோதிரன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆனவரம்வேணுமென்றான்
பஞ்சவரைக்கொல்லுதற்குப் பலத்தவரம்வேணுமென்றா
ன், உம்முடையகையாலே உத்தமரைக்கொல்லுமென்றா
அந்தமுனிகேட்டு அப்படியேநல்லதென்று [ன்
வாக்குவரங்கொடுத்து வந்தாரேயந்தமுனி
ஆழக்குழிபறித்து அக்கினியைமூட்டிவைத்தான்
வேதாளமுண்டுபண்ண மிக்கவனல்மூட்டிவைத்தான்
அக்கினிக்குழியிலே ஆங்காரவேதாளம்
பிறக்கும்படியாகப் பெருத்தவேள்விபண்ணுகிறான்
அதுபிறந்துதாமானல் ஐவர்பிழையார்கள்
தோளிற்பூமாலை தொட்டழிந்துபோகுதே
கையிற்செபமாலை கனங்குலைந்துபோகுதே
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகுதே
நம்பினபஞ்சவர்கள் ராஜாக்கள்மாளுகிறார்

ஆகையாலும்மை அழைக்கவேவந்தேன்காண்
வேதாளம்பிறந்தாலே வேந்தரைக்கொன்றுவிடும்
மாண்டுமடிவார்கள் மகாராஜர்பஞ்சவர்கள்
செத்துமடிவாரே சீரானபஞ்சவர்கள்
என்றுரைத்தார்மாயன் எமனுடனுக
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயருக்கேதுரைப்பான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவர்காலம்உள்ளமட்டும்
உம்மையேநம்பியல்லோ உயிர்கொண்டுலாவுகிறார்
காக்கக்கடனுமக்குக் கரியமாலென்றுசொன்னார்
அப்போதுமாயவனார் அறவேமனமகிழ்ந்து
மாயவனார்தான்கேட்டு மனதுபெரிதுதந்து
கூடவருவீரோ நெரப்பெனவேபோகவென்றார்
ஆயருரைகேட்டு அப்படியேவாரேனென்றார்

எம்பெருமாளும் எமதர்மராஜனும் பஞ்சவரைக்காக்க வருதல்.

மாயவரும்எமனுமே வருகிறார்வனந்தனில்
எமபுரத்தைவிட்டுமல்லோ இருவருமாய்வாறார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
இருண்டவனந்தாண்டி இருவருமாய்வாரார்கள்
காளமகாமுனிவரும் கானகத்தில்வந்தார்கள்
எமன்கிடாமேலே எம்பெருமாள்கெருடன்மேலே
அந்தவனத்திலே வந்தாரிருவர்களும்
வந்துஇறங்கினார் மகாமுனிதன்வனத்தில்

எம்பெருமாள் தடாகம் உண்டுபண்ணல்.

ஆயர்பெருமாளும் அங்கெனவேயேதுசெய்தார்
அத்தாப்பொய்கையொன்று ஆயரும்வுண்டுபண்ணார்
மாயமாய்ப்பொய்கையொன்று மாயவருமுண்டுபண்ணார்
அகலம்நிகளமாய் ஆறுயோசனைகாதம்
பத்துயோசனைதூரம் பாரளந்தாருண்டுபண்ணார்
தாமரைப்பொய்கைதன்னை சாமியவருண்டுபண்ணார்
அலர்தாமரைப்பொய்கை அங்கெனவேவுண்டுபண்ணார்
அல்லியுடன்தாமரையும் ஆம்பலுமுண்டாச்சு

அழகானபொய்கையிலே அதிசயமென்னவென்றால்
அல்லியுங்கொட்டியுமே நடுவேயதிலுண்டாச்சு
நாணலுங்கோரையுமே நடுவேயதிலுண்டாச்சு
அக்குளத்துக்கரைமேலே அழகானபூமரங்கள்
மல்லிகைமுல்லையுமே மாதளையுமுண்டாச்சு
நல்லதொருபூமலரும் புற்றும்மையுண்டாச்சு
கொன்றைகுருக்கத்தி கோங்குமுல்லையுண்டாச்சு
ஆற்றலறிமந்தாரை அழகானசண்பகங்கள்
ஆலஞ்செடிமுளைத்து அரசுமேஉண்டாச்சு
வேம்புமரசுமங்கே வேணதுமுண்டாச்சு
பாளைமணம்வீசும் பன்னீருபூபூக்கும்
வண்ணவண்ணப்பூமரங்கள் மாவிருட்சமுண்டாச்சு
கமுகுகுலைசாயும் கஸ்தூரிமணம்வீசும்
வேரிறபலாப்பழங்கள் வெடித்துவிழுந்திருக்கும்
மாம்பழமெங்கெங்கும் வனத்திற்பழுத்திருக்கும்
பார்த்தயிடங்களெல்லாம் பழங்கள்பரிமளிக்கும்
கண்டயிடங்களெல்லாம் கனிகள்மணம்வீசும்
இப்படியாயுண்டுபண்ணூர் எம்பெருமாள்மாயவரும்
காலாகாலங்களிலே கட்டினகுளம்போலே
ஆயன்பெருமா ளதிசயமாயுண்டுபண்ணூர்

எமனும் பெருமாளும் வேருவடிவுகொண்டது.

எமதர்மராஜாவ ரென்னவடிவெடுத்தார்
எமபுரத்தையாளுகிற எமன்குயிலானர்
எம்பெருமாள்மாயவனு ரென்னவடிவானர்
புள்ளிமான்குட்டியைப்போல் பொன்மான்வடிவெடுத்தார்
அந்தநல்ல பொன்மானி னதிசயத்தைச்சொல்லுகிறேன்
தங்கமுருக்கியே தரையில்கவிழ்த்தாப்போல்
பொன்னையுரிக்கியல்லோ பூமியிலேவிட்டாற்போல்
மேகத்திலேயெழும்பும் மின்னலதுபோலே
தூரத்திலேயெழும்பும் சோதியதுபோலே
எட்டுநாள்சென்றகுட்டி யேந்துங்குழந்தையைப்போல்
மான்குட்டிபோலாக மாயவனூர்வடிவெடுத்தார்
அந்தரத்தாமரை அக்குளத்திலுண்டாச்சு
பஞ்சவர்கள்தானிருக்கும் பர்ணசாலைதேடிவாரூர்

மூன்றடுக்குபர்னசாலை மூன்னாலேயோடி வந்து
ஏழடுக்குப்பர்னசாலை எதிராகவந்துநின்றார்
நடந்துவிளையாடி ராஜாத்திமுன்னேவந்து
துள்ளிக்குதித்துதங்கே துரோபதையாள்முன்னாலே

தருமரைத் துரோபதை மான்பிடித்து தரச்சொன்னது.

கண்டாளேபாஞ்சாலி கானகத்துமான துவை
மானழகைப்பார்த்தாளே மயிலணையாள் துரோபதையும்
கண்டுமனமகிழ்ந்தாள் கட்டழகி துரோபதையும்
பார்த்துமனங்குளிர்ந்தாள் பஞ்சவர்கள்தேவியவள்
மான்பிடிக்கவேணுமென்று மனதில்நினைத்தோமே
ஆர்பிடித்துத்தருவார்க ளழகானயிம்மானை
தருமரைக்கேட்போமென்று தானெழுந்துஓடிவந்தாள்
தருமாருகேவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டாள்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டாள்
வணங்கிநமஸ்கரித்தாள் மாது துரோபதையும்
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமரவரே துசொல்வார்
வணங்குமுடியாளே மங்கைதுரோபதையே
எதுக்குபெண்ணே நீ என்னைவந்துதெண்டனிட்டாய்
பின்னையுந்தெண்டனிட்டாய் பிள்ளைகளைபெற்றிடுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய் பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
தெண்டனிட்டகாரியத்தை தெரியவுரையுமென்றார்
வந்துபணிந்ததொரு வயணத்தைச்சொல்லுமென்றார்
என்றுமவர்கேட்க எதுசொல்வாள் துரோபதையும்
ஏதோஒருமான்வந் தெதிரிலே நிற்கிறதே
தங்கமுருக்கியே தரையிற்கவிழ்ந்ததுபோல்
மேகத்துமின்னலைப்போல் தேகமதுதோணுகுது
தூரத்துச்சோதியைப்போல் தோணுகுதுஎந்தனுக்கு
உச்சிதமாகவே உருகுதுஎந்தனுக்கு
அதிசயமாய்த்தோணுகுது அந்தமானெந்தனுக்கு
மானெனக்குவேணுமையா வனத்தில்விளையாட
விளையாடவெந்தனுக்கு வேணும்பிடித்துத்தாரும்
மான்பிடித்துத் தருவீரென்று மன்னவரே தெண்டனிட்டேன், எந்தவிதத்தாலும் எனக்காகப்பிடியுமென்றாள்
பிடியும்பிடியுமென்று பின்னொருக்கால்தெண்டனிட்டாள்

மான்பிடித்துத்தாருமென மற்றொருக்கால்தெண்டனிட்
டாள், அப்போது தருமலிங்கம் ஆணழகர் தான்கேட்டு
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமாவரே துசொல்வார்
ஆர்வளர்த்தமானோயிது அறியேனிளமயிலே
எவர்வளர்த்தமானோயிது யேதுமறியேனே
இந்தவனத்தி லிருக்கும்பெரியவர்கள்
தவத்திற்பெரியவர்கள் சன்னியாசியானவர்கள்
யோகத்திற்றானிருக்கும் யோக்கியமுள்ளவர்கள்
ஆர்வளர்த்தமானோயிது அறியேனே ஆரணங்கே
எவர்வளர்த்தமானேயிது ஏதுமறியேனே
மனிதர்வளர்த்ததினால் வந்தது நம்மருகே
அல்லாதேயாமானால் அருகில்வந்து நிற்காது
வளர்த்தமானாகையினால் வந்துவிளையாடுகுது
மானைப்பிடித்தாலே வகைமோசம்வந்துவிடும்
இம்மானைப்பிடித்தாலே இடுக்கம்வந்துநேர்ந்துவிடும்
பெண்புத்திகேட்டுமோசம் போனவர்கள்மெத்தவுண்டு
பெண்ணாலேகெட்டவர்கள் பூமியிலேமெத்தவுண்டு
ஆணாலேகெட்டவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
ஸ்ரீராமர்பட்டதொரு சேதிபோலாகுமிது
அரிராமர்பட்டதொரு அலைச்சல்போலாகுமிது
ஆகையாற்பெண்மயிலே அம்மானைபிடியென்றார்
அதுகேட்டுதுரோபதையாள் ஆரணங்கேதுசொல்வாள்
அரிராமர்பட்டதொரு அலைச்சல்தனையுமிப்போ
அந்தக்கதையெனக்கு ஆண்டவரேசொல்லுமென்றாள்
மாயவனார்பட்டதொரு வாலாற்றைசொல்லுமென்றாள்
எம்பெருமாள்பட்டதொரு இடுக்கங்கள்சொல்லுமையா

தருமர் துரோபதைக்கு மான்பிடிக்கலாகாதென்று
ஸ்ரீராமர் கதையைச் சொன்னது.

அப்போது தருமலிங்கம் ஆணழகரேதுசொல்வார்
ஆனாற்கேள்பெண்ணே அவர்கதையைச்சொல்லுகிறேன்
ராமரும்லக்ஷ்மணரும் நற்சீதைதன்னுடனே
கைகேசிசொற்படிக்கு கானகத்தேபோயிருந்தார்
தென்னிலங்கைராவணனும் சீதையழகுகண்டான்
சூர்ப்பநகைசொல்லாலே துள்ளிப்பதைபதைத்தி

இலங்கையைவிட்டுமவன் ஏகிநடந்தானே
சீதையைச்சிறையெடுக்க தென்னிலங்கைவிட்டுவந்தான்
கண்டானேமூவர்களைக் கானகத்தில்ராவணனும்
ஜானகியைகொண்டுபோகச் சமையமில்லையென்றவனும்
உற்றுநினைத்தானே ஒருகோடிபுத்திகளை
இருந்துநினைத்தானே யெண்ணமுற்றசிந்தையிலே
ஆலோசனைபுரிந்து அந்தபடுபாவி
மாரீசனையழைத்து மானுகச்செய்துவிட்டு
போய்நில்லும்சீதையிடம் பொன்மானேயென்றுரைக்க
பொன்மானதுகேட்டுப் போகமாட்டேனென்றுசொல்லி
மாட்டேனென்றுசொன்னசொல்லை மாபாவிதான்கேட்டு
அவ்வளவிலம்மானை அடித்தான்பிரம்பாலே
அடிபட்டுஓடுகுது அந்தவனந்தனிலே
மாளவனுப்பிவைத்தான் மாரீசப்பொன்மானை
சீதையிருக்குமிடந் தேடியேஓடிவந்து
மயிலனையாள்முன்னேவந்து மானும்விளையாடும்
கண்டாளேசீதையரும் கானகத்துமானதுவை
ஸ்ரீராமர்முன்னேவந்து தேவியருமேதுசொல்வாள்
மானழகைக்கண்டேனதை தான்பிடித்துவாருமென்ருள்
மான்பிடித்துதாருமென மலரடித்தெண்டனிட
ஸ்ரீராமர்தான்கேட்டுச் சிந்தைமனங்கலங்கி
மான்வந்தமாயமெல்லாம் மாயவனுர்தாமறிந்து
மானல்லபெண்ணேயிது மாயமானென்றுசொன்னுர்
அல்லவென்றுகேளாமல் அனேகந்துயரமுற்ருள்
துயரமுற்ருளென்றுசொல்லி சுவாமிமனதிலெண்ணி
ராமரும்லக்ஷ்மணரை நலமாகத்தானழைத்து
மான்பிடித்துநான்வருவேன் வாரமட்டுந்தம்பியரே
சீதையருகாகத் திரமாயிருப்பாயென்று
இளையபெருமாளும் இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
அப்படியேகாத்திடுவேன் அண்ணுவேபோமென்ருன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிராமர்போகலுற்ருர்
அம்புவில்லுங்கைபிடித்து அவ்வனத்திஞூடாக
மானைத்துரத்தியே மாயவனுர்போனபின்பு
தென்னிலங்கைராவணனும் உன்னுடன்வேகமதாய்
பத்துத்தலையொளித்து பத்திரண்டுகைமறைத்து
நல்லவொளிமறைத்து ராவணன்பேர்மறைத்து

சங்கமனை போலே சண்டாளன்வாருனே
பண்டாரம்போலேயல்லோ படுபாவிவாருனே
வனமாய்வனந்தாண்டி வந்தானேபர்னசாலை
இவரிருந்தஜாடை யிவனறிந்தானப்போது
மானை நினைத்தானே மாபாவிசண்டாளன்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மாயவனுரோதுசெய்தார்
அந்தமான் தன்கையிலே அகப்படாத்தன்மையினுல்
கையினுல்வில்வளைத்துக் கணைகளைத்தான்தொடுத்து
அம்புதனைத்தொடுத்து அம்மானையெய்தாரே
ராட்சதமான்விழுந்து லட்சுமணலென்றலற
அந்தமொழிகேட்டு அழகானசீதையரும்
மான்கைபிலுங்களண்ணர் மடிந்தாரெனவுரைத்தாள்
இளையபெருமாளும் எழுந்துநடந்தாரே
ராமனைத்தேடியே லட்சுமணர்போனபின்பு
தென்னிலங்கைராவணனும் சீதையருகில்வந்து
பிச்சையென்றுகேட்கையில் அச்சமில்லாதள்ளிவந்தாள்
கூசாமல்ராவணனுங்கொண்டுசென்ருன்தென்னிலங்கை
சீதைசிறைபோனபின்பு திருமாலவர்பார்த்து
நல்லதென்றுசொல்லியல்லோ நடந்தாரிருவருமாய்
சவரியைக்கண்டுமல்லோ சந்தோஷம்பண்ணுரோ
அனுமானைக்கண்டுமே அவர்களுறவாகி
அனுமாருறவாலே அங்குதனுஞ்சுக்ரீபனும்
மெத்தஉறவானுர் வேந்தரிருவர்களும்
வாலியைக்கொன்றபின்பு வானரவீரருக்குள்
சுக்ரீபனுக்குப்பட்டஞ் சூட்டிக்கடலதனில்
வாராவதிகட்டியல்லோ வந்தார்கள்தென்னிலங்கை
ராவணன்கும்பகர்னன் ராட்சதயிந்திரசித்தன்
மூலபலச்சேனை முடிந்ததுராமர்கையால்
சேனைகளைக்கொன்றல்லோ சீதைசிறைமீட்டி
புட்பாதமேறி புண்ணியர்கள்வந்தாரே
அயோத்தியாபுரியதனில் அரிராமர்வந்துவிட்டார்
சீதாசமேதராக சிம்மாதனமேறி
தம்பிமார்மூவர்களுந் தானுங்கொலுவிருந்தார்
நீதிதவருமல் நெறிப்படியேஆண்டிருந்தார்
ஐம்பத்தாறுதேசமதை ஆண்டாரேஒருகுடைக்கீழ்

அந்தக்கதையாகும் ஆரணங்கே நீகேளும்
சீதையம்மாள்பட்டதொரு சேதியிதுவாகும்
மானைப்பிடிக்கவே மாட்டேனெனவுரைத்தார்

மானைப்பிடித்துத் தரவில்லையென்று துரோபதையம்மன்
பிணங்கினது.

தக்கப்புகழுடைய தருமரிவையுரைக்க
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னநடை துரோபதையும்
ஏதேதுசொன்னாலும் இரங்காமனதுடையாள்
வரும்விதியறியாளே மாதுகருங்குழலும்
எந்தவிதத்தாலும் இந்தமான்வேணுமென்றாள்
மானெனக்குவேணுமென்று மாதுபிணங்கிநின்றாள்
அறவேமனஞ்சலித்து அங்கேதுயாமிட்டாள்
தக்கபுகழுடைய தருமாவர்பார்த்து
சாயாம்புமன்னாவர் தானுமங்கேயேதுரைப்பார்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து
வீமாமதகரியே வில்வேந்தேயிப்போது
மான்குட்டிவேணுமென்று மாதுபிணங்கினதால்
குட்டிமானைப்பிடித்துக் கொப்பெனவேவாருமையா
காட்டுமானைப்பிடித்துக் கடுகெனவேவாருமையா
ஓடிப்பிடித்துநீ ஒருநொடியில்வாருமென்றார்

வீமன் மான்பிடிக்கப்போகிறது.

அண்ணருரைகேட்டு ஆங்காரவீமனவன்
இதுபோதுமென்றுசொல்லி எழுந்தானேவீமனவன்
ஜல்லடந்தான்போட்டு தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
ஆயுதங்கைப்பிடித்து ஆணழகன்போகலுற்றான்
மானைத்தொடர்ந்தானே மதவீமராஜாவும்
துள்ளிப்பதைபதைத்துச் சுருக்காய்வருவாராம்
வீமனைக்கண்டுமல்லோ மெள்ளநடப்பாராம்
அப்போமதவீமன் ஆங்காரங்கொண்டவனும்
மானைப்பிடிக்க மாயவனார்பின்தொடர்ந்தான்
எட்டிபிடிக்க எதிரில்வருவானும்
பதுங்கிவருவானும் பாரமதவீமன்

ஐம்பதிங்காதவழி அனேகதூரந்தானடந்தார்
கண்ணுக்குத்தெரியாமல் கடுகவேயேகிவிட்டார்
தேடித்திரிந்தானே சீரானகானகத்தில்
எண்ணுதுமெண்ணுகிருன் இயலானவீமனுமே
அண்ணல்தருமருக்கும் ஆரணங்குதுரோபதைக்கும்
என்னவென்றுசொல்வேனு னிந்தவிதிவசத்தை
எத்தனைதூரம்வந்தேன் இம்மானைக்காணேனே
போனவிடமறியேன் போயிருக்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குதாவறியேன்
மாயமான்போனதொரு வகையொன்றும்நானறியேன்
என்றுமனங்கலங்கி யெண்ணுகிருன்கோடிசிந்தை
நின்றுவிசாரமிட்டு நெடுமூச்செறிந்தானே
விடுவிடுநேரமங்கே வெயிலானவேலையிலே
நல்லவுருவமது நாவுவறளுகுது
தண்ணீருந்தாகவிடாய் தனிமையாய்க்கொள்ளுகுது
நாவுவறட்டுகுது நல்லஜலங்காணுமல்
குடலைப்பிறட்டுகுது குடிக்கஜலங்கிட்டாமல்
என்னசெய்யப்போரேனென்று ஏங்கிநடந்தானே

எம்பெருமாள் வீமராஜனை விஷத்தண்ணீர்
குடிப்பித்துக் கொள்ளுகிறது.

இதுதான்சமயமென எண்ணித்திருமாலும்
மானுயிருந்தவரும் மயிலாய்வடிவெடுத்தார்
மயிலாய்வடிவெடுத்து மான்மேலேறினரோ
ஏமன்குயிலாகி யிருந்தானேமாயரண்டை
ஏமன்குயிலானர் எம்பெருமாள்மயிலானர்
மயிலுங்குயிலுமே வனந்தனிலேகூவுகையில்
அந்தகுரல்கேட்டான் அழகானவீமனுமே
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தயிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுமவன்சொல்லி ஏகிநடந்தானே
தேடியேவந்தானே சீரானபொய்கையண்டை
தாமரைப்பொய்கை தடாகத்தைக்கண்டானே
தாகவிடாய்தீர்த்து தமயரண்டைபோவோமென்று
தண்ணீர்தடாகத்திலே இறங்கினன்தார்வேந்தன்

அந்தாமாய்மாயவரும் அங்கொருவரோதுசொல்வார்
ஆடாதம்பியரோ அள்ளிஜலமுண்கிறவன்
தண்ணீர்குடியாதே தாகவிடாய்தீராதே
இந்தக்குளமென்னுதடா இந்தநதியென்னுதடா
இந்தக்குளத்திலே இறங்கிஜனமுண்ணுதே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இயலானவீமனவன்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
அந்தாமாய்ப்பேசுறது ஆரென்றுந்தெரியவில்லை
பேயோபிசாசுகளோ பிணந்தின்னும்பூச்சிகளோ
அந்தாதேவதையோ ஆகாசதுர்கைகளோ
மந்திரதேவதையோ வந்தென்னைக்கேட்கிறது
ஆரென்றுநானறியேன் அறியவுரையுங்கள்
வெற்றிமதயானை வீமனும்கேட்கலுமே
அந்தச்சமயத்தில் ஆயாவரோதுசொல்வார்
ஆரானாலுந்தனுக்கேன் அப்புறத்தேபோவென்றார்
அப்போதுமதவீமனவன் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வா
ன், தாகவிடாய்கொண்டு தண்ணீர்குடிக்கவந்தால்
தண்ணீர்குடியாதே யென்றுமேசாற்றுவரோ
தடாகமிருக்கையிலே தண்ணீர்குடிக்கவந்தால்
குடியாமற்போவேனோ கொற்றவரோசொல்லுமென
தண்ணீர்குடிக்கவென்றால் தாரணியிற்பயிற்களுக்குள்
வாடாதபயிருமெது வருத்தானபாரமெது
அதிசயமானவார்த்தை அறிந்தாலுரையுமென்றார்
அப்போதுவீமனவன் அவ்வயணமறியாமல்
தெரியாமல்வீமனவன் தீர்த்தம்புசித்துவிட்டான்
தாகக்களையாலே தண்ணீர்குடித்துவிட்டான்
காளையந்தவீமனுக்கு கண்ணைச்சொருகுதே
தலையைச்சுழற்றுதே தாமமுடியானுக்கு
உடம்புபறக்குதே உத்தண்டவீமனுக்கு
மாத்தடியிற்பள்ளிகொண்டான் மாலைமுடியானும்
மறந்துபடுத்தானே மதகரிவீமனவன்
தன்னைமறந்துமல்லோ தார்வேந்தன்பள்ளிகொண்டான்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
காலனையெச்சரித்து கடிகவுயிர்வாங்குமென்றார்
எமனைத்தானழைத்து யிவனுயிரைவாங்குமென்றார்
அப்போதுஎமனவன் அவசாமாயோடிவந்து

சூலத்தால்குத்தியே பாசத்தால்கட்டினனே
சூலத்தால்குத்தியே துடிக்கவுயிர்வாங்கினனே
பாசத்தால்கட்டியே பதைக்கவுயிர்வாங்கினனே
குளத்தங்கரையோரம் குளிர்ந்தநிழல்தனிலே
பொய்கைக்கரையோரம் போர்வீமன்மாண்டுவிட்டான்
மாண்டுபடுத்தானே மதவீமன்குளக்கரையில்
செத்துமடிந்தானே சீரானவீமனுமே
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

மான்பிடிக்கப்போனதொரு வீமனைக் காணேமென்று
தருமராஜா புலம்புகிறது.

தக்கப்புகழுடைய தருமாவர்பார்த்து
சாயாம்புமன்னர் தருமாவரோதுசொல்வார்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மன்னவனைக்காணேனே
என்னேரமாச்சுதே இன்னம்வரக்காணேனே
மானைப்பிடிக்கையிலே வளர்த்தவர்கள்கண்டாரோ
ஆர்கண்டெதிர்த்தாரோ அமாதுசெய்கிருரோ
எவர்கொன்றுபோட்டாரோ ஏதுமறியேனே
மண்ணுக்கிக்கல்லாக்கி மரமாக்கிவிட்டாரோ
கல்லாக்கிமுள்ளாக்கிக் கானகத்திற்போட்டாரோ
செத்துமடிந்தானோ சிவன்பாதம்சேர்ந்தானோ
மாண்டுமடிந்தானோ வைகுந்தம்சேர்ந்தானோ
காணவும்போரேனோ கட்டழகன்தம்பியரை
பார்க்கவும்போரேனோ பாரமதகரியை
காணுமல்தம்பியரைக் கலங்குதேதேகமெல்லாம்
பாராமல்தம்பியரைப் பார்க்குதேயென்மனது
காளையருச்சுனரே கடிகியேபோய்வாரும்
பார்த்துவா அர்ச்சுனரே பாரமதவீமனை நீ
தேடியழைத்து நீ சீக்கிரத்தில்வாருமென்ருர்
காளையந்தவீமனை நீ கண்டழைத்துவாருமென்ருர்
என்றுமவர்சொல்லி யிருந்தாரொருவிதமாய்

அருச்சுனமகாராஜன் தருமர்சொல்லைகேட்டு
வீமனைத் தேடிப்போனது.

ஆனைலழகுமன்னன் அருச்சுனராஜதுரை
தருமரைக்கேட்டுத் தானெழுந்துதார்விஜயன்
ஜல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
குந்தியிடுங்கால்களுக்குக் குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூசல்லடமாம்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
பில்லைசமுதாடு பிகுவெடுத்தஒட்டியாணம்
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
பாங்குசொருகினனே பார்த்தனிடப்புறத்தே
கத்திசொருகினனே காளைவலப்புறத்தே
சிங்காணிவில்லெடுத்து சிறுநாணிதான்பூட்டி
அண்ணருடபாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
போகவிடைதாருமென்றன் போர்விஜயன்கோமானும்
தக்கப்புகழுடைய தருமாவர்பார்த்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
காளையருச்சுனரே கட்டழகாநீர்கேளும்
வனத்தினுட்புகுந்து காளையரைத்தேடுகிறன்
கண்டழைத்துவீமரை நீ கடுகவேவாருமென்றார்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தாரே விஜயபெருமாளும்
வாரானே அர்ச்சுனனும் வனமாய்வனந்தாண்டி
கானகத்தினுட்புகுந்து மன்னவனைநீதேடி
எங்கெங்குந்தேடினன் இனியவிடமாராய்ந்தான்
அந்தவனந்தனிலே அண்ணனைக்காணமல்
மற்றுமொருவனத்தில் மன்னவனைத்தேடிவாரன்
இன்னமொருவனத்தில் இளவிஜயன்தேடுகிறன்
அண்ணனைத்தேடியே அனேகதூரம்வந்தானே
காட்டிலேதேடியல்லோ கடிகியேவாரானே
ஆனைலழகுமன்னன் அருச்சுனராஜனுக்கு
தண்ணீர்க்கவனங்கள் தாகவிடாய்கொள்ளுகுது

நாவுவாட்டுகுது நல்விஜயன் அர்ச்சுனற்கு
மெத்தகளைத்தானே வேர்வைகள்சிந்திடவே
அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
இந்தவனந்தனிலே எங்கும்ஜலம்கிடைக்கவில்லை
தண்ணீர்களையாலே தாகவிடாயானதினல்
தண்ணீர்தண்ணீரென்று தவித்துபுலம்புகிருன்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

மாயவனர் அருச்சுனராஜனை விஷநீர்க்
குடிப்பித்துக் கோல்லுகிறது.

எம்பெருமாள்மாயவரும் ஏதுசெய்தாரந்நேரம்
மயிலுங்குயிலுமாக வனத்திலேகூவுகிருர்
அருச்சுனன்காதிற்கேட்க அவ்வனத்தில்கூவுகிருன்
அந்தக்குரலோசை அர்ச்சுனருந்தான்கேட்டு
கூவுங்குரல்கேட்டான் கோபாலமைத்துனனும்
அவ்வோசைதான்கேட்டு அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தயிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுமவன்சொல்லி ஏகிநடக்கலுற்ருன்
அந்தயிடம்போகவென்று ஆராய்ந்துதேடிவந்தானே
குயிலிருக்குமிடந்தனிலே கொற்றவனும்வந்தானே
மயிலிருக்கும்மிடந்தனிலே மன்னவனும்வந்துநின்று
உற்றுற்றுப்பார்த்தானே ஒளிபறந்தகண்ணலே
பார்த்தயிடங்களெல்லாம் பச்சென்றுதானிருக்கும்
கண்டயிடங்களெல்லாம் கமகமென்றுபூமணக்கும்
தாமரைப்பொய்கையுஞ் சாலையுஞ்சோலைகளும்
ஆலவிருக்ஷத்தின்கீழ் அண்ணர்பள்ளிகொண்டதுவும்
வெற்றிமதயானை வீமரைக்கண்டானே
கண்டுமனமகிழ்ந்தான் காளையருச்சுனனும்
பார்த்துமனமகிழ்ந்தான் பார்த்திபனருச்சுனனும்
உற்றுற்றுப்பார்த்தானே உள்ளங்குளிர்ந்தானே
நின்ருனரைநாழி நினைத்தானேகோடிபுத்தி
அண்ணர்தருமருமே அங்கேமனஞ்சலித்து
வீமனைக்காணுதே மெத்தமனஞ்சலித்து
தம்பியைக்காணுமல் தவித்துப்புலம்புகையில்

அங்கேதருமாவர் ஆயாசப்பட்டிருக்க
இங்கேமதவீமன் இப்படித்தூங்குறுனே
மானும்பிடியாமல் மாத்தடியில் தூங்குறுனே
தண்ணீர்குடித்துமல்லோ தாகமுந்தீர்ந்தபின்பு
அண்ணரைதானெழுப்பி அழைத்துநாம்போவோமென
தாமரைப்பொய்கையிலே யிறங்கினுன் தார்வேந்தன்
அப்போதுமாயவரும் அர்ச்சுனரைத்தான்பார்த்து
ஆயர்பெருமாளும் அந்தரத்திலேதுசெய்தார்
ஆரடாயென்குலத்தில் அள்ளிஜலமுண்கிறவன்
எவனடாஎன்குளத்தில் எடுத்துஜலமுண்கிறவன்
இந்தக்குளமென்னுதடா இந்தநதியென்னுதடா
சாலையுஞ்சோலையுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்காதேயென்குலத்தில்
அள்ளிஜலமுண்ண அதிசயஞ்சொல்லுமென்ருர்
தாகந்தணியவென்ருல் சந்தேகஞ்சொல்லுமென்ருர்
அப்போதருச்சுனனும் அவ்வார்த்தைக்கேதுரைப்பான்
என்னவதிசயமோ எந்தனுக்குச்சொல்லுமென்ருன்
எம்பெருமாள்மாயவரும் ஏதுசொல்வாரர்ச்சுனற்கு
வாடாப்பயிருமேது வையகத்திற்பாரமேது
இவ்வார்த்தைசொன்னு லிறங்கிஜலமுண்ணுமென்ருர்
ஆனலழகுமன்னன் அர்ச்சுனராஜதுரை
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
ஆர்காணும்பேசுறது எங்கையோதெரியவில்லை
வேண்டிவிடாய்த்துநான் வேர்வைமிகவொழுக
தண்ணீர்விடாயாகத் தாகத்துக்குண்ணவந்தால்
வேண்டாமெனமறித்து திண்டாதெனவுரைத்தீர்
எதிரிட்டுவந்தாலே இருதுண்டாய்போட்டிடுவேன்
கண்டித்துப்போட்டிடுவேன் கண்ணில்தெரியடாநீ
எதிரிலேநிற்கவேணும் என்சண்டைபார்க்கவேணும்
சரியாகநின்றலவோ சண்டைபண்ணிப்பார்க்கவேணும்
என்றதுபேசியே இறங்கிஜலங்குடித்தான்
தாகவிடாய்தீரத் தண்ணீர்குடித்தானே
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தலையைச்சுழற்றுகுது
அப்போதுமயக்கமல்லோ அதிமயக்கமாகும்
கஞ்சாமயக்கமல்லோ அதிமயக்கமாகுது
தள்ளாடிவாருனே தாமமுடியானும்

ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனராஜனவன்
எண்ணுதுமென்ணுகிருன் இந்திரன்குமாரனுமே
நினையாது நினேக்கிருன் நீலவர்னன்மைத்துனரும்
ஆரோதெரியாது அந்தரத்திற்பேசினுர்கள்
எவரோதெரியாது எந்தனுடன்சொன்னுரே
தண்ணீர்குடியாதேயென்று சமர்த்துகள்பேசினுரே
தீர்த்தங்குடியாதென்று வார்த்தைபலசொன்னுரே
அவ்வார்த்தைதள்ளினு னள்ளியேதீர்த்தமுண்டேன்
சொன்னசொல்தனேமறுத்துச் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்டே
ன், உண்டபொழுதே உடம்பைபிரட்டுதையோ
தலையைச்சுழற்றுதையோ தருமருக்காருரைப்பார்
அண்ணற்கும்தம்பியற்கும் ஆரணங்குதுரோபதைக்கும்
இந்தவிசேஷமதை எவர்கள்போய்ச்சொல்வாரார்
செத்தவிசேஷமல்லோ சேதிபோய்ச்சொல்வாரார்
மாண்டவிசேஷமது மறுவார்த்தைசொல்வாரார்
என்றுமவன்சொல்லி எகிவழிநடந்தான்
தள்ளாடித்தத்தளித்துத் தானேநடந்துவந்து
அண்ணருகாக அருச்சுனன்வந்துநின்ருன்
வீமருகாக விஜயனும்வந்துநின்ருன்
கண்ணுறக்கம்போலவே கடுகிவந்துபடுத்தானே
எம்பெருமாள்மாயவரும் இதுதான்சமயமென்று
காலனேயெச்சரித்தார் கரியமால்பொட்டெனவே
அர்ச்சுனன்தன்னுயிரை அதிவிரைவாய்வாங்குமென்ருர்
அப்போதுயேமனவர் அதிவேகமாகவந்து
சூலங்கொண்டுகுத்தியே பாசங்கொண்டுகட்டினுனே
பதைக்கஉயிர்மாய்த்தான் பார்த்திபாருச்சுனனே
இப்படியாக இவன்மாண்டிருக்கையிலே
தக்கப்புகழுடைய தருமருடன்சேதிசொல்வோம்

வீமனேத்தேடப்போன அர்ச்சுனனும் வீமனும்
இன்னம்வந்து சேரவில்லையென்று
தருமர் புலம்புகிறது.

அருச்சுனன்போனபின்பு அழகானதருமரவர்
மனதுகலங்கியே மன்னவருமேதுசொல்வார்
கானகத்திற்போனவர்கள் கடுகவந்துசேரவில்லே

இன்னேரமாச்சுதே யின்னம்வரக்காணேன்
நாமத்தழகா நகுலா நீ வாருமென்றார்
தக்கப்புகழுடைய தருமரழைக்கவேதான்
நாமமுடியான் நகுலனுமோடிவந்து
அண்ணரெதிரேவந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டழகனேதுசொல்வான்
என்னையழைத்தபணி ஏதுபணிசொல்லுமென்றான்
அழைத்தகாரியத்தை நீ ரண்ணாவேசொல்லுமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆணழகர்தருமலிங்கம்
கண்ணீர்ததும்பிடவே கட்டழகரேதுசொல்வார்
வீமனைத்தேடியே வில்விஜயன்போனானே
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மதவீமனைக்காணேன்
தேடியேபோனதொரு தேர்விஜயனைக்காணேன்
போனவிடமறியேன் போய்ப்பதுங்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
ஆரோடேசண்டை அமரதுசெய்கிறாரோ
எவரோடேசண்டை எதிர்த்துப்போர்செய்கிறாரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வந்துவதைசெய்தாரோ
கண்டுவதைத்தாரோ கண்டதுண்டமாக்கினாரோ
செத்ததுவும்பிழைத்ததுவும் சேதிதெரியவில்லை
மாண்டதுவும்பிழைத்ததுவும் வார்த்தைதெரியவில்லை
சந்தனமிருபுயத்தை சரியவெட்டிப்போட்டாரோ
குங்குமமிருபுயத்தை குலையவெட்டிப்போட்டாரோ
மலையேபருவதமே வாழ்மலையேகுஞ்சரமே
காணவும்போரேனோ கட்டழகர்தம்பியரை
பாரக்கவும்போரேனோ பாவியென்கண்ணாலே
இன்னமொருவேளை யினிகாணப்போரேனோ
இருவரையுந்தேடியே இட்டுவருவாயோ
போரீரோதம்பியரே புத்தியுள்ள கண்மணியே
அண்ணருரைக்கேட்டு ஆணழகனேதுசொல்வான்
அஞ்சிப்புலம்பாதே ஆயாசமாகாதே
ஆரோடசண்டை அமரதுசெய்தாரோ
எவரோடேசண்டை எதிர்த்துப்போராடினாலும்
சண்டையதுகெலித்துச் சடுதியிற்கொண்டுவாரேன்
அமரதுநான்கெலித்து அவர்களைக்கொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும்; இப்போதேயாராய்ந்து

ஓடியழைத்து ஒருநொடியில்வாரேனென்ருன்
தேடியழைத்து சீக்கிரத்தில்வாரேனென்ருன்

நகுலன் தருமராஜாசொற்படிக்கு வீமனையும்
அருச்சுனனையும் தேடிப்போனது.

கடுகவெழுந்தானே கட்டழகன்சீர்நகுலன்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டித் தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
பாங்கெடுத்துச்சொருகினனே மன்னனிடப்புறத்தே
கத்திசொருகினனே காளைவலப்புறத்தே
ஆயுதத்தைதானெடுத்து அண்ணருக்குதெண்டனிட்டு
போகவிடைதாருமெனப் போர்மன்னன்கைதொழுதான்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்மனமகிழ்ந்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
நாமமுடியானே நகுலாயென்கண்மணியே
போனவனந்தேடி பொருமையுடன்நீபார்த்து
சென்றவனந்தேடி சீக்கிரமாயாராய்ந்து
காளையிருவரையுங் கண்டழைத்துவாருமென்ருர்
வீமனருச்சுனனை விரைவிலழைத்துவாரும்
போய்வாருமென்றுப் பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தானே வேந்தன்நகுலனுமே
வாரானேசீர்நகுலன் வடக்கெழுந்தசூரியன்போல்
ஆயுதத்தைக்கைப்பிடித்து அண்ணர்களைத்தேடிவாரான்
தேடியேவாரானே சீரானகானகத்தில்
ஆரணியமெங்குந்தேடி அண்ணர்களைக்கூவினன்
அங்கேயுங்காணுமல் அப்பாலேபோகலுற்ருன்
மற்ருேர்வனந்தனிலே மன்னர்களைத்தேடினன்
அங்கேயுங்காணவில்லை அழகானமன்னர்களை
நாமமுடியான் நகுலன்மனங்கலங்கி
சிந்தைகலங்கியவன் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
அழுதுபுலம்பினனே அண்ணர்களைக்காணுமல்
அப்போதுநகுலனுக்கு அதிகதாகமுண்டாச்சு

தண்ணீர்கவனங்கள் தாகவிடாயாகுது
நாவுவாட்டுகுது நகுலமகாராஜனுக்கு
அண்ணரைத்தேடியே அனேகதூரம்வந்தானே
அண்ணரைக்காணோமே அதிகதாகமுண்டாச்சே
என்னசெய்யப்போறேனென்று எங்கிமனந்தளர்ந்து
என்றுவிசாரமிட்டே இருக்கின்றவேளையிலே

எம்பெருமாள் நகுலராஜனை விஷநீர்குடிப்பித்து
சொல்லுகிறது.

அப்போதுமாயவரும் அங்கெனவேயேதுசொல்வார்
நாமமூடியான் நகுலனைக்கொல்லவென்று
எம்பெருமாள்மாயவரும் ஏமனையுச்சரித்தார்
ஏமனுமாமனுடன் இருவருமொன்றாகி
மயிலுங்குயிலுமங்கே வனத்திலேகூவுகுது
நாமமூடியான் நகுலனவன்பார்த்து
அந்தக்குரல்கேட்டு ஆலோசனைபண்ணுகிறான்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுமனந்தளர்ந்து எகிநடந்தானே
அண்ணரிருவர்களு மங்கேபடுத்திருந்தார்
கண்டுமகிழ்ந்தானே கட்டழகன்சீர்நகுலன்
ஆனந்தமானானே அண்ணர்களைக்கண்டவுடன்
நாமமூடியான் நகுலனுமேதுசொல்வான்
அண்ணர்தருமராயர் ஆயாசப்பட்டிருக்க
ஆரணங்குதுரோபதையு மங்கேபுலம்பிநிற்க
என்னமனதுகொண்டு இங்கேபடுத்தார்கள்
தண்ணீர்குடித்துநாம் தாகவிடாய்தீர்ந்தபின்பு
அண்ணர்களையெழுப்பி அழைத்துநாம்போவோமென்று
குளத்திலிறங்கினானே கொப்பெனவேநகுலனவன்
மாயன்பெருமாளு மரிராமர்தான்பார்த்து
அந்தரமாய்நின்று ஆயாவரேதுசொல்வார்
ஆடாதம்பியரே அள்ளிஜலமுண்கிறவன்
சாலையுஞ்சோலையும் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்கிஜலமுண்ணாதே
தண்ணீர்குடியாதே தாமரைப்பொய்கையிலே

குளத்தைவிட்டப்புறம்வா கொற்றவாயென்றுசொன்னார்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான் நகுலனவன்
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுகிறீர்
எவரோதெரியாது எங்கேயோபேசுகிறீர்
வார்த்தைகள்கேட்குது வயணந்தெரியவில்லை
சொன்னசொல்கேட்குது சொரூபந்தெரியவில்லை
அந்தரதேவதையோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாயதுர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
ஆரோதெரியவில்லை அருகில்வந்துபேசுமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயர்பெருமாளும்
எங்கள்குலத்திலே நீ இறங்கிஜலமுண்ணவென்றால்
வையகத்திலதிசயமும் வருத்தமானபாரங்களும்
வாடாப்பயிரின் வர்ணமுரைத்தாயானால்
இறங்கிஜலமுண்ணும் இல்லையென்றாற்போய்நடவும்
சொன்னாலே நீர்குடியும் சொல்லாமற்போனாலே
தண்ணீர்குடியாதே தாமமுடியானே
குளத்திலடிவையாதே கொற்றம்போர்மன்னவனே
என்றதோர்சொற்கேட்டு ஏதுசொல்வான்சீர்நகுலன்
நீர்கேட்கும்வார்த்தைக்கு நான்கேட்குந்தன்மையென்ன
நீதியல்ல நீர்தூர நின்றுதான்பேசாது
என்னெதிரில்வந்தாலே இருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவேன்
என்றுசிலவார்த்தை நின்றுமவன்பேசினானே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயர்யெருமானும்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மாயவருந்தானிருந்தார்
அப்போநகுலருமே ஆனந்தமாகவேதான்
குளத்திலிறங்கியே கொப்பெனவேநகுலனவன்
தாகந்தெளியவே தண்ணீருந்தான்பொசித்தான்
தாகந்தெளிந்தானே தருமர்தம்பியானவனும்
தண்ணீர்பொசித்தவுடன் தாறுமாறாய்விழுந்து
தலையைச்சுழட்டுகுது தார்வேந்தராஜனுக்கு
உடம்புபறக்குதே உத்தண்டவீரனுக்கு
எண்ணாதுமெண்ணுகிறான் இயலானநகுலனுமே
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ச்சொன்னார்கள்
அவ்வார்த்தைகேளாமல் அள்ளியேதீர்த்தமுண்டேன்
சொன்னசொற்கேளாமல் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்டேன்
கண்ணுந்தெரியவில்லை காணமுந்தோணவில்லை

நிலமுந்தெரியவில்லை நினைவைமறக்குதே
அறியாமல்நான்பொசித்தே னென்றல்லோ ஆணழகன்
அண்ணற்குந்தம்பியற்கு மாரணங்கு துரோபதைக்கு
அந்தவனந்தேடி ஆர்தான்போய்ச்சொல்வார்கள்
இந்தவிசேஷமதை ஏவர்போயுரைப்பார்கள்
தருமரிதையறிந்தால் சற்றும்பொறுக்காரே
அண்ணுவுந்தம்பியரும் அழுதுபுலம்புவார்கள்
இங்கேவுயிர்வாங்கி யிவர்களிருக்கையிலே
அங்கேநகுலனுமே அண்ணரண்டைகண்டானே
மாண்டானேசீர்நகுலன் வசநாபிநீரையுண்டு
செத்தான்நகுலனுமே சீரானகானகத்தில்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே

வீமனையும் அர்ச்சுனனையும் அழைக்கப்போன நகுலனையுங் காணேமென்று தருமர் புலம்புகிறது.

அப்போதுமன்னவரும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
சகாதேவனையழைத்து தருமாவரேதுசொல்வார்
அப்பாசகாதேவா அதிசயத்தைநீர்கேளும்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மதவீமராசனையும்
வீமரைக்காணவென்று வில்விஜயராசாவும்
தேடியேபோனனே தேர்விஜயனர்ச்சுனனும்
நல்விஜயரைத்தேட நகுலனும்போய்நடந்தான்
மூவர்களும்போனரே முடிவேந்தராசாக்கள்
ஒருவரையுங்காணேனே உத்தரவுதானறிய
மான்பிடிக்கப்போனவர்கள் வந்தினஞ்சேரவில்லை
தேடியேபோனவர்கள் திரும்பிவந்துசேரவில்லை
தம்பிசகாதேவா தாமமுடியானே
தேடியேபோராயோ சேதிவந்துசொல்வாயோ
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தைநானறியேன்
மானைப்பிடிக்கையிலே மான்வளர்த்தோர்கண்டாரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வந்துவதைபண்ணுரோ
சத்தரிஷிகளோ சந்நியாசியானவரோ
சத்தரிஷியவர்கள் சபித்துமேபோட்டார்களோ
கொன்றுபழிவாங்கிக் கொலைசெய்துபோட்டாரோ

காணவும்போறேனே கட்டழகர்தம்பியரை
பார்க்கவும்போறேனே பாவியென்கண்ணாலே
இன்னமொருக்கால் இங்குவந்துசேர்வாரோ
இளையசகாதேவா இட்டுக்கொண்டுவாராயோ
காளைசகாதேவா கண்டழைத்துவாராயோ
பாரமுடிமன்னர்களைப் பார்த்துமே நீயழைத்து
வருவாயோதம்பியரே வார்த்தைகள் சொல்லுமென்றார்
அப்போசகாதேவன் அண்ணரைத்தெண்டனிட்டு
தாமமுடியான் சகாதேவனேதுசொல்வான்
அஞ்சாதிரண்ணாவே அழைத்தோடிவாரேன்நான்
காளையந்தமூவரையும் கண்டழைத்துவாரேனென்றார்
பார்த்தழைத்துவாரேனென்றான் பாரமுடிமன்னர்களை
என்றுஎழுந்தானே இளையசகாதேவன

சகாதேவன் தருமர்சொல்லைக்கேட்டு தமையன்மார்
மூவரையும் தேடிக்கொண்டுபோனது.

சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்குக் குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
சந்த்ராகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
ஈட்டிசமுதாடு எடுத்தான்பெரியகத்தி
கத்திசொருகியல்லோ கடுகவெழுந்தானே
அண்ணரைத்தெண்டனிட்டு ஆணழகனேதுசொல்வான்
போகவிடைதாருமென்றார் போர்விஜயன்தம்பியவன்
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
அப்பாசகாதேவா அறிவுள்ளகண்மணியே
அண்ணன்மார்போனதொரு அடவிதனிற்சென்று
காளையந்தமூவர்களைக் கண்டழைத்துநீர்வாரும்
அண்ணர்களை நீர்கண்டு அழைத்தோடிவாருமென்றார்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பெருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தானே வேந்தன்சகாதேவன்

அண்ணரைத்தேடியே அதிவிரைவாய்ப்போய்நடந்தான்
தமையர்களைத்தேடியே தார்வேந்தன்போகலுற்றான்
எட்டிநடந்தானே எழிலானசூரியன்போல்
தேடிவருகிறானே சீரானகானகத்தில்
எங்கெங்குந்தேடியே இனியவிடமாராய்ந்து
கடுகவருகையிலே காதமடைந்திடுது
நாவுவறட்டுகுது நல்லஜலங்கிட்டாமல்
மெத்தக்களையாச்சுது வேந்தன்சாகதேவனுக்கு
அப்போசகாதேவன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணர்களைத்தேடி அநேகதூரம்வந்தோமே
தண்ணீர்களையாகித் தாகமெடுக்குதையோ
எங்கெங்கேபார்த்தாலும் இனியஜலங்கிட்டவில்லை
அண்ணரையுங்காணோமே ஆரணியந்தன்னிலேதான்
என்றுமவன்சொல்லி இருக்கின்றவேளையிலே

எம்பெருமாள் சகாதேவமகாராஜனை விஷத்தண்ணீர்
குடிப்பித்துக் கொல்லுகிறது.

அப்போதுஎம்பெருமாள் ஆயாவரோதுசெய்தார்
வந்தசகாதேவனையும் வல்லுயிரைவாங்கவென்று
எமனும்பெருமாளும் ஏறினார்மரமேலே
மயிலுங்குயிலுமே வனத்திலேகூவுகுது
இந்தகுரல்கேட்டு இளையசகாதேவன்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தன்னிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுநடந்தானே இளையசகாதேவன்
தாமரைப்பொய்கைகளும் தண்ணீர்தடாகமுடன்
பூவளமுஞ்சோலைகளும் புதுமைகளைத்தான்பார்த்து
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
நாம்செய்தபுண்ணியத்தால் நல்லஜலங்கிடைத்ததென்று
அங்கேநடந்து அவசரமாய்வாரபோது
மன்னரந்தமூவர்களும் மரத்தடியிற்படுத்திருந்தார்
அண்ணர்கள்மூவருமா யங்கேபடுத்திருந்தார்
அண்ணர்தனைக்கண்டு அதிகமனமகிழ்ந்தான்
தமையர்தனைக்கண்டு சந்தோஷமானானே
அப்போவொருவார்த்தை ஆணழகனேதுசொல்வான்

அண்ணர்தருமரங்கே அழுதுபுலம்பியேதான்
தம்பியரைக்காணமல் தயங்கியவரிருக்க
ஆரணங்குதுரோபதையா ளங்கேபுலம்பிநிற்க
என்ன நீர்வவுகொண்டு இங்கேபடுத்தார்கள்
பச்சைமரத்தின்கீழ் படுத்தவிதங்களென்ன
இந்தமரத்தடியில் இவர்படுத்தகாரியமேன்
குளிர்ந்தநிழலென்று கோமான்படுத்தாரோ
மலர்ந்தமரமென்று மன்னர்படுத்தாரோ
தாகத்துக்குண்டபின்பு தமயர்தனையெழுப்பி
அண்ணர்களையெழுப்பி அழைத்துநாம்போவோமென்று
தாமரைப்பொய்கையண்டை தார்வேந்தன்வந்துநின்று
அந்தக்குளத்திலே அள்ளிஜலமுண்ணப்போனன்
அந்தரமாய்நின்றலவோ ஆயரவரேதுசொல்வார்
ஆரடாதம்பிநீ அக்குளத்திலிறங்கினவன்
எவனடாதம்பிநீ என்குளத்தில்வந்தவனும்
தண்ணீர்குடியாதே தாகவிடாய்தீராதே
இந்தநீரென்னுதடா இந்தக்குளமென்னுதடா
சாலையுஞ்சோலையுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்கிஜலமுண்ணுதே
இறங்கினுலுந்தனுக்கு யிடறுகள்வந்துவிடும்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்சகாதேவன்
அந்தரத்தில்நின்றுகொண்டு ஆர்காணும்பேசுறவன்
தூரத்திலிருந்துகொண்டு சொல்லுகிறவனர்காணும்
அந்தரதேவதையோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாசதுர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
பேயோபிசாசுகளோ பிணந்தின்னும்ராட்சசியோ
ஆருமுதெரியாது அதட்டியேகேட்கிறவர்
எவரோதெரியாது எந்தனைக்கேட்கிறவர்
மற்றுமொருக்கால்தான் வாய்திறந்துபேசுங்கள்
இன்னமொருக்கால்தான் எதிரில்வந்துபேசுங்கள்
என்றசொற்கேட்டு எம்பெருமானேதுசொல்வார்
தண்ணீர்குடிக்கவென்றல் தாரணியின் புதுமைசொல்லு
வாடாபயிருமெது வருத்தமானபாரமெது
அந்தவதிசயங்க ளறிந்தாலுரையுமென்றர்
அறிந்துநீசொன்னலே அள்ளியேதீர்த்தமுண்ணும்
சொல்லுவாயாமாகுல் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்ணும்

இல்லாமற்போனாலே யிப்பாலேவந்துவிடும்
தர்மமுடியான் சகாதேவராஜனவன்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்சகாதேவன்
ஆரோதெரியாது அந்தரத்தில்மிரட்டுகிறீர்
எவரோதெரியாது என்னைமிரட்டுகிறீர்
அருகாகவந்தாலே அடித்தெறிந்துபோட்டிடுவேன்
எதிரிலேவந்தாலே இருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவேன்
சரியாயிருக்கவேணும் சண்டைபண்ணிபார்க்கவேணும்
மறைவாயிருந்துகொண்டு வாதாட நீதியுண்டோ
என்றுமவனுரைக்க எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
ஒன்றுமேசொல்லாமல் உலகளந்தார்வீற்றிருந்தார்
மறுவார்த்தைபேசாமல் மாயவருந்தானிருந்தார்
அப்போசகாதேவன் ஆனந்தமாகவேதான்
குளத்திலிறங்கினனே கொப்பெனவேதீர்த்தமுண்டான்
அள்ளியேதீர்த்தமுண்டான் ஆவல்தெளிந்திடவே
தண்ணீர்குடித்தானே தாமமுடியானும்
அள்ளிஜலமுண்டபின்பு ஆனந்தமார்பனுக்கு
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தலையைச்சுழற்றுகுது
உடம்புபறக்குது உள்ளங்குலையுது
நாவுகுளறுகுது நாமமுடியானுக்கு
தன்னைமறக்குது தார்வேந்தராஜனுக்கு
ஆரோதெரியாது அந்தரத்திற்சொன்னர்கள்
எவரோதெரியாது அந்தரத்திற்சொன்னர்கள்
தண்ணீர்குடியாதேயென்று சத்தம்பிறந்ததங்கே
அவர்சொல்லைக்கேளாமல்அள்ளிநான்தீர்த்தமுண்டேன்
சொன்னசொற்கேளாமல் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்டேன்
தெரியாமல்நீர்குடித்தேன் அங்கம்பிரட்டுகுது
என்றுநடந்தானே இளையசகாதேவன்
அண்ணமார்தன்னருகே ஆணழகன்வந்துநின்று
அப்போசகாதேவன் ஆலோசனைகள்பண்ணி
தம்பிகளைக்காணேமென்று தருமரிங்கேவந்தாக்கால்
வசநாபிதண்ணீருண்டு மாண்டிடுவார்தப்பாது
என்றுமனதிலெண்ணி எழுதுகிருன்மரத்தடியில்
அண்ணவேமரத்தடியில் அதிசயமானவார்த்தை
இந்தக்குளத்திலே யெவர்தாகமுண்டாலும்
வசநாபிதண்ணீரிது குடித்தால்மடிந்திடுவார்

அண்ணாவேயிக்குளத்தி லள்ளிநீர்குடியாதே
நாங்களிதைக்குடித்து நாலுபேரும்மடிந்துவிட்டோம்
செத்துமடிந்துவிட்டோம் சிவலோகம்சேர்ந்துவிட்டோ
ம், மாண்டுமடிந்துவிட்டோம் வைகுந்தம்சேர்ந்துவிட்
டோம், என்றுமவன்சொல்லி எழுதினன்மண்மேலே
தலையைச்சுழற்றுகையில் தானும்படுத்துக்கொண்டான்
அந்தசமய மறிந்தாரேயெம்பெருமாள்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
காலனையெச்சரித்து கடுகவுயிர்வாங்குமென்றார்
எமனையெச்சரித்து இவனுயிரைவாங்குமென்றார்
எம்பெருமாள்சொற்கேட்டு எமனவனோடிவந்து
சூலத்தால்குத்தியே பாசத்தால்கட்டினனே
பாசத்தால்கட்டியே பதைக்கவுயிர்பிடித்தான்
மாண்டுமடிந்தானே மன்னன்சகாதேவன்
செத்துமடிந்தானே சீரானகானகத்தில்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே

ஆரணியத்தில் எம்பெருமாள் சூதினலே வீமன் அர்ச்
சுனன் நகுலன் சகாதேவன் இன்னான்குபேரும்
மடிந்தபின்பு காளமகாரிஷி யாகத்திலுண்
டாகிய வேதாளம் ஐந்துபேரையுங்
கோல்ல வருகிறது.

அந்தச்சமயத்தில் ஆங்காரமாகவேதான்
காளமகாரிஷியுங் கருதிதபசுபண்ணி
அக்கினிகுழியிலே ஆங்காரவேதாளம்
உண்டாறவந்துதங்கே உலகந்திடுக்கிடவே
கருத்தநிறமுடனே கைதனிலேவாளுடனே
பெருத்தமுகமுடனே பெருந்தொப்பைதன்னுடனே
செவந்தமயிரழகும் சீழ்வடிந்தவாயழகும்
கண்களேப்பார்த்தாலே கறுகுன்றுபோலிருக்கும்
கைகளோகாதவழி கால்கள்வெகுதூரம்
அகண்டபுஜங்கள் ஐந்நூற்றுக்காதவழி
பல்லகைப்பார்த்தாலே பனைமரம்போலிருக்கும்
மூக்கழகைப்பார்த்தாலே முதலைகளேப்போலிருக்கும்

இப்படியாக இருக்குமந்தவேதாளம்
பொல்லாதவேதாளம் பிறந்ததுயக்கினியில்
காளமகாரிஷியருகே கடுகவந்துதெண்டனிட்டு
என்னையழைத்ததுதானே ஆகவையாக
ஆரைதான்கொல்கிறது அடுத்துப்போர்செய்கிறது
எவரைப்போய்கொல்கிறது எந்தனுக்குசொல்லுமையா
கைகள்பதைக்குது காளமகாமுனியே
வயிறுபசிக்கிறது மாமுனியேசொல்லுமையா
அப்போதுமாமுனியும் அதுசொல்லத்தான்கேட்டு
காளமகாமுனியும் கடுகவெடுத்துரைப்பார்
அக்கினியில்வந்துதித்த ஆங்காரவேதாளமே
நான்சொல்ல நீர்கேளும் ராஜாக்கள்ஐவருண்டு
இந்தவனத்திலே இருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்
வீரப்புலிபோலே வேந்தர்களைவருண்டு
பாரப்புலிபோலே பஞ்சவர்களைவருண்டு
ஐவரையுங்கொன்றுதின்று அரைநொடியில்வாருமென்
றார், வேதாளந்தான்கேட்டு வெகுவாய்மனங்குளிர்ந்து
அவ்வளவுபோதுமென்று ஆக்ரமித்துப்பற்கடித்து
ஆக்ரமித்துப்பற்கடித்து அதட்டிவருகுதங்கே
எங்கேயெங்கேயென்று எழும்பியேகொக்கரித்து
கொக்கரித்துவேதாளம் கும்மாளமாய்வருகுது
அந்தவனங்களெல்லாம் ஆராய்ந்துவருகையிலே
செந்தாமரைப்பொய்கையண்டை செத்திருக்கக்கண்டது
மாமரச்சோலையின்கீழ் மாண்டிருக்கக்கண்டது
இறந்தவரல்லாம லின்னமொருவரில்லை
செத்தவரல்லாமல் மற்றுமொருவரில்லை
எங்கேமடிந்தாரோ எவ்விடத்திற்செத்தாரோ
செத்தபிணத்திடத்திற் றேடிப்போமென்றாரே
மாண்டபிணந்தின்ன மாமுனிபோகச்சொன்னார்
எத்தனைநாளைக்குமுன்னே செத்தபிணமிதுவோ
செத்தபிணத்தையோநான் சென்றுபொசிக்கிறது
நாறும்பிணமெடுத்து நானேபொசிக்கிறது
மாண்டபிணத்தையோநான் வயிறாரவுண்பேனே
என்றுமேசொல்லி எழுந்ததுவேதாளம்
அங்கேதிரும்பி அகோரகோபத்துடனே
மகாவேகந்தன்னுடனே வருகுதுவேதாளம்

காளமகாரிஷியருகே கடுகவந்துவுக்கிரமுடன்
எடுத்துமகாமுனியை இரண்டாய்க்கிழித்தது
வாரியெடுத்துமல்லோ வயிற்றைக்கிழித்தது
நெஞ்சைப்பிளந்தது நெருப்புத்தணலெழும்ப
மாமுனியைக்கொன்றபின்பு மனதுமிகக்குளிர்ந்து
சந்தோஷமாகியல்லோ வேதாளந்தானடக்க
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோச்சுது
மனதுமிகக்குளிர்ந்து மற்றோர்வனந்தனிலே
போனதுபிழைத்திருக்கும் பொல்லாதவேதாளம்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

தருமராஜர் தம்பிமார் நால்வரையுங்காணேமென்று
துரோபதையுடன்சொல்லிப் புலம்புகிறது.

வேதாளம்போனபின்பு வேல்வேந்தர்தருமராஜர்
சாயாம்புமன்னவனர் தருமாவரோதுசொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெண்ணே பைங்கிளியேதுரோபதையே
நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலவர்னன்தங்கையரே
அனலிற்பிறந்தவளே அபிஷேகப்பத்தினியே
ஐவரையும்மாலையிட்ட ஆதிபாஞ்சடரே
தோராவடிவழகி துரோபதைநீர்கேளும்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மதவீமனைக்காணேம்
வீமனைத்தேடிப்போன விஜயன்வரக்காணேம்
இருவரையுந்தேடிப்போன நகுலன்வரக்காணேம்
மூவரையுந்தேடிப்போன சகாதேவனைக்காணேம்
நால்வரையுங்காணேமே நாயகமேயென்னசெய்வோம்
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டார்பிழைத்தாரோ வார்த்தைதெரியவில்லை
ஆரோடுசண்டைகள் அமாதுசெய்கிறாரோ
எவரோடேசண்டைகள் எட்டிப்போர்செய்கிறாரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வந்துவதைபண்ணுரோ
எந்தத்தபோதனர்கள் எவர்கள்கொன்றுபோட்டாரோ
தபசிற்பெரியவர்கள் சபித்தாரோநானறியேன்
வரத்திற்பெரியவர்கள் வதைசெய்துபோட்டாரோ
போனவிடமறியேன் போர்செய்ததாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்

தேடியேபோவோம்வா தேவியேயென்றழைத்தார்
ஆரணங்குதுரோபதையா ளப்படியேநல்லதென்றுள்

தருமரும் துரோபதையும் வீமன் அர்ச்சுனன்
நகுலன் சகாதேவன் இவர்கள் நாலுபே
ரையும் தேடிக்கொண்டுபோனது.

துரோபதையுந்தருமரும் துள்ளியெழுந்திருந்து
தேடப்புறப்பட்டார் சீரானகானகத்தில்
கூவிப்புலம்பியே கொப்பெனவேவாரார்கள்
அழுதுபுலம்பியே அந்தவனந்தேடிவாரார்
இருண்டவனங்களெல்லாம் எங்கெங்குந்தேடினரே
தம்பியரைக்காணமல் தயங்கினர்தருமரங்கே
பாராமல்தம்பிமாரைப் பதைத்துப்புலம்பினர்கள்
தக்கப்புகழுடைய தருமரங்கேதுசொல்வார்
தோராவடிவழகி துரோபதையேபாஞ்சாலி
இந்தவனத்திலே எங்கெங்குந்தேடினேமே
காளையந்தநால்வரையும் காட்டிலேகாணவில்லை
இந்தவனந்தாண்டி இனியவனம்போவோமென்று
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோய்நடந்தார்
தேடியேவாரார்கள் சீரானவனந்தனிலே
தருமருக்குந்துரோபதைக்குந் தாகமெடுக்குது
நாவுவறட்டுகுது நாமமுடியார்க்கு
ஆரணங்குதுரோபதைக்கு அதிகதாகமுண்டாச்சு.
தண்ணீர்கவனமுந் தாகவிடாயாச்சுது
தக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
என்னசெய்வோம்பெண்ணேநாம் எங்கும்ஜலங்கிட்டாது
மன்னவரைக்காணேனே மாதரசேயென்னசெய்வேன்
தம்பிகளைக்காணேமே தாகவிடாய்கொள்கிறதே
என்னசெய்வேனென்றுசொல்லி இளைத்துப்புலம்புகையி
ல், அந்தச்சமையத்திலே அரிராமரோதுசெய்தார்
மயிலுங்குயிலுமங்கே மரத்தின்மேலேறியே
வனத்திற்குயிலு மயில்களுங்கூவுது
அந்தக்குரல்கேட்டார் ஆணழகர்தருமலிங்கம்
கூவுங்குரல்கேட்டுக் கொப்பெனவேஏதுசொல்வார்

முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுநடந்தாரே இளந்தோப்புத்தன்னருகே
தாமரைப்பொய்கையண்டை தம்பிமார்தானிருந்தார்
பள்ளிகொண்டிருக்கிறதைப் பார்த்தாரேதர்மலிங்கம்
தக்கப்புகழுடைய தருமாவரே துசொல்வார்
தோராவடிவழகி துரோபதையேகண்டாயோ
தம்பிமார்பள்ளிகொண்ட தயிரியத்தைப்பாராயோ
மானும்பிடியாமல் வந்துசேதிசொல்லாமல்
குளிர்ந்தநிழலருகே கூசாமற்பள்ளிகொண்டார்
தண்ணீர்குடித்துநாம் தாகவிடாய்தீர்த்தபின்பு
தம்பிமாரைத்தானெழுப்பித் தையலரேபோவோமென்றார்
என்றுமவருரைத்து இளந்தோப்பிற்போய்ப்புகுந்து
தாமரைப்பொய்கையிலே இறங்கினார்தருமாவர்
அப்போதுமாயவரும் அரிராமர்தான்பார்த்து
அந்தாமாய்நின்றுகொண்டு ஆயாங்கே துசொல்வார்
ஆரடாதம்பிநீ அக்குளத்திலிறங்கினவன்
எவனடாதம்பிநீ இறங்கிஜலமுண்கிறவன்
இந்தக்குளமென்னுதடா இந்தநதியென்னுதடா
சாலையுஞ்சோலையும் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்கிஜலமுண்ணுதே
என்றசத்தங்கேட்டுமே ஏதுசொல்வார்தருமாவர்
ஆரோதெரியாது அந்தாமாய்ப்பேசுறது
எவரோதெரியாது எவ்விடமோபேசுறது
அந்தாதேவதையோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாசதுர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
வானுலகதேவர்களோ வந்தெனைக்கேட்கிறது
பேயோபிசாசுகளோ வந்தெனைக்கேட்கிறது
ஆரோதெரியாது அந்தாமாய்ப்பேசுகிறீர்
எவரென்றுநானறியேன் எங்கையோபேசுகிறீர்
வார்த்தைகள்கேட்குது வயணந்தெரியவில்லை
உத்தாவுகேட்குது உருவந்தெரியவில்லை
பேச்சுகள்கேட்குது பேருந்தெரியவில்லை
தாகவிடாயாக தண்ணீர்குடிக்கவந்தேன்
நாவுவறட்டுகுது நடுங்குதுதிரேகமெல்லாம்
உள்நாக்குவறட்டுது உத்தாவுதாருமையா

77580

உத்தரவுதந்தாலே உண் ணுகிறேன் தீர்த்தமிங்கே
வார்த்தையுரைத்தாலே வாரிஜலமுண் ணுகிறேன்

எம்பெருமாள் தருமர் தம்பிமார் நாலுபேரையும்
அதிசயங்கேட்டதற்கு யாருஞ்சொல்ல
வில்லை தருமர் சொல்லுகிறது.

என்றுரைக்கத்தருமலிங்கம் ஏதுசொல்வார்மாயவனுர்
இப்பூமிதன்னிலே என்ன அதிசயங்கள்
அதிசயத்தைச்சொன்னீராளு லள்ளியேதீர்த்தமுண் ணும்
இல்லாமற்போனலே இப்பாலேவந்துவிடும்
சொல்லாமற்போனீராளுல் சுருக்காய்நடவுமென்றூர்
என்றசொல்தான்கேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமலிங்கம்
மனிதர்பிறக்கிறதும் மனிதரிறக்கிறதும்
இதுவேஅதிசயங்கள் இனியொன்றுமில்லையென்றூர்
அவ்வயணங்கேட்டு அரிராமரென்னசொல்வார்
இதுவேஅதிசயங்காண் இனியொன்றுமில்லையோதான்
இன்னமொருவார்த்தை உண்மையுரையுமென்றூர்
வையகத்துமாந்தருக்கு வருத்தங்களானதுகாண்
ஏதுவருத்தமென்றூர் இனிப்பிறந்தபேர்களுக்கு
அப்போதருமாவர் ஆயருரைகேட்டு
சாயாம்புமன்னவனுர் தருமாங்கேதுசொல்வார்
பத்துமாதஞ்சுமந்து பாலகனையுண்டாக்கி
மூன்னூறுநாள்சுமந்து முருகுழலாள்தன்னருகே
பெற்றெடுத்ததாயார்க்குப் பெரியசுமையொழிய
மற்றுஞ்சுமையில்லை வையகத்துமாந்தருக்கு
இவ்வயணங்கேட்டு ஏதுசொல்வார்மாயவனுர்
இன்னமொருவார்த்தை இயம்புவேன்சொல்லுமென்றூர்
வையகந்தனிலே வாடாப்பயிருசொல்லும்
என்றைக்கும்வாடாத இனியபயிர்சொல்லும்
ஆயரிவையுரைக்க அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
சாயாம்புமன்னவனுர் தருமாங்கேதுசொல்வார்
வாடாதிருக்குங்காண் வளருவறுகம்புள்
அந்தசொல்தானுரைத்தார் அங்கெனவேமாயவற்கு
இவ்வயணங்கேட்டுமே எம்பெருமாளென்னசொல்வார்

சந்தோஷமாச்சுது தாகந்தெளியுமென்றூர்
உத்தாவுதந்தாரே உலகளந்தாரெம்பெருமாள்
தக்கப்புகழுடைய தருமாவர்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
தாகந்தெளிவதற்குத் தண்ணீர்குடித்தார்கள்
அள்ளிப்புசித்தார்கள் ஆவல்தெளிந்திடவே
தருமருந்துரோபதையுந் தாகத்துக்குண்டார்கள்
தாகந்தெளிந்தபின்பு தம்பிமாரண்டைவந்தார்

தருமர்வந்து தம்பிமார்களையெழுப்ப நாலுபேரும்
இறந்துவிட்டாரேன்றறிந்து புலம்புகிறது.

நாலுபோண்டைவந்து நடுவேயிருந்துகொண்டு
சகாதேவன்படுத்திருந்த தலைமாட்டிலெழுகியதோர்
வாசகத்தைப்படித்தாரே மன்னர்தருமலிங்கம்
என்னவென்றெழுதி யிருந்ததென்றூல்வாசகத்தில்
நால்வருமாகவே நச்சுப்பொய்கைதீர்த்தமுண்டு
விஷநீரையுண்டலவோ வேந்தர்மடிந்துவிட்டோம்
மாண்டுமடிந்துவிட்டோம் நீங்கள்வந்தாலண்ணுவே
தாகத்துக்குண்ணுதே தப்பிப்பிழையுமென்று
இவ்வயணமாகவே எழுதியிருக்குது
பார்த்துப்படித்துப் பயந்தாரே தருமாவர்
செத்துமடிந்தார்கள் சீரானதம்பியர்கள்
மாண்டுமடிந்தார்களென்று மன்னர்புலம்புகிறூர்
என்னசொல்லிபுலம்புகிறூர் இருண்டவனந்தனிலே
மலையேபருவதமே மாண்டுமடிந்தீரோ
செம்மலையேபருவதமே செத்துமடிந்தீரோ
நீலமலையே நிலத்தோடேசாய்ந்தீரோ
கல்லான தூணுக்கு கலக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
கல்லான தூணைக் கரையானெரித்ததுவோ
இரும்பான தூணுக்கு என்னகுறையென்றிருந்தேன்
இரும்பான தூணுமே இற்றுவிழுந்ததோ
வச்சாத்தூணுக்கு மயக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
வச்சிரத்தூணலவோ மண்ணோடுளுத்துதே
செம்பருந்துவந்தென்னைச் சிறகாலடித்துதே
குஞ்சைப்பறிகொடுத்த கோழிபோலானேனே

கையறுந்தயானையைப்போல் கலங்கினேன் தம்பியரே
ஓடுகிறமானுக்கு ஒருகாலொடிந்தாப்போல்
உள்ளங்குலைந்து உருகிறேன் தம்பியரே
எந்தனை தவிக்கவிட்டு எங்கேமறைந்தீர்கள்
ஐயையோ தெய்வமே அலையவிட்டுப்பார்த்தீர்களோ

தருமராஜர் வீமனைப்பார்த்துப் புலம்புகிறது.

தக்கப்புகழுடைய தருமரெழுந்திருந்து
வீமனருகில்வந்து வேந்தர்புலம்புகிறார்
வெற்றிமதயானை வீமாமதகரியே
கட்டிக்கரும்பேயென் கண்மணியேயெங்கொளித்தாய்
நூலார்கடுந்திறலார் நூற்றொருமன்னரையும்
கொல்லுகிறேனென்று நீ கொடியசபதமிட்டாய்
அவ்வார்த்தைதான்மறந்து அப்பா நீயெங்கொளித்தாய்
வச்சிரமுடியே நீ மண்ணோடேசாய்ந்தாயோ
தங்கமுடியே நீ தரையிற்கவிழ்ந்தாயோ
தாயைமறந்தாயோ தமையனை நீமறந்து
எங்கேயொளித்தாயோ எந்நாடுபோனாயோ
என்னையலையவிட்டு எங்கே நீபோயொளித்தாய்
என்றுபுலம்பி இளைத்துமண்ணில்மூர்ச்சையானார்
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தருமலிங்கம்

தருமராஜர் களைதெளிந்து எழுந்திருந்து அர்ச்சுனனைப்
பார்த்துப் புலம்புகிறது.

அன்றுமொருநாழி சென்றபிறகாக
தோராவடிவழகி துரோபதையாளோடிவந்து
களைத்ததருமருக்கு கடுமூர்ச்சைதெளியவென்று
காட்டில்தழையொடித்து கடுகெனவேவோடிவந்து
பச்சைதழையொடித்து பைங்கிளியாள்வீசலுற்றாள்
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்து
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துப்புலம்புகிறார்
ஆணலழகுமன்னா அருச்சுனாயென்பிறப்பே
என்னைத்தனியேவிட்டு எங்கே நீபோயொளித்தாய்
மீசைமுருக்கழகா விழியிற்கறுப்பழகா

நாவிலேநக்ஷத்திரம் நயனவிழிப்பார்வைகளும்
தோளில்துளசிமாலை தொப்புளிலமிர்தகலசம்
பல்லிலேபாசவீணை பாதத்தில்செந்தாமரைப்பூ
முதுகிலேமச்சரேகை முழங்காலில்முத்துமாணிக்கம்
இடதுகால்விருதுபொம்மை வலதுகால்வீரதண்டை
தலவிருதுகுலவிருது சத்ராதிபோர்விருது
எதிர்த்தவன்றன்விருதும் எதிராளிமுகவிருதும்
இத்தனைவிருதுகளை எடுத்துநீபூட்டிக்கொண்டு
கட்டியெதிர்த்தாலே கலங்குமேசேனையெல்லாம்
சத்ராதிகளைஜெயிக்கும் தனஞ்செயரேயர்ச்சுனரே
எதிரிகளைஜெயிக்கும் என்பிறப்பேயர்ச்சுனரே
என்னைப்பிரிந்துநீ இறந்துமடிந்தாயோ
அழகையெழுதினவர் ஆயுளையெழுதாரோ
வடிவமெழுதினவர் வயதையெழுதாரோ
பெற்றாளேகுந்தியம்மாள் பிரபலங்கள்காணவென்று
பெற்றாள்வயிற்றிலேநீ பெருநெருப்பையிட்டாயோ
என்னைத்தவிக்கவிட்டு இறந்துவிடஞாயமுண்டோ
என்றுசொல்லிதருமராவ பேங்கிமனந்தளர்ந்து
அழுதுபுலம்பியே அங்ஙனேமூர்ச்சையானார்
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தருமலிங்கம்

தருமராஜர் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து நகுலனைப்
பார்த்துப் புலம்புகிறது.

களைத்ததருமரையே கண்டந்ததுரோபதையாள்
துள்ளியெழுந்திருந்து துரிதமுடனோடிவந்து
காட்டில்தழையொடித்துக் கடுகெனவேயோடிவந்தாள்
தருமாருகாகத் தையலரும்வந்துநின்று
பச்சைத்தழையொடித்து பைங்கிளியாள்வீசுகிறாள்
காட்டுத்தழையொடுத்து கடுகெனவேவீசினாளே
மற்றுமொருநாழி யுற்றபிறகாக
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்து
மூர்ச்சையதுதெளிந்து முன்னின்றுபுலம்புகிறார்
அப்பாநகுலாயென் னறிவுள்ளகண்மணியே
மலையேபருதமே வாழ்வமலைகுஞ்சரமே

நீமடியுங்காரியங்கள் நிண்ணயத்தைநானறியேன்
மாண்டிடுவீரென்றுதான் மனதில் நினைத்ததில்லை
செத்துவிடுவீரென்று சற்றுமறியேனே
என்னை நீகையைவிட்டு இறந்துவிட ஞாயமுண்டோ
நீங்கள்-போவதறியாமல் பூரித்துநானிருந்தேன்
சாவதரியாமல் சந்தோஷமாயிருந்தேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகங்காணுதையா
கண்டமுகங்களெல்லாம் கடுத்தமுகமாகுதப்பா
கூடப்பிறந்தீர்களே கூட்டுப்பாலுண்டீர்களே
ஒக்கப்பிறந்தீர்களே ஒருஸ்தனப்பாலுண்டீர்களே
காட்டுக்குள்கையைவிட்டு கைலாயம்போனீர்களோ
தங்கந்தரிக்கவில்லை தரையிற்கால்பாவவில்லை
நிற்கத்தரிக்கவில்லை நிலத்திற்கால்பாவவில்லை
உங்களை நான்பிரிந்து ஒருநாழிதங்குவேனோ
கூடமடிவேன்காண் கொற்றவரேவுங்களுடன்
ஒக்கமடிவேனே உங்களுடனுகை
அலண்டுபிரண்டழுதார் அடித்துகொண்டார்தலைமேலே
முட்டிக்கொண்டார்பூமியிலே மோதிக்கொண்டாரப்போது
மார்கொண்டகண்ணீரை வழித்தெறிந்தார்மண்மேலே
அடித்துப்பதைத்தலறி துள்ளிப்புரண்டழுதார்
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தருமலிங்கம்
மூர்ச்சையாய்விழுந்தாரே முடிமன்னராஜாவும்

தருமராஜர் மூர்ச்சைதெளிந்து சகாதேவனைப்
பார்த்துப் புலம்புகிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
களைத்ததருமருக்குக் களைகள்தெளியவென்று
காட்டில்தழையொடித்துக் கட்டழகிவீசலுற்றுள்
பச்சைத்தழையொடித்து பைங்கிளியாள்வீசலுற்றுள்
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்தார்
மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து மோதிப்புலம்புகிறுர்
சாஸ்திரக்கொடிவேந்தா சகாதேவராஜவே
முன்னேவருங்காரியத்தை முதலறிந்துசொல்வாயே

இனிநடக்குங்காரியத்தை எந்தனுக்குநீயுரைப்பாய்
அப்படிக்கொத்ததொரு அறிவுள்ளகண்மணியே
உன்னைப்பறிகொடுத்து உலகத்தில்வாழ்வேனோ
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பாரவனந்தீர்ந்தபின்பு
அக்கியாதவருஷ மதுவுங்கழிந்தபின்பு
பாரவனந்தீர்ந்து பட்டணமேபோய்ச்சேர்ந்தால்
குந்தியம்மாளோடிவந்து குழந்தைகளெங்கேயென்றால்
மைந்தர்களெங்கேயென்று மாதாவுங்கேட்டாலே
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்தாயார்க்கு
கட்டிக்கரும்பேயென் கண்மணியேயெங்கொளித்தாய்
மூடிக்குமூடியானாலும் மூத்துமுடியாகுமோதான்
தங்கமுடியானாலும் உங்கள்முடியாகுமோதான்

தருமர் நாலுபேர் தம்பிமாரையும் நினைத்துப்புலம்ப
அப்போது துரோபதை தன்புருஷர்களை
பார்த்துப் புலம்புகிறது.

தோளுவடிவழகி துரோபதைநாயகியாள்
மாலையிட்டமன்னவர்கள் மாண்டுவிட நீதியுண்டோ
தாலிகட்டும்ராஜாக்கள் தரையில்விழலாச்சே
மங்கிலியம்முண்டு மனமுண்டுஎன்றிருந்தேன்
உலகத்துப்பெண்டுகள் ஒருவனுக்குகைகொடுப்பார்
நான்-ஐவருக்குங்கைகொடுத்து அம்பலத்துக்காளானே
ன், செல்வத்தலையிலே செப்போடெழுதினதும்
அல்லற்படுந்துயரம் அமைத்தாரோபிரமதேவன்
ஆரைக்கழுத்தி அரைக்கழுத்தியானேனே
கோரைக்கழுத்தி குறைக்கழுத்தியானேனே
தங்கக்கழுத்தி தலைவிரிக்கநாளாச்சே
மல்லிகைசாலையிலே மயிர்விரிக்கநாளாச்சே
குங்குமச்சாலையிலே குழல்விரிக்கநாளாச்சே
ஐயையோதெய்வமே அனியாயஞ்செய்தீர்களோ
பார்த்துமிருந்துமென்னைப் பாதவிக்கவிட்டீர்களோ
கண்டுமிருந்துமென்னை கனங்குலையவைத்தீர்களோ
தோள்சார்ந்தராசாக்கள் சோர்ந்துவிடக்காரியமேன்
மார்சார்ந்தராசாக்கள் மடிந்துவிடக்காரியமேன்
காட்டில்மடிந்தலவோ கையைவிட்டுநின்றீர்களோ

அடவியிலேதான்மடிந்து அலையவிட்டுபார்த்தீர்களோ
சூரியரைச்சாட்சிவைத்துத் தெருவில்கைவிட்டீர்களோ
சந்திரரைசாட்சிவைத்து சாகத்துணிந்தீர்களோ
சந்தியிலேகையைவைத்து சமர்த்தாய்படுத்தீர்களோ
மஞ்சளிழந்தும் மணமிழந்தும்பூவிழந்தும்
தாலிச்சரடிழந்து தரணியில் நிற்பேனோ
மஞ்சள்சரடிழந்து மண்மேலிருப்பேனோ
கூடமடிவேன்காண் கொற்றவரேஉங்களுடன்
ஒக்கமடிவேன்காண் உத்தமரேஉங்களுடன்
நானுமடிவேன்காண் ராஜர்களேஉங்களுடன்
அலண்டுபுரண்டழுது அப்பிக்கொண்டாள்மார்மேலே
எங்கேயோவானம் இடிக்குதுஎன்றிருந்தேன்
தப்பாமல்வானமல்லோ தலையிலிடித்துதே
என்றுபுலம்பியே இளங்கொடியாள்தானழுதாள்
கோவென்றசத்தம் குமறிப்புலம்புகிறாள்
தக்கப்புகழுடைய தருமாவரேதுசொல்வார்
சாயாம்புமன்னவனுர் தருமாவரேதுசொல்வார்
தோருவடிவழகி துரோபதையேநீர்கேளும்
வசநாபிதண்ணீருண்டு மாண்டாரேதம்பியர்கள்
நாமும்பொசித்தோமே நல்லவிஷஜலத்தை
இறவாமல்நாமு மிருப்பதென்னகாரணங்கள்
மாண்டதொருதம்பியர்கள் மன்னவர்கள்தன்னுடனே
நாமும்மடிந்தாலே நல்லதென்றெண்ணுகிறேன்
கூடமடிந்தாலே குணமென்றுஎண்ணுகிறேன்
ஒக்கமடிந்தாலே ஒருமிக்கத்தீர்ந்துவிடும்
கதியைத்துலக்கலாம் காவேரிநீந்திடலாம்
விதியைத்துலக்க வேறுவகையறியோம்
என்னசெய்வோமென்றுசொல்லி ஏங்கிப்புலம்புகிறார்

தருமர்மனதறிய எம்பெருமாள் ஓட்டனாகவும் எமன்
ஓட்டச்சியாகவும் வந்து பிணத்தை யிழுக்கிறது.

எமனும்பெருமாளும் இருவரும்ாகவேதான்
தருமர்நினைவறிய சாமிவடிவெடுத்தார்
எம்பெருமாள்மேகவண்ண ரென்னவடிவானுர்

இருவருமாக்வே இவர்களண்டைஓடிவந்து
தருமரைத்தான்பார்த்து சாமியவருரைப்பார்
ஆரையாயிங்கே அழுதுபுலம்புவது
இந்தக்குளத்திலே யெவர்தாகமுண்டாலும்
வசநாபிதண்ணீரில் மாண்டுமெடிந்தாலும்
எங்களையல்லாமல் எவரெடுக்கலாகாது
எடுத்துப்புதைக்கிறது எங்களுக்குத்தாரமையா
நாங்களெடுக்கும்படி ராஜாவின்கட்டளைகாண்
என்றுமேயெம்பெருமாள் இழுத்துப்போரூர் வீமனையும்
இளவிஜயனர்ச்சுனனை இழுத்துப்போருள்ஒட்டச்சியும்

எம்பெருமாள் எமனும் சவத்தை எடுத்துக்கொண்டு
போக தருமராஜர் பரிதாபப்பட்டு
தன்வசத்தை வாங்குவது.

சவத்தையவரிழுக்க தருமரவர்பார்த்து
கண்டாரேதருமரவர் கடுகவயிறெறிந்து
பார்த்துமனங்கலங்கிப் பதைத்துப்புலம்பியவர்
ஒட்டர்களருகில்வந்து உத்தமருமேதுசொல்வார்
ஆரையாஒட்டர்களே ஐயாவேநீர்கேளும்
அண்ணன்தம்பிநாங்களிங்கே அருகாகவந்திருக்க
தமையனென்னாளும் தனதாகவந்திருக்க
பூமிதனைவெட்டி புதைக்குப்வயணமென்ன
எங்கள்பிணத்தைநீங்கள் இழுக்காதீர்விட்டுவிடும்
தரையிலிழுக்காதே தர்மமாய்போகுதையா
பூமியிலிழுக்காதே புண்ணியமாய்போகுதையா
கோடிசரணமையா கும்பிடுவேன்விட்டுவிடும்
ஆயிரஞ்சரணம் அடிபணிந்தேன்விட்டுவிடும்
மூவாயிரஞ்சரணம் முடிசாய்த்தேன்விட்டுவிடும்
என்றுவருந்தினரே இயலானதருமலிங்கம்
எமனும்ராமனும் இருவருந்தான்பார்த்து
பெருமாள்மனமிரங்கிப் பிரியமுடனாக
வீமனைத்தாழவிட்டார் வேந்தர்பெருமாளும்
தக்கப்புகழுடைய தரும்ரவரோடிவந்து
வீமனையெடுத்துவந்து மெத்தெனவேதான்வளர்த்தி
வீமருகாக வேந்தரும்வீற்றிருந்தார்

தோராவடிவழகி துரோபதையாளோடிவந்து
ஒட்டச்சிபாதத்திலே உத்தமியாள் தான்விழுந்து
தாயே நீஒட்டச்சியுன் தருமமாய்ப்போகுதம்மா
என்னை:மாலையிட்டமன்மதண்டி வலியாதேபூமியிலே
இந்த-வையகத்தையாண்டவரை வலியாதேதாயாரே
பூமியையாண்டவர் புரட்டாதேமாதாவே
அங்கம்பொறுக்கவில்லை ஆச்சி நீவலியாதே
ஆயிரந்தெண்டனம்மா அடிபணிந்தேனுந்தனுக்கு
மூவாயிரஞ்சரணம் முடிவணங்கிதெண்டனிட்டேன்
கோடிசரணமம்மா கும்பிட்டேன்விட்டுவிடும்
என்றுவருந்தினளே இளங்கொடியாள் துரோபதையும்
ஏமனும்பெருமாளும் இருவருந்தான்கேட்டு
பரிதாபம்தாளாமல் பார்த்தனைவிட்டார்கள்
தோராவடிவழகி துரோபதையுமோடிவந்து
இளங்கொடியாளர்ச்சுனரை எடுத்துவளர்த்திடவே
ஒட்டனும்ஒட்டச்சியும் உத்தாரமென்னசொல்வார்
எடுத்துப்புதையுமென்று ஏகிநடந்தார்கள்
தோராவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
இன்றெல்லாமிங்கிருந்து ஏங்கியழுதாலும்
நம்மாலேயாவது ராசாவேயொன்றுமில்லை
மாயன்பெருமாளை மனதில்நினைத்தழுதால்
வருந்தியழுதாலே வருவார்காணெம்பெருமாள்
மாயன்வந்தபிற்பாடு வயணந்தெரியுமென்றாள்

தருமராஜா தன்தம்பிமார் பிழைப்பதற்காக எம்
பெருமாளைநினைத்துப் புலம்புகிறது.

சாயம்புமன்னவரும் தருமராவரென்னசொல்வார்
அடியளந்தமாயவரே ஆதிமூலம்வாருமென்றார்
எல்லையளந்தசாமி எம்பெருமாள்மேகவண்ணா
கல்லான அகலிகையை நல்லபெண்ணாக்கிவைத்தாய்
மூலமென்னுங்குஞ்சரத்தை காத்தமுகில்வண்ணா
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட அரிராமாவாருமையா
மச்சவடிவுகொண்டே அச்சுதரேயிச்சகத்தில்
கூர்மவடிவுகொண்டு பாதாளம்போய்வந்தீர்
திங்கமாயிரணியனைப் பங்கஞ்செய்துமார்பிளந்தீர்
ராமர்வடிவுகொண்டு ராவணனைச்சங்கரித்தீர்

அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரையுங்காத்தீர்
அம்பலத்தில் துரோபதைக்கு அட்சய துகில்கொடுத்தீர்
மண்டலங்கள் தானறிய மாளாத்துகில்கொடுத்தீர்
பகையாளிவாசலிலே பட்சம்வைத்துகாத்தீரே
எதிராளிமுன்னாலே எங்களைக்காத்தீரே
உன்மகிமையாரறிவார் உம்பர்பிரான்தானறிவார்
நீரே துணையல்லால் வேறு துணையுமில்லை
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத் தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகங்களாகுது
கண்டமுகங்களெல்லாம் கடுத்தமுகமாகுது
ஏழையழுதகண்ணீர் கூறியவாள் தைக்கிலையோ
நானுமழுதகண்ணீர் ரம்பங்கொண்டறுக்கிலையோ
என்றுபுலம்புகிறார் இயலான தருமராயர்
தருமருடனாக தவிக்கிறாள் துரோபதையும்
கூடப்புலம்புகிறாள் கொம்பனையாள் துரோபதையும்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

தருமருந் துரோபதையும் வருந்துகிறதை எமனும்
பெருமாளுங்கேட்டு சந்தோஷப்பட்டு இவர்க
ளிடத்துக்கு இருவரும் வருகிறது.

எமனும்மாயவரும் இருவருந்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டாரே சாமிபெருமாளும்
எமன்கிடாமேலே எம்பெருமாள் கருடன்மேலே
இருவருமாகவே எழுந்தருளிவந்தார்கள்
தருமரிடத்திலே இருவரும்வந்து நின்றார்
தருமருந் துரோபதையும் சாமியைக்கண்டவுடன்
சரணமடைந்தாரே சாமிபெருமாளை
முக்கால்வலம்வந்து மூடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரிந்துத்தெண்டனிட்டார்
இருவரையுந்தெண்டனிட்டு இட்டார்சிம்மாதனங்கள்
சிம்மாதனம்போட்டு ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
இருமிருமென்றுசொல்லி இருவரையுந்தெண்டனிட்டார்
எமனும்மாயவரும் இருந்தார்சிங்காதனத்தில்
வண்ணச்சிங்காதனத்தில் வந்தாரிருவருமாய்

அடியளந்தமாயவரும் ஆண்டவருமென்னசொல்வார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
என்னவகையாக எனையழைத்தீர்தருமலிங்கம்
அழுதுபுலம்புவதேன் ஆயாசமாகவேதான்
என்னபுதுமை எனக்கறியச்சொல்லுமென்ருர்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஆயருக்கேதுசொல்வார்
சாயாம்புமன்னவனுர் தருமரெடுத்துரைப்பார்
மான்பிடிக்கவந்தவர்கள் மாயவரேதம்பியர்கள்
தாமரைப்போய்கையிலே தண்ணீர்குடித்தார்கள்
விஷநீரைத்தான்குடித்து வேந்தர்மடிந்தார்கள்
செத்துமடிந்தார்கள் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
மாண்டுமடிந்தார்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
தம்பியரைத்தேடியே தையலரும்நானும்வந்தோம்
அழுதுபுலம்பிவந்து அன்னவரைக்கண்டோமே
திட்டியெழுப்பினேன் செத்துமடிந்திருந்தார்
பார்த்துவயிரெரிந்து பதைத்துப்புலம்பினேம்
கண்டுவயிறெறிந்து கார்வண்ணுபுலம்புகையில்
எவனேதெரியாது இராட்சதன்போல்ஒட்டனவன்
ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளஒட்டன்
ஒட்டன்மனைவியால் ஒட்டச்சிகூடவந்தால்
இந்தவனத்திலே எவரெவர்மாண்டாலும்
எடுத்துபுதைக்கிறது இங்கேயவர்க்குத்தரவாம்
வீமாருச்சுனரை வெகுதூரங்கொண்டுபோனுர்
தம்பிமாரிருவரையுந் தானிழுத்துப்போனுர்கள்
கண்டுமனம்பதைத்துக் கதறிப்புலம்பினேம்
பார்த்துமனந்தாளாமல் பற்றிவயிறெறிந்தோம்
பாதத்தின்மேல்விழுந்துபத்துலட்சந்தெண்டனிட்டோம், விட்டுவிடச்சொல்லியேவெகுகோடிதெண்டனிட்டோம், எங்கள்பரிதாபம் பார்த்துமனமிரங்கி
எடுத்துப்புதையென்றுசொல்லி இந்தவழிதானடந்தார்
அவர்கள்போனபிற்பாடு ஆண்டவனேயுனை நினைந்தேன்
தம்பியரைவிட்டு தரிக்கமனங்கூடவில்லை
என்னசெய்வேனென்றுநா னேங்கிப்புலம்புகிருர்
தருமர்புலம்புவதை சாமியவர்பார்த்து
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்

தருமர்முகம்பார்த்து சாமியுமேதுசொல்வார்
என்னசெய்வேன்தருமரே எழுத்துப்படியிவ்வளவு
அன்றெழுதுங்கர்த்தன் அழித்தெழுதப்போறதில்லை
கதியைத்தொலைக்கலாங் காவேரிநீந்திடலாம்
விதியைத்தொலைப்பதற்கு வேறுவகையறியோம்
பிரமனெழுத்திற்குப் பிசகுகள்வாராதே
மாண்டாற்பிழைத்தாலே வையகங்கள்கொள்ளுமோ
செத்தார்பிழைத்தாலே செகமெல்லாங்கொள்ளுமோ
அழுதுபுலம்பியே ஆயாசப்பட்டாலும்
ஆண்டாண்டுதோறும் அழுதுபுரண்டாலும்
மாண்டார்வருவாரென்று மனதில் நினையாதே
செத்தார்வருவாரென்று சித்தத்திலெண்ணாதே
தம்பிமாரை நீரெடுத்து தகனங்கள்செய்யுமென்றார்
இவ்வயணமாகவே எம்பெருமாள்சொல்லவுமே
தருமர்மனமறிய சாமியுரைக்கவுமே

எம்பெருமாள் செத்தவரை தகனஞ் செய்யுமென்று
தருமர் மனமறியச்சொன்னார் அதுகேட்டு
தருமருந் துரோபதையும் புலம்பி
சுவாமியை மடிபிச்சைகேட்டது.

எம்பெருமாயவரும் இப்படித்தானுரைக்க
சாமியுரைகேட்டு தருமர்மிகத்தளர்ந்து
சிந்தைகலங்கியவர் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மெத்தமனதுநொந்து வேந்தர்புலம்புகிறார்
அடித்தமயில்போலே அழுதுபுலம்புகிறார்
பச்சையுழுவெடுத்து பெருநெருப்பிற்போட்டாப்போல்
துடித்தபுலிப்போலே துள்ளியபுலம்புகிறார்
உன்னையேநம்பி உயிர்கொண்டுலாவுகிறேன்
நம்பியிருந்தவென்னை நட்டாற்றில்விட்டுவிட்டாய்
இப்படிநீர்கையைவிட்டால் எப்படிதான்பிழைப்பேன்
ஆற்றங்கரையோரத்தில் ஆலமரம்போலானேன்
குளத்தங்கரையோரத்தில் கோடாவிக்கொம்பானேன்
நட்டாற்றிலேமுளைத்த நாணலுங்கோரையானேன்
உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி உருக்குலைந்துபோனேனே
தோளில்செபமாலை தொண்டழிந்துபோனேனே

கையிற்செபமாலை கனங்குலைந்துபோனேமே
இனியிந்தப்பூமியிலே இருக்கவுநாஞகாது
என்னையுங்கொன்றுவிட்டு எம்பெருமாள்தகனஞ்செய்யும்
நால்வருடனுக நம்மைத்தகனஞ்செய்யும்
என்றுபுலம்பினர் இயலானதருமலிங்கம் [ள்
துகில்வளர்ந்தபத்தினியாள் துரோபதையுமேதுசொல்வா
தமயனருகில்வந்து தையலருமேதுசொல்வாள்
அண்ணனருகேவந்து அழுதுபுலம்புகிருள்
மங்கிலியப்பிச்சையது மாயவரேதாராயோ
மூந்தாணிப்பிச்சையது முகுந்தரேதாராயோ
என்றுமடியேந்தினுள் இளங்கொடியாள் துரோபதையும்

தருமரும் துரோபதையும் புலம்புவதை எம்பெருமாள்
பார்த்து மனமிரங்கி இங்கேயுமிருந்து வேறே
யொரு ஜோகியாகவந்து நாலுபேரையு
மெழுப்புகிறது.

தருமருந்துரோபதையுந் தானழுததைப்பார்த்து
கரியமால்மனமகிழ்ந்து கடுகநினைவுகொண்டு
இவர்களுக்குமுன்னுலே இருந்தாரேமாயவரும்
எம்பெருமாள்மாயவரும் என்னவடிவெடுத்தார்
வேறேயுருவமாக விஷ்ணுவடிவெடுத்தார்
மலேோளஜோகியைப்போல் வாராரேமாயவரும்
கைதனிலேமருந்துப்பையுங் காவியுடுப்புகளும்
தோளிலேசோளியுடன் தொங்குகிறதாடிகளும்
கையில்செபமாலை கமண்டலந்தன்னுடனே [ல்
தொண்ணூறும்பத்துஞ்சென்ற துவண்டகிழவனைப்போ
நாணூறும்பத்துஞ்சென்ற நரைத்தகிழவனைப்போல்
தோலும்நரம்புகளுந் தொங்கும்கிழவனுக்கு
முள்ளுதடுத்தாலே முப்பதிடம்விழுவார்
நாணல்தடுத்தாலே நாற்பதிடம்விழுவார்
அறுகம்புல்தடுத்தாலே ஐம்பதிடம்விழுவார்
தள்ளாடித்தத்தளித்துத் தடிக்கோலையூன்றிகொண்டு
பஞ்சாட்சரமோதி பாதைவழியாக
சிவசிவாவென்றுசொல்லி சீக்கிரமாய்வாராரே

அரகராவென்றலவோ அந்தவழியாகவந்தார்
தருமாருகில்வந்து அருமைஜோகியேதுசொல்வார்
அத்திபுரத்துக்கு சுத்திப்போறேனிதுவழியாய்
ஆரோஇருவர்கள் அழுதுபுலம்பினுர்கள்
ஏதுக்கழுதார்கள் என்றலறிஓடிவந்தேன்
அழுதவயணமென்ன ஐயாவேசொல்லுமென்ருர்
புலம்பியழுவதென்ன புதுமைகளைச்சொல்லுமென்ருர்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஆணழகரேதுசொல்வார்
அழுதகண்ணும்சிந்தையுமா யப்போதெடுத்துரைப்பார்
மான்பிடிக்கவந்தார்கள் வனத்திலேதம்பியர்கள்
வசநாபிதண்ணீருண்டு மாண்டாரேதம்பியர்கள்
விஷநீரைத்தான்புசித்து வேந்தர்மடிந்தார்கள்
செத்துமடிந்தார்கள் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
மாண்டுமடிந்தார்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
ஓம்பிட்டவாளை உறையுருவிவிட்டாற்போல்
தம்பிபிழையாமல் சதிசெய்துமாண்டுவிட்டார்
என்றுசொல்லிதருமலிங்கம் ஏங்கிப்புலம்புகிருர்
மாயவடிவெடுத்த மலைஜோகியேதுசொல்வார்
இறந்ததொருநாலுபேரும் என்னவேணுமுந்தனுக்கு
மாண்டதொருமன்னவர்கள் மன்னவருக்கென்னவேணு
ம், உண்மையாய்ச்சொல்லுமென்றேஉத்தமரைகேட்கலு
மே, தக்கபுகழுடைய தருமரெடுத்துரைப்பார்
இறந்தவர்நாலுபேரும் எந்தனுக்குத்தம்பியர்கள்
மயிலணையாள் துரோபதைக்கு மாலையிட்டமன்னவர்கள்
எங்களைத்தனியாய்விட்டு இறந்துமடிந்தார்கள்
என்றுமவருரைத்து ஏங்கிப்புலம்புகுருர்
மாயவடிவெடுத்த மலைஜோகியென்னசொல்வார்
இறந்தவர்நாலுபேரில் எவர்வேணுமுந்தனுக்கு
செத்தவரிலொருவரைநான் சீக்கிரமெழுப்பித்தாரேன்
எவர்வேணுமுந்தனுக்கு இப்போதேசொல்லுமென்ருர்
ஆமானுல்சொல்லிவிடும் அல்லவென்ருல்நான்போறேன்
தக்கப்புகழுடைய தருமாவர்கேட்டு
மலைஜோகிசொன்னதற்கு மன்னரெடுத்துரைப்பார்
ஐயாவேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்தாயார்குந்தியம்மாள் ஈன்றெடுத்தமூவர்களில்
இருவரிறந்தார்கள் இருக்கிறேனுனொருவன்

மருதாயார்மைந்தர்களில் நகுலனையெழுப்புமென்றார்
தக்கப்புகழுடைய தருமருரைக்கலுமே
மாயமாய்வந்ததொரு மலைஜோகிதான்கேட்டு
தருமர்நினைவறிந்து சந்தோஷப்பட்டாரே
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
தேகங்குளிர்ந்து திருத்தோளும்பூரித்து
உண்ணும‌ற்பூரித்து உடம்பெல்லாம்பூட்டிவிட்டு
கரியமால்வுளமகிழ்ந்து காலனையெச்சரித்து
நால்வருயிரையுமே நமனுரோவிட்டிடென்றார்

விஷநீர்குடித்து இறந்துபோன நாலுபேரும்
பெருமாளால் எழுந்திருந்தது.

எம்பெருமாள்தானுரைக்க யேமனவர்கேட்டு
அப்படியேநல்லதென்று அந்தயெமனும்
பிடித்தவுயிரைவிட்டுப் போதவெழுந்திரென்றார்
தூங்கிமுழித்தாற்போற் பாங்காயெழுந்தார்கள்
துள்ளியெழுந்தாரே துரைகளந்தநாலுபேரும்
மாயன்பெருமாளை வணங்கியேதெண்டனிட்டார்
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
சந்தோஷமாகத் தானிருந்தார்பெருமாளும்
தக்கபுகழுடைய தருமரெடுத்தணைத்து
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
தக்கபுகழுடைய தருமரெடுத்தணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீரென்னுடனே
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீடுழிவாழ்ந்திடுவீர்
கல்பதித்ததூணதுபோல் கலங்காமல்வாழ்ந்திடுவீர்
என்னைப்போலாவீ ரெதிர்த்தார்முடியரிவீர்
மைந்தர்களைப்பெற்றெடுந்து மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திவீர்
போருக்குப்போயிடுவீர் பொழுதோடவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
ஆல்போலவேதழைத்து அருகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போலெந்நாளும் மூசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்களென்றுசொல்லி மனங்குளிரவாழ்த்தினார்

இருமிருமென்றுசொன்னர் இனிதாகத்தம்பிமாரை
அண்ணருரையாலே அனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
மாயருணையாலே மகிழ்ச்சியாய்வீற்றிருந்தார்
தம்பிமாரைக்கண்டலவோ சந்தோஷப்பட்டாரே
தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
புருஷர்களைப்பார்த்து பூரித்தாளுத்தமியும்
கணவரைக்கண்டலவோ கட்டழகிமனங்குளிர்ந்து
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே

எம்பெருமாள் துரியோதனன் சூதும் காளமகா
ரிஷிசெய்தயாகமும் வேதாளம்வரவும் தான்
இவர்களைக் காப்பாற்றினதும் பஞ்சவர்
களுக்குச் சொல்லுகிறது.

மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
திரியோதிரன்செய்த சேதியெல்லாம்சொல்லலுற்றார்
காளமகாரிஷியையுங் கடிகிவருந்தியவன்
கொல்லஅனுப்பினன் கொப்பெனவேஉங்களைத்தான்
காளமகாரிஷியுங் கடிகிவனந்தனிலே
அக்கினிக்குழியருகே அனந்ததபசுபண்ணி
வேதாளமுண்டுபண்ணி வேந்தருங்களைக்கொல்ல
நாமிருந்தபடியினலே நமனையழைத்துவந்தோம்
தாமரைபொய்கையொன்று தண்ணீருமுண்டுபண்ணேன்
மானுகவந்தலவோ வரவழைத்தேனுங்களைத்தான்
அந்தரமாய்தான்பேசி அனைவரையுங்கொன்றுவிட்டு
ஓட்டனைப்போலேவந்து உங்களைவலித்திருந்தேன்
அநீதமாய்ப்போறீரென அனைவரையுங்காக்கவந்தேன்
என்னபலன்கண்டேன் இராசாவேவுங்களாலே
மாயனுரைகேட்டு வளம்பெரியதருமராயர்
பாதத்திலேவிழுந்து பணிந்துமுறையமிட்டார்
உம்மையன்றிவேறேதெய்வம் ஒருவரெனக்கில்லையையா
உம்மைச்சதமென்று உயிர்கொண்டுலாவினேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
நீரேதுணையல்லாமல் வேறேதுணையுமில்லை

அடியாரைக்காக்கிறது ஆண்டவனேயுன்பெருமை
காக்கிறேனென்றுசொல்லி கங்கணங்கட்டினீரே
இரட்சிக்கவேணுமென்று யெம்பெருமாளாய்ப்பிறந்திர்
இன்னமென்னவினைவருமோயானறியேனாண்டவனே
ஏதேதுசெய்வானோ இராசன்திரியோதிரன்
அத்தனைக்கும்வந்திருந்து அடியாரைக்காருமென்றார்
என்றல்லோஐவருமாய் இறங்கியடிபணிந்தார்
மெத்தமனமகிழ்ந்தார் மேகவண்ணரெம்பெருமாள்
சித்தமனமகிழ்ந்தார் தேகமெல்லாந்தான்குளிர்ந்தார்
நல்லதுபஞ்சவரே ராஜர்களே நீர்கேளும்
இந்தவனத்தைவிட்டு இன்னமொருவனத்தில்
மற்றுமொருவனத்தில் வாசங்கள்பண்ணுமென்றார்
என்னவினைவந்தாலும் என்னை நினையுமென்றார்
போய்வாரோமென்று பெருமாள்பயணமிட்டார்
ஏமன்கடாவின்மேல் எம்பெருமாள்கருடன்மேல்
வாகனத்தின்மேலேறி வழிபிடித்துப்போனார்கள்
எமபுரந்தாள்தேடி ஏமனும்போய்விட்டான்
நாலாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு

நான்காவது காளமகாரிஷிவனம் முற்றிற்று.

ரு-வது, சயிந்தவமகாரிஷி வனம்.

ஐந்தாம்வருஷம் பிறந்ததுஐவருக்கு
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
அத்திபுளிகரனை தும்பையுந்தூதுவளை
தின்றுதிரிகிறார் தேசாந்திரிபோலே
சயிந்தவரிஷிவனத்தில் தானடந்தார்பஞ்சவர்கள்
ஓரடுக்குபர்னசாலை உண்டுபண்ணுமைவர்களும்
மூன்றடுக்குபர்னசாலை முடிமன்னருண்டுபண்ணார்
ஐந்தடுக்குப்பர்னசாலை ஆணழகருண்டுபண்ணார்
ஆறடுக்குப்பர்னசாலை ஐவர்களுமுண்டுபண்ணார்
ஏழடுக்குப்பர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
பர்னசாலைமேலாகப் பஞ்சவர்கள் குடியிருந்தார்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவ்வனத்திற்றானிருந்தார்

அர்ச்சுனன் துரோபதைக்காக எய்தமாங்கனி நிலத்திலிருந்து
எடுக்கக்கூடாமையால் எம்பெருமாள் மனஞ்சோதித்து
கனியை மரத்தில் ஒட்டும்படி செய்தது.

அந்தவனத்திலே அநேகநாள்வாசம்பண்ணுர்
அனேகநாள்சென்றபின்பு ஆரணங்குதுரோபதையும்
அந்தவனத்திலே அதிசயம்பார்க்கையிலே
உச்சிதங்கள்பார்த்தே உலாவிவருகையிலே
ஆகாயந்தன்னளவாய் அங்கேயொருமாந்தான்
வளர்ந்துதழைத்து மாத்தில்பழுத்திருக்கும்
ஒண்டிப்பழந்தான் உயர்ந்தகிளைமேலிருக்கும்
சூரியகாந்தியைப்போல் தோனுகுது துரோபதைக்கு
மெத்தாசைப்பட்டாளே மெல்லியிளங்கொடியாள்
கண்டாசைப்பட்டாளாங் காண்டீபன்தேவியாரும்
இந்தக்கனியை எவர்பறித்துதான்கொடுப்பார்
தருமருடன்சொன்னல் தலைவரிதைக்கேளாரே
மதவீமருக்குரைத்தால் வயிருரவுண்டிடுவார்
நகுலர்சகாதேவர் நம்மால்முடியாதென்பார்
அருச்சுனற்குத்தானுரைத்தால் அவராலேயாகுமது
மற்றொருவர்தன்னுலே மாளாதுகனிபறிக்க
அருச்சுனரைமெள்ள அழைத்துவருவோமென்று
மெல்லநடந்தாளே வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
கொஞ்சிநடந்தாளே கொம்பேரிடையாளும்
அருச்சுனராஜாண்டை ஆணழகிவந்துநின்று
அருச்சுனரைக்கண்காட்டி அழைத்தாளேயிப்புறத்தில்
ஜாடையறிந்தலவோ தார்வேந்தன்னோடிவந்தான்
தருமாறியாமல் தையலருமேதுசொல்வாள்
ஒருமனுவுயெந்தனுக்கு உத்தாந்தாருமென்ருள்
அந்தவுரைகேட்டு அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
மனதில்நினைத்ததெல்லாம் மயிலணையேகேளுமென்ருர்
சிந்தையிலெண்ணமெல்லாம் சீராகச்சொல்லுமென்ருர்
கேட்டமனுவுக்கு கிளிமொழியேதாரேனென்ருன்
உரைத்தபடியுனக்கு தருவேன்கானுத்தமியே
அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குதுரோபதையும்
கொஞ்சினவார்த்தையுடன் கோபாலன்தங்கையரும்
முத்துநகையாளும் மூருகுழலாளேதுசொல்வாள்
காணுதுகண்டேனையா கண்டாசைப்பட்டேனையா
பாராதுபார்த்தேனையா பார்த்தாசைப்பட்டேனையா
தங்கத்தைக்காச்சியே தரையில்கவிழ்த்தாப்போல்
பொன்னையுருக்கியல்லோ பூமியிலேவிட்டதுபோல்

சூரியனைப்போலழகாய்த் தோணுகுதுமாங்கனிதான்
சந்திரனைப்போலழகாய்த் தானிருக்குமாங்கனிதான்
அந்தக்கனியையுண்பதற்கு ஆசையாய்த்தோணுகுது
மாங்கனியையுண்பதற்கு மனதுமெத்ததோணுகுது
அந்தக்கனிபறித்து அருச்சுனரே தாருமென்ருள்
மாங்கனிதனைப்பறித்து மன்னவரே நீர்தாரும்
என்றுவணங்கினளே இளங்கொடியாள்பாஞ்சாலி
வணங்கியெழுந்திருந்து மன்னனுக்குஉதுசொல்வாள்
தனஞ்செயரேகனிபறித்துத் தாராமற்போனுக்கால்
தண்ணீர்குடியேன்காண் தாகவிடாய்தீரேன்காண்
ஆறுமாதமானுலும் அன்னம்பொசியேனென்று
சொல்லிப்பிணங்கினளே துரோபதைபாஞ்சாலி
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
கனிக்காகநீபிணங்க லாகுமோகட்டழகி
இதற்காய்பிணங்குவாரோ இட்சணமேதாரேனென்ருன்
அந்தரமாயிருந்தாலும் அருந்துநான்தாரேனென்ருன்
எந்தமரத்திலே யிருக்குதுபெண்ணரசே
பழங்களிருக்கின்ற பாரவனமெங்கேயென்ருன்
என்றுமவர்கேட்க இளங்கொடியாளப்போது

அருச்சுனன் துரோபதைக்கு மாங்கனிபறித்துக்
கொடுக்க வருகிறது.

வாருமையாவென்றுசொல்லி வணங்கியெழுந்திருந்து
அழைந்துவருகிருள் அர்ச்சுனராசாவை
கூட்டிவருகிருள் கொப்பேனவேயர்ச்சுனரை
நடந்தார்சிலதூரம் கனியிருக்குமவ்வனத்தே
வந்தாரிருவருமாய் மங்கைதுரோபதையும்
இதுதான்மரமென்று இளங்கொடியாள்காட்டலுற்ருள்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனராஜதுரை
மரத்திலிருக்குமந்த மாங்கனிதான்பார்த்து
ஆயிரம்யோசனைதூரம் அந்தரமாயிருக்கிறது
இந்தக்கனிபறிக்க எவரால்முடியுமென்று
இத்தனைதூரத்தி லிருக்கின்றமாங்கனியை
எப்படிக்குநாம்பறித்து ஈந்திடலாம்துரோபதைக்கு
என்றுநினைத்து எழில்விஜயனப்பொழுது

வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
அம்புறாத்தூணியிலே அலகம்புதானெடுத்து
அர்த்தசந்த்ரபாணமதை அருச்சுனருமுச்சரித்தார்
மந்திர தூபமிட்டு வாங்கிவிட்டானக்கனிமேல்
மார்புரளவாங்கியல்லோ தோள்புரளவிட்டானே
வருகுதுயஸ்திரந்தான் மாங்கனியைத்தள்ளுகுது
மரத்திற்பழத்தையல்லோ பாணமறுக்கையிலே
அந்தக்கனிவிழுமாம் அண்டாண்டந்தானதிர
அண்டங்களதிர்ந்துவிழ பூலோகந்தத்தளிக்க
எல்லையதிர்ந்துவிழ எமலோகந்தத்தளிக்க
கெற்பங்கலங்குது கெந்தருவலோகமெல்லாம்
ஒங்கும்பெருங்கால்தான் ஒருபக்கம்நீர்வாங்கும்
நட்சத்திரங்களெல்லாம் நாலுதிக்குந்தானதிர
பூமியதிரசேடன் புஜத்தோடேபுஜமதிர
ஆதிசேடன்தானும் அதிர்ந்துமேநஞ்சுகக்க
ஆகாசம்நின்றதிர அங்கப்போவிழுந்தது
மரத்திலிருந்தகனி மண்மேல்விழுந்தது
அருச்சுனருந்துரோபதையும் அக்கனியைப்பார்த்தார்கள்
பாரமலைபோலே பருவதம்போற்றோணுகுது
இருவராலாகாது இந்தக்கனியெடுக்க
இந்தக்கனியைநா மெடுத்துமுடியாது
ஆணுலழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியே
வெற்றிமதயானை வீமனையழையுமென்றான்
அப்படியேநல்லதென்றாள் ஆனந்தவாழ்மாரி

துரோபதை வீமனை அழைக்க வீமன் வருகிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியும்
அன்னமதுபோலே ஆணங்குவந்துமல்லோ
வெற்றிமதயானை வீமருகில்வந்து
அருச்சுனராஜரும்மை அழைத்தோடிவாருமென்றார்
சீக்கிரம்வருகவென்று தேன்மொழியுந்தெண்டனிட்டாள்
வெற்றிமதயானை வீமனுந்தான்கேட்டு
அப்படியேநல்லதென்று ஆனந்தாழ்மார்பன்

இருந்தவிடத்தைவிட்டு எழுந்துநடந்தானே
இருவருமாகவே ஏகிநடந்துவந்து
கனியிருக்குமவ்வனத்தே கடுகியேகண்டார்கள்
தருமா றியாமல் அழைத்துவந்தாள்தையலரும்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசெய்தான்
அசைக்கியேபார்த்தானே அசையவில்லையக்கனிதான்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
யுகுலசகாதேவர் ராஜாவையழையுமென்றார்
ஆரணங்குதுரோபதையும் அப்படியேநல்லதென்று

துரோபதை நகுலசகாதேவர்களைஅழைக்க
அவர்கள் வருகிறது.

கொஞ்சியேவந்தாளே கொம்பேரிடையாளும்
நகுலசகாதேவ ராஜக்கள்முன்னேவந்து
அருச்சுனரும்வீமரும் அழைக்கிறுருங்களைத்தான்
வாருங்களென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டாள்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்தான்கேட்டு
அப்படியேநல்லதென்று ஆனந்தமாயெழுந்தார்
மூவர்களுமொன்ருகி மூடுகிவந்தார்கானகத்தே
மாங்கனிதானிருக்கும் வனத்தில்வந்துசேர்ந்தார்கள்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்களும்வந்தாரென்று
எல்லவ்ருமொன்ருகி எடுப்போங்கனியையென்று
ஐந்துபேருங்கூடி அக்கனியைத்தானெடுத்தார்
என்னபலங்கொண்டு இருந்துவலித்தாலும்
எந்தவிதத்திலேயும் எடுபடலை அக்கினிதான்
சிந்தைகலங்கினுர்கள் திடுகிட்டுமெய்மறந்தார்
மெத்தப்பயமாச்சே வேந்தர்கள்நால்வருக்கும்
தோராவடிவழகி துரோபதையைத்தான்பார்த்து
அழகானதருமருக்கு அறிக்கையிடும்பெண்ணேயென்ருர்
தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்கேட்டு
ஆகட்டுமென்றுசொல்லி அப்படியேநல்லதென்று

மாங்கனியினால் ஐந்துபேருந் திகில்பட்டுத் துரோபதை
தருமரை அழைக்க தருமர் வருகிறது.

துள்ளியெழுந்தாளே துரோபதைநாயகியும்
ஓடிநடந்தல்லோ ஒருநொடியில்வந்தாளே
தருமர்யெதிரில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
எடுத்தாலெடுபடலை யென்றுவரச்சொன்னார்காண்
வாருமையாவென்றுசொல்லவருந்தியேதெண்டநிட்டாள்
தக்கப்புழுடைய தருமாதுகேட்டு
இதுஎன்ன அதிசயங்க ளென்றேயெழுந்திரென்று
தருமருந்துரோபதையும் இருவரும்வந்தார்கள்
மாமரத்தருகேவந்தார் மகாராஜர்தருமலிங்கம்
உற்றுற்றுப்பார்த்துமே யோசனைபண்ணுகிறார்
தம்பிமார்நால்வரையும் தருமாவரழைத்து
சாயாம்புமன்னவனார் தருமரங்கேதுசொல்வார்
ஆருண்ணுமாங்கனியோ அறியேனேதம்பியரே
எவருண்ணுமாங்கனியோ யேதுமறியேனே
எந்தெந்ததேவர்கள் எடுத்துப்புசிக்கிறதோ
சத்தரிஷியவர்கள் சந்யாசியுண்கிறதோ
மேலுகதெந்தருவர் சாலவந்துண்கிறதோ
கைமோசம்வந்ததென்று கடிகியேதருமாயர்

மாங்கனியினால் மோசம்வந்ததென்று தருமர்
எம்பெருமானை நினைத்து தோத்திரம்
பண்ணுகிறது.

தக்கபுகழுடைய தருமரவர்பயந்து
சிந்தைகலங்கியவர் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
உள்ளங்குலைந்துமல்லோ உடம்புவிடவிடத்து
மன்னர்மனஞ்சலித்து மனதிலேஎண்ணுகிறார்
ஆரை நினைக்கிறார் அளவற்றசிந்தையிலே
எவரை நினைக்கிறார் எண்ணமற்றசிந்தையிலே
மாயன்பெருமாளை மனதில்நினைத்தாரே
அண்டமுலகளந்த ஆதிமூலமிங்கேவா
எழுலகமாண்டசுவாமி எம்பெருமாளிங்கேவா

மண்ணளந்துகண்க்குச்சொன்ன மாயவரேயிங்கேவா
தாடகைமூக்கறிந்த தயாளகுணாயிங்கேவா
அகலிகைசாபந்தீர்த்த ஆண்டவரேவாருமையா
எல்லையளந்தவரே எம்பெருமாளிங்கேவா
ஏழைவருந்துகிறேன் எழுந்தருளிவாருமையா
இப்படியாக யிவர்வருந்தும்வேளையிலே

தருமர் இங்கே இப்படிவருந்துவதை எம்பெருமாள்
அறிந்து தான்தருமரண்டை வருகிறது.

பஞ்சவர்கள்வருந்துவதைப் பாரளந்தார்தாமறிந்து
ஐவருக்குமங்கேதான் அனர்த்தம்வருகுதென்று
சயிந்தவரிஷியாலே சாபம்வருகுதென்று
ஆயரவரறிந்து அங்ஙனவேதானெழுந்து
ஐவரையுங்காக்கவென்று அப்பொழுதேவாராராம்
வட்டமாங்கருடனேறி வாராரே தருமரண்டை
வனமாய்வனந்தாண்டி வாராரே தருமரண்டை
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி
சயிந்தவரிஷிவனத்தைத் தான்கண்டார்மாயவரும்
பஞ்சவர்கள்தானிருக்கும் பாரவனத்தில்வந்தார்
மாயவரைக்காணுகையில் வளம்பெரியதருமராயர்
ஐந்துபேருமாகவே ஆயரைத்தெண்டனிட்டார்
மூக்கால்வலம்வந்து மூடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமன்னவர்கள் திரும்பியெழுந்திருந்து
சிங்காதனங்களிட்டார் ஸ்ரீராமர்வீற்றிருக்க
இட்டதோராசனத்தில் எம்பெருமாள்வீற்றிருந்தார்
பஞ்சவரைத்தான்பார்த்து பாரளந்தாரேதுசொல்வார்
ஏதுவகையாக என்னையழைத்தீர்கள்
அழைத்ததொருகாரியத்தை அடவுடனேசொல்லுமென
உங்கள்-மனதிலிருக்கிற மருமத்தைச்சொல்லுமென்றார்

தருமர் மாங்கனியின் வரலாறுசொல்லுதல்.

மாயன்பெருமாரும் வார்த்தைகள்சொல்லுமென்றார்
சாயம்புமன்னவனார் தருமரவரேதுசொல்வார்
ஆகாததம்பிமா ரசடருடன்பிறந்தேன்
பொல்லாததம்பியுட னல்லற்படபிறந்தேன்
எந்தன்விதிவசத்தை யென்னவென்றுசொல்வேன்காண்
ஆருண் ணுமாங்கனியோ அறியேனேமாயவரே
எவருண் ணுமாங்கனியோ ஏதுமறியேனே
ஆகாததம்பியர்கள் அறுத்துவிட்டாரென்னசெய்வேன்
எம்பெருமாள்தனையழைத்தா லெல்லாந்தெரியுமென்று
வந்தீரோமாயவரே வயணங்கள்சொல்லுமென்றார்

எம்பெருமாள் மாங்கனியின் வரலாறுகேட்ட
பஞ்சவர்களைப் பயங்காட்டி மனஞ்
சோதிக்கிறது.

தருமனைகேட்டு சாமியரேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
கைமோசம்வந்ததுவே கட்டழகாயென்னசெய்வோம்
தபசிற்பெரியவர்காண் சமிந்தவரிஷியாரும்
வரத்திற்பெரியவர்காண் மகாதேவர்க்கொப்பிடலாம்
யோகத்திற்குபெரியவர்காண் உற்றசந்நியாசியர்காண்
ஒருநூறுவருடமட்டும் யோகத்திலேயிருப்பார்
அல்லவரும்சென்றபின்பு அறுத்திடுவார்மாங்கனியை
அறுத்துப்பொசித்திடுவார் அந்தமகாமுனியும
இந்தமகாரிஷியும் இந்தவனத்துக்கு
வருகிறநாளாச்சே மாங்கனியைக்காணுவிடில்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லநினைப்பாரே
கொல்லநினைப்பாரே குடிகேடுவந்திடுமே
கல்லாகமண்ணாகக் கடுகிச்சபிப்பாரே
முள்ளாகமண்ணாக முன்னேசபிப்பாரே
இன்னால்பிழைத்திருந்தேன் இறந்துவிடநாளாச்சே
சேனநாள்பிழைத்திருந்து செத்துவிடநாளாச்சே
திரியன்செய்தவஞ்சனைக்கு சீவன்தப்பிப்பிழைத்தீர்
மாபாவிசெய்ததற்கு மாளாமலிருந்தீர்கள்

இந்தவனத்திலே இறந்துவிடக்காலமோதான்
சமிந்தவரிஷியாலே சாவுவரநாளாச்சே
இதற்கோயெனேயழைத்திர் என்றுரோமாயவனர்

எம்பெருமாள் கனியின்வாலாறுசொல்லி தன்னலே
ஒன்றும் ஆகாதென்றுசொல்ல தருமர்
புலம்புகிறது.

இப்படியாகவேதான் செப்பத்திருமாலும்
இவ்வார்த்தைகேட்டாரே எழிலானதருமலிங்கம்
மூகில்வண்ணர்முன்னலே முறையிடத்தொடங்கினர்
ஆகாததம்பிமார் அசடருடன்பிறந்தேன்
பொல்லாததுஷ்டருடன் பிறந்ததொருதன்மையினல்
என்-அங்கங்குலையுதே ஆண்டவரே யென்னசெய்வேன்
என்னையறியாம லிக்கனியைத்தானறுத்தார்
அறிந்தேனேயாமானல் அறுக்கவொட்டே னிக்கனியை
பார்த்தேனேயாமாகில் பறிக்கவொட்டேன் மாங்கனியை
அடியார்கள்செய்தபிழை ஆண்டவரேமனம்பொறுத்து
தெரியாதார்செய்தகுற்றந் தேவர்மனம்பொறுத்து
உன்-உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகாமல்
உன்-பெட்டிதன்பூஷணங்கள் பெருமைகுலையாமல்
உன்-தோளில்செபமாலே தொண்டழிந்துபோகாமல்
உன்-கையில்செபமாலே கனங்குலைந்துபோகாமல்
காக்கக்கடனுனக்குக் கரியமாலெம்பெருமாள்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
என்றுதருமரங்கே நின்றுபுலம்பக்கேட்டு
மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தையேதுசொல்வார்
என்னைவருத்தாதே என்மேல்சலியாதே
உத்தமரேஉங்களாலே மெத்தப்பொழுதாச்சு
ஏகச்செலவருளம் என்றூர்பெருமாளும்
தக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
பரிதாபம்நாங்கள்படப் பார்த்துமேபோவதற்கு
மனமும்வருகிறதோ மாயவரேஉந்தனுக்கு
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வார்மாயவரும [ன்
புகழ்வேந்தர்வாத்தைக்குப் பொருந்தவேனுமிக்கனிதா

ஐவருடவார்த்தையினால் அம்மரத்திலொட்டவேணும்
அல்லாதேயாமானால் ஆராலுமுடியாது
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
அடியேனாலாவதேது ஆண்டவரேசொல்லுமையா

எம்பெருமாள் ஐவருடைய எண்ணமும் துரோபதையின்
எண்ணமும் அறிந்து மாங்கனி மரத்தில்
பொருந்தினது.

தருமரைகேட்டு சாமிமனமகிழ்ந்து
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
ஐவர்மனமறிய ஆண்டவரேதுசொல்வார்
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமரே நீர்கேளும்
உன்-மனதிலேதானிருக்கும் மர்மத்தைசொன்னீரானால்
வஞ்சனைகளெண்ணாதே மனக்கவடுவையாதே
உண்டானபடியாக உரைத்தீரேயாமாகில்
அன்றுவிழுந்தகனி அம்மரத்திலொட்டுமென்றார்
மண்மேல்விழுந்தகனி மரத்தின்மேலேறுமென்றார்
அல்லாதேயாமானால் அக்கனிபொருந்தாது
இல்லாதேயாமானால் இறந்துமடிவீர்கள்
சொல்லாமற்போனாலே சுருக்காய்மடிந்திடுவீர்
பெருமாளவர்சொல்லப் பேர்பெரியதருமலிங்கம்
மாயனுரைகேட்டு மகாராஜரேதுசொல்வார்
மனதிலிருக்கின்ற மர்மமதைஏதுசொல்வார்
தன்மனதிலுள்ளபடி தார்வேந்தரேதுசொல்வார்
பெரியதந்தைபெற்றெடுத்த பிள்ளைதிரியோதிரன்
தம்பிமார்தன்னுடனே தானுஞ்சுகமானால்
ராச்சியம்நலமாகி நாமும்சுகமானால்
நாடெங்கும்வாழ்ந்திருந்தால்கேடொன்றுமில்லையென்று
பெரியோருரைப்படிக்கிப் பூமிசுமக்காதோ
என்றுநினைவொழிய இனியொன்றுதானறியேன்
இப்படிக்குத்தானுரைத்து இருந்தாரேதர்மலிங்கம்
அப்போதுமாங்கனியும் ஆகாசமேயெழும்பி
அறுந்துவிழுந்தகனி அந்தரத்திலெழும்புகுது
இருநூறுயோசனை எழும்பியேநின்றுதங்கே

மாயனுக்குத் தருமர் மனேபாவஞ்சொல்ல மாங்கனி
இருநூறுயோசனை தூரமெழும்பப் பெருமாள்
வீமனைக்கேட்கிறது.

எம்பெருமாள்மாயவரும் ஏதுசொல்வாரப்போது
மதவீமனையழைத்து மாயவனுரேதுசொல்வார்
உன்மனதிலுள்ளபடி யுரையுமென்ருர்மாயவரும்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
திரியோதிராஜன் சேனைபரிகலங்கல்
குருடன்மகனுராங் குடிகெடுத்தராசர்களை
நாலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவராசர்களை
கௌரவர்சேனைகளைக் கண்டதுண்டமாக்கியல்லோ
ஆனைகுதிரைகளை அழகுள்ளசேனைகளை
சாமத்துரோகிசகுனியவனையுமே
கொன்றுஅதமாக்கி கொம்பனையாள் துரோபதையை
கொற்ருர்குழலியாளைக் கூந்தல்முடிக்கவைப்பேன்
துகிலையுரிந்ததொரு துற்சாதனனுதிரமெல்லாம்
வாரிக்குடித்தாலே வயிறெரிவுதீருமையா
அள்ளிக்குடித்தாலே அங்கந்தரிக்குமையா
பேர்பெரியஅண்ணருக்குப் பட்டந்தரித்தாலே
அப்போதுஎன்மனது ஆயாசந்தீருமையா
வெற்றிமதயானை வீமனுரைக்கையிலே
என்றபொழுதே எழும்புதுமாங்கனிதான்
நாநூறுயோசனை நற்கனியும்நின்றிடுமாம்

மாயனுக்கு வீமன் மனேபாவஞ்சொல்ல மாங்கனி
நாநூறுயோசனைதூரமெழும்பப் பெருமாள்
அருச்சுனனைக் கேட்கிறது.

அப்போதுஎம்பெருமாள் அங்ஙனவேயேதுசெய்தார்
அர்ச்சுனரைப்பார்த்து ஆணழகர்கேட்கலுற்ருர்
வாள்விஜயாஉந்தனுட மனதில்நினைத்ததெல்லாம்
ஒன்றுமொளியாமல் உரையுமென்ருர்மாயவனுர்
என்றுமவருரைக்க எழில்விசயனர்ச்சுனனும்
மாயருரைகேட்டு வாள்விஜயனேதுசொல்வான்

கர்னன்சகுனியும் காங்கேயானவரை
கொல்லுகிறேனென்றுசொல்லி கொடியசபதமிட்டேன்
சங்கமரைக்கொல்லுகையில் சமர்பூமிக்ஷேத்திரத்தில்
அமரதர்சமரதர் அளவற்றராணுவங்கள்
அனைவரையுங்கொன்றுமே அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி
அண்ணருக்குபட்டங்கட்டி அடிபணிந்துநிற்கவென்று
எண்ணியிருக்கிறேன் இனியொன்றுமில்லையென்
அது-நூறுயோசதூரம் நின்றது அக்கனிதான்

மாயனுக்கு அருச்சுனன் மனோபாவஞ்சொல்ல
மாங்கனி அறுநூறுயோசனை தூரமெழும்ப
நகுலனைக்கேட்கிறது.

அப்போதுஎம்பெருமாள் அங்ஙனவேயேதுசெய்தார்
நகுலனைத்தானழைத்து நாரணருமேதுசொல்வார்
நாமமுடியானே நகுலனேயென்றழைத்து
மனதில்நினைத்ததொரு மர்மத்தைச்சொல்லுமென்றார்
மாயருரைகேட்டு மன்னவனுமப்பொழுது
நாமமுடியான் நகுலனுமேதுசொல்வான்
திரியோதிரன்படைகள் சேனைகளைக்கொன்றழித்து
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலுங்கொன்றழித்து
மாரளவுரத்தங்களை வழியவிட்டுமண்மேலே
அதமாக்கிசேனைகளை அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி
என்-கண்ணாலேபார்ப்பதற்கு கருத்தில்நினைத்தேனையா
என்றுமவனுரைத்து இருந்தான்நகுலனுமே
அந்தவுரைகேட்டு அழகானமாங்கனியும்
அந்தரத்தில்நின்றகனி அப்புறத்தில்போகுது
எண்ணூறுயோசனையில் நின்றது அக்கனிதான்

மாயனுக்கு தருமர் மனோபாவஞ்சொல்ல மாங்கனி
இருநூறுயோசனை தூர மெழும்பப் பெருமாள்
சகாதேவனைக் கேட்கிறது,

எம்பெருமாள்மாயவருமேதுசெய்தாரப்பொழுது
சகாதேவராசாவை சாமியார்கேட்கலுற்றார்
இளையசகாதேவா எண்ணமெல்லாஞ்சொல்லுமென்றார்
தாமமுடியழகன் சகாதேவனேதுசொல்வான்.

திரியோதிரன்படையை சேனைபரிதளத்தை
உன்பாதம்சிரசில்வைத்து உக்கிரமாய்சண்டைசெய்து
அண்ணனுக்குப்பட்டங்கட்டி அவனிதனையாளவென்று
எண்ணியிருக்கிறேனே இதுவேநினைவொழிய
மற்றொன்றுமில்லையென்று மாயர்பாதம்பணிந்தான்
இவ்வாறுதானுரைத்து இருந்தான்சகாதேவன்
அப்போதுமாங்கனியும் அனேகதூரமெழும்பி
தொளாயிரம்யோசனை தூரநின்றதக்கனிதான்

எம்பெருமாளுக்கு சகாதேவன் மனோபாவஞ்சொல்ல
மாங்கனி தொளாயிரம்யோசனை தூரத்தில் நிற்க
எம்பெருமாள் துரோபதையைக் கேட்கிறது.

ஆதிநாராயணரும் அங்கெனவேயேதுசெய்தார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணே பத்தினியேதுரோபதையே
நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலப்பசுங்கிளியே
ஐவருக்குந்தேவியரே அழியாதபத்தினியே
மனதில்நினைத்ததெல்லாம்மங்கையரேசொல்லுமென்றார்
நெஞ்சில்நினைத்ததெல்லாம் நேராகச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுரோபதையும் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
தூரத்திலம்புலியாள் தூசிபடாப்பத்தினியாள்
வானத்தில்லம்புலியாள் மாசுபடாப்பத்தினியாள்
என்னவென்றுசொல்லலுற்றாள் ஏலம்பசுங்கிளியாள்
திரியோதிரன்பாளையத்தை செருக்களங்கொன்றழித்து
ஐவர்களிட்டதொரு அருஞ்சபதஞ்சென்றபின்பு
வெற்றிமதயானை வீமருடகையாலே
பாம்புக்கொடிவேந்தன் பட்டபிறகாக
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்பட்டபின்பு
நாகக்கொடியோனு நாசமடைந்தாலே
அவன்-மல்லாக்காவிழுந்தவுடன் மார்பிலேநானிருந்து
மார்பைப்பலகையாக்கி மார்பெலும்பைச்சீப்பாக்கி
மார்பில்வருமுதிரமெல்லாம் வாரித்தலைதடவி
நல்லெண்ணையைபபோலே நலங்கிட்டுகூந்தலுக்கு
சீப்புசிக்கங்கோலெடுத்து சீவிமயிராற்றி

அவன் குடலைப்பிடுங்கியல்லோ கொண்டைக்கயிறுகட்டி
ஈரலின்பிச்செடுத்து யிறுக்குத்தலைமயிர்முடிப்பேன்
என்விரித்ததலைமுடிக்க மெத்தநாள்சென்றிடுமோ
அவிழ்ந்ததலைமுடிக்க அனேகநாள்சென்றிடுமோ
கூந்தல்முடிப்பேனோ குறைகளெல்லாந்தீர்வேனோ
சாமிதயவாலே தலையைமுடிப்பேனோ
என்றுநினைத்திருந்தேன் இனியொன்றுநானறியேன்
இந்ததவஞ்சொல்லி இருந்தாளேபாஞ்சாலி

துரோபதை மனோபாவஞ்சொன்னது சரியல்லாமல்
தொளாயிரம்யோசனை தூரம்போன மாங்கனி
பூமியில்விழ பெருமாள் துரோபதையைக்
கேட்கத் துரோபதை சொல்லல்.

துரோபதைசொல்லலுமே தூரயிருந்தகனி
அந்தரத்தில்நின்றகனி அவனியதில்விழுந்தது
ஆகாசம்போனகனி அற்றுவிழுந்தது
கண்டார்கரியமாலும் கடுகெனவேயேதுசொல்வார்
மனதில்கபடுவைத்து வஞ்சனைகள்சொன்னதினால்
அந்தரத்தில்நின்றகனி அவனியிலேவிழுந்ததென்றார்
ஏதேதொளித்தாயோ எந்தனுக்குச்சொல்லுமென்றார்
ஒன்றுமொளியாமல் உத்தமியேசொல்லுமென்றார்
அப்போது துரோபதையும் ஆணங்குவதுசொல்வாள்

துரோபதை மறுபடியும் பெருமாளுக்கு உண்மை
யைச்சொல்ல மாங்கனி மரத்தில்
பொருந்தினது.

அண்ணாவே நீர்கேளும் அடியேனொருவாாத்தை
இன்னமொருபாவம் இனியொன்றுநானறியேன்
மற்றுமொருபாவம் வஞ்சனைகளொன்றறியேன்
யாதொருவஞ்சனைகள் இடறுகள்நானறியேன்
அண்ணாகரியமாலே அடியேனொருவார்த்தை
பார்த்தனைமாலையிடப் பாஞ்சாலன்என்னைப்பெற்றான்.

வயிற்றிற்பிறந்ததில்லை வன்கொடுமைசெய்ததில்லை
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெயததில்லை
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேமணற்சேருமுண்டு
அடிக்கிறகாற்றதனில் அலைதுரும்புதானுமுண்டு
காலவிஷமுண்டவர்க்கு கண்டங்கருப்புமுண்டு
நீரிற்சுழலுமுண்டு நிலமதனிற்பூச்சியுண்டு
தண்ணீரிற்கலையுமுண்டு சந்திரற்குமாசிமுண்டு
சந்திரற்குமாசிமுண்டு சற்றேகறுப்புமுண்டு
குண்டுமணிக்கானுலும் கொஞ்சங்கறுப்புமுண்டு
எனக்கு-மையேகறுப்பொழிய மற்றக்கறுப்புமில்லை
பொட்டேகறுப்பொழிய பின்னேகறுப்புமில்லை
அக்கினியிற்பெண்பிறந்தேன் ஐவரையுமாலையிட
நெருப்பிலேபெண்பிறந்தேன் அருச்சுனரைமாலையிட
என்-கூடப்பிறந்தது கோதண்டமானவில்லு
பத்தரையில்நான்வளர்ந்தேன் பார்த்தரேவேணுமென்று
அடுக்கரையில்நான்வளர்ந்தே னர்ச்சுனரேவேணுமென் [று
வளர்ந்துசமைந்தேனே மாலையிடும்நாளானேன்
போதவளர்ந்தேனே பிள்ளைபெறும்நாளாச்சே
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
எழிலானயர்ச்சுனற்கு என்னைக்கொடுக்கவென்று
என்தகப்பன்பாஞ்சாலன் எண்ணியிருக்கையிலே
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவர்மடிந்தாரென்று
மாண்டார்களென்றுசொல்லி மண்டலத்திற்போராச்சு
செத்தார்களென்றுசொல்லி ஜெகமெல்லாம்போராச்சு
அப்போதுயென்தகப்பன் ஆயாசப்பட்டு
அருச்சுனற்கென்றபெண்ணை ஆர்க்குக்கொடுப்பேனென
அருச்சுனரைப்போலாக ஆண்பிள்ளையில்லையென்று
வில்லைவளைப்பார்கள் மேதினியிலில்லையென்று
ஏலப்பசுங்கிளியை யெப்படிக்காப்போமென்று
எண்ணுதுமெண்ணியே இருந்துவிசாரமிட்டார்
இப்படியாக யிருக்கின்றகாலத்திலே
வந்தாரேயந்தவேளை மகாவியாசபகவானும்
என்தகப்பன்பாஞ்சாலன் எழுந்திருந்தோடிவந்து
கண்டவுடனேயல்லோ கடுகயெழுந்திருந்து
வந்தவியாசரை வணங்கியேதெண்டனிட்டு
இருமிருமென்றுசொல்லி யிட்டார்சிம்மாதனங்கள்

இட்டசிம்மாதனத்தில் ஏறியவள்வீற்றிருந்து
என்தகப்பனைப்பார்த்து என்னவென்றார்வுன்க்ஷேமம்
அப்போதுயென்தகப்பன் ஆசாரமாயுரைப்பார்
எந்தன்விசேஷமெல்லாம் எடுத்து அவர்க்குரைத்து
அருச்சுனற்கென்றுநான் அணலிற்பிறந்ததுவும்
அரக்குமாமாளிகையி லேவரிறந்ததுவும்
இத்தனையுஞ்சொல்லி இருந்தாரேயென்தகப்பன்
அப்போவியாசரும் அரசனுடவார்த்தையெல்லாம்
செவிகொடுத்துகேட்டுமல்லோ சீக்கிரமாயேதுசொல்வார்
உத்தமியாள்தன்னுடனே ஒன்றாய்ப்பிறந்தவில்லு
கூடப்பிறந்ததொரு கோதண்டமானவில்லு
எடுத்துநிறுத்துமென்றார் எல்லவருந்தானறிய
பெருவில்லைவளைத்தவர்க்குப் பெண்ணைத்தருவேனென்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்துள்ள அரசர்கள்தானறிய
அரசர்கள்தானறிய அறையும்பறையோசை
அப்போதறிந்திடலாம் ஐவருடசேதி
என்றுமவருரைத்து ஏகிநடந்தாரே
அந்தவுரைகேட்டு ஆனந்தமாயெழுந்து
கூடப்பிறந்ததொரு கோதண்டமானவில்லை
வந்துவளைத்தவர்க்கு மாலையிட்டுத்தாரேனென்று
வில்லைவளைத்தவர்க்கு மெல்லியரைத்தருவேனென்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசருக்குமோலைதந்தார்
பெண்ணைத்தருவேனென்று பிடித்தார்கள்சின்னதொனி
சின்னதொனியையல்லோ தேசமெல்லாம்ஊதிவைத்தார்
பாஞ்சாலன்சீமையெல்லாம் பந்தலலங்கரித்தார்
எங்குமலங்கரித்து இராசாக்கள்வந்திருக்க
பாஞ்சாலன்சொன்னதொரு பரிவானவார்த்தையினால்
ஐம்பத்தாறுதேசத்துள்ள ராஜரெல்லாம்வந்தார்கள்
நாலுபுரத்திலுள்ள ராஜரெல்லாம்வந்தார்கள்
முத்துமுடிதரித்த மகுடமுடிமன்னவரும்
பச்சைமுடிதரித்த பட்டத்துராசர்களும்
வச்சிரமுடிதரித்த மண்டலத்துராஜர்களும்
பாதிநாடாண்டதொரு கர்னமகாவீரியரும்
நாலுதிக்கிலுண்டான ராஜரெல்லாம்வந்தார்கள்
அப்பெரியபந்தலிலே அர்ச்சுனரும்நீருமாய்
அன்றொருபார்ப்பானாய் அங்குநீங்கள்வந்தீர்களே

பாஞ்சாலன் தானறியான் பாரளந்தாரானவரை
ஆருமறியாமல் அவரெடுத்தமார்க்கமெல்லாம்
உங்கள்வடிவுதன்னை ஒருவரறியார்கள்
அந்தச்சமயத்தில் அடைவுடனேயென்தகப்பன்
வந்திருந்தராஜர்களை வளையுமென்றார்வில்லதுவை
எப்பெரியராஜர்களும் இவ்வில்வளைத்தறியார்
காண்டீபந்தனையெடுப்பார் கலங்கியேவைத்திடுவார்
ஆராலுமுடியாது அப்பெரியவில்வளைக்க
காசிநாடாண்ட கருணனெழுந்திருந்து
வில்லைவளைத்துமவர் வில்நாரிபூட்டுகையில்
எண்ணுதுமெண்ணினனே இவனேபுருஷனென்று
வடிவுசிலையுடையான் மாலையிடவேணுமென்று
எண்ணினேனென்மனதி லினியொன்றும்நானறியேன்
வில்லைவளைக்காமல்கர்னன் வில்தெரித்துபோய்விழுந்தா
ன், அன்றுமொருபார்ப்பானாய் அர்ச்சுனன்வில்வளைத்தார்
நீர்பார்த்துமீனெய்தார் நித்திலங்குபூமுடிபார்
பார்ப்பான்கழுத்திலே பணிமாலைபோடுமென்றார்
குஷ்டரோகியானவற்குக் குடித்தனஞ்செய்வேனோ
என்றல்லோமாலைதன்னை எடுத்தேசுழற்றிவிட்டேன்
கர்னன்கழுத்திலே கைமாலைவிழுகாமல்
பார்ப்பான்கழுத்திலே பணிமாலைவிழுந்தது
அப்பாவஞ்செய்ததல்லால் ஆயரேவேறொன்றில்லை
அர்ச்சுனற்குமாலையிட்டு ஐவருக்குந்தேவியானேன்
பார்த்தருக்குமாலையிட்டு பஞ்சவர்க்குத்தேவியானேன்
மற்றொருபாவங்கள் மாயவரேசெய்தறியேன்

எம்பெருமானுக்குத் துரோபதை தன் கலியாணச்
சங்கதி சரியாய்ச்சொல்ல மாங்கனி மரத்திற்
பொருந்தினது.

தோகைவடிவழகி துரோபதையாள்சொல்லுகையில்
என்றபொழுதிலே எழும்புதுமாங்கனிதான்
பொட்டெனவேதானெழும்பிப் பொருந்துதுமாங்கனியும்
தருமர்மனங்குளிர்ந்து சந்தோஷமானரே
பஞ்சவர்கள்ஐந்துபேரும் பார்த்துமகிழ்ந்தார்கள்

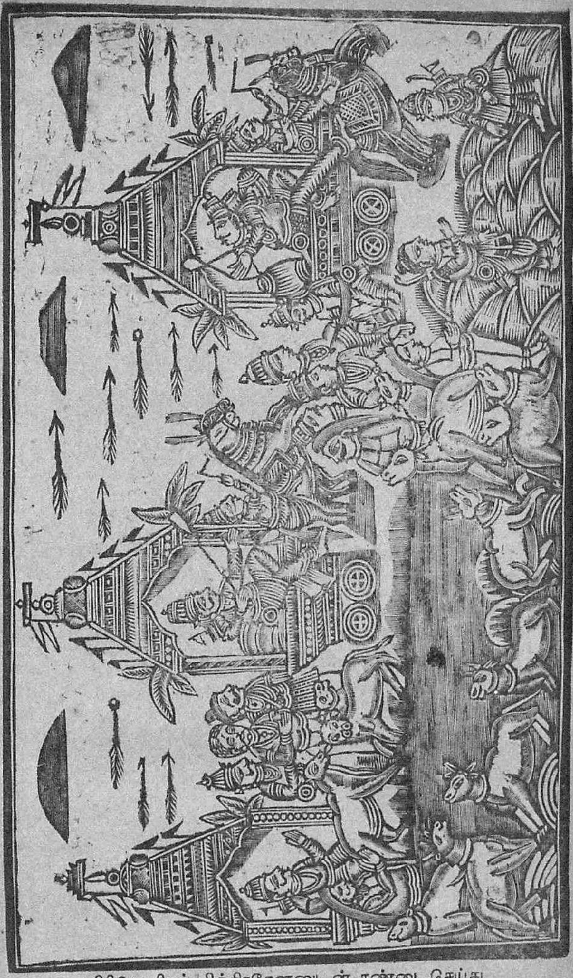

திரியோதிரன் சித்திரசேனனுடன் சண்டைசெய்து
தேர்சக்கரத்தில் கட்டுப்பட்டது.

எம்பெருமாள் பஞ்சவற்குப்புத்திசொல்லி
தான் அவர்கையிற் செலவுபெற்றுத்
துவாரகைக்குப்போகிறது.

ஐவர்மகிழ்ந்தபின்பு அரிராமரே துசொல்வார்
பஞ்சவரைத்தானழைத்துப் பாரளந்தாரே துசொல்வார்
இந்தவனந்தனிலே இருந்துசிலகாலம்
மற்றொருவனந்தனிலே வனவாசஞ்செய்திடுங்கள்
என்னவினை வந்தாலும் என்னை நினையுமென்றார்
பத்திரமாக யிருங்களென்றார்பஞ்சவரை
போகச்சிலவுதாரு மென்றெழுந்தார்புண்ணியரும்
பஞ்சவர்களை வரும் பாஞ்சாலி துரோபதையும்
ஐவருந்துரோபதையும் ஆண்டவரைத்தெண்டனிட்டு
போய்வாருமென்றுசொன்னார் புகழ்வேந்தரைவர்களும்
விடைபெற்றெழுந்தாரே வேந்தர்பெருமாளும்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போகலுற்றார்
காடுசெடி தாண்டி கரியமலைதான் தாண்டி
ஆறுசுனை தாண்டி அதிகவனந்தான் தாண்டி
சில்லென்றகாடும் செடியும்வனந்தாண்டி
துவாரகாபுரியைநாடி துரிதமுடன்வந்துவிட்டார்
துவாரகாபுரிதனக்கு சுவாமியும்போனபின்பு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் மயிலணையாள் துரோபதையும்
அந்தவனத்திலே அநேகநாள்வாசம்பண்ணார்
இப்படியாக யிருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்

ஐந்தாவது சயிந்தவமகாரிஷிவனம் முற்றிற்று.

சு-வது காமதேனுபர்வதம்.

ஆறும்வருஷம் பிறந்ததுஐவருக்கு
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோறார்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்

மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்போருர்கள்
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோருர்கள்
காமதேனுபர்வதத்தைக் கடுகியேதானடந்தார்
காமதேனுவனந்தனிலே கடுகவந்துசேர்ந்தார்
ஐந்தடுக்குபர்னசாலே அழகாகவுண்டுபண்ணுர்
ஏழடுக்குபர்னசாலே எழிலாகவுண்டுபண்ணுர்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
அனேகநெடுநாளாய் அவ்வனத்திலேயிருந்தார்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளேயிலே

துரியோதிரன் ஆலோசனே.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்தானும்
வணங்காமுடிவேந்தன் மாபாவியென்னசெய்தான்
சபைகள் நிறைந்திருக்கச் சர்ப்பகொடியோனுரைப்பான்
காளமகாரிஷியாரைக் கருதித்தவசுபண்ணி
ஐவரையுங்கொல்லுமென்று அனுப்பவனந்தனிலே
கொல்லுகிறேனென்றுசொல்லி கொப்பெனவேபோனுரே
ஐவர்-செத்ததுவும்பிழைத்ததுவுஞ் சேதிதெரியவில்லே
ஆடாதூதுவரோ ஆயிரம்பேர்வாருமென்ருன்
அப்படியேதூதுவர்கள் அனேவோரும்வந்தார்கள்
திரியோதிரனேவந்து தெண்டனிட்டேதுசொல்வார்
எங்களேயழைத்தபணி ஏதுபணிசொல்லுமென்ருர்
அப்போதிரியோதிரன் அவர்களுக்கேதுசொல்வான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனுரே
எந்தவனத்திலே இருக்கிருரென்றறியேன்
ஐவருமைக்காணுமல் ஆராய்ந்துபார்த்துவாங்கள்
என்றுமேசொன்னுனே எரிநாகங்கொண்டவனும்

துரியோதிரன் தூதர்கள் பஞ்சவரைக்காணவருகிறது.

மாநாகன்சொன்னதெல்லாம் மல்லர்கள்தான்கேட்டு
வாருர்கள்தூதுவர்கள் மகாராஜன்சொற்படிக்கு
அந்திபுரந்தாண்டி அவசரமாய்வாருர்கள்
குருக்ஷேத்திரபூமி குருபூமிதேசம்விட்டு
காடுஞ்செடிகடந்து கடுகவேவாருர்கள்
சில்லென்றுபூத்தசெந்தாரு செடியும்வனந்தாண்டி
சூரியன்வனந்தனிலே தூதர்தேடிப்பார்த்தார்கள்

அங்கேயுங்காணாமல் அப்பாலேதேடிவாறார்
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தெங்குந்தேடிவாறார்
அங்கேயுங்காணாதே அப்புறந்தேடிவாறார்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தே மூடிகியேதேடினார்கள்
அங்கேயுந்தேடியே அப்பாலேபோகலுற்றார்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடிகியேதேடிவந்தார்
அங்கேயுங்காணாமல் அப்பாலேபோகலுற்றார்
சயித்தவரிஷிவனத்தில் தாமெங்குந்தேடினார்கள்
அங்கேயுங்காணாமல் அப்புறந்தேடிவாறார்
காமதேனுபர்வதத்திற் கண்டார்கள்பஞ்சவரை
ஐவரையுங்கண்டவுடன் அங்கேபயந்தெளிந்தார்
பஞ்சவர்களைவரையும் பார்த்துத்திரும்பினார்கள்
காவலர்களைவரையுங் கண்டுதிரும்பினார்கள்

துரியோதிரனனுப்பிய தூதுவர்கள் காமதேனு
வனத்தில் பஞ்சவரைக்கண்டு துரியோ
தனனுக்குச் சொல்லல்.

கண்டல்லோதூதுவர்கள் கடிகிவழிநடந்தார்
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
காடுவனங்களுமே கரியமலைதான்தாண்டி
ஆனந்தமாகவே அத்திபுரத்தில்வந்தார்
திரியோதிரராஜனிருக்குஞ்சிங்காதனத்தருகே
மகாராஜன்முன்னாக வந்துபணிந்தார்கள்
வந்துபணிந்துமல்லோ மன்னருக்கேதுரைப்பார்
துரியோதிரராசனுக்கு சேதிகளைச்சொல்லலுற்றார்
ஐவரைத்தேடியே ஆரணியம்போனோமே
மாண்டார்களென்றீரே வனத்திலேகண்டோமே
காமதேனுபர்வதத்திற் கண்டுவந்தோம்பஞ்சவரை
அந்தவனத்திலே ஐவரிருக்கின்றார்கள்
பார்த்துபயந்துவந்தோம் பஞ்சவர்களைவரையும்
கண்டுபயந்துவந்தோம் காவலர்களைவரையும்
என்றுமொழிந்தார்கள்· ஏகிவந்ததூதுவர்கள்
தூதுவர்கள்சொன்னதெல்லாம் துரியோதிரன்கேட்டு
துள்ளிமனங்கொதித்து சொல்வானொருவார்த்தை

துரியோதிரன் பஞ்சவர்கள்மேல் சண்டைக்குப்போ
கச் சகுனியுடன் ஆலோசனை பண்ணுகிறது.

என்றவுரைகேட்டு எரிநாகங்கொண்டவனும்
சபைகள் நிறைந்திருக்கச் சர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பான்
ஐவர்வனவாசம்போய் ஐந்தாறுவருஷமுண்டு
வில்வித்தை ஆண்மைகளை மெத்தமறந்திருப்பார்
ஆனைகளுஞ்சேனையும் அண்டவொண்ணாப்படையுமில்லை
அக்ரோணிசேனைகூட்டி ஐவர்மேல்படையெடுத்தால்
ஐவரைக்கொன்றிடலாம் அதம்பண்ணிபோட்டிடலாம்
இதுவேசமயங்காண் இராசரைக்கொல்லுகைக்கு
அம்மான்சகுனியே நீ ஆலோசனைசொல்லுமென்றான்

சகுனி துரியோதிரன் பஞ்சவர்களுடன்
சண்டைக்குப் போகச்சொல்லுகிறது.

அப்போசகுனியும் அங்குயெடுத்துரைப்பான்
கொல்லைக்கும்பல்லியவன் குடிக்குச்சகுனியம்மான்
இதுசமயமிதுசமயம் இவன்குடியைக்கெடுக்கவென்று
மருமகனுக்காக வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
மெய்வார்த்தைசொன்னீர்காண் விஷநாகங்கொண்டவரே
ஐவர்பிழைத்துஇனி ஆரணியம்விட்டுவந்தால்
தப்பிபிழைத்துவந்தால் தர்மர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுகேட்பாரே
இப்போபடையெடுத்து இராசரைக்கொன்றிடலாம்
நல்லசமயங்காண் நமக்குக்கிடைத்ததென்ன
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரப்பெருமான்
மாமனுரைகேட்டு மகாராசரேதுரைப்பார்

திரியோதிரன் சண்டைக்குப்போகச் சேனைகளைத்
திட்டப்படுத்துகிறது.

ஆர்கானும்ராசர்களே அங்கிருக்கும்மந்திரிகளே
ஐந்துகுருக்களுடன் ஆயிரஞ்சேவகரும்
பலபலாறுவமும் பத்துலட்சம்சேவகரும்
நாலானசேனைகளும் நடப்பார்கள்தாதியரும்
அத்தண்டசேனைகளும் அடங்கலும்பயணமென்றார்

திரியோதிரன் பஞ்வர்களுடன் சண்டை செய்ய வருகிறது.

அப்போதிரியோதிரன் அவனுடையசேனைகளும்
பயணம்பயணமென்று பயண்பேரியடியுமென்றான்
இன்றுவெளிக்கூடாரம் இயலுடனேபோடுமென்றார்
நாட்டுமென்றார்சண்டாவை நகாரையடியுமென்றார்
அங்கேநட்டான்சண்டாவை அடியுமென்றார்பேரிகையை
அடிபடுதாரயபேரி அண்டங்கிடுகிடென்ன
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகாரடிபடுது
ரெணங்கள்ரெணங்களென்று ரெணபேரியடிபடுது
ஆனையின்மேல்பேரிகையும் அசுவத்தின்மேல்டங்காவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஒருகொடிமுரசுகளும்
தாளமொடுமத்தளமும் தவில்முரசுவீராணம்
பதினெட்டுவாத்தியமும் பலதிசையுந்தான்முழங்க
அண்டபிண்டந்தானதிர அடிபடுதுமேளவகை
மூக்காததூரமட்டும் முரசுமுழங்கிவர
நாற்காதமட்டும் நாகசின்னமூதிவர
ஐங்காததூரமட்டும் அடிபடுதுபேரிகையும்
ஆனையின்மேல்நகபத்து குதிரையின்மேல்டங்காவும்
கானலுக்கெடுத்தார்கள் கறுப்புநல்லகூடாரம்
வெய்யலுக்கெடுத்தார்கள் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
மழைகளுக்கெடுத்தார்கள் வர்னவெல்லைகூடாரம்
பனிகளுக்கெடுத்தார்கள் பட்டுநல்லகூடாரம்
காற்றுக்கெடுத்தார்கள் கறுப்புநல்லகூடாரம்
குதிரையொருகோடி கொக்கரித்துவருகுதங்கே
யானையுஞ்சேனைகளும் அண்டவொண்ணாணுவமும்
அமரதருஞ்சமரதரும் அதிரதரானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
வேதியருமாதியரும் வில்வேந்தரசர்களும்
தொழுவர்மலையாளர் சோனகரும்வொட்டியரும்
பட்டாவுஞ்சூரியும் பாரியவில்சமுதாடும்
நேரிசமும்பெரியகத்தி நிகரானபாங்குகளும்
அதிருமிருப்புலக்கை ஆயுதவரிசையுடன்
ஈட்டிகத்திவேலாயுதம் எடுத்தார்கள்சூலாயுதம்

அத்தண்டாராணுவமும் அல்லவரும்பயணமென்றார்
துரோணரும்அசுவத்தாமர் சொல்லரியவீரர்களும்
கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்திபெற்றகர்னனுமே
சாமத்துரோகி சகுனியவன்கூட
மாமாசகுனியும் மைத்துனன்தேத்தாசன்
தங்கைமணவாளன் தறுதலைப்பெட்டிமகன்
அக்காள்மணவாளன் அறுதலியாள்பெற்றபிள்ளை
காந்தாரிபிள்ளைகளும் கவுரவர்சேனைகளும்
குருடன்பெற்றபிள்ளைகளும் கோடியாசர்களும்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அனேகம்பேர்பயணமானார்
செந்தூளெழும்புகுது தெய்வலோகங்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
மூடிகளதிருது மூன்றுலோகந்தத்தளிக்க
அச்சுகிறுகிறென்ன ஆனைநெடுந்தோசைய
வண்டில்கிரிச்சிகளும் மதயானைகோஷ்டமிட
குதிரைகனைத்துவிழக் கோடிமன்னர்சத்தமிட
சண்டையிரைச்சலது சமுத்திரக்கோஷ்டமுடன்
செல்லும்ஜெனங்கள்தொகை சொல்லிமுடியாது
வாரஜெனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பாதகனும்வாரானே
ஐவரைக்கொல்லவென்று அரும்பாவிவாரானே
அஸ்தினுபுரந்தாண்டி அப்புறம்வருகையிலே

துரியோதிரன் பஞ்சவர்கள்மேல் சண்டைக்குவருகிற
போது துரோணரைச் சாஸ்திரம்
பார்க்கச்சொன்னது.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரப்பாவி
துரோணரைத்தானழைத்துச் சொல்வான்திரியோதிரன்
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பார்வனம்போறோமே
வாருந்துரோணரே வழிநிமித்தப்பாருமென்றான்
ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆரணியம்போறோமே
என்னசகுனங்கள் இனிநிமித்தங்காணுகுது
சகுனத்தைப்பாருமென்றான் தாமமுடியானும்

துரியன்சொற்படி துரோணர் சகுனம்பார்க்கிறது.

தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதிரன்சொற்படியே
ஆசனுரைப்படிக்கு ஆசாரியானவரும்
தாமமுடியானுக்குச் சகுனங்கள்பார்க்கையிலே
என்னசகுனங்கள் எதிராகக்காணுகுது
பொல்லாச்சகுனங்கள் பொருந்துதுமன்னனுக்கு
வாயசமிடமாச்சு வலியன்வலமாச்சு
நரையானிடமாச்சு நரிகள்குறுக்காச்சு
பாம்புகுருக்காச்சு பார்ப்பானெதிரானன்
சாரைகுறுக்காச்சு சந்திரர்மேல்பல்லிசொல்லும்
வேடரெதிர்வருவார் வில்லியரெதிரானர்
வெட்டிப்பிடியுமென்று வேடரெதிர்வாருர்கள்
குத்திப்பிடியுமென்று கோட்டானுமோலமிடும்
பட்டப்பகலிலே பகலாந்தைசீறுகுது
நெருப்பெடுத்துகூன்கிழவி நின்றிழவுதான்கொடுத்தாள்

துரோணாச்சாரியர் திரியோதிரனுக்குச் சகுனங்கள் நல்லதல்லவென்றுசொல்ல துரியன் அவர் சொல்லை தடுத்து வருகிறது.

துரியோதிரனுக்குத் துரோணாவருரைப்பார்
அப்பா துரியோதிரா அரசர்சிகாமணியே
எந்தனுடவார்த்தைதனை இராஜாவே நீர்கேளும்
ஆகாதசகுனங்கள் ஆகுதேயிப்பொழுது
பொல்லாதசகுனங்கள் பொருந்துதேஎன்னசெய்வோம்
இன்றொருநாள்போக்கி இனியொருநாள்வாலாம்
சண்டைக்குபோகவேண்டாம்வாருமென்றழைக்கையிலே
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிராஜன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரசுமன்னனேதுசொல்வா
ன், சகுனத்தால்பழுதுமுண்டோ சதிரானநேசர்களே
பொல்லாச்சகுனமென்று போகாமல்நிற்பார்களோ
ஐவருமல்லாமல் அடப்பக்காரப்பையனில்லை
பஞ்சவருமல்லாமல் ப்லவகையோரொருவரில்லை
இந்தச்சகுனத்தில் ஏதொருகுற்றமில்லை

நடவும்நடவுமென்று ரணபேரியடியுமென்றான்
வருகுதுபாளையங்கள் மண்ணுவிண்ணுங்கொள்ளாமல்
செந்தூளெழும்புகுது சூரியனைக்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தகொம்பிலேயிருக்கும்
கருநாரைக்கிரைதேடும் கதலிவனந்தான்தாண்டி
செந்நாய்புலிகாடி சிறுப்வனந்தான்தாண்டி
எல்லையது தூரம் முல்லைவனந்தான்தாண்டி
சூரியன்வனந்தனிலே துரைகளெல்லாஞ்சேர்ந்தார்கள்
அங்கேநட்டான்சண்டாவை அடியுமென்றான் பேரிகை
யை, அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்று நாள்
மற்றுநாட்காலையிலே வாரார்கள் துரைகளெல்லாம்
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள் துரைகளெல்லாம்
சண்டாவைநாட்டுமென்றான் சல்லரியடியுமென்றான்
அடித்தார்கள்பேரிகையை அடிவானத்திடிபோலே
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்று நாள்
மற்றுநாட்காலையிலே வருகுதுபாளையங்கள்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடுகவந்துசேர்ந்தார்கள்
ரணபேரி அறையுமென்றான் நல்லசின்னமூதுமென்றான்
அரசன்தன்சொற்படியே அறைந்தார்கள்பேரிகையை
ஊதினார்சின்னத்தொனி உலகமேழுந்தானதிர
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்று நாள்
காமதேனுபர்வதத்திற் கடுகவருகையிலே
ஐவரைக்கொல்லவென்று அரும்பாவிவருகையிலே
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று படுபாவிவருகையிலே

துரியோதிரான் ஐவரையுங்கொல்லவருகிறதை
எம்பெருமாளறிந்து வந்தவர்க்கெல்லாந்
தாகமுண்டாக்கினது,

ஐவருக்கும்வந்தவிதி ஆயருந்தானறிந்து
கைமோசம்வந்ததே காதலர்கள்பஞ்சவர்க்கு
மோசங்கள்வந்து முடிந்ததுபஞ்சவற்கு

பாவிகெடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
தோஷிகெடுத்தானே தொண்டர்களைக்கொல்லவென்று
எந்நாளும்பகையாளி ஏற்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
எந்தவிதத்திலேயும் இறக்கவகைபண்ணுகிறான்
அசதியாய்நாமிருந்தால் ஐவரிறந்திடுவார்
மறதியுடனிருந்தால் மாண்டிடுவார்பஞ்சவர்கள்
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதே
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகுதே
தோளில்செபமாலை தொண்டழிந்துபோகுதே
கையில்செபமாலை கனங்குலைந்துபோகுதே
என்னவுபாயமது செய்கிறோம்பெருமாள்
வருகிறராஜருக்கும் மாநாகங்கொண்டாற்கும்
தண்ணீர்கவனங்கள் தாகவிடாயுண்டுபண்ணார்
தண்ணீர்கவனங்கள் தாகவிடாயானார்கள்
அத்தண்டராஜருக்கும் அடிநாக்குலருகுது
நாவுவாட்டுகுது நடுநாக்குலருகுது
அவ்வனத்தில்தீர்த்தங்கள அள்ளியுண்ணக்கிடையாது
மாயன்பெருமாளும் மலைராமரேதுசெய்தார்
தேவேந்திரனுடைய சுரபியெனுங்காமதேனு
அப்பசுக்கள்தீர்த்தமுண்ணும் அக்குளமொன்றொழிய
தீர்த்தங்களில்லாமற் செய்துவிட்டாரப்போது
அத்தண்டஜெனங்களுக்கும் அனேகம்விடாயாச்சுது
தண்ணீர்களையாகி தவிக்குதுபாளையங்கள்
காதையடைத்துக் களைத்தார்துரைகளெல்லாம்
தூதுவரைத்தானழைத்து துரியோதிரனுரைப்பான்
இந்தவனத்திலே எங்கும்நதியிலையோ
எங்குங்குளமில்லையோ யிறங்கியேதீர்த்தமுண்ண
தேடியேபாருமென்று செய்தியனுப்பினான்
அப்படியேநல்லதென்று அந்தவனங்களெல்லாம்
தேடிப்புறப்பட்டார்கள் திரியோதிரன்தூதுவர்கள்
அந்தவனங்களெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்தார்கள்
காமதேனுதன்வனத்தை கண்டார்கள்தீர்த்தமுண்ண
ஓட்டம்நடையுமாய் ஓடிவந்தார்தூதுவர்கள்
திரியோதிரனுற்குச் சேதியுரைத்தார்கள்
அகலமுள்ளதாயிருக்கும் அலங்காரப்பொய்கைகண்டோ
ம், வாங்களென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டார்.

திரியோதிரன் காமதேனுகுளத்தில் தண்ணீர்
குடிக்க சேனையுந்தானும் வருகிறது.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்கேட்டு
நல்லதுவாரூமென்று நடந்தார்கள்சேனையெல்லாம்
வருகிறவேளையிலே வானுலகயிடையரெல்லாம்

தெய்வலோகத்து இடையர் காமதேனுபசுக்களுக்கு
அந்தக்குளத்தில் தண்ணீர்காட்ட வருகிறது.

அந்தச்சமயத்திலே அந்தரத்துயிடையரெல்லாம்
வானுலகயிடையரெல்லாம் மாடுகளைத்தான்திருப்பி
காட்டிலேமேய்க்கின்ற காமதேனு அத்தனையும்
மேய்த்துத்துரத்தியே மிரட்டிக்குளத்தில்விட்டார்
குளத்திலேநீர்குடித்துக் குளமெல்லாஞ்சேராக்கி
தண்ணீர்கலங்கியே தரையில்மண்மேல்கிளம்பும்
குளங்கள்கலங்கியல்லோ குளத்தின்மேல்மண்கிளம்பும்

பசுக்கள் குளங்கலக்கினதை தூதர்சொல்லத்
திரியோதிரன்கேட்டுக் கோபித்து
இடையர்களைக்கொன்று பசுக்களை
மடக்கச் சொல்லுகிறது.

அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோன்தூதர்
தூதர்கள்தான்பார்த்துச் சொல்லுவாராசருக்கு
ஐயையோராசாவே ஆரோதெரியாது
ஆயிரம்யிடையர்கள் ஆவுகளைக்கொண்டுவந்து
விட்டுமேஅக்குளத்தை மிதக்கச்சேருக்கிவிட்டார்
தண்ணீர்குடிக்கவேதான் உதவாதுயென்றூர்கள்
என்றவுரைகேட்டு எதுசொல்வான்ராஜனுமே
ஆயிரம்யிடையரையும் அங்கேபெலிவெட்டிவிட்டு
அத்தண்டபசுவையெல்லாம் அத்திபுரமோட்டுமென்றூர்
இராசனுரைகேட்டு நடந்தாரேதூதுவர்கள்
மாடுகளத்தனையும் மடக்கித்திருப்பினூர்கள்

எதிர்த்தயிடையர்தனை யாவரையுங்கொன்றுவிட்டார்
சண்டைபண்ணவந்தவரை சதைத்தங்கேபோட்டார்கள்

காமதேனு பசுக்களைமேய்க்கவந்த இடையர்களைத்
திரியோதிரன் தூதர்கள் கொன்றவர்கள்
போகமற்ற இடையர்கள்போய்த்
தேவேந்திரனுடன் சொல்லுகின்றது.

தப்பிப்பிழைத்தவர்கள் தான்விழுந்தோடலுற்றார்
அமராபதிதேடி அவ்விடையர்ஓடலுற்றார்
தேவேந்திரன்முன்னே தெண்டனிட்டார்யிடைரவர்
வந்துபணிந்தவர்கள் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
காமதேனுபர்வதத்திற் காளைகளைமேய்ந்திருந்தோம்
காட்டிலேமேய்த்தோடிக் கடிகிக்குளத்தில்விட்டோம்
ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளமன்னன்
சேனைபரிவாரத் திரளுடன்கூடிவந்தான்
மாடுகளைமடக்கிக்கொண்டு வல்லுமிரைவாங்கிவிட்டான்
அல்லவரைக்கொன்றூ னடியார்கள்தப்பிவந்தோம்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வாரிந்திரும்
உருட்டினுன்கண்ணை உரும்பினனபெரும்புலிபோல்
கண்கள்சிவக்குதே காந்தாளமாகுதே
மீசைதுடிக்குதே மின்கோபமாகுதே
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்திடுதே
நீலவிழிகண்கள்ரெண்டும் நெருப்புத்தணலாய்விடுது
என்றுமில்லாக்கோபம் பிறந்ததுயிந்திரற்கு

தேவேந்திரன் தன்மகனைச் சண்டைக்குப்போகச்
சொல்ல சித்திராங்கதன் மாதலியைத்
தேர்கொண்டு வரச்சொன்னது.

என்மகனேசித்ராங்கா இயலானரத்தினமே
மாட்டைமடக்கின மன்னவராஜாவை
பிடித்தபிடியோடே பின்கட்டாய்கட்டிவாராய்
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலுங்கொன்றழித்து
பிடித்தபிடியோடே கொண்டுவாராய்பொட்டெனவே

கைபிடியாய்க்கொண்டு கண்ணெதிரேவந்துநில்லு
இல்லாதேயாமானால் எதிர்வந்துநில்லாதே
உத்தாரம்பண்ணுரே உம்பர்பிரானிந்திரும்
தேவேந்திரன்மகனர் சித்திராங்கதராஜன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதிகமாய்ச்சிந்தித்து
மாதலியைத்தானழைத்து மச்சுரதமெங்கேயென்ருன்
தேரையலங்கரித்துச் சீக்கிரம்நீகொண்டுவா
என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானேமாதலியும்
ஆறுவண்டிநூறுசட்டம் அதுக்கேற்றகுத்துக்காலும்
குத்துக்கால்சொப்பனிட்டு கொடுங்கைத்திரைவளைத்து
கொடுங்கைதிரைவளைத்துக் கும்பகலசம்வைத்து
கும்பகலசத்தின்மேற் குடைகளைகட்டினன்
அங்கெனவேதேர்ச்சீலை அலங்காரம்பண்ணினனே
தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்சொப்பனிட்டான்
வாசியைக்குளிப்பாட்டி வாயிற்கடிவாளமிட்டான்
நாலுகால்வண்டயமும் நமுக்கழுத்திற்கொலுசுகளும்
முன்னலேசுட்டிகளும் பின்னலேகுச்சுகளும்
பக்கத்தில்அங்குவடி பதியவைத்தான்சேனங்களை
முதுகிலேசினிகளும் முன்னேதடிவாளம்
சந்திரபிறைசூரியபிறை தரித்தான்குதிரைக்கு
தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்தெண்டனிட்டான்

திரியன்மேல் சித்திரசேனன் சண்டைக் குப்போகிறது.

கடுகியெழுந்தானே கட்டழகன்சித்ரசேனன்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
பில்லைசமுதாடு பிருவெடுத்தஒட்டியாணம்
கட்டியபரைதனிலே காங்குகச்சைசுங்குவிட்டு
சந்திரகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
முத்தினுருமாலை முகத்தழகாய்கட்டினன்
சிங்காணிவில்லெடுத்து சிறுநாரிபூட்டினன்
அம்புறாத்தூணியை அணிந்துகொண்டான்தன்முதுகில்

தேரைச்சுத்தித்தெண்டனிட்டு சிவ்வெனவேஏறினான்
ஏறினபோதே யியலானசாரதிதான்
துரகதம்வார்க்கைப்பிடித்துத் துரிதமுடன்சவாரிசெய்ய
வருகுதுமச்சுரதம் வானுலகந்தானதிர
தேர்தனிலேசங்குநாதம் சித்ரசேனன்பண்ணினானே

திரியோதிரன் சேனைகளைக் காமதேனு
அதம் பண்ணினது.

அந்தச்சமயத்தில் அறிந்ததுகாமதேனு
சங்குத்தொனிகேட்டுத் தான்வருதுகாமதேனு
குதித்துக்குமாளமிட்டு வருகுதுகாமதேனு
வந்துவிழுந்தது வளம்பெரியபாளையத்தில்
குத்துதுகொம்பாலே குளம்பால்மிதிக்கிறது

திரியோதிரனும் அவனுடை சேனைகளும் சித்திர
சேனனும் சண்டைசெய்கிறது.

அத்தண்டசேனைகளை அதம்பண்ணுங்காமதேனு
மாண்டஜெனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
செத்தஜெனங்களென்றால் செப்பமுடிபோகாது
அந்தச்சமயத்தில் வந்துவிட்டான்சித்ரசேனன்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி விட்டான்சரபாணம்
கைகண்டபாணமெல்லாங் கடுகெனவேவிட்டுவிட்டான்
கூச்சலெழும்புகுது கொப்பெனவேபாளையத்தில்
கண்டான்திரியோதிரன் கட்டழகனேதுசொல்வான்
எவனோதெரியாது இங்குவந்தான்சண்டைபண்ண
இத்தண்டதுரைகளெல்லாம் எல்லாருமுவ்ஸ்தீப்பாய்
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அமாதுசெய்யுமென்றான்
எண்ணான்கு ஆயுதத்தை எடுத்து அரையிற்கட்டி
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகாரடித்தார்
ரணங்கள்ரணகளென்று ரணபேரிதானடித்தார்
எட்டினார்சண்டை எழும்புதுசமரப்போ
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி விட்டாரிருவர்கணையை
ஒருவற்கொருவர் ஒழிவில்லாப்பாணம்விட்டார்
அம்புவரும்வேகமதை ஆர்க்கமுடியாது

பாணம்வரும்விதங்கள் பார்த்துமுடியாது
ஒருகோடிபாணங்கள் ஒருமித்துவிட்டுவிட்டார்
தூரியன்விடும்பாணம் சொல்லிமுடியாது
கர்னன்விடும்பாணங் கணக்கிடப்போகாது
துரோணர்விடும்பாணஞ் சொல்லமுடியாது
கோபமாய்க்கிருப்பாச்சாரி கோடானபாணம்விட்டார்
வீஷ்டுமாசாரியரும் வேணபாணங்கள்விட்டார
அசுவத்தாமாவும் அநேகநெடும்பாணம்விட்டார்
சகுனிசயிந்தவரும் சாமேற்சாம்பொழிந்தார்
அவாவர்கள்விடும்பாணம் அபரிமிதமில்லை
ஒருவற்கொருவர் ஒருகோடிபாணம்விட்டார்
வாயுவாஸ்திரங்களும் வருணுஸ்திரங்களும்
சந்திர அஸ்திரமும் இந்திர அஸ்திரமும்
சங்கஞ்சங்கம்போலே சாங்கள்பொழிந்தார்கள்
கண்டானேசித்ரசேனன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி விட்டான்நெடும்பாணம்
தன்மேல்விடும்பாணமெல்லாம் தாக்காமலேவிலக்க
பின்னையுங்கோடிசாம் பிரளயமாய்விட்டுவிட்டான்
அத்தனைபேர்விட்டசா மத்தனையுங் கொள்ளைகொண்டா
ன், அங்காசர்தேருவந்து அவாவர்கள்பறித்து
ஆனையின்மேலிருந்ததுரை அலறியேமண்ணைக்கவ்வ
குதிரையின்மேலிருந்ததுரை கொக்கரித்து மண்ணைக்கவ்
வ, ஒட்டையின்மேலிருந்ததுரை ஓலமிட்டுக்கீழேவிழ
தென்னங்குலைபோலே திருகினன்வேணதலை
கருப்பங்கருணையைப்போல் கண்டித்தான்வேணதலை
ஆலைக்கரும்புபோலே அறுத்திட்டான்வேணதலை
பேய்க்காலெழும்புபோல் பிசைந்திட்டான் பாளையத்தை
பனை நுங்குபோலாகப் பழித்தவிழிபிதுங்க
கண்டச்சதையறிந்து கழுகுக்கிரைபோடுகிறன்
ஈரல்சரியுது இரைச்சிவெளியாகுது
குடல்கள்சரியுது குறிப்பாகஅப்போது
ரெப்பைவிலாயெலும்பு நெறநெறென்றுகாய்முறியும்
பட்டஜெனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
செத்தஜெனங்களென்றால் செப்பமுடியாது
சித்ரசேனன்சண்டையிலே செனங்களுமாளுகுது
அபயமபயமென்று அலையுதுபாளையங்கள்

தண்ணீர்தண்ணீரென்றுசொல்லி தவிக்குதுபாளையங்கள்
ரத்தாறுஓடுகுது ரணமூண்டங்கொக்கரிக்க
இந்தவிதம்பாளையங்க ளேடாகூடமாச்சுது
திரியோதிராஜன் தேரிழந்துநின்றுவிட்டான்

சித்திரசேனன் திரியோதிரனைக்கட்டி இழுத்துக்
கொண்டுபோகிறபோது திரியோதிரன்
முறையிடுவது.

அங்கந்துளையாக்கி அதிரடித்தான்சித்ரசேனன்
அந்தரவீதியிலே அவனைப்பிடித்துக்கட்டி
பிடித்தபிடியோடே பின்கட்டாய்க்கட்டினன்
தேர்குத்துக்காலோடே திரியனைப்பிடித்துகட்டி
ஊதினன்சங்குநாகம் உம்பர்பிரான் தன்மகனும்
திரியன்பிடிபடவே திகிலெடுத்துராசரெல்லாம்
ஒருவருடனொருவர் சொல்லாமலோடலுற்றார்
திரியனைக்கட்டிக்கொண்டு தெய்வலோகம்போறாராம்
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
எண்ணுகுமென்னுகிறன் எண்ணிப்புலம்புகிறன்
ஆரோதெரியாது ஆகாசம்கொண்டுபோறன்
எவனோதெரியாது எமலோகங்கொண்டுபோறன்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அனர்த்தம்பண்ணவந்தேனே
என்னையொருவ னிழுத்துப்போறனென்னசெய்வேன்
கூடிவந்தராஜாக்கள் கோடானகோடியுண்டு
மட்டில்லாராஜாக்கள் வந்தார்கள்வீரியர்கள்
அத்தண்டராஜாக்கள் அல்லவருங்கையைவிட்டார்
கட்டியிழுத்துக் கைலாசங்கொண்டுபோறர்
ஆர்வந்துகாப்பார்கள் ஆபத்துவேளையிலே
எவர்வந்துகாப்பார்கள் என்சீவன்பிழைக்கயிப்போ
தர்மரைத்தானினைத்தால் தயவுவைத்துக்காத்திடுவார்
இந்தவனத்திலே யிருக்கிறரென்றார்கள்
கூவிப்புலம்பினல் குரல்கேட்டுத்தருமருக்கு
தம்பியரைத்தானனுப்பி தயவுவைத்துக்காத்திடுவார்
ஐவருமிப்போது அன்புவைத்துக்காத்தாலே
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு ஆலோசனைதேடிடுவோம்
தப்பிப்பிழைத்தோமானல் தருமரைக்கொன்றிடுவோம்.

என்றவன்யோசனையாய் என்னசொல்லிப்புலம்புகிருன்
கூவிப்புலம்புகிருன் கொற்றவன் திரியோதிரன்
அண்ணுவேயண்ணுவே அழகான தர்மலிங்கம்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அண்ணுவே நீர்கேளும்
ஐவரைப்பார்க்கவே அதிகப்பிரியமுமாய்
பார்க்கும்படியாக வந்தேன்காண்பஞ்சவரே
காணும்படியாக வந்தேன்காண்காவலரே
எவரோதெரியாது இழுத்துப்போருன் அத்தரமாய்
ஆரோதெரியாது அழைத்துப்போருன் அந்தரமாய்
கூடப்பிறக்கலையோ கூட்டுப்பாலுண்கலையோ
தாயாரும்வேருனல் தகப்பனுரொன்றலவோ
மனதுமிரங்கலையோ மகாராஜா தர்மலிங்கம்
தம்பிதமயன்மேல் தயவில்லையோவுங்களுக்கு
அநீதமாய்கொண்டுபோருன் ஆரோதெரியாது
என்-ஆவியைக்காத்தாலே அநேககோடி புண்ணியங்கா
ண், சாயாம்புமேனியனே தயவிலையோயென்மேலே
என்றுபுலம்பியே இடிபோலேகூச்சலிட்டான்
கூவுங்குரல்கேட்கும் கொப்பெனவேதருமருக்கு
உற்றுற்றுக்கேட்டாராம் உரகதன்வார்த்தையெல்லாம்

திரியோதிரன் முறையிடுவதை தருமர்கேட்டு
அருச்சுனனைப்போய் திரியோதிரனை
அழைத்துவரச்சொன்னது.

தருமர்மனங்கொள்ளாமல் தம்பியரைத்தானழைத்து
ஆணுலழகுமன்னு அர்ச்சுனரே நீர்கேளும்
பெரியதகப்பன்பெற்ற போரான அண்ணன் தம்பி
திரியோதிரனம்மைத் தேடியேபார்க்கவந்தான்
ஆரோஒருவர் ஆகாசங்கொண்டுபோருன்
எவனோதெரியாது இழுத்துப்போருன் அந்தரமாய்
பார்த்துமிருந்தோமானல் பாதகமெத்தவரும்
மெத்தவருந்துகிருன் வில்வேந்தனிப்போது
நம்மைவருந்துகிருன் ரக்ஷிப்பாயென்றுசொல்லி
ஆபத்துவேளையிலே ஆதரித்தால்புண்ணியங்காண்
கடுகவிடுவித்துக் கையோடேகூட்டிவாருய்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான் வாள்விஜயன்

ஊரோடிருந்தநம்மை உரகதன் தானழைத்து
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
எத்தனைவஞ்சனைகள் இடறுகள்செய்தான்காண்
நாடுபறித்தானே ராச்சியத்தைகொள்ளைகொண்டான்
ஐவரையும்விலங்கிலிட்டு அறையிலடைத்தானே
அரண்மனைப்பெண்களையும் அம்பலமேற்றிவைத்தான்
அண்ணன்பெருந்தேவி யாடையுரியவைத்தான்
பாரவனவாசம் பரதேசமோட்டினன்
இந்தவனவாசம் இனித்திரியுமென்றானே
சாமத்துரோகனுக்கு தயவுநினைப்பாரோ
பொல்லாதபாவிக்குப் புண்ணியந்தேடுவாரோ
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிராஜன்
எத்தனைநாளிருந்தாலும் இடரல்லோதேடுகிறான்
கொல்லநினைக்கிறான் கொடும்பாவிதிரியோதிரன்
இன்றேயொழித்து எமலோகஞ்சேருமட்டும்
செத்தாற்பழுதில்லை சீரானஅண்ணாவே
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
அவரவர்செய்தவினை அவரேயனுபவிப்பார்
நன்மையைச்செய்தவர்கள் ராச்சியத்தையாண்டிடுவார்
பொல்லாங்குசெய்தவர்கள் போவார்பெருநரகில்
நன்மையைச்செய்தவர்க்கு நட்சத்திரங்காணும்
தீமையைச்செய்தவர்க்குத் தெரியாதிருளாகும்
வஞ்சனைகள்வேண்டாமே மாயன்துணையிருப்பார்
இக்கணமேநீயேகி யிட்டுவந்துசேருமென்றார்
என்வார்த்தைதள்ளாதே என்னுணைதம்பியரே

அருச்சுனன் திரியனை அழைக்கப்போவது.

———

என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானருச்சுனனும்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
ஈட்டிசமுதாடு எடுத்தான்பெரியகத்தி

கத்திசொருகியல்லோ கடுகவெழுந்தானே
சிங்காணிவில்லெடுத்து தேர்விஜயன்பயணமானுன்
வாரானேயர்ச்சுனனும் வழிப்பட்டான் அங்கெனவே
நடந்தானேயர்ச்சுனனும் நாழிகைக்குக்காதவழி

அருச்சுனனும் சித்ரசேனனும் சண்டைசெய்தல்.

அப்போதருச்சுனனும் அதிவேகமாகவல்லோ
அக்கினிபாணத்தை அதிவிரைவாய்த்தானெடுத்து
வரிவில்வளைத்தெடுத்து மார்புரளவாங்கினுன்
அக்கினிபாணமது அதிரவேபோய்த்தடுக்கும்
கண்டானேசித்திரசேனன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
சீறியெழும்பியே சீக்கிரமாய்வந்தெதிர்த்தான்
சண்டைசண்டையென்று சமரப்போமுழங்குது
ஒருவற்கொருவர் யுத்தங்களாகுது
ஒருவர்விடுஞ்சரங்கள் ஒருவர்விலக்குவாரும்
இருவர்சமானமாக யிசைந்துமேசண்டைபண்ணுர்
ஆகாயமுள்ளதெல்லாம் அம்பாலேபந்தலிட்டார்
சூரியனைதான்மறைக்கும் சூரர்விடும்பாணமெல்லாம்
நான்குகடிகைமட்டும் நல்லசண்டைபண்ணுர்கள்
அர்ச்சுனன்சண்டைகளை அண்டர்பிரான்மகனறிந்து

அருச்சுனனும் சித்ரசேனனும் சமாதானமாகி
திரியோதிரனை தருமாண்டை
அழைத்துப்போகிறது

என்னிலும்வல்லபிரான் என்றுமனதிலெண்ணி
இவன்-யாரோதெரியாது ஆண்மையுள்ளசேவகன்தான்
வம்மிசத்தைநாமறந்துமறுத்தல்லோசண்டைசெம்வோம்
என்றல்லோசித்ரசேனன் எதுசொல்வானருச்சுனனை
ஆடாதம்பிநீ ஆண்மையுள்ளசேவகனே
எவனடர்தம்பிநீ எதிர்த்துசண்டைசெய்யவந்தாய்
ஊரேதுபேரேது உன்தகப்பன்வாறேது
எவருடையபுத்திரன்நீ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றுர்
இவ்வார்த்தைகேட்கவே எதுசொல்வானர்ச்சுனனும்
யுத்தகள ந்தன்னிலே உறவின்முறைகேட்பாருே
படுகளத்திலொப்பாரி கேட்பாருேபாருலகில்

(நீ) ஆண்பிள்ளையானால் அமாதுசெய்யுமென்றார்
என்தகப்பன்பெயரும் ஊர்பெயருஞ்சொன்னாலே
நானுரைப்பேன்பிற்பாடு நவிலென்றான்வாள்விஜயன்
தேவேந்திரன்மகனும் சித்ரசேனன்தான்கேட்டு
உத்திரவுதான்கேட்டு வுச்சாகங்கொண்டவனும்
தேவர்க்கதிபதிதான் தேவேந்திரனென்தகப்பன்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான் அர்ச்சுனனும்
அண்ணனென்றறியாமல் அமாதுசெய்தேனே
தமையனென்றறியாமல் சண்டைகள்செய்தேனே
வில்லைத்தரையில்வைத்து விஜயனுமோடிவந்து
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமென்றுதெண்டனிட்டான்
முக்கால்வலம்வந்து மூவொருகால்தெண்டனிட்டான்
அண்ணாசரணமென்று அடிபணிந்தானருச்சுனனும்
தேவேந்திரன்மகனும் சித்ரசேனனேதுசொல்வான்
ஆர்வீட்டுப்பிள்ளை நீ அறியவுரையுமென்றார்
என்னையறியாயோ என்னுடையஅண்ணாவே
என்தாயார்குந்தியம்மாள் என்தகப்பன்தேவேந்திரன்
என்தகப்பன்தேவேந்திரன் என்பேருச்சுனன்காண்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்சித்ரசேனன்
என்-தந்தைக்குநீபிறந்த தன்மையினால்தம்பியரே
நான்விட்டபாணத்தால் தம்பியேநீர்பிழைத்தீர்
அல்லாதேயாமானால் அமரில்மடிந்திடுவீர்
தப்பிப்பிழைத்தீரே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
என்றிவர்களோர்மனதா யிருவருறவாடி
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிக்கொண்டார்கள்
எழில்விசயனப்போது ஏதுசொல்வானண்ணனுக்கு
தென்னமூடிவேந்தன் திரியோதிராஜன்
என்னசெய்தானென்று நீர் இட்டுப்போறீரண்ணாவே
அவன்செய்தகுற்றமெல்லாம் அண்ணாநீர்சொல்லுமென
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு என்னசொல்வான் சித்ரசேன
ன், காட்டிலேமேய்ந்ததொரு காமதேனு அத்தனையும்
பாற்பசுக்கள்தன்னையிந்தப் பாவிமடக்கிக்கொண்டான்
ஆயிரமிடையரையும் அநீதமாய்க்கொன்றுவிட்டான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அனுப்பினார்என்தகப்பன்
கைப்பிடியாய்கொண்டுவா கட்டளையுமிட்டார்காண்
அவர்சொன்னபடியினாலே அமாதுசெய்தேன்காண்

இவனுடையசேனைகளை எல்லாம்நான்கொன்றழித்து
விரைவாகக்கைப்பிடியாய்விண்ணுலகங்கொண்டுபோறே
ன், என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான் அர்ச்சுனனும்
ஆனாற்கேளண்ணாவே அடியேனொருவார்த்தை
சாயாம்புமேனியரும் தருமாவரெங்களண்ணர்
என்னைவிடுவித்து இட்டுவாவென்றுசொன்னார்
என்னையனுப்பினர் இயலானதருமலிங்கம்
அழைத்துவாச்சொன்னாரே அண்ணனுமிப்பொழுதே
உன்முகத்தில்நான்விழிக்கேன் என்றுமேதர்மலிங்கம்
கூட்டியனுப்பினர் குறிப்பாகயெந்தனையும்
என்மேல்தயவுவைத்து இவனையனுப்புமென்றான்
தேவேந்திரன்மகனர் சித்ரசேனனேதுசொல்வான்
மாடுமடக்கியே வல்லுயிரைக்கொன்றவனை
கைப்பிடியாய்க்கொண்டுவாக் கடுகியனுப்பினர்
ஆகையாற்கொண்டுபோறே னருச்சுனனென்னசெய்வேன்
ஆனல்கேளண்ணாவே அடியேனொருவார்த்தை
அருச்சுனன்வந்து அழைத்துப்போனனென்றுசொல்லு
ம், ஐவரென்றுசொன்னாலே அதிகமனமகிழ்வார்
அல்லாதேயாமானல் அழைத்துமேபோனாலே
அண்ணாவேநாளைக்கு அமர்புரம்வருவேன்
தேவேந்திரபுரத்தைச் சிதறவேகொள்ளைகொல்வேன்
ஆடுமாடுகளை அழகானஊருகளை
கடையுங்கடைத்தெருவும் கருமாரவீதிகளும்
அங்காடிவீதிகளும் அரமனைத்தெருவுகளும்
அத்தனையுங்கொள்ளையிட்டு அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவே
ன், என்வார்த்தைதான்கேட்டு இவனைவிடுவிடென்றான்
சித்ரசேனன்கேட்டுச் சிந்தைமகிழ்ந்தவரும்
சந்தோஷப்பட்டவரும் சாப்பக்கொடியோனை
கட்டவிழ்த்துவிட்டுவிடுங் காணென்றான்சித்ரசேனன்

சித்திரசேனன் தேவேந்திரனைக் காண்கிறது.

போய்வாறேனென்றலவோ புறப்பட்டான்தேரேறி
அமராதிபதிதேடி அடைவுடனேதானடந்தான்
தேவேந்திரனுக்கு சித்ரசேனன்தெண்டனிட்டான்
அர்ச்சுனன்தன்னுடைய அதிசயச்சேதிகளும்

ஆரவக்கொடிவேந்தன் அகப்பட்டசேதிகளும்
இவ்விருவர்சேதிகளும் இயலாகத்தன்சேதி
தகப்பனுடனுரைக்கச் சந்தோஷமாகினூர்
அந்தச்சமயத்தில் ஆரவக்கொடியோனை
திரியோதிரனைத் தேர்விசயன்கூட்டிவாருன்
அண்ணாருகாக அழைத்துவந்துவிட்டாரும்
அண்ணர்தருமருக்கு அடிபணிந்தான்திரியோதிரன்
சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
எமன்மகன்தருமாயன் எடுத்தணைத்தான்திரியனையும்
எங்கிருந்துவந்தீரப்பா எனக்கறியச்சொல்லுமென்றூர்
அத்துவானகானகத்தில் ஆரணியம்வந்ததென்ன
அந்தரமாகவே ஆர்கானும்கொண்டுசென்றூர்

திரியோதிரன் தருமருக்குத் தன்வரலாறு கூறுதல்.

துரியோதிராஜன் சொல்லத்தொடங்கினூன்
ஆசையாம்பாசமதா லண்ணுவேபார்க்கவந்தேன்
எத்தனைநாள்காடுறைந்தீர் இட்டுப்போகவேணுமென்று
எண்ணுதுமெண்ணினூன் இக்காடுதேடிவந்தேன்
என்னை-ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்க்கட்டிப்போனூர்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்
அருச்சுனன்தானுமங்கே அமர்செய்துயிட்டுவந்தான்
எத்தநாள்காடுறைவீர் இயலானராசாவே
பாரவனவாசம் பரதேசந்திரிவானேன்
வேடரைப்போலாக வில்லியரைப்போலாக
பரதேசம்திரிவானேன் பட்டணத்தில்வாங்களென்றூன்
அஸ்தினுபுரத்தை ஆண்டிடுவீர்வாங்களென்றுன்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமாயர்
ஆறுவருஷமாச்சு ஆரணியம்வந்துநாங்கள்
இன்னஞ்சிலகாலம் இப்படியேதான்திரிந்து
பன்னிரண்டுவருஷம் பாரவனந்திரிந்து
வந்தபிறகாக மனதுவைத்துயென்பேரில்
சொன்னபடிசீமை துலைத்தனந்தாருமென்றூர்

வீமன் கனிபறித்துவர திரியோதிரன் புசித்து தருமரிடத்திற்செலவுபெற்று அஸ்தினபுரம் செல்லுகிறது.

வெற்றிமதயானை வீமாமதகரியே
அண்ணர்களையாகி அதிகப்பசியானார்
காடெல்லாந்தான் திரிந்து கனிபறித்துவாருமென்றார்
வெற்றிமதயானை வீமனெழுந்திருந்து
அறுநெல்லிசிறுநெல்லி அழகானதமர்த்தையும்
காட்டுவிளாம்பழமும் கருநெல்லிப்பழங்களுடன்
வேரிற்பழுத்திருக்கும் வெடித்தபலாப்பழமும்
மலைத்தேன்சுனைத்தேனும் மாங்கனியுந்தேங்கனியும்
மட்டில்லாப்பழம்பறித்து மதவீமன்கொண்டுவந்தான்
தேக்கிலைதான்பறித்து திறல்வீமன்கொண்டுவந்தான்
பறித்தகனிகளெல்லாம் பசியாறவுண்ணுமென்று
கைக்குச்சலங்கொடுத்துக் கட்டழகருண்ணுமென்றார்
ஆசனந்தான்போட்டு அமுதுபுசியுமென்றார்
விஷநாகங்கொண்டவனும் வேந்தனும்தான்புசித்தான்
எண்ணுதுமெண்ணுகிறான் எரிநாகங்கொண்டவனும்
இப்படிக்கொத்த இயலானபஞ்சவர்கள்
எப்படிக்குச்சாவார்கள் இக்கனியைத்தின்றவர்கள்
அஸ்தினபுரத்திற்போய் ஆலோசனைபண்ணவேண்டும்
எப்படியும்பஞ்சவரை இக்காட்டிற்கொல்லவேணும்
என்றுமனதிலெண்ணி இருந்துகனிபொசித்தான்.
பசியாறஉண்டானே பாதகன்திரியோதிரன்
கைபூசிக்கொண்டானே பாதகன்திரியோதிரன்
சாயாம்புமன்னவனார் தருமர்பெருமாளும்
பின்னுஞ்சிலகனியே பெருமூட்டையாகக்கட்டி
அப்பா திரியோதனா அழகான இக்கனியை
அரண்மனைக்குக்கொண்டுபோய் அனைவருந்தான்புசிக்க
எடுத்துப்போமென்றுசொல்லி யீந்தாரே அக்கனியை
வாங்கியே அக்கனியை மன்னவனுந்தோளிலிட்டான்
ஐயாபோய்வாறேனென் றடிபணிந்தான்திரியனுமே
சாயாம்புமன்னவனார் தர்மலிங்கமேதுசொல்வார்
காண்டீபா அர்ச்சுனரே கடுகியெழுந்திருந்து

அண்ணன்திரியன்முன் னக்கினியின்மூட்டைகொண்டு
காடுகடக்களவும் கைமூட்டை நீவாங்கி
அண்ணரைவழிகூட்டி அனுப்பிவாதம்பியென்றார்
தருமரைகேட்டு தார்விஜயன் தானெழுந்து
கனிமூட்டைதோளில்வைத்து கடுகியேபின்னடந்தான்
திரியோதிரன்பின்னே நடந்தானேதேர்விஜயன்
காடுசெடியுங் கடியவனுந்திரமும்
ஆறுஞ்சுனையும் அவ்வனமுந்தான்கடந்து
காடுகடந்தபின்பு கைமூட்டைவாங்கிக்கொண்டு
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனேதுசொல்வான்
தூர நில்லும் அர்ச்சுனரே தொல்லுலகில்வாராதே
கடக்க நில்லும் அர்ச்சுனரே காசினியில்வாராதே
காடுமெரித்தகாலால் (என்) நாடுமெரியாதே
அரைக்ஷணப்போதையிலே அறுத்தெரிவேனுன்தலையை
தருமர்பெருமையால் தணித்துவிட்டேன்கோபமதை
என்றுதிரியன்சொல்லி இறைந்துவழிநடந்தான்
அண்ணருக்காக அருச்சுனன்வந்தழுதான்
அப்போதிரியோதிரன் அதிகவிரைவாக
காடுசெடியுங் கரியமலைகடந்து
அஸ்தினாபுரத்துக்கு ஆணழகன்போயடுத்தான்
சிங்காதனமீதிற் சென்றானேதிரியோதிரன்
ஆசாரிஜவரையும் அனந்தமகாராஜாவையும்
மாமன்சகுனியையும் மைந்துனன்சயிந்தனையும்
அத்தண்டபேரையும் அழைத்தான்திரியோதிரன்
கொண்டுவந்தகாய்கனியைக்கொப்பெனவேமுன்னேவை
த்தான், இக்கனியையுண்ணுமவ ரெப்படிகாண்மாண்டிடு
வார், தேவேந்திரன்மகனார் சித்ரசேனனெனைப்பிடித்தார்
தேரிலெனைக்கட்டி தெய்வலோகங்கொண்டுசென்றார்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்
அருச்சுனன்வந்து அமரதுசெய்தான்காண்
என்னைவிடுவித்து இட்டுவந்தானண்ணரண்டை
ஐவரையுங்கண்டேனே அனேகமானவார்த்தைகளை
உச்சிதமாகவேதான்ஒற்றுமையாய்வார்த்தைசொன்னேன்
இந்தக்கனிதான்புசிக்கும் எழிலானபஞ்சவர்கள்
எப்படிக்குமாண்டிடுவார் இயலானபஞ்சவர்கள்
என்றிவர்கள்தான்பேசி யிருந்தார்சிலநாள்கள்

இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
ஆறும்வருஷம் முடிந்ததுஐவருக்கு

ஆறுவது காமதேனு பர்வதம
முற்றிற்று.

எ-வது, கெந்தருவ பர்வதம்.

ஏழாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோறூர்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்போறூர்கள்
காமதேனுபர்வதத்தைக் கடந்துவழிகூடி
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோறூர்கள்
கெந்தர்வபர்வதத்தில் வந்தாரேபஞ்சவர்கள்
ஐந்தடுக்குபர்னசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணூர்
ஏழடுக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணூர்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
அங்கேபெருமாளும் அலைகங்கைஸ்தானம்பண்ணி
ஈராமுலர்த்தி இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
சம்பமூர்த்திபூசைகளும் சகலமுந்தான்முடித்து
ஆசனமிட்டுமல்லோ அரிமார்பூசைபண்ணூர்
அரிபூசைகுருபூசை அனைந்துங்கடன்முடித்து
கைதனிலேதீர்த்தமள்ளிக் கதிரோனைப்பூசித்து
எரிக்குங்கதிரோனை எம்பெருமாள்தோத்தரித்து
கண்ணிரண்டுமூடியே கையிரண்டுமேந்திக்கொண்டு
சிவஞானமாகவே ஸ்ரீகிருஷ்ணன்தானிருந்தார்

எம்பெருமாள் ஜெபம்பண்ணும்வேலையில் கெந்தருவன்
தம்பலம்வுமிழ பெருமாள் கோபிக்கிறது.

ஆகாயவீதியிலே அழகானகெந்தருவன்
மாயனெனும்கெந்தருவன் வாரானேதேறி

பெருமாள் சக்கரத்துக்குப் பயந்து கெந்தருவன் அர்ச்சுனனிடத்தில்
அடயமடைதல் பெருமாள் திரியோதிரனுடன் கலந்து
அர்ச்சுனனிடம் போர்செய்தல்.

தேரேறிவருகையிலே தின்றுவுமிழ்ந்தானே
வாள்மிளகுயேலரிசி வாசமுள்ளசாதிபத்ரி
வெத்திலையும்பாக்குகளு மென்றுவுமிழ்ந்தானே
மாயவனூர்கைதனிலே வந்துவிழுந்தது
துப்பியதம்பலமுந் துழாய்மௌலிகையில்விழ
கண்திறந்துபார்த்தாரே கைதனிலேதம்பலத்தை
சுற்றியங்கேபார்த்தாரே தோணவில்லைவேறொருவர்
ஆகாயவீதியிலே அவனுரோதெரியாது
கைதனிலேதம்பலத்தை காரியுமிழ்ந்தானே
செபதபஞ்செய்கையிலே செய்ததிவன்கெருவமென
கண்கள்சிவந்தாராம் காந்தாளமானூராம்
அவ்வலரிகண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்திடுமாம்
நீலவிழிகண்கள்ரெண்டும் நெருப்புத்தனலாகுது
கோவைப்பழம்போலக் கூர்விழிகண்சிவக்கும்
பாவற்பழம்போலே பத்தினியேகண்சிவக்கும்
சக்கரத்தைத்தானெடுத்து சாமிபெருமாள்
கொல்லநினைவுகொண்டார் கோபாலரெம்பெருமாள்
மந்திரதூபமிட்டு வலதுகையில்தான்கொடுத்தார்
தம்பலம்வுமிழ்ந்தவன்றன் தலையைநீவாங்கிவா
அரைக்ஷணப்போதையிலே அறுத்துவா அவன்தலையை
ஆனூர்வந்தெதிர்த்தாலும் அமரர்வந்தெதிர்த்தாலும்
பிரமதேவன்வந்தாலும் பிரியங்கள்சொன்னாலும்
தேவபிரான்வந்தாலும் தெண்டனிட்டுக்கொண்டாலும்
கர்த்தரேவந்து கையமர்த்திக்கொண்டாலும்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்தடுத்தாலும்
ஆரார்தடுத்தாலும் ஆரவாரம்பண்ணாலும்
அரைநாழிக்குள்ளாக அறுத்துவா அவன்தலையை
இக்கணமேசென்றுநீ இருதுண்டம்போட்டுவா

மாயன் கெந்தருவன்மேல்கோபித்து சக்கரத்தை அனுப்புகிறது.

சக்கரத்தைதூபமிட்டு சாமியார்விட்டுவிட்டார்
வருகுதுசக்கரந்தான் வானுலகந்தான்தேடி
இயல்பாய்வழிதனிலே எதிர்பட்டார்நாரதரும்
நாரதமாமுனிதான் நமஸ்கரித்தார்சக்கரத்தை

இத்தனைகோபத்துடன் எங்கேநீர்போறீர்காண்
அரிராமர்சக்கரந்தான் அம்முனிக்குவதுசொல்லும்

நாரதர் சக்கரத்தை நீர்போகிறகாரியம் யென்ன
வென்றுவினவ சக்காம்சொல்லுதல்.

ஸ்ரீராமரெம்பெருமாள் செபதபஞ்செய்கையிலே
வாசங்கள்தான்தின்று வலதுகையில்துப்பினன்
ஆகையால்சுவாமியார் அப்போதுகோபமானர்
என்னையனுப்பினர் இவன்குலையறுக்கவென்று
கெந்தருவன்தன்தலையை முந்தஅறுக்கவந்தேன்
அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அந்தமுனிபோய்நடந்தார்
கெந்தருவன்தன்னருகே வந்தாரேநாரதரும்
ஆரடாகெந்தருவா ஆயாவர்பேரில்
தம்பலமுமிழ்ந்ததினல் சாமியார்கோபமுடன்
சக்கரமனுப்பியுந்தன் தலையைத்தரிக்கவென்று
வருகுதுசக்கரந்தான் மாளவிதியாச்சே
ஆதிசிவனருகே அபயமிட்டுப்போனுக்கால்
பரமசிவன்தான்பார்த்துப் பட்சம்வைத்தாராமானல்
ஆதிசிவன்தன்னலே ஆகும்வுனைக்காக்க
அல்லாதேயாமானல் அறுத்துவிடும்வுன்தலையை
தப்பிபிழையுமென்று தவமுனிசொல்லுகையில்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அஞ்சிப்பயந்தவனும்

கெந்தருவன் சக்கரத்துக்கஞ்சி மும்மூர்த்திகளண்டை
போய் முறையிட்டுத் தீராமையால் அருச்சுன
னண்டை போகிறது.

வாய்வேகமாகவே வழிபிடித்தான்கெந்தருவன்
சக்காம்வந்திடவே தான்புலம்பிவோடுகிறன்
ஆதிசிவனருகில் அபயமிட்டுவோடுகிறன்
அரவாபரணமே ஐயாவுனக்கபயம்
சங்காரா நான்சரணம் சதாசிவாவுனக்கபயம்
சாந்தலிங்கா நான்சரணம் தாணுவேவுனக்கபயம்
வெள்ளிரிஷபமேறும் வித்தகா நான்சரணம்

மாபூஷணந்தரித்த மகாதேவாவுனக்கபயம்
முக்கண்படைத்தவரே முதல்வரேவுனக்கபயம்
திரிபுரமெரித்தவெங்கள் தேவாவுனக்கபயம்
காமனைக்கண்ணாலெரித்த கடவுளே நான்சரணம்
காமனையுதைத்தவரே ஈசாவுனக்கபயம்
கங்கையணிந்தோனே கடுக்கைதரித்தோனே
திங்களைத்தன்சிரசில் தரித்தசிவனாரே
அபயமபயமையா அந்திவண்ணாவுனக்கபயம்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதிசிவனேதுசொல்வார்
ஆரடாகெந்தருவா அபயமிட்டவாறேது
ஆருக்குப்பகையாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
வந்தவயணங்கள் வார்த்தையுரையுமென்றார்
ஆண்டவனேயென்சாமி அடியேனொருவிண்ணப்பம்
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
காயாரக்காய்த்ததொரு கமுகினதுபாக்கை
வாயாரத்தின்று மண்மேலேதுப்பினேன்
தாமரைப்பொய்கையிலே சாமிபெருமாளும்
தினகரனைத்தான்பார்த்து செபதபஞ்செய்தாராம்
நானுமிழ்ந்ததம்பலம் ராமர்கையிற்றான்விழவே
கோபாலசுவாமியவர் கோபம்பெரிதாகி
சக்கரத்தையனுப்பினார் தலையைத்தரிக்கவென்று
என்னைக்கொல்லவருகுது இயலானசக்கரந்தான்
ஆகையாலாண்டவனே ஆதரிப்பீரென்றுவந்தேன்
என்னைநீகாத்தருளு ஈசாவெனப்பணிந்தான்
காக்கக்கடனுனக்கு கார்வண்ணன்மைத்துனனே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஈஸ்பரருமேதுசொல்வார்
நான்வேறுவிஷ்ணுவேறோ நானிலத்திற்கெந்தருவா
ஆயருக்குப்பகையாகி அருகேவரலாமோ
உன்னைநான்காத்தாக்கால் உலகளந்தாரென்னசொல்வார்
கார்வண்ணரெந்தனுக்கு கடிகிப்பகையாவார்
காக்கமுடியாது கடக்கவேபோய்விடுங்காண்
பிரமதேவன்தன்னருகே போனீரேயாமானல்
அவராலேயாகுங்கா ணாதரிக்கவல்லபிரான்
என்றுவுரைத்தாராம் எண்டோளரப்போது
அழுதுபுலம்பியே அப்புறம்போய்ப்புகுந்தான்
பிரமலோகந்தான்புகுந்து பிரமர்அருகில்வந்தான்

அபயமபயமையா யாதரிக்குங்கர்த்தாவே
என்னையேயாதரியும் என்றல்லோதெண்டனிட்டான்
ஆயுளைப்பார்த்தெழுதும் அரிபிரமரேதுசொல்வார்
ஆருக்குபயமாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
வந்தகருமங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்ருர்
ஆண்டவனேஐயாவே அயனரேநீர்கேளும்
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் அய்யாநான்மென்றுதின்று
வாசங்கள்தின்றுநான் மண்மேலேதுப்பினேன்
மாயவனர்கைத்தலத்தில் வந்துவிழுந்துதாம்
மாயன்வெகுகோபமாகி வாவிட்டார்சக்கரத்தை
என்னையேகொல்லவென்று இயலாயனுப்பினர்
ஆகையாலாண்டவனே யாதரிப்பீரென்றுவந்தேன்
எந்தனையாதரியும் என்றல்லோயடிபணிந்தான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்நான்முகனும்
நான்வேறுவிஷ்ணுவேருே நானிலத்திற்கெந்தருவா
மாயருக்குப்பகையாகி வந்தாயேபாதகனே
உன்னையேயாதரித்தால் உலகளந்தாரெந்தனுக்கு
பொல்லாப்புநேர்ந்துவிடும் பெரும்பாவியெந்தனுக்கு
உன்னையேயாதரிக்க உதவாதுயெந்தனுக்கு
எமபுரமேகிநீ எமனுடனுரைத்தால்
எந்தவிதமாகிலும் எமனுன்னைக்காத்திடுவான்
கடுகிநடவுமென்று கைவிட்டார்பிரமதேவர்
அழுதுபுலம்பியே அதிவிரைவாய்த்தான்வாரான்
எமனருகில்வந்து இளைத்துபுலம்புகிருன்
காலனுங்கண்டு கடுகவேயேதுசொல்வான்
ஆருக்குபகையாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்ருன்
அப்போதுகெந்தருவன் அவருக்கெடுத்துரைப்பான்
அந்தரமார்க்கத்திலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
வாசங்கள்தின்றுநான் மண்மேலேதுப்பினேன்
வந்துவிழுந்ததுதாம் மாயருடகைத்தலத்தில்
ஆகையால்கோபித்து அனுப்பினர்சக்கரத்தை
என்னைக்கழுத்தறுக்க எதிரிவருகுதென்ருன்
என்னையுமாதரியு மென்ருனேகெந்தருவன்
காலனுங்கேட்டுமவன் கடுகயெடுத்துரைப்பான்

மாயருக்குப்பகையானல் மன்னவரேபார்க்கலாமோ
மாயருட ஊழியத்தை மன்னவனேசெய்திடுவேன்
உன்னையேகாத்தாலே உலகளந்தார்கோபமுற்ருல்
எதிர்த்துப்புறப்பட்டால் எதிர்நிற்கப்போறேனே
காக்கமுடியாது கட்டழகாகெந்தருவா
அமராவதிகளும் அழகானதெய்வபிரான்
தேவேந்திரருகில் சென்று நீர்போவீரானல்
காக்கவும்வல்லபிரான் கடிகிநீபோகுமென்ருர்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவன் அழுதுபுலம்பிவாருன்
தெய்வலோகந்தனிலே தேவேந்திரருகில்
அபயமிட்டு அடிபணிந்தான் ஆனதொருகெந்தருவன்
ஆராதம்பி நீ அறியவுரையுமென்ருன்
ஆண்டவனேஐயாவே அடியேனெருவார்த்தை
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
வெற்றிலையும்பாக்கு வால்மிளகுஜாதிபத்திரி
ஜாதிக்காய்ஏலரிசி சன்னலவுங்கமுடன்
வாசங்கள்தின்று நான் மண்மேலே துப்பினேன்
வந்துவிழுந்துதாம் மாயவனுர்கைத்தலத்தில்
ஆகையாலெம்பெருமாள் அடியேன்மேல்கோபமாகி
சக்கரத்தையனுப்பியெந்தன் தலையையறியுமென
வருகுதுசக்கரந்தான் வல்லுயிரைவாங்கவென்று
கொல்லவருகுது கொப்பெனவேசக்கரந்தான்
ஆதரித்தென்னையாட்சி அனேககோடிமோக்ஷமுண்டு
என்றவுரைகேட்டு யேதுசொல்வாரிந்திரரும்
மாயருக்குப்பகையாகி வந்தவனையாதரித்தால்
எதிர்த்தாரேயாமானல் எதிர்நிற்கப்போறேனே
மாயனுக்குச்சரியானர் வையகத்திலாருமில்லை
உன்னையேயாதரிக்க உலகத்திலாருமில்லை
தருமருடதம்பியவன் தார்விஜயனர்ச்சுனன்தான்
அர்ச்சுனனுலுன்னை ஆதரிக்கவேமுடியும்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரிப்பான்வாள்விஜயன்
ஆதிசிவனுன அரனுருமவந்தாலும்
எழுதும்பிரமாவும் எம்பெருமாள்வந்தாலும்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்கள்வந்தாலும்
ஆர்வந்தெதிர்த்தாலும் ஆரவாரம்பண்ணுலும்
அர்ச்சுனராஜனவன் அனைவோரைவென்றிடுவான்

வாழ்விஜயனர்ச்சுனனும் வல்லமையுள்ளவன்காண்
அர்ச்சுனனை நீகோரி அபயமிட்டுப்போனீரானால்
ஆதரிப்பான்வாழ்விஜய னதிவிரைவிற்போய்ச்சேரும்
என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானேகெந்தருவன்
அழுதுபுலம்பியே அர்ச்சுனனைத்தேடிவாரான்
தெய்வலோகந்தாண்டி தேர்விஜயனைத்தேடி
அழுதகண்ணுஞ்சிந்தையுமா யலறியேதேடிவாரான்
அபயமபயமென்று அர்ச்சுனன்முன்னேவந்தான்

அர்ச்சுனன் கெந்தருவனுக்கு அபயங்கொடுத்தது.

அபயக்கூரல்கேட்டு அர்ச்சுனனே துரைப்பான்
ஆடாகெந்தருவா அழுதுபுலம்புவானேன்
ஆரெதிர்த்துவந்தாலும் அமாதுசெய்திடுவேன்
அந்தரதேவதைகள் ஐயன்பிடாரிகளும்
ஆகாயவாணிகளென் ஆத்துமாதானறிய
காக்கிறேனஞ்சாதே என்றல்லோகைகொடுத்தான்
அர்ச்சுனன்கைகொடுத்து அஞ்சாதேயென்றுசொல்ல
சற்றேபயந்தெளிந்தான் தார்வேந்தன்கெந்தருவன்
அர்ச்சுனராஜனவ னப்போதுஏதுசொல்வான்
யார்க்குப்பகையாகி யழுதுபுலம்பிவந்தாய்
எவரெதிர்த்தாருன்னோடே இங்கழுது நீவந்தாய்
வந்தகருமமென்ன வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அஞ்சிப்பயந்தவனும் அர்ச்சுனனோடுரைப்பான்
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
வாசங்கள்தின்றுநான் மண்மேலேதுப்பினேன்
நானுமிழ்ந்ததம்பலந்தான் ராமர்கையில்விழுந்துதாம்
ஆகையால்மாயவரும் அப்போவெகுகோபமுடன்
என்னையேகொல்லவென்று எடுத்துவிட்டார்சக்கரத்தை
சக்கரம்வருகுதுகாண் தலையைத்தரிக்கவென்று
ஆதிசிவனருகில் அபயமிட்டுபோனேனையா
தன்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்
அயன்பிர்மதேவனிடம் அபயமிட்டுப்போய்ச்சேர்ந்தேன்
என்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்
எமதர்மராஜரண்டை எதிர்கொண்டபயமிட்டேன்
தன்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்

தேவேந்திரனருகில் சென்றுநானபயமிட்டேன்
காத்திடுவாயென்றுநான் கடுகியே அபயமிட்டேன்
என்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்
அழகில்மிகுந்தவரே அர்ச்சுனரேயுமைநாடி
தேடியே அபயமிட்டு தெய்வலோகம்விட்டுவந்தேன்
ஆதரித்தீராமானால் அனைவருக்குங்கீர்த்தியுண்டு
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழில்விஜயனர்ச்சுனனும்
எண்ணாதுமெண்ணுகிறானெண்ணிமனங்குன்னுகிறான்
மாயருக்குப்பகையாகி வந்தவனைக்காத்தாலே
ஆயருக்குமெந்தனுக்கும் அடுத்தாற்பகையாமே
என்னசெய்யப்போறுமென்று ஏங்கிவிசாரமிட்டு
ஐவர்சகாயரல்லோ ஆயர்பெருமாளும்
நம்பினேனென்றவரை ரட்சிக்கவேணுமல்லால்
காக்கிறேனுமென்றுசொல்லி கையைவிடலாகாது
ஆயர்பெருமாளுக்கு அன்பானவார்த்தைசொல்லி
எந்தவிதத்திலேயும் அவன்றலையைக்காக்கவேணும்
அல்லவென்றுகோபமிட்டால் அமரதுசெய்திடுவோம்
என்றுநினைந்தவனும் என்னசொல்வான்வாழ்விஜயன்
திங்களுஞ்சூரியனும் தெற்குவடக்கானாலும்
அழகானதர்மரையும் அடியிலேபூத்தாலும்
நறிக்கிப்பிழிந்துஎன்னை நரகத்திற்போட்டாலும்
நாவாலேசொன்னதெல்லாம் நான்தவறப்போரதில்லை
எந்தவிதத்திலேயும் இடறகற்றிக்காத்திடுவேன்
என்றல்லோயாதரித்தான் இயலானவாழ்விஜயன்

அருச்சுனன் கெந்தருவனுக்கு பயந்தீர்க்க
பெருமாளுக்கு கோபம்வந்து சக்கரத்தை
யனுப்புகிறது.

வருகிறசக்கரந்தான் மண்ணும்விண்ணுங்கொள்ளாமல்
கண்கள்பொறிபறக்கக் கடிகிவருகுதே
அருச்சுனராஜாண்டை அருகேவந்துதெண்டனிட
என்னருகேகாரியமேன் எங்குவந்தீர்சக்கரமே
வந்தகருமத்தை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
சாமியனுப்பிவைத்த சக்கரமேதுசொல்லும்
மாயனுக்குப்பகையான மாபாவிகெந்தருவன்

அர்ச்சுனரேவும்மிடத்தில் வந்தானரும்பாவி
அவனைக்கழுத்தறுக்க அனுப்பினூர்மாயவரும்
ஆகையாலனுப்புங்காண் அர்ச்சுனரேயவன்றலையை
அறுத்தெறிந்துயான்போறேனவனையனுப்புமென
தனஞ்செயனுமப்போது சக்கரத்துக்கேதுசொல்வான்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்பிவந்தான்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரித்தேனனவனை
பாரளந்தாரானவர்க்குப் பகையாளனென்றறியேன்
அபயமபயமென்ருன் ஆதரித்தேனனவனை
காக்கிறேனென்றுசொல்லி கைவிடலாகாது
ஆகையால்சக்கரமே ஆயருக்குச்சேதிசொல்லும்
கோடிசரணம்நான் கும்பிட்டேனென்றுசொல்லும்
ஆயிரந்தெண்டனிட் டடிபணிந்தேனென்றுசொல்லும்
சக்கரத்தாழ்வாரும் தார்விஜயற்கேதுசொல்லும்
ஆறுற்போய்வாரேனென்று அப்போதிரும்பிவந்து
மாயவரைக்கண்டு வணங்கிநமஸ்கரித்து
ஆதிசிவனருகில் அபயமிட்டுஓடுகையில்
ஆதரிக்கமாட்டோமென்று அவரும்விலக்கிவிட்டார்
அர்ச்சுனனூர்தன்னருகில் போனனபயமிட்டு
வணங்கிநமஸ்கரித்து மாயாவுன்வார்த்தைசொன்னேன்
உனக்குப்பகையான உண்மையெல்லாம்நானுரைத்தேன்
எத்தனைசொன்னலும் இரங்காமலர்ச்சுனனும்
ஆண்டவனேஉன்னருகே அனுப்பினன்சொல்லுமென்
று, இல்வார்த்தைகேட்கலுமே எம்பெருமாள்கோபமாகி
ஆங்காரக்கோபமுடன் அரிராமரென்னசொல்வார்
ஐவரைக்காப்பதற்கு ஆண்டவனய்நாமிருந்து
இத்தனைநாள்நான்காத்தேன் இயலானபஞ்சவரை
எனக்குப்பகையாளி தனக்குப்பகையலவோ
ஆதரிக்கஞாயமுண்டோ அரியானேஎன்சமர்த்தை
மறுக்காலொருதரம்நீ வாள்விசயனுக்குரைத்து
நானுரைத்தவார்த்தையெல்லாம் நல்விஜயனுக்குரைத்து
மாயவற்குவேண்டாத மாபாவியானவனை
விட்டுவிட்டாலல்லாது வேணபகையாகுமென்று
குருகுலவம்மிசத்தார் கூட்டோடொழியுமென்று
கொல்லநினைப்பார்காண் குடிகேடுவருகுமென்று
சொல்லியேவாருமென்று சொன்னரேமாயவனர்

அப்போதுசக்கரத் தாழ்வாருந்தானடந்தார்
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
அருச்சுனராஜாண்டை அருகேவந்துதெண்டனிட்டு
மாயவனுர்சொன்னதொரு வார்த்தையொன்றுந்தப்பாமல்
காண்டீபனர்ச்சுனற்குக் கரியமால்சேதியெல்லாம்
உண்டானவார்த்தையெல்லாம் ஒளியாமலேயுரைத்தான்
காண்டீபனர்ச்சுனனும் கடிகியேயேதுசொல்வான்
ஏதறிவான்கந்தருவன் ஏழையானுன்னடியேன்
வாள்விஜயனர்ச்சுனன்மேல் வன்பகையுந்தனுக்கேன்
ஏதுக்குற்றமானாலும் எனக்காய்மனம்பொறுத்து
ஆயிரந்தெண்டம் அடிபணிந்தேனென்றுசொல்லும்
காக்கிறேனென்றுசொல்லி கைவிடஞாயமுண்டோ
நறிக்கிப்பிழிந்துஎன்னை நரகத்திற்போட்டாலும்
கைவிடான்விசயனென்று கண்ணருக்குநீயுரையும்
ஊழியுள்ளகாலமட்டும் உனைமறவானருச்சுனனும்
வணங்கினனென்றுரையும் மாயருக்குநீர்தாமும்
அனேகங்கோடிநமஸ்காரம் அருச்சுனன்செய்தானென்
று, தாமோதரன்றனக்குச் சக்கரமேபோய்ச்சொல்லும்
சக்கரமேபோய்ச்சொல்லுஞ் சரணஞ்சரணமென்று
சொல்லித்தொழுதானே சுவாமிபெருமானை
சக்கரத்தாழ்வாற்குத் தனஞ்செயன்விடைகொடுக்க
சக்கரத்தாழ்வாருந் தானுமங்கேபோய்நடந்தார்
காடுசெடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
மாயருகில்வந்து வணங்கியேதெண்டனிட்டு
வாள்விசயன்சொன்னதொரு வார்த்தைகள்தானுரைக்க
ஆயரவர்கேட்டு ஆங்காரக்கோபமதாய்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவற்கு அனர்த்தம்பிறந்ததென

சக்கரம் அருச்சுனன்மனமறிந்து பெருமாளுக்கு
சொல்ல பெருமாள்கோபித்து சாத்தகியை
அனுப்புகிறது.

கொல்லநினைப்பாரே குடிகேடுவந்திடுமே
வேண்டாங்காண்வாள்விஜயா வீண்பகைதேடாதேயென

அருச்சுனற்குச்சொல்லி நீ அதிவிரைவிலோடியந்த
கெந்திருவன் தன் கையை இந்தக்ஷணமறுத்து
ஒருக்ஷணப்போதையிலே உத்தரவுகொண்டுவாரும்
என்றவுரைகேட்டு எழுந்துநடந்தாரும்
காடுசெடியுங் கரியமலைதான் கடந்து
அருச்சுனன் தானிருக்கும் ஆரணியம்போய்ச்சேர்ந்தான்
அருச்சுனனைக்கண்டு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
மாயனுரைத்ததொரு வார்த்தையொன்றுந்தப்பாமல்
ஒன்றுமொளியாமல் உரைத்தாரேசாத்தகிதான்
அரிராமர்சேதியெல்லாம் வருச்சுனன் தான்கேட்டு
எத்தனை வார்த்தைக ளிரக்கமாய்ச்சொன்னாலும்
இரங்காமல்மாயவரும் எதிர்க்கவும்ஞாயமுண்டோ
ஆயன்பெருமாளும் அறியாரோஎன்சமர்த்தை
பெண்டுகள்பேச்சுகளோ பேசுகிறாரெம்பெருமாள்
கைவலுமையுண்டானால் கடுகிவரச்சொல்லும்
மூலையிலேதாமிருந்து பொருகிறதுஞாயமுண்டோ
மைதானவேளையிலே வரச்சொல்லும்சண்டைபண்ண
காக்கிறேனென்றவனை கைவிடப்போறேனோ
மாயவருடனாக மயேஸ்வரனார்வந்தாலும்
பெருமாளுடனாகப் பிரமதேவர்வந்தாலும்
எவரெதிர்த்துப்போனாலும் இளைப்பேனென்றுபாராதே
போவென்றுசொன்னான் போர்விசயன்கோபமதாய்
சாத்தகியாழ்வாரும் தானடந்தான்பொட்டெனவே
ஆயருகில்வந்து அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
அருச்சுனன்சமர்த்துகளும் ஆண்மைகள்பேசினதும்
சண்டைக்குமூஸ்திப்பாய் தான்வரச்சொன்னதுவும்
அவ்வார்த்தைசொல்லுகையில் ஆயரும்கோபமுற்று
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரியாகுதுபார்

அருச்சுனன்மேல் பெருமாள் கோபமாகி சண்டைக்கு
போக திரியோதினனை வரவழைக்கிறது.

கோபம்பெரிதாச்சு கோபாலமாயருக்கு
சாத்தகியைத்தானழைத்து சாமியாரேதுசொல்வார்
திரியோதனற்குச் சேதியுரையுமென்றார்
மாயவற்குப்பகையானார் மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள்

ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆயர்பயணமிட்டார்
உன்னுடையசேனைகளும் யுத்தமானராஜர்களும்
சேரத்துணையாகச் செப்பிவரச்சொன்னார்காண்
வாருங்களென்று வரவழையுந்திரியனைத்தான்
இப்போசமயம் இதோபயணம்வாங்களென்று
நாகக்கொடிவேந்தன் ராஜாவையழையுமென்றான்
சாத்தகியாழ்வாரும் சரணமிட்டுப்போய்நடந்தார்
அஸ்தினபுரத்துக்கு அடைவுடனேபோய்ச்சேர்ந்து
திரியோதிரனுக்குச் சேதிகள்சொல்லலுற்றார்
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு ஆயர்மனதாகி
அழைத்துவரச்சொன்னார்காண் அரவக்கொடியோனே
வருவீரோவென்றுசொல்லி வாய்மொழிகேட்கலுற்றார்
சாத்தகிசொல்லலுமே சர்ப்பக்கொடியோனும்
திரியோதிரன்கேட்டு சிந்தைமனங்குளிர்ந்து
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு அதிகமனதாகி
நல்லசமயம் நமக்குக்கிடைத்ததென்று

திரியோதிரன் பெருமாளிடம் வருகிறது.

அங்கேநட்டான்சண்டாவை அடியுமென்றான்பேரிகை
யை, இன்றுவெளிக்கூடாரம் யிப்போதுபோடுமென்றான்
கானலுக்கெடுத்தார்கள் கறுப்புநல்லகூடாரம்
வெயிலுக்கெடுத்தார்கள் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
யானையின்மேல்டங்காவும் குதிரையின்மேல்டோாவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைசெவிடுபட
யானையுஞ்சேனையுடன் அரசுமன்னர்பயணமிட்டார்
துரியோதிரன்தம்பிமார்கள் தொண்ணூற்றுஒன்பதுபேர்
கருணன்சகுனியும் காந்தாரிபிள்ளைகளும்
துரோணாசுவத்தாமன் சொற்பெரியகாங்கையனும்
கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்தியுள்ளமன்னர்களும்
பிள்ளையவன்லக்குனனும் பேர்மிகுந்தமந்திரியும்
மற்றுஞ்சிலராசர்களும் மந்திரிகள்பயணமானார்
அமராதருஞ்சமாதரும் அதிராதானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
எண்ணான்குஆயுதங்கள் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்

நாலுபக்கத்திலுள்ள ராசாக்கள்சேனையுடன்
கார்மேகம்போலே கறுத்தானைகூட்டம்வரும்
மேகத்துமின்னலைப்போல் வெள்ளானைகூட்டம்வரும்
வானத்துமின்னலைப்போல் மணித்தேரசைந்துவர
செவ்வானம்போலே சிவந்தாவிகளும்
அச்சுகிருகிறென்ன யானைநெடுந்தேரசைய
வண்டில்கிருகிறென்ன மதயானைகோஷ்டமிட
குதிரைகனைக்குமங்கே கொக்கரிக்கும்பாளையங்கள்
செந்தூளெழும்புகுது தினகரனைக்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகாடித்து
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரிதான்முழங்க
தேர்களசைந்துவரக் சிகரக்கொடிபறக்க
மாயவனூர்பட்டணமே வாரார்களெல்லோரும்
அங்கேநட்டான்சண்டாவை அங்கிரங்கிப்பாளையங்கள்
திரியோதிராஜன் ஸ்ரீகிருஷ்ணருகில்வந்து
மாயவரைக்கண்டு வணங்கியேதெண்டனிட்டான்
ஏழுலகமாண்டசாமி எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
மாநாகங்கொண்ட மகாராஜா நீர்கேளும்
காலையில்தானெழுந்து கனிவாய்முகங்கழுவி
தினகரனைத்தோத்தரித்து செய்தேன்செபதபங்கள்
ஆகாயவீதியிலே அரும்பாவிகெந்தருவன்
வாசங்கள்தின்றுமெந்தன்வலதுகையில்தானுமிழ்ந்தான்
அவனைக்கழுத்தறுக்க அனுப்பினேன்சக்கரத்தை
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்
அருச்சுனராஜனவன் ஆதரித்துக்கொண்டானும்
ஆகையாலருச்சுனனை அதமாக்கவேணுமென்று
உந்தனுக்குச்சேதிசொல்லி உரகதனேவாருமென்றேன்
என்வார்த்தைதள்ளாமல் என்மேல்தயவாகிவந்தீர்

ஐவரையுங்கொல்ல திரியோதிரனும் அவன்சேனை
களும் எம்பெருமாளும் அவர்சேனைகளும்
சண்டைக்கு வருகிறது.

ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு அனைவரும்போவோமென்றார்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரியடியுமென்றார்

அமாதரும்சமாதரும் அதிரதருனவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியருனவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
அத்தண்டாரணுவமும் அல்லவரும்பயணமென்றூர்
துரோணாசுவத்தாமர் சொல்லரியவீரர்களும்
கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்திபெற்றகர்னனுமே
என்னென்கு ஆயுதங்கள் எடுத்தரையிற்கட்டினர்கள்
ஏறினர்தேர்மேலே எடுத்தார்நெடுங்குடையை
தோணியுமாவணியும் சேனைத்திரளுமே
வாரஜெனங்களெல்லாம் மட்டுமிதங்களில்லை
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
வனமாய்வனங்கடந்து வருகுதுபாளையங்கள்
தினகரன்வனந்தனிலே சேர்ந்தார்துரைகளெல்லாம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றூர்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடிமன்னர்வந்தார்கள்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றூர்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடுகிவந்தாரந்நேரம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றூர்
காமதேனுபர்வதத்தில் கடுகிவந்தார்துரைகளெல்லாம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றூர்
கெந்தமாபர்வதமே கிட்டியேவாரூர்கள்
ஒற்றூளொருவனை ஓடியேசொல்லுமென்றூன்
கிரியோதிரன்படையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்சேனைகளும்
வருகிறுரென்றுசொல்லி வாள்விஜயனுக்குரையும்
என்றுசொல்லியருச்சுனற்கு அனுப்பினர்தூதுவனை

அருச்சுனற்கு எம்பெருமாள் சண்டைக்கு வருகிறேனென்று தூதனிடம் சொல்லுதல்.

ஓடினன்தூதுவனும் ஒருநொடியிற்போய்ச்சேர்ந்தான்
அருச்சுனராசருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மாயனும்உரகதனும் வருகிறூர்சண்டைபண்ண
எச்சரிக்கையாகவே யிருமென்றூர்எம்பெருமாள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தானருச்சுனனும்
தருமாருகில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
அண்ணன்தருமருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு

ஆகாயவீதியிலே அழகானகெந்தருவன்
மச்சுரதமேறி வருகிறவேளையிலே
வாசங்கள் தின்று மண்மேலே துப்பினான்.
அவனுமிழ்ந்ததம்பலங்கூடு அரிராமர்கையில்விழ
மாயன்பெருமாளும் மகாகோபந்தானாகி
சக்கரத்தைவிட்டார்காண் தலையைத்தரிக்கவென்று
அபயமபயமென்று அலறிப்புலம்பிவந்தான்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரித்தேனனவனை
ஆதரித்தேனென்றுசொல்லி அமர்செய்யவந்தாரும்
இவனைக்கொல்லவென்று அரிராமர்வாறாராம்
மாயருடன்சண்டைபண்ண வாறீரோ அண்ணாவே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமருமே
போருக்குமாயருடன் பேரகாதேதம்பியென
வெற்றிமதயானை வீமனவனே துசொல்வான்
அஞ்சாதேதம்பியரே அதமாக்கிப்போட்டிடுவேன்
திரியோதிரன்படையும் ஸ்ரீராமர்சேனைகளும்
எல்லோரையுங்கொன்று எமலோகஞ்சேர்த்திடுவேன்

வீமனும் அர்ச்சுனனும் சண்டைக்குப்
புறப்படுகிறது.

என்றுமதவீமன் எழுந்தானேகோபமுடன்
தருமரையுந்துரோபதையுந் தம்பிமாரிருவரையும்
அபயமிட்டகெந்தருவன் அவனையுந்தானழைத்து
உச்சிமலைநடுவே உள்ளேகுகையிருக்கும்
அந்தகுகையிலே அனைவோரும்போயிருங்கள்
வந்ததிரளையெல்லாம் மண்ணுக்கிரையிடுவோம்
எம்பெருமாள்சேனைகளை எமலோகஞ்சேர்த்திடுவோம்
எச்சரிக்கையாகவே இருமென்றானப்பொழுது
அப்படியேதருமரவர் அதிவிரைவாய்த்தானெழுந்து
உச்சிமலைநடுவே ஒருகுகையிற்போயிருந்தார்
வீமனருச்சுனரும் விரைவாகத்தானெழுந்து
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லடமாம்

சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டித் தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
அம்புவில்லுந்தானெடுத்து ஆயுத்தப்பட்டார்கள்
வடக்குமூலையிலே மதவீமன்வந்துநின்முன்
தெற்குமூலையிலே தேர்விஜயன்வந்துநின்முன்
வருகுதுபாளையங்கள் மண்ணுவிண்ணுங்கொள்ளாமல்
ஆனைகுதிரைரதம் அளவில்லாச்சேனைகளும்
வருகிறஜெனங்கள்தனை மாயவனுர்தானழைத்து
திரியோதிரனுரை சோவாவழைத்து
உன்னுடையசேனைகளை உகமையுள்ளராஜர்களை
சமாதுசெய்யவந்த சமர்த்துள்ளமன்னர்களை
ஆனைகுதிரைகளும் அரசுமன்னருள்ளவரும்
மாவணியுந்தோரணியும் மற்றுமுள்ளாருவமும்
உன்னுடையபாளையத்தை ஒன்றுகவேகூட்டி
வடக்குமுகத்திலே மதவீமன்தன்மேலே
சண்டைபோய்செய்யுமென்றுதான்சொன்னுர்திரியனுக்கு
தெற்குமுகத்திலே தேர்விசயன்தன்னருகே
என்னுடையசேனைகளெல்லோரும்போயெதிர்த்து
அருச்சுனன்தன்னுடனே அமாதுசெய்திடுவோம்
என்றுஅனுப்பிவைத்தார் இயலானமாயவரும்
தவளச்சங்கூதினுர் சண்டைக்குவாறேனென்று
ஊதினுர்சின்னம் உலகளந்தார்பாளையத்தில்
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகாடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
செந்தூளெழும்புகுது தினகானைக்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
வந்துயெதிர்த்தார்கள் வாள்விசயன்தன்னுடனே
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
தன்னுடையசேனையுடன் தான்வடக்குத்திசையதனில்
வந்துயெதிர்த்தானே மதவீமன்தன்னுடனே
எண்ணெணச்சேனையுடன் எச்சரித்துத்தான்வளைத்தார்
சிங்கநாதந்தானூதி சேனைகளுங்கொக்கரித்தார்
கண்டான்மதவீமன் கண்கொள்ளாச்சேனைகளை
எல்லவரைக்கொல்லவென்று எழுந்தான்மதகரியான்
கோபம்வருகுது கொற்றவனுர்வீமனுக்கு
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்திடுது

கண்ணையுருட்டிக் கதும்பினன் சேனைகளை
எட்டினன் கல்மலையை எகிறவிட்டான்பாளையத்தில்
மலைகளைத்தான் பிடுங்கி மதவீமன் வீசுகிறான்
குன்றுகள்சேர்த்தெடுத்துக் கொப்பெனவேசாடுகிறான்
ஆனைகுதிரைகளும் அலறிக்கலங்கிடுமாம்
அச்சுகளுந்தான்முறிந்து அநேகாதம்விழுமாம்
வண்டில்முறிந்துசில மச்சுத்தேர்தானொடியும்
ஜெனங்கள்மடியுது செம்புரவியோடுகுது
கண்டங்கண்டமாகுது கடுஞ்சேனையத்தனையும்
அம்மாடியென்றுசொல்லி அலையுதுபாளையங்கள்
செத்தஜெனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
ரத்தாறுஓடுகுது ரணங்கள்மிகக்கொப்பளிக்க
ஐயோசிவனேயென்று அலையுதுபாளையங்கள்
பார்த்துமுடியாது பாவியுடஜனங்கள்
சொல்விமுடியாது துரியோதிரன்பாளையங்கள்
இந்தவிதமாக எழில்வீமன்கொல்லுகிறான்
இப்படியாகவே இவன்சண்டைபண்ணுகையில்
ஆணைமழுமன்னன் அருச்சுனன்தன்னுடனே
வந்துயெதிர்த்தாரே மாயர்பெருமாளும்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லக்குணத்தொனித்தான்
மார்பிரளத்தானெடுத்து தோள்பிரளவாங்கிவிட்டான்
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடியாது
சொர்னமழைபோலே சொரிகிறார்பாணமது
சங்கரன்மாரிபோலே சரமேற்சரம்விடுத்தார்
அர்ச்சுனன்பின்னிடையான் அகோரச்சரம்பொழிந்தான்
ஆகாயந்தன்னள்வாய் அம்பாலேபந்தலிட்டு
சூரியனைத்தான்வளைத்தான் சூராதிசூரனவன்
வில்பிடித்தகைத்தலத்தில் மெத்தச்சிவப்பேறும்
வளைத்தவில் நிமிராமல் மாரிச்சரம்பொழிந்தார்
வாயுவினஸ்திரமும் வருணஸ்திரமும்விட்டார்
பின்னையுமஸ்திரங்கள் பிரளயமாய்த்தான்விடுத்தார்
நாலுகடிகைமட்டும் நல்லசண்டைபண்ணுறார்கள்
ஒருவர்க்கொருவர் உகந்துபின் வாங்காமல்
சண்டையமாக்களத்தில் தாங்கிப்பொருதலுற்றார்
விலக்குவாரில்லை மிகுந்தசமாதனை
மாயன்பெருமாட்கு வருகுதுமெத்தக்கோபம்

என்றுமில்லாக்கோபம் எழும்புதுமாயருக்கு
விட்டதொருபாணமெல்லாம் மட்டறுத்தான் வாள்விஜய
ன், அருச்சுனரைக்கொல்ல அரிராமர்கோபமதாய்
சக்கரத்தைதானெடுத்தார் சாமிபெருமாளும்
கொல்லநினைவுகொண்டார் கோபாலர் அர்ச்சுனரை
மந்திர தூபமிட்டு மாயவனுரோதுசொல்வார்
அருச்சுனன்தன்சிரசை அரைநொடியில்வாங்குமென்று
சுழற்றியெடுத்தாரே சுவாமியுஞ்சக்கரத்தை [ர்
கண்டாறேவாள்விஜயன் காந்தாளமாயெழும்பி
தானுயெடுத்தாலே தன்னுடையசக்கரத்தை
சக்கரத்தைமந்திரித்து சாமியைக்கொல்லவென்று
எடுத்தானேசக்கரத்தை இமையோர்கள்தானறிய
சக்கரத்தைமந்திரித்து சாமியைக்கொல்லவென்று
வாவென்றழைக்க வகையறியானருச்சுனனும்

சாமிபெருமாள் சக்கரமெடுக்கத் தனஞ்சயன்
பதில்சக்கரமெடுக்க இருவரும்
சமாதானமாகிறது.

கண்டார்பெருமாளும் கனமோசம்வந்ததென்று
நாமல்லோகற்பித்தோம் நல்விஜயனர்ச்சுனற்கு
சக்கரத்தைவிட்டாக்கால் தானழைக்கவகையறியான்
சக்கரம்வந்துதானுல் தலைவைத்தறிந்திடுமே
மோசம்வருகுதென்று முகில்வண்ணரோதுசேய்தார்
தன்னுடைய சக்கரத்தை சாமியார்தேரில்வைத்தார்
தேரைவிட்டுத்தானிறங்கி ஸ்ரீராமர்பொட்டெனவே
கண்டானேயர்ச்சுனனும் கடுகயிறங்கினுன்
தேரைவிட்டுத்தானிறங்கி ஸ்ரீராமர்க்கெதிராஞன்
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிக்கொண்டார்கள்

எம்பெருமாளும் அர்ச்சுனனும் சமாதானமானதை
திரியோதிரன்கண்டு பொருமைபட்டுச்
சொல்லாமல் ஓடுகிறது.

கண்டான்திரியோதிரன் கரியமால்மோசமதை
தனஞ்சயனுமாயனுமே தழுவிவிளையாடுவதை

எண்ணுதுமெண்ணினன் எரிநாகங்கொண்டவனும்
மாயன்கெடுத்தானே வஞ்சனைகள்செய்தானே.
பொல்லாத நினைவுகொண்டு பெருமாளழைத்துவந்தார்
நம்மையேகொல்லவென்று நாரணாழைத்துவந்தார்
அறியாமல்வந்துவிட்டோம் அமாதுசெய்வோமென்று
மாயவனை நம்பி வருவது நீதியல்ல
ஐவர்சகாயரென அவனியதிற்கேட்டிருந்தும்
அறிந்துமிருந்துநாம் அநீதமாய்மாளவந்தோம்
யுத்தம்பண்ணவந்தே குறவாடிப்போனாரே
சொல்லுகிறேனென்றுவந்து கூடியுறவாடினாரே
இனியிருக்கஞாயமல்ல என்றுவழிபிடித்தான்
ஆனையுஞ்சேனையும் அண்டவொண்ணுபாளையமும்
தப்பியிருந்த தளம்பெரியசேனைகளை
கூட்டிநடந்தானே கொத்துப்போர்வீரியனும்
காடுஞ்செடிகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுஞ்சுனைகடந்து அனேகமலைதான்கடந்து
அத்திநகர்ப்பட்டணத்தை அடித்தான்திரியனுமே
அந்தச்சமயத்தில் ஆயருமர்ச்சுனரும்
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிப்போய்நடந்தார்
மலையேஉச்சி வாராரிருவருமாய்
தருமருந்துரோபதையும் தம்பிமாரிருவருமாய்
கடிகியெழுந்திருந்து கார்வண்ணரைத்தொழுதார்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டார்மாயவரை
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
பெருமாள்மனமகிழ்ந்து பிரியமுடன் தான்வாழ்த்தி
அல்லவரைக்கையமர்த்தி அரிராமர்வீற்றிருந்தார்
தருமருடனாக சாமியாரேதுசொல்வார்
காலைக்கடன்முடித்துக் கையேந்திசெபதபங்கள்
செய்துகொண்டிருக்கையிலே தேரேறியந்தாமாய்
ஆரோஒருகெந்தருவன் அதிகக்கெருவமதாய்
போகிறவனென்கையிற் பளிச்சென்றுதம்பலத்தை
துப்பினன்சக்கரத்தைத் துணித்துவாவென்றனுப்ப
கிரீடியிடம்அபயமெனக் கெந்தருவனோடிவா
எனக்குப்பகையான இயலானபாதகனை
ஆதரிக்கஞாயமுண்டோ அமர்செய்யக்காரியமேன்
என்னோடமர்பொருந்த இராஜாவேஞாயமுண்டோ

தக்கப்புகழ்பெரிய தருமாவரே துசொல்வார்
அறியாதார்செய்தபிழை ஆண்டவனேமனம்பொறுத்து
தெரியாதார்செய்தபிழை தேவர்மனம்பொறுத்து
இரவும்பகலுமே எப்போதுமுந்தனைத்தான்
உம்மைத்தொழுதல்லவோ உலகாளவென்றிருந்தோம்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
உம்மையேதெய்வமென்று உயிர்கொண்டுலாவுகிறோம்
என்றுவணங்கினர் இயலானதருமாவர்
உள்ளங்குளிர்ந்துமே உலகளந்தாரே துசொல்வார்
அர்ச்சுனரைத்தான்பார்த்து அரிராமரே துசொல்வார்
சென்றதுவுன்சபதம் தேவேந்திரன்மகனே
அபயமிட்டபேர்களைத்தா னதரிக்கவல்லபிரான்
செப்பியதுதான்தவறுன் தேவேந்திரன்மகனர்
மார்க்கண்டனுக்காக மயேஸ்வான்சொல்லிவிட்டார்
நிலையறியார்பாமசிவன் நிலையறிந்தான்நாமறியோம்
உன்னிலும்வல்லபிரான் உலகத்திலாருமில்லை
சந்தோஷமாச்சுது தர்மர்பஞ்சபாண்டவரே
இந்தவனம்விட்டு இனியவனம்போயிருங்கள்
ஏதுவினைவந்தாலும் என்னைநினைத்திடுங்கள்
போய்வாரோனென்று பெருமாளெழுந்திருந்தார்

எம்பெருமாள் விடைபெற்றுத் தன்
னிருப்பிடம் செல்லுகிறது.

ஐவரைவாழ்த்தியே அரிராமர்போய்நடந்தார்
காடுசெடியும் கரியமலைதான் தாண்டி
மாயவனர்போனபின்பு வாழ்விஜயனே துசொல்வான்
வாராய்நீகெந்தருவா வார்த்தையொன்றுநீர்கேளும்
உன்-ஆபத்துதிர்ந்தது ஆண்மையுள்ளகெந்தருவா
உந்தனாண்மனைக்கே உளமகிழ்ந்துபோய்ச்சேரும்
என்றுவிடைகொடுத்தார் எழில்விஜயனர்ச்சுனனும்
அப்போதுகெந்தருவன் அர்ச்சுனற்குத்தெண்டனிட்டு
நான்செய்தபாவத்தை இராஜாவேதீர்த்துவிட்டீர்

கெந்தருவன் அருச்சுனர்கையில் விடை
பெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடம்
போய்ச் சேருகிறது.

ஆபத்தைத்தான் தீர்த்து ஆதரித்தீர்வாள்விசயா
உனக்கேது நான் தருவேன் உயிர்க்கேத்தராஜாவே
பாராசாரிவெண்புரவி பஞ்சவர்ன நற்புறவி
சாகாப்புரவி நான் தாரேன்காண்வாள்விஜயா
உந்தன்ரதத்திற்கு உற்றபுரவியென்றான்
ஆனலழகுமன்னன் அருச்சுனனேது சொல்வான்
வனவாசந்தீர்ந்து நாங்கள் வந்தபிறகாக
அப்போதுவேணுமென்று லப்புரவிதானனுப்பும்
எந்தன்மேல்தயவுநீ என்றும்மறவாதே
போய்வாருமென்றுசொல்லி புண்ணியருங்கூறினர்
மாயனென்னுங்கெந்தருவன் வணங்கியேதெண்டனிட்டு
போதச்சரணமென்று போய்நடந்தான்கெந்தருவன்
ஏழாம்வருஷம் மூடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு
இந்தக்கதைதன்னில் இடறுகளுண்டானல்
ஜகத்தினிலுள்ளவர்கள் சரியாகயிக்கதையை
இகழ்ச்சியாயுள்ளதெல்லாம் புகழ்ச்சியாய்த்தான்திருத்தி
அகத்தினிற்றான்பொருந்தி அன்பாகந்தான்படித்தால்
சகத்துடன்தான்வாழ்த்தி சுவர்க்கபதிசேர்வார்கள்
இந்தப்படியாக யெப்போதும்வாழ்ந்திவாழ்ந்திடுவார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாயவனுமப்போது
வாழிவாருயென்றுசொல்லி வரமளித்தாரீஸ்பானர்

ஏவாதுகெந்தர்வ பர்வதம்.
முற்றிற்று.

அ-வது குருபரரிஷிவனம்.

எட்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்போனார்கள்

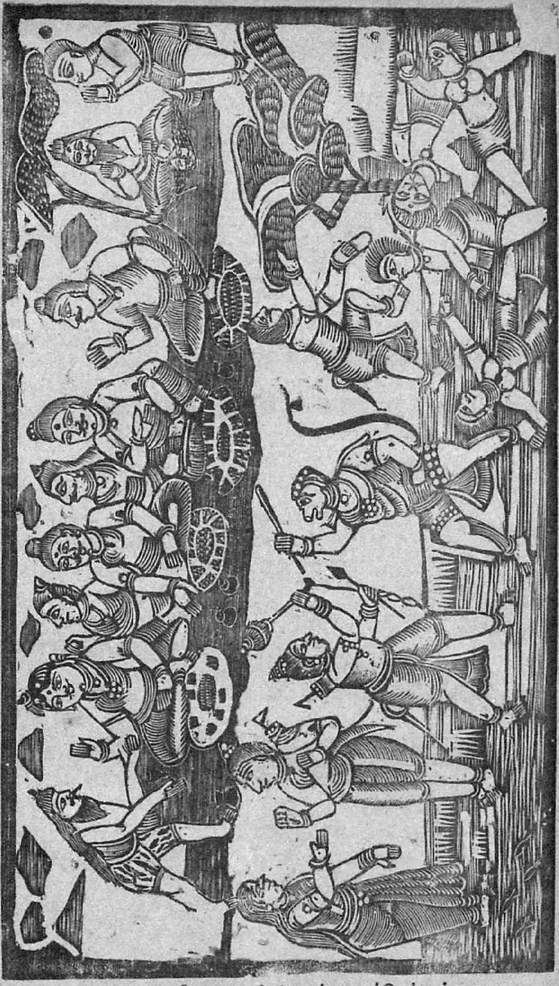

வீமன் பாரிஜாதமலர் கொண்டுவரச்செல்லல்.

Nº

குருபாரிஷிவனத்தில் குடித்தனமாய்ப்போருர்கள்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடித்தனமாய்
ஐந்தடுக்குபர்னசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணுர்
ஏழடுக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணுர்
பர்னசாலைமேலாகப் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
அந்தவனத்திலே அநேகநாட்சென்றபின்பு

துரோபதை வனசாரிவந்து பாரிஜாதபுஷ்பம்
கேட்கிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியும்
ஒற்றையொருநாளில் ஒண்டியாய்த்துரோபதையாள்
அந்தவனத்தி னதிசயத்தைப்பார்த்துவா
வாத்திற்பெரியவராம் மகாரிஷியானவராம்
யோகத்திற்பெரியவராம் உத்தகுருபாரிஷியும்
சாமியிலும்பெரியவராம் தவத்தில்மிகுந்தவராம்
அவர்-பூசைபண்ணும்தீர்த்தம் பொய்கைபோலாகுது
ஓடுஞ்சலத்திலே ஒதுங்கிவரும்பூமலரும்
பாரிசாதபூமலரும் பரிமளமாய்வீசுகுது
ஆற்றுலடித்துக்கொண்டு அலைந்துவருகுது
கண்டாளே துரோபதையாள் கடிகிமனதுகொண்டாள்
மெத்தாசைப்பட்டாளே வேல்பொருதுங்கண்ணுளும்
எண்ணுதுமெண்ணுகிரு ளெண்ணித்துரோபதையும்
ஆரோடேசொன்னுலே ஆகுமிந்தக்காரியங்கள்
எவரோடேசொன்னுலே எடுத்தளிப்பாரிம்மலரை

துரோபதை வீமனைப் புஷ்பம் கேட்கிறது.

வெற்றிமதயானை வீமருடன்சொன்னோமானுல்
பரித்துத்தருவார்காண் பரிமளத்தைநாமறிய
என்றுநடந்தாளே இளங்கொடிதுரோபதையும்
பர்னசாலைமேலாகப் பாஞ்சாலிவோடிவந்து
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தான்பார்த்து
ஏலம்பசுங்கிளியாள் இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
ஆண்டவனேஐயாவே அடியேனொருவிண்ணப்பம்
காணுதுகண்டேன்காண் கண்டாசைபட்டுவந்தேன்

பாரா துபார்த்துவந்தேன் பார்த்தாசைபட்டேனையா
என்மனதுக்கேற்றபடி எனக்குவிடைதாரும்
வெற்றிமதயானை வீமாவரே துசொல்வார்.
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணே பச்சைப்பசுங்கிளியே
ஏதுநினைத்துவந்தாய் எனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளே துசொல்வாள்
அகிலாண்டகாவேரி ஆறென்றுதான்வருது
ஆற்றங்கரையருகில் அங்கொன்றுதான்வருது
பரிமளத்தோடிருக்குது பார்த்துவந்தேன்பாரிசாதம்

வீமன் பாரிஜாதபுஷ்பங் கொண்டு
வரப்போகிறது.

வெற்றிமதயானை வீமரெழுந்திருந்து
இங்கேயிரும்பெண்ணே என்றேயெழுந்திருந்து
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
தெண்டாயுதமெடுத்து சிலைவீமன்வாரானே
ஆற்றங்கரையோரம் அங்குவீமன்வாரானே
பூமரத்தைத்தேடியே போறானும்வீமனவன்
யோசனைக்குயோசனை உயரமுள்ளபூமரமாம்
இதுவென்னசிறுமரம் இட்சணமேகொண்டுவாரேன்
ஏழுசுற்றுவேலிகளாம் இருபக்கமாமலையாம்
மாமலைதன்னிலே வல்லனுமார்காவலதாம்
பூவனத்திற்போகவென்று போகையில்வீமனவன்
வாசற்படியிலே வல்லனுமார்படுத்திருந்தார்
கண்டாரனுமாரும் கரிவீமனைப்பார்த்து

வீமனுக்கும் அனுமாருக்கும் சண்டையாகிப்
பின்பு சமாதானப்படுத்தல்.

ஆர்டாராட்சதனே அஞ்சாமற்போகவந்தாய்
இந்தவனத்திலே ஏதுக்குபோறாயென்றார்

போக்விடேனென்றானே போரனுமானப்போ
வெற்றிமதயானை வீமனுந்தான்கேட்டு
கோபம்வருகுது கோலாகலவீமனுக்கு
சாணுண்டுயிக்குரங்கு தடைப்படுத்துதென்றுசொல்லி
கைரெண்டும்நீட்டியே கட்டழகவீமனவன்
கோடையிடிபோலே குத்தினான்நடுமுதுகில்
அந்தஅடிசத்தம் அந்தவனங்கிடுகிடென்ன
அந்தவனத்திருந்த அநேகமிருகமெல்லாம்
மறுகாலொருவனத்தே மருண்டோடுதேமிருகம்
அனுமாருடரோமங்கள் அயர்ந்துகொடுத்ததுகாண்
கோபம்வருகுது கோபாலதூதுவற்கு
என்னையடித்தவனை இட்சணமேகொன்றிடுவேன்
என்றுசொல்லிதானெழுந்து நின்றானே நல்லனுமான்
அடித்தானேவீமனை அடிவானத்திடிபோல
கோடையிடிபோலே குத்தினான்மார்கலங்க
அந்தவடிபட்டவுடன் அங்கேகளைத்தானும்
மண்மேல்விழுந்தானும் மல்லார்ந்தபாவனையாய்
விழிகள்பிதுங்கியே விழுந்தானேமூர்ச்சையதாய்
மாண்டவன்போலே மண்மேல்விழுந்தானே
அநேகநெடுநேரம் ஆனபிறகாக
மூர்ச்சைதெளிந்து முடிமன்னன்தானெழுந்தான்
கண்டானே நல்லனுமான் கடிகியவனே துரைப்பான்
என்னுடையசண்டையிலே எவரும்பிழைத்ததில்லை
இவன்-ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
அடித்தவடியோடே அவனியில்விழுந்தவன்காண்
தவறியெழுந்தவன்காண் தப்பிபிழைத்தானே
என்றுமனதிலெண்ணி இயலனுமானே துரைப்பான்
ஆடாராட்சதனே ஆங்காரமுள்ளவனே
ஆரென்றிருந்தீர்நான் அரிராமர்தூதரல்லோ
லங்கையழித்தவன்தான் ராவணனைக்கொன்றவன்காண்
அஞ்சனாதேவிபெற்ற அனுமந்தன்நானல்லோ
என்னோடெதிர்த்து இனிபிழைக்கப்போறீரோ
என்றவுரைகேட்டு இயலானவீமனவன்
உற்றதுகேட்டு மெத்தப்பயந்தவனும்
அண்ணரென்றறியாமல் அமரதுசெய்தோமே

என்று-பச்சைத்தலையுருவி பாதத்திற்குன்போட்டு
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
ஐங்கால்வலம்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
கண்டந்தநல்ல னுமார் கடுகியேஎதுரைப்பார்
ஆரடாதம்பிநீ அறியவுரையுமென்முன்
உன்-ஊரேதுபேரேது உன்னுடையபேரென்ன
ஆருடையபுத்திரன்காண் அறியவுரையுமென்றன்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
என்தகப்பன்வாயுராஜர் என்தாயார்குந்தியம்மாள்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் பெற்றெடுத்தமகாராஜன்
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த குலமணிகளைவருண்டு
தருமராஜர்தம்பி தாக்குடையவீமனென்பேர்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்நல்ல னுமான்
உத்தமனே நாமிருவர் ஒக்கப்பிறந்ததினுல்
என்னுடையசண்டைக்கு எவரும்பிழைத்ததில்லை
தம்பியென்றதாகையினுல் தப்பிப்பிழைத்திரே
மாளாமல்நீபிழைத்தாய் மதவீமனுகையிலே
(என்று) ஒருவற்கொருவர் உறவாடித்தான்பேசி
எதுவகையாக இங்குவந்தாய்தம்பியரே
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்முர்
வெற்றிமதயானை வீமாவரேதுசொல்வார்
இந்தவனமதனில் வந்தோம்வனவாசம்
பாஞ்சாலன்பெற்றமகள் பஞ்சவர்ணநற்கிளியாள்
பாரிசாதபூமலரைப் பார்த்தாசைப்பட்டாளாம்
காணுதபூமலரைக் கண்டாசைப்பட்டாளாம்
பாரிசாதபூமலரைப் பறிக்கவென்று இங்குவந்தேன்
வேண்டிவந்தபூமலரை வேல்வேந்தேதாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அனுமந்தனேதுசொல்வான்
குருபாரிஷிவனத்தில் கோடியுண்டுகாவலர்கள்
ஏழுலட்சங்கிங்கிலியர் இவ்வனத்திற்காவலுண்டு
இத்தனைகாவலிலே எப்படிக்குப்போய்வருவாய்
அந்தரிஷியறிந்தால் ஆக்கினைசெய்திடுவார்
கொல்லநினைப்பாரே குடிகேடுவந்திடுமே
ஆருமறியார்கள் அவருடையபுட்பவனம்
என்னசெய்வேன்தம்பியரே எப்படிப்போய்நீவருவாய்

(உனை)வால்முனையில்கட்டிநான் வனத்திலேவிட்டிடுவே
ன், ஆருமறியாமல் அம்மலரை நீபறித்து
வாலையசக்கிவிட்டால் எடுத்துநான்வந்திடுவேன்

வீமன் அநுமான் வாலின்வழியாகச்சென்று
ராட்சதரையெல்லாங்கொல்லுகிறது.

(என்று) வாலிலேகட்டினன் மதகரியான்வீமனைத்தான்
வாலைக்கிளப்பி வனத்திலேபோகவிட்டான்
இந்தவனப்புதுமை எல்லாமறியவென்று
வாலையவிழ்த்தானே மதகரியானப்பொழுது
அசக்கிவிட்டானென்றுசொல்லி அநுமாரும்வாங்கினர்
வீமனைக்காணமல் மெத்தமனந்தளர்ந்தார்
ஆயாசப்பட்டு அநுமந்தன் தானிருந்தார்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசெய்தான்
அந்தவனதிலே அதிசயம்பார்க்கவென்று

பூமரங்களை வீமன் அதம்பண்ணி காவலர்கண்டு
சண்டைசெய்து இறந்தவர்போக மற்றவர்
ரிஷியாருக்குச் சொல்லல்.

சுற்றிவருகிருன் சுந்தரமாயவ்வனத்தே
மல்லிகைமுல்லை மலரோடுசண்பகமும்
பாரிசாதபுஷ்பமங்கே பரிமளம்வீசுகுது
வீசுகின்றபுஷ்பமரம் வேருடனேதான்பிடுங்கி
படுத்துப்பிண்டானே பரிமளத்தைத்தானறிந்து
அடுத்தவனமெல்லாம் அதம்பண்ணுனப்போது
அந்தவனத்திலே அனேகம்பேர்ராட்சதரும்
எல்லவருந்தான்வந்து எட்டினர்வீமரண்டை
வந்துவளைத்தார்கள் மதகரியான்வீமனுடன்
எட்டினர்சண்டை எழும்புதுசமருமப்போ
ஒருவர்க்கொருவர் யுத்தங்களாகுது
வெற்றிமதயானை வீமன்வெகுண்டெழுந்து
அடிப்பான்கெதையாலே அனகம்பேர்கீழேவிழ
அனந்தம்பேர்ராட்சதரை அதமாக்கிகொன்றுனே
இந்தவிதமாக எண்கோடிராட்சதரை

கொன்றுநினைத்தானே கோடானகோடிகளை
கொன்றவர்தான்போக நின்றதொருராட்சதர்கள்
குருபாரிஷியருகே கொப்பெனவேவோடிவந்தார்
அபயமபயமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
ஏதுக்கபயம் என்னகருமமென்றார்
ஆரோஒருராட்சதன் ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
சிங்காரப்பூவனத்தைச் சேதழித்தான்பாவியவன்
மரங்களைத்தான்பிடுங்கி வனமெல்லாம் அதமாக்கி
ஏழுலட்சம்ராட்சதரை இருதுண்டாய்போட்டுவிட்டான்
இவ்வார்த்தைகேட்டு எரிக்குங்கதிரவன்போல்
காயுங்கதிரவன்போல் கண்சிவந்தார்குருபாரிஷியும்
கோபம்வருகுது கொடுங்காலருத்திரன்போல்
என்னுடையபூவனத்தில் எவரொருவர்வாரதில்லை
தேவர்முனிவர்தீண்டொணாப்பூவனத்தை
ஆடாதாதுவரே ஆயிரம்பேர்களென்றார்
கைப்பிடியாய்த்தான்பிடித்துக் கடுகெனவேகொண்டுவாங்
கள், என்றசத்தங்கேட்டு எழுந்தார்களாயிரம்பேர்
வாய்வேகமாகவே வனத்திலேபோயிறங்கி
ஆடாராட்சதனே ஆங்காரக்கோபமுடன்
வனத்தையதமாக்கி வந்தவனைக்கொன்றவனே
எங்களுடஐயரும்மை இட்டுவரச்சொன்னாரே
குலத்திற்பெரியவர்காண் குருபாமகாரிஷியும்
உன்னை-அழைத்துவரச்சொன்னார்கள் ஐயருமிப்போது
கடுகெனவேவாருமென்று கையைப்பிடித்திழுத்தார்
கையோடேகைபிடித்தான் கடியவேகையைவிட்டார்
ஆயிரந்தூதுவரை அரைக்ஷணத்தில்தட்டிவிட்டான்
அத்தண்டபேரையும் அவனொருவன்கொன்றுவிட்டான்
நானொருவன்தப்பிவந்தேன் நல்வார்த்தைசேதிசொல்ல
என்றவன்கூறலுமே எழில்குருபாமுனிகேட்டு
கோவைப்பழம்போலே கூர்விழிகள்தான்சிவக்க
சவுரிப்பழம்போலே தன்னிரண்டுகண்சிவக்க
நெருப்புப்போல்கண்சிவக்க நெறநெறென்றுபல்கடித்து
சுவாசமனலெழும்பச் சுரணையொன்றுந்தோன்றமல்
தானாகவந்து சபிக்கமனந்தானுகி
ஏறினார்கனகதண்டி யெழில்குருபாமுனியும்
பாரவனத்திருக்கும் பங்களாதன்னருகே

புஷ்பவனத்தையழித்தவனை சபிப்பதற்காக
குருபாமுனிவருகிறதை எம்பெருமா
ளறிந்து அனைவரையும் சமா
தானப்படுத்துதல்.

வருகிறவேளையிலே மாயனிதுவறிந்தார்
காவலர்கள்பஞ்சவர்குக் கைமோசம்வந்துதே
மோசங்கள்வந்து முடிந்துதேபஞ்சவர்க்கு
பொல்லாதகாலம் பிறந்துதே பஞ்சவர்க்கு
ஆகாதகாலம் ஐவருக்குவந்ததையோ
உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி உருக்குலைந்துபோகுதையோ
பெட்டியிலேஆபரணம் பெருமைகுலையுதையோ
எழில்குருபாரிஷியுடனே எதிர்ப்பாரொருவரில்லை
மரமாக்கிக்கல்லாக்கி வனத்திலேகொன்றிடுவார்
ஐவரைக்கொன்றிடுவார் அனர்த்தம்வாநாளாச்சே
காத்ததுகாத்தோமே கடைப்போகக்காப்போமென்று
வட்டமாங்கருடனேறி வாராரேமாயவனுவர்
ஐவரிருக்கும் ஆரணியம்வந்துவிட்டார்
சாயாம்புமன்னன் தருமருங்கண்டாராம்
கடிகியெழுந்திருந்து கார்வண்ணரைத்தொழுது
சரணமடைந்தார்கள் தர்மமுடிராசாக்கள்
சிங்காதனங்களிட்டார் ஸ்ரீராமர்வீற்றிருக்க
இட்டசிங்காதனத்தில் ஏறியிருந்தாராம்
சாயாம்புமன்னர் தருமாவரே துரைப்பார்
இன்னேரவேளையிலே எம்பெருமளெங்குவந்தீர்
அடியாரைத்தேடியே ஆண்டவரேவந்ததென்ன
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
அடியாளந்தமாயவனுர் ஆதிமூலமேதுசொல்வார்
நாள்வரிருக்கையிலே நல்லதம்பியெங்கேயென்றார்
வெற்றிமதயானை வீமராஜனெங்கேயென்றார்
தருமாறியேனென்றார் தம்பியரைக்காணேனென்றார்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளே துசொல்வாள்
பாரிசாதபூமலரைப் பார்த்தாசைப்பட்டேனையா
பிரியமாய்வேண்டுமென்று பிணங்கினேன்பீமாண்டை
பூபறித்துவாறேனென்று போய்விட்டார்பீமராஜன்

மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
கைமோசம்வந்ததுகாண் கபடமில்லாத்தருமராயர்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அனர்த்தம்வாலாச்சே
குருபாரிஷிவனத்திற் கொப்பெனவேபோய்ப்புகுந்தான்
மரத்தைபிடிங்கியவன் நாசமாக்கிவிட்டான்
ஏழுலட்சம்ராட்சதரை இருதுண்டாய்போட்டுவிட்டான்
அந்தவனத்தை அதமாக்கினபடியால்
கொல்லவருகிறுர் கொப்பெனவேமாமுனியும்
தவத்திற்பெரியவர்காண் சகலகலைவல்லவர்காண்
வரத்திற்பெரியவர்காண் வல்லகுருபாமுனியும்
அதிகசாபந்தானிடுவார் ஐவரைக்கொன்றிடுவார்
என்னசெய்யபோறேனென எம்பெருமாள்கூறுகையில்
அஞ்சிப்பயந்துமல்லோ ஆண்டவர்கேதுசொல்வார்
இத்தனைநாள்காத்தீரே இன்றுகையைவிட்டீரே
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரைக்காத்தீரே
அம்பலவாசலிலே அபிமானங்காத்தீரே
ஆபத்தைதீர்க்கவந்த ஆண்டவரும் நீரலவோ
உம்மைவிடவேறுதுணை உற்றதுணைதானுமுண்டோ
காக்கக்கடனுமக்கு என்றுமவர்கைதொழுதார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
குருபாரிஷியுடன்பேசிக் கொண்டுநான்தானிருப்பேன்
அப்போதுநாலுபேரும் அந்தவழிவந்திடுங்கள்
தருமரேயும்மைநான் தாழ்ந்துவணங்குகிறேன்
உன்னைவணங்கினல் உபசாரவார்த்தைசொல்லும்
ஆரென்றுகேட்பாரே அந்தகுருபாமுனியும்
உம்மிலும்வல்லபிரான் உண்மையுள்ளமாமுனியும்
என்றுஉரைத்தாலே எழுந்துவணங்கிடுவார்
வணங்கிநமஸ்கரிப்பீர் வாழ்த்தியெடுத்தணைப்பீர்
வெற்றிமதயானைவீமனைதிர்வந்தாலும்
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு அவரைவணங்கிநிற்பேன்
அந்தரிஷியாரும் ஆரென்றுதான்கேட்பார்
உன்னிலும்வல்லபிரான் உண்மையுள்ளமாமுனியும்
என்றுசொல்லிநானிருப்பேனிவ்விதமாசெய்யாவிட்டால்
இந்தகுருபாமுனியும் அனர்த்தம்பண்ணிபோட்டிடுவார்
ஆகையால்நான்போறேன் ஐவரேபின்புவாரும்
என்றுயெழுந்தாராம் இயலானமாயவரும்

வாரார்பெருமாளும் வனத்தூடுதான்கடந்து
குருபாமுனியெதிரே கொப்பெனவேவருகையிலே
மாயவனைக்காணுகையில் வணங்கினார்குருபாமுனி
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிப்பேசினார்கள்
மாயன்பெருமாளே வனத்திலேயெங்குவந்தீர்
இந்தவனமதனி லேதுவகையாகவந்தீர்
வந்தவகையதனை வாய்திறந்துசொல்லுமென
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசோல்வார்
வனசாரியாகவே வந்தேன்குருபாமுனியே
வந்தயிடத்திலிந்த வனந்திலுமைக்கண்டேன்காண்
இன்னோாவேளையிலே எங்குவந்தீர்சொல்லுமென
ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
வனத்திலேபோய்ப்புகுந்து மாங்களைத்தான்பிடுங்கி
ஏழுலட்சந்தூதுவரை எல்லவரைக்கொன்றிடுவான்
பொல்லாதபாவியைக் கொல்லவென்றுபோறேன்காண்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிராமரோதுசொல்வார்
உம்முடையவனத்திலே ஒருவர்வாப்போறதில்லை
தெய்வலோகத்தாரும் தீண்டாதபூவனத்தை
அமரர்சித்தர்முனிவராலும் ஆகாதுன்வனமழிக்க
ஐயரேஉன்றன்வனத்தை அதமாக்கும்பாலகனை
இட்சணமேகொல்லுகிறேன் இட்டுவாச்சொல்லுமென்
றார். இருவருமாகவே ஏகமாய்க்கொல்லவென்று
ஆரடாதூதிவனே அழைத்துவாராட்சதனே
என்று அவர்பேசுகையில் இயலானதருமரவர்
நகுலனைத்தானனுப்பி நல்வீமர்க்கேதுரைப்பார்
அண்ணருந்தம்பியரும் ஆதிநாராயணரும்
குருபாரிஷியருகே கூடிப்பேசியேயிருப்பார்
கொல்லவென்றுதூதுவரைக் கூட்டிவாச்சொல்வார்கள்
அப்போதுதூதுவர்களழைத்தும்மைத்தான்வருவார்
வந்தவுடனும்மை வணங்கிநமஸ்கரிப்பார்
அப்போதுநீரண்ணு ஆசீர்வதிப்பீரென
சொல்லிவாச்சொன்னார்காண், துரிதமுடனேயென்று
தருமரிவையுரைக்கத் தார்வேந்தன்நகுலனுமே
வாயுவேகமாகவே வந்துவிட்டான்வீமனண்டை
அண்ணுமதவீமா அண்ணருங்கிருஷ்ணரும்
இப்படிக்குச்சொல்லச் சொன்னார்களென்னையென்று

வீமனுக்குச்சொல்லி வந்துவிட்டான் நகுலனுமே
தம்பிமார்புடைசூழ தருமர்வருகையிலே
அங்கேவரப்பார்த்து அரிராமர்தானெழுந்து
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு அவரைவணங்கிநிற்க
பார்த்தார்குருபாரிஷி பயந்தவருமேதுசொல்வார்
எந்தவூர்எந்தநாடு இவர்பேச்சைசொல்லுமென்றார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
செபத்திலும்தபத்திலும் செய்திடுமோர்நிஷ்டையிலும்
அதிகமுடையவர்காண் அழகானதருமரிஷி
ஆதிகைலாசம் அரனரிடந்தனிலே
உன்னுடையபேர்விளங்க ஒருமணியடிபடுது
முனிவர்போலே மூன்றுமணியடிபடுது
அன்னதானங்களிலே அதிகமுடையவர்காண்
யோகத்திற்பெரியவர்கான் உன்னிலும்வல்லபிரான்
எடுத்துப்பார்த்தாலே எரிந்துவிடும்லோகமெல்லாம்
பொய்வசனஞ்சொல்லாதார் புகழானதருமரிஷி
தருமரிஷியாரை தழுவியணைத்துக்கொண்டு
சிங்காதனத்தில் சீராகவீற்றிருந்தார்
தக்கபுகழுடைய தருமரிஷியேதுசொல்வார்
சாமிபெருமாளே சந்நியாசியானவரே
இருவருமாகவே இங்குவந்தவாறேது
என்றுதான்சொல்லுகையில் ஏதுசொல்வார்குருபாரிஷி
தருமரிஷியாரே சாமியே நீர்கேளும்
என்னுடையதோட்டத்தில் எவரொருவர்வந்ததில்லை
அந்தரலோகத்து அமரர்கள்வந்ததில்லை
ஆரோஒருராட்சதன் ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
வந்துபுகுந்து வனத்தைப்பாழாக்கினான்
ஏழுலட்சம்ராட்சதரை இருதுண்டாய்போட்டுவிட்டான்
ஆகையாலிங்குவந்தேன் அவனைஅதமாக்கவென்று
இவ்வார்த்தைகேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமரிஷி
உம்முடையதோட்டத்தை அழிப்பாரொருவரில்லை
இங்கேயழையுங்கள் இக்ஷணமேசபித்திடுவேன்
என்றவர்சொல்லுகையில் இட்டுவந்தார்வீமனை
திக்கெனவேதானெழுந்து ஸ்ரீராமர்மாயவரும்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டார்வீமருக்கு
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்

கண்டார்குருபாரிஷிகடிகியேயேதுரைப்பார்
அவர்-யாரென்றுதெண்டனிட்டீர் ஆயன்பெருமாளே
ஆனுலுங்கேளுமையா அரியரிஷியாரோ
ஆதிகயிலாசம் அரனுரிடந்தனிலே
உரமுடையபேராலே ஒருமணியடிபடுது
தருமருடபேராலே மூன்றுமணியடிபடுது
அந்தரிஷிபேராலே ஐந்துமணியடிபடுது
யோகத்திற்பெரியவர்காண் உத்தமரிஷியாரும்
ஆதிசிவனிலும் அதிகமுடையவர்காண்
தினமூன்றுவேளையிலே சிவனைமறவாராம்
அவரிருக்குமிடங்களிலே அன்னக்களஞ்சியங்கள்
ஆரோயெவரோ அறியாமல்கொல்லவந்தேன்
இன்றுமவர் நினைத்தால் எல்லவுனைக்கொன்றிடுவார்
என்றுசொன்னபோதே எழுந்தார்தருமரிஷி
தருமரிஷியெழுந்திருந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
குருபாமுனியும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டார்
அடியார்கள்செய்ததெல்லாம் அய்யாமனம்பொறுத்து
தெரியாமற்செய்ததெல்லாம் தேவர்மனம்பொறுத்து
வனத்தையழித்ததொரு மகிமையைச்சொல்லுமென்றூர்
ஆசனம்போட்டார்கள் அமர்ந்துகொலுவிருந்தார்
அப்போதுராமரிஷி அவரவர்க்குயேதுசொல்வார்
குருபாரிஷிபெருமை குவலயத்திற்சொன்னூர்கள்
அந்தப்பேர்சொல்லுகையில் அதிசயப்பட்டிருந்தேன்
பார்க்கபிரியமாக பார்த்தலத்தில்நான்திரிந்தேன்
அந்தவனத்திலே அனந்தங்கோடிராட்சதர்கள்
எந்தனைக்கொல்ல எழுந்தார்கள் தூதுவர்கள்
ஆரென்றுகேளாமல் அல்லவருங்கொல்லவந்தார்
ஆக்ருஷம்வந்ததினுல் அல்லவரைக்கொன்றுவிட்டேன்
இதுவேகருமமென்றூல் இயலானவீமரிஷி
குருபாமுனியவரும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டு
அடியார்கள்செய்ததெல்லாம் ஐயாமனம்பொறுத்து
பாக்கியஞ்செய்ததினுல் பாதங்கிடைத்ததுகாண்
கருதிதவஞ்செய்தாலுங் காணவரிதாகும்
பார்த்தபடியாலே பாவத்துலைந்துவிட்டேன்
வருகாததேவர்கள் வந்தபடியாலே
என்னுடையஆச்சிரமம் எல்லாரும்வாங்களையா

பாலடிசலுண்டு பழவர்க்கந்தான்புசித்து
போஜனஞ்செய்து நீங்கள் போவீர்கள்வாங்களென்று
குரிபாரிஷியாரும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டு
பட்டுரத்னபாய்போட்டு பாய்மேலேவீற்றிருந்தார்
மாயவருந்தருமரிஷி மதம்பெரியாமரிஷி
தம்பிமார்நால்வருடன் தாமுங்கொலுவிருந்தார்
குருபாரிஷியுமங்கே கொப்பெனவேதானெழுந்து
தூதிவரைத்தானழைத்துச் சொல்லுவாரோர்வார்த்தை
ஆயிரக்கலவரிசி அடிசில்சமையுமென்றூர்
காயுங்கனியுங் கடுகச்சமையுமென்றூர்
நல்லபொரிக்கறியும் ராஜாக்கள்போஜனமும்
அடிசில்சமைத்தோமென் றடிவணங்கித்தெண்டனிட்டா
ர், குருபாமுனிகேட்டு கொப்பெனவேதாமெழுந்து
கடுகசாணமென்று கைக்குச்சலங்கொடுத்தார்
பலாயிலைதைத்துப் படைத்தார்களன்னமதை
சமைத்திட்டசாதங்கறி தானேபுசித்தார்கள்
உபசாரம்பண்ணியவர் உண்ணுங்கள்சாமியென்றூர்
அத்தண்டபேரும் அமுதுபுசித்தார்கள்

பஞ்சவர்களைந்துபேரும் பெருமாளு
மவரவரிடஞ் செல்லுகிறது.

சந்தனம்புட்பமும் தாம்பூலம்வாங்கிக்கொண்டார்
அத்தண்டபேரும் ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டார்
போய்வாரேமென்றுமே போதநடந்தார்கள்
பர்னசாலைதன்னருகே பஞ்சவர்கள்வந்தார்கள்
ஏழுலகமாண்டவரும் எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமன்செய்தகாரியத்தை
நாமிருந்தபடியாலே நாடியுமைக்காக்கவந்தோம்
அல்லாதேயாமானல் அனைவரும்மாண்டிடுவீர்
எங்கேயிருந்தாலும் இடரல்லோசெய்திடுரான்
ஆகாக்காரியங்கள் அழும்புகள்செய்யலாமே
இந்தவனத்தைவிட்டு ஏகுங்களடுத்தவனம்
அந்தவனத்தில் ஐவரும்போயிருங்கள்
ஆண்டுகழிந்தது அவ்வனத்தில்வீற்றிருங்கள்
போய்வாரேமென்று போகலுற்றூரெம்பெருமாள்
எட்டாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு

எட்டாவது குருபரமுனிவனம்—முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் மோகினி யுருவெடுத்து அருச்சுனனைத்தடுத்தல்.

௯-வது, ரோமரிஷிவனம்.

அந்தவனத்தைவிட்டு அப்புறம்போருர்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு வனமேகுடியிருப்பு
மன்னிவைத்தசீமாடு வனமேகுடியிருப்பு
ரோமரிஷிவனத்தில் துரிதமுடன்வந்தார்கள்
ஐந்தடுக்குபானசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணுர்
ஏழடுக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணுர்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
நெஞ்சில்ரோமமாமுனியை நினைத்தார்தருமராஜர்

ஐவரிடத்திக்கு ரோமரிஷிவர தருமாவர் தனது துன்பத்தை அவரிடத்தில் சொல்ல அவர் அதற்கு வழிமானஞ்சொல்லுகிறது.

ஆசனம்போட்டு அடிபணிந்தார்தருமராஜர்
எந்தவூர்எந்தநாடு எங்கிருந்து இங்குவந்தீர்
ஊரேதுபேரேது உத்தமனேசொல்லுமென்ருர்
வந்தவயணமதை வகையாகச்சொல்லுமென்ருர்
அப்போதருமலிங்கம் ஆண்டவருக்கேதுரைப்பார்
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமைந்தரைந்துபேர்கள்
தருமன்நான்வீமனவன் தம்பிதனஞ்சயனும்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்களைவரையா
தருமாபுரமென்னுந் தாரணியையாண்டிருந்தோம்
பங்கும்பகையாளி பாதிநாள்தாயாதி
சென்மப்பகையாளி சேனநாள்தாயாதி
பெரியதந்தைபிள்ளை போரானதுரியோதிரன்
ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆலோசனைதேடி
விருந்துண்ணவாருமென்று விருந்தோலைதானனுப்ப
மெய்யானஓலையென்று விரைவாகப்போனேமையா
வாரவழிதனிலே வைத்தானேதண்ணீர்பந்தல்
வசநாபிதண்ணீர்பந்தல் வைத்தானேபாவியவன்
கொல்லநிலைத்தானே கொப்பெனவேஎங்களைத்தான்

பின்னுமொருயோசனையும் செய்தான்பெரும்பாவி
வருகிறவழியிலே வசிகளை நாட்டினான்
உருக்கூசிசெப்பூசி ஒருகோடி நாட்டினான்
எழுகூசியனேகமொடு இரும்பூசிதான்புதைத்தான்
கோடிமுள்ளுகத்திகளும் குறுக்கேபுதைத்துவைத்தான்
மாண்டுமடிவாரென்று வசிகளை நாட்டினான்
தப்பிப்பிழைதோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னையொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
பொய்க்குழியைவெட்டியே போட்டுவைத்தார்சிம்மாதனம்
ஆழக்குழியிலே ஆட்களையுள் நிறுத்தி
ஆயுதந்தன்னுடனே ஆள் நிறுத்திவைத்தானே
கொல்ல நினைத்தானே குருடன்மகன்சத்திராதி
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
எண்ணெயிட்டுக்கொள்ளுமென்று எங்களுக்குச்சொல்லிய
வன், எழுலட்சம்மல்லர்களை எங்களிடந்தானனுப்பி
எண்ணையிடச்சே என்னுயிரைவாங்குமென்றான்
அதற்கும்பிழைத்தோமே யாண்டவனார்புண்ணியத்தால்
பின்னையொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
அரப்புகிண்ணைங்கைகொடுந்து அபிஷேகமாமென்றான்
நீரில்வசிநாட்டி வைத்தானே நிர்மூடன்
பாரவசிகளை பர்வதம்போல்நாட்டினான்
தப்பிப்பிழைத்தோமோ சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
உண்ணுகின்றசாதத்திலே ஒருக்கால்மருந்தையிட்டான்
குடிக்கிறதண்ணீரில் கொலைகாரன் நஞ்சையிட்டான்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
சோழிவிளையாடி சொக்கட்டான்சூதாடி
நாடுபறித்து ராச்சியத்தைக்கொள்ளைகொண்டான்
சீமைத்துரைத்தனமுந் தேசத்தைகொள்ளைகொண்டான்
ஐவரையுங்கெலித்து ஆஸ்தானமுங்கெலித்து
காற்றுநுழையாத கல்லறைக்கிடங்கில்வைத்தான்
ஐவருடதேவியரை அம்பலத்திற்கொண்டுவந்து
தமயனுடபெண்சாதி தாயென்றுஎண்ணாமல்
மூலையிலிருந்தபெண்ணை முத்தத்திலிழுத்துவந்து

அம்பலமேற்றியவன் அவமானத்தாழ்வுபண்ணான்
வாடியென்றும்போடியென்றும் வம்புசிலபேசினான்
அாசர்சபைநடுவே அம்பலத்துரைகள்முன்னே
சொல்லாதுசொல்லியே துகிலுமுரிந்தானே
பாரவனவாசம் பாதேசம்போனபின்பு
பன்னிரண்டுவருஷம் பாரவனந்திரிந்தபின்பு
அக்யாதவாசமல்லோ ஆரணியமொருவருஷம்
வேஷம்விட்டுவேஷம்மாறி வீற்றிருங்களென்றுசொன்
னான், பதிமூன்றுவருஷஞ்சென்றுபட்டணத்தில்வந்தாக்
கால், பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுதாரேனென்றான்
ஆகையாலாண்டவரே ஆரணியம்வந்துவிட்டோம்
வருஷமொன்பதும்பிறக்க வந்தோமிவ்வனந்தனிலே
உங்களவனந்தனிலே ஒருவருஷம்வனவாசம்
உம்மைவருந்தினேன் உண்மையுள்ளரிஷியாரே
இந்தவனத்திலே இருக்கச்செலவருளும்
என்றல்லோதருமரவர் இறங்கியேதெண்டனிட்டார்
தவத்திற்பெரியவர்காண் சந்நியாசியானவரும்
உற்றுற்றுக்கேட்டாரே உரோமரிஷியாரும்
ஆயாசபப்பட்டுமவர் அறவேமனஞ்சலித்து
இத்தனைவஞ்சனைகள் இடறுசெய்தபாவியவன்
கொல்லநினைத்தானே. கொடும்பாவிதிரியோதிரன்
நாடுகொடுப்பதில்லை ராச்சியந்தருவதில்லை
சீமைகொடுப்பதில்லை சிங்காசனம்தருவதில்லை
ஐவர்தனிலேயொருவன் அரன்பதியேபோனீரானால்
ஆதிசிவன்கையில் ஆஸ்திரப்பேறுபெற்றால்
மாத்தானைக்கொன்றிடலாம் வையகத்தை ஆண்டிடலாம்
அல்லாதேயாமானால் அரசுனக்கிட்டாது
என்றதுசொல்லுகையில் ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
ஐவரிலேயொருவர் அவ்விதியையடையவென்றால்
ஆயர்சொல்லல்லாது ஆகாதொருக்காலும்
மாயன்சொல்லல்லாது மற்றொன்றுமாகாது
அவ்வார்த்தைகேட்டு அரியரிஷியேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளை வரவழையுமிங்கேயென்றார்

தருமர் எம்பெருமாளை நினைத்து தோத்திரம் செய்கிறது.

சாயாம்புமன்னவனார் தருமாவரே துசொல்வார்
அடியளந்தமாயவரே ஆண்டவரேவாருமென்றார்
ஏழுலகையாண்டவரே எம்பெருமாள்வாருமென்றார்
மச்சவடிவுகொண்டு மறுகடலிற்பள்ளிகொண்டாய்
ஆலிலையிற்பள்ளிகொண்ட ஆண்டவரேவாருமென்றார்
தருமர்வருந்துகையில் சாமியவாறிந்து .

தருமர் தோத்திரம்செய்ததை பெருமாளறிந்து தருமரிடம் வருதல்

ஏழுலகையாண்டவனார் எம்பெருமாள்வாராராம்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவனார்வந்துவிட்டார்
ஆயனைக்காணுகையில் ஐவருந்தாமெழுந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
தேகுத்தும்பைமலரெடுத்து சிங்காதனம்போட்டார்கள்
சிக்காதனத்தின்மேல் ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
என்னையழைத்தது யேதுகருமமென்றார்
மனதிலிருக்கின்ற மர்மமுறையுமென்றார்
சாயாம்புமன்னவனார் தருமாவரே துசொல்வார்
மற்றொன்றுமில்லையையா மாயவரே நீர்கேளும்
இந்தவனத்திலே யிருக்கிறரோமரிஷி
மாமுனியைத்தெரிசித்து வணங்கியடிபணிந்தோம்
ஆமொன்றெனைக்கேட்டார் அரிதானமாமுனியும்
வந்தகருமங்களை வார்த்தையெல்லாம் நானுரைத்தேன்
திரியோதிரன்செய்த சேதியெல்லாம்நானுரைத்தேன்
அந்தனையுங்கேட்டு ஆயாசப்பட்டவர்காண்
திரியோதிரன்றன்னைச் செயிக்கவேவேணுமென்று
ஐவரிலேயொருவனையும் அரன்பதிபோங்களென்றார்
பஞ்வரிலொருவனையும் பாமபதிபோங்களென்றார்
ஆதிசிவன்கையிலே அஸ்திரம்பெற்றுவந்தால்
மாற்றானைவென்றிடலாம வையகத்தையாண்டிடலாம்
போங்களெனவுரைத்தார் புனிதமகாமுனியும்

ஆகையாலும்மை அழையுமென்றா ந்தரிஷி
மயங்குகின்றவேளையிலே வந்தீரோமாயவரே
இனிநடக்குங்காரியங்கள் எம்பெருமாள்சொல்லுமென
ஆயன்பெருமாளும் அவருமங்கேதுசொல்வார்
வாரும்பெரியவரே வனம்வாழ்தபோதனரே
ஐவருடவார்த்தை அதிகாரமெந்தனுக்கேன்
பஞ்சவர்கள்தங்களுக்குப் பாட்டனிருக்கின்றார்காண்
அவரையுமிங்கே அழைத்தாற்றெரியுமென்றார்
வேதவியாசரை வேண்டியழையுமென்றார்

ஐவரும் வியாசபகவானை நினைத்துவணங்க
வியாசர் வருதல்.

ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அங்கெனவேதான்வணங்கி
வேண்டிநமஸ்கரித்து வியாசரைக்கைதொழுது
வாருமென்றுதானினைக்க வந்தார்வியாசரிஷி
சடையுஞ்சடையழகும் தம்பிரான்போலவாறார்
ஐவரிருக்குமந்த அடவியில்வந்தாரே
ஏழுலகையாண்டவனார் எதிர்கொண்டார்வியாசருக்கு
ஐவரெழுந்திருந்து அடிபணிந்தார்மிருவருக்கும்
ஆயருமவியாசருமே ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டார்
ஆசனத்துமேலாக அனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
வேதவியாசருமே வேந்தரைப்பார்த்துரைப்பார்
என்னகருமமாக என்னையழைத்திர்கள்
மனதிலிருக்கின்ற மர்மத்தைச்சொல்லுமென்றார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
பரமன்பதம்நோக்கி பாரதவஞ்செய்யவென்று
பாசுபதம்பேருபெற்று பாரதத்தைவெல்லவென்று
ஆரைநாம்போகச்சொல்வோம் அரன்பாதம்காணுதற்கு
தருமரைப்போகவிட்டால் சாமிபாதந்தானறியார்
வெற்றிமதயானை வீமனாலாகாது
நகுலசகாதேவ ராஜாலாகாது
அருச்சுனரைபோகவிட்டால் அயனாரைக்காணவல்லான்
பரமசிவனருகில் பாசுபதம்பேருபெற்று
வேணவரம்வாங்கி விஜயன்வரவல்லவர்காண்
என்றுமவர்யோசனையாய் எழில்விஜயனைப்பார்த்து

பார்த்திபாயர்ச்சுனரே பரமன்பதம்நோக்கி
ஆதிசிவன்பதிக்கு அருச்சுனாபோறீரோ
கைலாசபதியிலே கர்த்தாவை நீகண்டு
அதிகவரம்பெறுபெற்று அர்ச்சுனரேவாருமென
காண்டீபாருச்சுனரும் கடுங்காளையேதுசொல்வார்
அடியேனையனுப்பிவைத்தால் அவசியம்போய்வாரேன்
அப்போபெருமாளும் அருளாளரேதுசொல்வார்
கைலாசம்போனாலே கட்டழகாசொல்வேன்கேள்
ஏகும்வழிதனிலே இருப்பார்கள்வேணபெண்கள்
மின்னல்ரம்பையூர்வசியும் மேனகைதிலோர்த்தமையும்
அழகில்மிகுந்தபெண்கள் அனேகம்பேர்தானிருப்பார்
கண்டால்விடுவதில்லை கடுகியேமோகங்கொள்வார்
பார்த்தாசைப்பட்டாலே பார்த்திபாவிடுவதில்லை
கண்மூன்றுடையவரைக் காணவரிதாகும்
அல்லாதேயாமானால் அருச்சுனாவுந்தனுக்கு
போரவழியிலே பெண்கள்தொடர்ந்தாலும்
தங்கைதமக்கையென்று தள்ளிவிட்டுப்போங்காணும்
பார்த்தாசைப்பட்டாக்கால் பரமசிவன்பாதம்
எத்தனைகாலம் இருந்துதவம்பண்ணாலும்
பாரத்தவஞ்செய்தாலும் பரமசிவன்காட்சிதாரார்
பயபக்தியாயிருந்தால் பரமசிவன்வந்தருள்வார்
அந்திபகலும் அதிராத்திரிவேளையிலும்
நினைவுமறவாதே சிவனை நிலைநிறுத்தும்
மோனத்துடனறிவை மூட்டிதவஞ்செய்தாலே
சிவனார்மனமகிழ்ந்து சேனைவரந்தருவார்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவரெல்லாங்கூத்தாட
நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் நடம்புரிய
பார்வதிசமேதராய் பரமசிவன்வந்திடுவார்
கோறும்வரங்களெல்லாங் கொடுப்பார்பரமசிவன்
அப்படிக்குப்போகவுன்னாலாகுமோவாள்விஜயா
மாயருரைகேட்டு வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
ஆதிசிவனை நான் அரைநாழிமறந்திருக்கேன்
நேசமாய்பெண்களென்மேலாசைமிகக்கொண்டாலும்
வாரவழிமறித்து வார்த்தைகள்பேசினாலும்
தாயென்பேன்தங்கையென்பேன்சாமியே நீயுமென்பேன்
கர்த்தாவைக்கண்டுநான் கடுகிவரம்வாங்கிவாரேன்

போகச்செலவருளும் போய்வாரேன்சாமியென்றான்
அதுவுமேயல்லாமலாண்டவனேயெந்தனுக்கு
போாவழிதனிலே புதுமைநடந்தாலும்
சிவனார்பதியிலே செய்யுந்தவமழிக்க
மழுவேந்துஞ்சிவனாரும் வஞ்சனைகள்செய்தாலும்
ஏதுவினை வந்தாலும் எந்தனுக்குத் துணைவாரும்
மகாதேவரைக்கண்டு வாங்கிவாறேன்வரங்களென்றான்
அப்போதுமாயவரும் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வார்
போாவழிதனிலே பொற்கொடியாளேலகன்னி
ஆதிசிவனைநோக்கி அருந்தபசுசெய்பவள்காண்
அம்பலமான்போலே அழகில்மிகுந்தவள்காண்
அர்ச்சுனரேவுனையணைய அதிகவரம்பெற்றவள்காண்
உன்னைக்கலியாணம்பண்ண உகந்துயிருக்கிருள்காண்
அவள்-வந்துவழிமரிப்பாள் வாள்விஜயாமன்னவரே
மாதரைக்கண்டுநீ வார்த்தையொன்றுஞ்சொல்லாதே
தாயென்றுந்தங்கையென்றும் தார்வேந்தாசொல்லாதே
வரும்போதுபெண்ணேயுனை மாலையிட்டுக்கொள்வேனெ
ன்று, காயாம்புமேனியனே கண்டங்கருப்பழகா
தக்கதுசொல்லிப்போம் சாமியுடபதிக்கு
அதிகவரம்பேருபெற்று அர்ச்சுனரேவரும்போது
ஏலகன்னிமாதாசை இளங்கொடியைமாலையிட்டு
வரும்போதுமாலையிட்டு வந்துவிடுமர்ச்சுனரே
மற்றொருவினைவந்தால் வந்துநான்காத்திடுவேன்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பெருமாள்செலவுதந்தார்

அருச்சுனன் சிவனைக்காணப்போவதற்கு சோடித்தல்.

சூலபாணிரூபம்போற் சோடித்தானர்ச்சுனனும்
எந்தெந்தழுவஸ்திப்பு இளவிஜயன்தான்தரிப்பான்
ஐந்துசடைகொஞ்ச அழகுசடைமார்புரள
ஐந்துசடையங்கே குலுங்கஅருச்சுனற்கு
உள்ளமெல்லாம்லிங்கம் உடம்பெல்லாம்வெண்ணீறு
ஆவியெல்லாம்லிங்கம் அங்கமெல்லாம்வெண்ணீறு
காவிக்காசம்பாழுங் கட்டினரைதனிலே
அன்றுரித்தமான்தோலும் அழகானபுலித்தோலும்
கன்றுபுலித்தோலும் கயிலாசமான்தோலும்

காதிலேகுண்டலமுங் கையிற்கமண்டலமும்
ஏகவேஷ்டிதானணிந்தான் இயலானவர்ச்சுனனும்
பிரமமுடித்தாழ்வடங்கள் பெரியருத்திராட்சமணி
பஞ்சமணித்தாழ்வடமாம் பலவிதமாலைகளாம்
நாகமணிக்கங்கணமாம் லாடமிகச்சங்கிலியாம்
வேலாயுதம்சூலாயுதம் வெண்புலித்தோலாசனமாம்
அரைசுத்திகிண்கிணியாம் அழகுமயில்தாழ்வடமாம்
குருயோகபுத்தகமாம் சுரையோடுகமண்டலமாம்
கஞ்சாக்குடுக்கைகளாம் கௌதமர்சோளிகளாம்
சங்குசெயகண்டிகை தானணிந்தாருச்சுனனும்
கணுக்கால்சிலம்புகளாம் காலில்மிதியடியாம்
அஷ்டாபரணமெல்லாம் அருச்சுனன்தான்தரித்தார்
வியாசரும்மாயவரும் மிக்கவரமொன்றுதந்தார்
ஒருவன்சிவனேயென்ன உலகம்சிவனேயென்னும்
ஐவருக்குளுந்தனுக்கு அனுக்கிரகந்தந்தோமென்றார்
போய்வாருமர்ச்சுனரே பொன்னுலகந்தான்தேடி

அருச்சுனன் ஈஸ்வரரைக் காணப்போகிறது.

அந்தச்சமயத்தில் அருச்சுனனுந்தானெழுந்து
எல்லாரையும்பணிந்து எழுந்தானருச்சுனனும்
போய்வாரேனென்றுசொல்லி போனானருச்சுனனும்
அருச்சுனன்போனபின்பு அங்குவியாசருமே
எல்லோரையும்வாழ்த்தி யிருவருமேபோய்நடந்தார்
மாயன்பெருமாளும் வாழ்கருடன்மேலேறி
ஐவரைவாழ்த்தியே அரிராமர்போய்நடந்தார்
வில்வேந்தருச்சுனரும் விரைவாய்வனந்தாண்டி
காடுசெடிதாண்டி கடுகியேவாறானே
ஆனையவன்காணவென்று அதிதுரிதமாகவாறான்
சிவசிவாவென்றுசொல்லி சீக்கிரமாய்வாறானே

எம்பெருமாள் பெண்வேஷமாய் வருகிறது.

அருச்சுனன் நினைவறிய அரிராமரேதுசெய்வார்
மோககன்னிப்பெண்போல் முடிமன்னர்வடிவுகொண்டார்
மின்னலொளிபோல மேகவண்ணர்வடிவெடுத்தார்

அல்லார்தலைமயிரும் ஐந்துமுழமாறுமுழம்
ஆணங்குகூந்தலது அறுபத்துநான்குமுழம்
காசாம்பழத்திலும் கறுத்தகறுப்பழகும்
ஈச்சம்பழத்திலும் இருண்டகறுப்பழகும்
வாரிக்குழல்முடித்து மான்சவுரியுட்சொருகி
கொண்டைக்குக்குப்பியிட்டு கொலுசுமுத்துத்தொங்கவிட்
டு, கம்மல்ஜிமிக்கிகளும் காதிலேயிட்டாளாம்
கழுத்திலணிந்தாளாம் கனகமணித்தாழ்வடமும்
நல்லதொருபெண்காரை நடுக்கழுத்திலேதரித்தாள்
ஒற்றைச்சரடுகளாம் ஒருபுரமாம்பொன்சரிகை
இரட்டைச்சரடுகளாம் இராஜலிங்கப்பொன்தாலி
முத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம்
அரக்கிசைந்தஒட்டியாணம் ஆடைமேற்றரித்தாளாம்
காலுக்குத்தண்டைகளாம் கனத்தகொலுசுகளாம்
காலாழிபீலிகளும் கல்லணையும்புல்லணையும்
அழகுபணிகளெல்லாம் அலங்காரம்பண்ணினார்
கதம்பமுஞ்சந்தனமுங் கஸ்தூரிமணங்கள்வா
அன்னம்போலேநடந்து ஆண்டவனார்வாருரே
அருச்சுனன்போனதொரு அடவியிலேவந்துவிட்டார்
அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து ஆண்டவரேதுசொல்வார்
ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளசங்கமரே
தீரப்படித்தவரே தெளிவுள்ளசங்கமரே
புதிதாய்தவசுபண்ணி புத்திமெத்தகற்றவரே
எங்கிருந்துபோறீர்காண் இயலானசங்கமரே
கோடிசரணமையா கும்பிட்டேன்சுவாமியென்றார்
உன்னழகும்பாவனையும் உலகத்தில்கண்டறியேன்
உம்மைக்கண்டபோதே இருகுதேதேகமெல்லாம்
காமவிகாரத்திற் களைதாங்கிப்போறேனையா
மோகவிகாரத்தால் மூர்ச்சைபட்டுப்போறேனையா
காமக்களையைத்தான் கலிதீர்க்கலாகாதோ
மோகவிகாரத்தை மூர்ச்சையைத்தீருமையா
மன்மதனெய்தகணை மார்புருகிப்போகுதையா
சித்தசன்தொட்டகணை சிறுமார்புருகுதையோ [தோ
அரைநாழியென்னுடனே அணைந்திருந்துபோகொணு
ஒருநாழியென்னுடனே உளமகிழ்ந்துபோகொணுதோ
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் வண்ணவஸ்தனத்தைப்பார்

என்னழகும்பாவனையும் ஏறெடுத்துப்பாருமையா
என்னைப்போல்பெண்கள் எங்கேகிடைப்பார்கள்
தேடக்கிடையாது தேசத்திற்கிட்டாது
காணக்கிடையாது கலியுகத்திற்கிட்டாது
மார்போடேமார்பணைந்து மகாவிடாய்திருமையா
தோளோடேதோளணைந்து சுகத்தைமெள்ளதாருமையா
பஞ்சணைமெத்தையிலே கொஞ்சிவிளையாடுமையா
குங்குமமெத்தையிலே கூடிவிளையாடுமையா
வாருமையாசங்கமரே என்றுவழிமறித்தாள்

அருச்சுனன் மோகினியைப்பார்த்து
சொல்லுகிறது.

ஏறெடுத்துப்பார்த்தானே எழிலாமருச்சுனனும்
என்னுதுமெண்ணுகிறன் இளவிஜயனப்போது
மாயவனார்சொன்னதொரு வார்த்தையெல்லாம்மெய்யாச்சு
என்றல்லோவாள்விஜயன் ஏதுரைப்பான்கன்னியற்கு
ஆதிகைலாசம் அரன்பதியேபோரேனம்மா
கர்த்தாவைக்காணவென்று கைலாசப்போறேனம்மா
வம்புகளைச்சொல்லாதே வழிதனைமறிக்காதே
பெற்றுவளர்த்ததொரு பேர்பெரியதாயலவோ
கூடப்பிறந்தவள்நீ கூட்டுப்பாலுண்டவள்காண்
தங்கைதமக்கையுநீ தாயாருநீயலவோ
தூரநில்லுமாச்சியரே தோதங்கள்பண்ணுதே
இடையநில்லுமாச்சியரே என்னருகேவாராதே
என்றுநடந்தானே ஏறெடுத்துப்பாருமல்
மற்றுமந்தக்கன்னியரும் வார்த்தைகளேதுசொல்வாள்
சேரவென்றுவந்தானே செல்லுமென்றுசொல்லலாமோ
பெண்சாதிஎன்றுவந்தால் பெற்றதாயெண்ணலாமோ
ஆத்தாளென்றெண்ணலாமோ அடுத்தமுறைவந்தாலே
தாயன்றுற்றுன்போமோ தனிமுறைவந்தாக்கால்
ஆண்டிக்குமுறையுமில்லை அரிவாளுக்குறையுமில்லை
எருதுக்குப்பேச்சுமில்லை இடையனுக்குமுறையுமில்லை
அரைநாழிபோகம் அமர்ந்திருந்தால்போதுமையா
மார்போடேமார்பணைந்து மருவிமுத்தந்தாருமென்றுள்
தின்னப்பழமிருக்க சேனைதூரம்போவானேன்

அருச்சுனன்மீது காதல்கொண்ட அரக்கியின் கணவனைக்கொன்று
தெய்வப்பெண்கள் வேண்டுகோளால் மீண்டும் அவனை எழுப்பல்.

கானலிலும்வெயில்களிலும் காட்டுவழிபோவானேன்
கட்டிலுண்டுமெத்தையுண்டு கால்பிடிக்கத்தாதியுண்டு
சோழிசதுரங்கம் சொக்கட்டாளுடலாம்வா
தின்ன நல்லபாக்குமுண்டு செலவழிக்கரொக்கமுண்டு
வாருமையாசங்கமரே மனைக்குநாம்போயிருப்போம்
தானாகவந்தபெண்ணை தள்ளிவிட்டுப்போகலாமோ
போனாற்பலனுமில்லை பித்தனைக்காணரிது
விளையாடிப்போனாலே வித்தகரைக்கண்டிடலாம்
தனமிரண்டைக்காட்டியேதான் மறித்தாள்மோககன்னி
இவளுடையவார்த்தைகளை இளவிஜயன் தான்கேட்டு
கோபம்வருகுது கொல்லமனந்துணிந்தான்
வில்லெடுத்துகைபிடித்து வில்நாரிபூட்டிவிட்டு
அம்புறுத்துணியிலே அலகம்பைதானெடுத்து
கொல்லநினைத்தானே கோதைமறைந்தாளே

அருச்சுனன் பாணமெடுக்க பெண்மறைந்து
பெருமாள் வருகுதல்.

கோபாலகிருஷ்ணரவர் கொப்பெனவேமாயவனார்
கண்டானேவாள்விஜயன் கர்த்தனுடமாயையென்று
இளவிஜயன் அருச்சுனனு மினியவனும்போகையிலே
மாயன்பெருமாளும் வாராறேயந்தவழி
கண்டானேயருச்சுனனும்கடுகியவன்தெண்டனிட்டான்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
இன்னேரமெங்கிருந்தீர் இயலானவாள்விஜயா
காளையந்த அருச்சுனனும் கடுகியேயதுசொல்வான்
மாயவரேசொன்னதுநீர் வனத்திலேமெய்யாச்சு
ஆரோஒருதெய்வகன்னி அனேகநேரமெனைமறித்தாள்
வந்துவழிமறித்து வார்த்தைகளாடினாலே
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே தோதங்கள்பண்ணாளே
என்றுசொல்லியருச்சுனனும் ஏறெடுத்துப்பார்த்தானே
கன்னிஇளைமையுமே கழுத்திலேகரிமணியும்
கண்டானேவாள்விஜயன் கடுகிநகைத்தானே
அனைத்துங்கொலைத்தீரே ஆயன்பெருமாளே
மையைக்கலைக்க மறந்தீரோமாயவரே
மணியையவிழ்க்க மறந்தீரோமாயவரே
பொட்டைக்கலைக்க மறந்தீரோபுண்ணியரே

ஆபரணந்தான்கழற்ற மறந்திரோ அச்சுதரே
என்னகோலம்வந்தாலும் ஏற்குமையாவுந்தனுக்கு
அப்போதுமாயவரும் அருளாளரேதுசொல்வார்
ஆயன்பெருமாளும் அங்கெனவேஏதுசொல்வார்
மைத்துனஉந்தனுடமனவலுமை யென்னசொல்வேன்
அருச்சுனஉந்தனுட ஆண்மையுமென்னசொல்வேன்
வாள்விஜயாஉந்தனுட மனதறியவந்தேன்காண்
கர்த்தாவைக்காணவல்லாய் கடுகிவரம்வாங்கவல்லாய்
பரமனைக்காணவல்லாய் பாசுபதம்வாங்கவல்லாய்
ஈஸ்பரனைகாணவெல்லாய் இனியவரம்வாங்கவல்லாய்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பெருமாளனுப்பினர்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனராசனை
விடைபெற்றுக்கொண்டானே வேந்தனருச்சுனனும்
அருச்சுனன்போனபின்பு அரிராமரேதுசெய்தார்
வட்டமாங்கருடனெறி வந்துவிட்டாரெம்பெருமாள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
சில்லென்றுபூத்ததொரு செடியும்வனந்தாண்டி
துவாரகாபுரிதனக்கு சுவாமியும்போய்ச்சேர்ந்தார்

ஒன்பதாவது ரோமரிஷிவனம்

முற்றிற்று.

கo-வது, பேரண்டவனம்

பத்தாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்போறார்கள்
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோறார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
பேரண்டவனத்திலேதான் பிரியமாய்பஞ்சவர்கள்
வந்தார்குடித்தனமாய் வனத்திலேவாசம்பண்ண
ஐந்தடுக்குபர்னசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணர்

ஏழடுக்குப்பர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
பூதநாதனைத்தேடி போறானேவாள்விஜயன்
அரகாரவென்றுசொல்லி அடித்தானேசெயகண்டிகை
ஓம்சிவாவென்றுசொல்லி ஒலித்தானேசங்குதன்னை
ஒருவன்அரனேயென்ன உலகம்அரனேயென்னும்
ஒருவன்சிவனேயென்ன உலகம்சிவனேயென்னும்
இந்தவனத்திலே இருக்கிறபேரண்டன்
அனேகதூரம்போயிருந்தானுகாரந்தேடிவர

போரண்டச்சி அர்ச்சுனன்மேல் மோகித்தல்.

போரண்டராட்சதன்றன் பெண்சாதியானவளும்
தன்னந்தனியவளாய் தானிருந்தாள்மண்டபத்தில்
அரகாரவென்றசத்தம் ஆரணங்குதான்கேட்டு
கொத்தளம்போல்முக்கழகும் மத்தளம்போல்புட்டங்களு
ம், ஊணமூஞ்சிகுரங்குதலை ஒணான்முதுகழகாம்
செம்பட்டமயிரழகும் சிங்காரப்பல்லழகாம்
பனைமரம்போல்பல்லழகாம் பருவதம்போற்கண்ணழகாம்
கழுத்தைச்சுத்திகண்டமாலை இடுப்பைச்சுத்திஅரைக்கடு
வன், துடையைச்சுத்திஒட்டுப்புன்தோளைச்சுத்திபெருஞ்
சிரங்கு, நின்றாளேயாமாகில்நிலத்தில்விழும்இரண்டுஸ்த
னம், இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேனிரண்டுஸ்தனத்தழகை
கப்பலின்மேல்வாரதொரு கொப்பரைத்தேங்காய்போல்
தோணிமேல்வாரதொரு சுரக்காய்போல்தானிருக்கும்
பல்லிலேபடர்ந்திருக்கும் பாசிபடர்தாமரைப்போல்
சீழுஞ்செலநீரும் தேகமெல்லாம்நாற்றம்வரும்
காயமதிற்படிந்தழுக்கு கற்றாழைநாற்றம்வரும்
அருகேவந்துநின்றாலே அசங்கிதநாற்றம்வரும்
மாவுரியைத்தானுடுத்தி வாராளேபோரண்டச்சி
ஆண்டிபெரியவர்தன் அருகில்வந்தாள்ராட்சசியும்
பண்டாரம்பெரியவரைப் பார்த்தாசைப்பட்டாளாம்
வாயைத்திறந்துமவள் வார்த்தைகளேதுசொல்வாள்
நில்லுமையாசங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
உன்னாசைப்பட்டதல்லால் உலகில்வேறாசையில்லை

மார்பைப்பார்தோளைப்பார் மருவிவிளையாடவேபார்
அரை நாழியென்னுடனே அமர்ந்திருந்துபோங்காணும்
வருவீர்வருவீரென்று வழிபார்த்துகாத்திருந்தேன்
மன்மதபாணமது மார்புருகிப்போகுதையா
மோகவிகாரமதை மூர்ச்சையைத்திருமையா
என்னைப்போல்பெண்ணுமக்கு எங்கேகிடைப்பார்கள்
தேடிப்புறப்பட்டாலுந் தேசத்திற்கிட்டாது
மார்போடேமார்பணைந்து மருவிவிடாய்தீருமையா
தோளோடேதோளணைந்து சுகங்கள்தெளியுமிப்போ
பஞ்சணைமெத்தையிலே கொஞ்சியிருப்போமென்றாள்
ஏறெடுத்துப்பாரானே என்னென்றுகேளானே
அரகரா அரனேயென்று ஆண்டியுந்தானடந்தான்
காமவிகாரத்துடன் கடிகியந்தராட்சசியும்
பேரண்டராட்சசியும் பின்னேதுவார்த்தைசொல்வாள்
கண்டாசைபட்டுவந்தேன் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கவில்லை
என்னென்றுகேழ்க்கவில்லை ஏறமுகம்பார்க்கவில்லை
என்னை-பாராமல்போனீரோ பாதகனுகையாலே

பேரண்டச்சி அருச்சுனனுடன்
சப்தங் கூறுதல்.

என்புருஷன்வந்தபின்பு இட்டுன்னைவாவழைத்து
என்னெண்ணப்பிரகாரம் இருந்துமருவிடுவேன்
என்றுசபதமிட்டு இயலானராட்சசியும்
காமவிகாரக் களையுடன்தானடந்தாள்
மோகவிகார மூர்ச்சையுடன்தான்போனாள்
வளையலைத்தானுடைத்து மார்பெல்லாந்தான்கிழித்தாள்
மூகத்திலறைந்துகொண்டு மோதிப்புலம்புகிறாள்

பேரண்டச்சி யழுதகுரல்கேட்டு
பேரண்டன் வருதல்.

அழுதகுரல்சத்தம் அறிந்தானேபேரண்டனும்
ஏதுக்கழுகிறாள் என்னுடையதேவியரும்
வயறுபசியாகி வாய்விட்டழுதாளோ
என்று-ஐம்பதுயானை அவன்கையில்தானெடுத்து
சினந்துளறித்தானே தேவியருகில்விழ

பின்னும்புலம்புகிருள் போண்டாட்சசியும்
ஏதுக்கழுகிருள் இளங்கொடியாளென்தேவி
இத்தனை நாளில்லாம லின்றுபுலம்புவதேன்
அறிந்துவருவோமென்று ஆங்காரமுள்ளவனும்
ஏதுக்கழுகிருய்நீ என்னுடையதேவியரே

போண்டச்சி தன்புருஷனுடன் தன்வாலாறுகூறிச்
சண்டைக்குப் போகச்சொல்ல போண்டன்
சண்டைக்குப்போகிறது.

போண்டாட்சசியாள் பிரியமுடனே துசொல்வாள்
மாலையிட்ட நாள்முதலாய் மன துகுறைவந்ததில்லை
நான்-பெண்பிறந்தபாவமது போதுமையாஎந்தனுக்கு
என்-பாவிதலையிலே பத்தெழுத்தைஎழுதிவிட்டான்
செல்வத்தலையிலே செப்போடெழுதினது
அல்லல்படவோ அமைத்துவிட்டார்பிரமதேவர்
ஐயையோபெண்பிறப்பு ஆகாதுயென்னசெய்வேன்
நான்-புத்தியில்லாவாசியல்லோ போண்டாட்சதனே
வாரவழிதனிலே வைதீர்சமுசாரம்
என்னைத்தனியேவிட்டு இனிப்போகஞாயமுண்டோ
உன்தேவியாயிருந்தும் ஊருக்குப்பெண்டாவேனே
சுந்தரப்பெண் நானல்லோ சொருபமுடையவள்காண்
அழகில்மிகுந்தவளை ஆரோவொருவனவன்
பத்தினியாளென்றனுமே பாராமலிங்கொருவன்
ஆண்டிபெரியவன்காண் அரண்மனையில்வந்தார்காண்
வந்தபெரியவரை வணங்கியேதெண்டனிட்டேன்
தன்கஞ்சாக்குடுக்கைக்குத் தண்ணீர்கொண்டுவாருமென
தண்ணீரும்நான்கொடுத்தேன் சரணங்கள்தான்செய்தேன், நெருப்பெடுத்துவாவென்ருர் நெருப்பைக்கொடுத்தேனே, அன்னியே நீறுதந்தா ரணிந்துகொண்டேன்நெற்றியிலே, வாடி நீபோடியென்ருன் வலதுதிடையேறுமென்ருன், கையைப்பிடித்திழுத்துக் கடுகிமருவவென்ருன்
பொல்லாத்தனங்கள்செய்து போய்நடந்தான்சங்கமனும்
அவனைக்கைப்பிடியாகவே கடுகவேகொண்டுவாரும்
அல்லாதேயாமானல் அநீதமாய்மாண்டிடுவேன்
போண்டச்சியழுகையிலே போண்டன்தானெழுந்து
எழுந்தானேராட்சதனும் என்றுமில்லாக்கோபமுடன்

ஆலமரம்பிடுங்கி தோளிலேவைத்தவனும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொப்பெனவேயோடிவந்தான்
நில்லுநில்லும்சங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
ஆரடாபண்டாரம் அறிவுகெட்டசங்கமரே
என்னுடையபெண்சாதியைஎந்தனிருகண்மணியை
அழகில்மிகுந்தபெண்ணை ஆகடியஞ்செய்ததென்ன
வழியிலேவீடுகட்டி வனத்தில்குடியிருந்தால்
பிச்சையெடுக்கிறவன் பெண்டோபிடிக்கிறவன்

பேரண்டனுக்கும் அருச்சுனனுக்கும் சண்டை

அரைநாழிகொள்ளையிலே அவசியங்கொன்றிடுவேன்
இட்சணப்போதையிலே எமபுரஞ்சேர்த்திடுவேன்
என்றேவுருமினன் இயலானராட்சதனும்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனனேதுசொல்வான்
வாடா நீராட்சதனே வார்த்தையொன்று நீகேளாய்
ஆதிசிவன்பாதம் அரன்பாதங்காணவென்று
பாரத்தபசுபண்ண பரமர்பதிபோகையிலே
வாரவழிதனிலே வழிமறித்தாளுன்தேவி
கண்டாசைப்பட்டேனென்று கடுகிமையல்தீருமென்றுள்
பொல்லாதாள்சேர்ந்தணைந்து போங்களென்று னுன்தே
வி, நான் வாயைத்திறக்கவில்லை வண்ணமுகம் பார்க்கவி
ல்லை,என்னென்றுகேழ்க்கவில்லைஏறெடுத்துபார்க்கவில்லை
வீணானவார்த்தைகளை மேல்போட்டுவாராதே
அனியாயச்சண்டயிது அமராதுசெய்யாதே
என்னேடெதிர்த்தாலே இருதுண்டாய்போட்டிடுவேன்
பெண்சாதிவார்த்தையினல் பிராணனையழிக்காதே
மாளுவதுதருமமல்ல மன்னுநடவுமென்றான்
எத்தனைசொன்னாலும் இரங்காமல்ராட்சதனும்
எதிர்த்தானமர்ப்போரு இருண்டவனம்நடுங்க
கண்டானருச்சுனனுங் கண்கள்சிவப்பேற
கோபம்பெரிதாகி கொல்லமனந்துணிந்தான்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
காதுமட்டாய்தானிழுத்துக் கைக்கணையவாங்கினன்
பேரண்டராட்சதன்றன் பிராணனைப்போக்கவென்று
அலகம்பைத்தானெடுத்து அஸ்திரத்தைப்பூட்டினன்
மந்தாவுபதேசஞ்செய்து மார்பாளவாங்கினன்

மேலிட்டுராட்சதன்மேல் விழுந்தது அஸ்திரந்தான்
போண்டன்தன் றலையைப் பிடரிவிட்டுத்தானறுத்தே

அர்ச்சுனன் பாணத்தால் போண்டன் தலைவிழ
போண்டச்சி புலம்பல்.

அறுத்ததலைகீழேவிழா தாகாசமாயெழும்ப
மற்றொருகணைதொடுத்தான் வாள்விஜயனர்ச்சுனனும்
அறுத்ததலையுமல்லோ அவன்தேவிவாசலிலே
கொண்டுபோய்போடுமென்முன் கொப்பெனவேவாள்விச
யன்,தள்ளிப்போய்விட்டதுவேசண்டாளன்தன்தலையை
அவன்மாண்டபிற்பாடு அர்ச்சுனனுந்தானடந்தான்
அந்தச்சமயத்தில் அடைவானபோண்டச்சி
தலையைப்பார்த்துபோண்டச்சி தன்புருஷன் தலையென
வே, கண்ணீரைச்சோரவிட்டுக் கதறிப்புலம்புகிருள்
விழுந்தாளெழுந்தாள் மண்மேலேபுரண்டழுதாள்
மாரடித்துதோளடித்து மண் தூத்தியேயழுதாள்
கோவென்றசத்தமுடன் குழறிப்புலம்புகிருள்
மலையேபருவதமே மண்மேலேசாய்ந்தீரோ
மேகமலையேநீ விண்ணுலகம்சேர்ந்தீரோ
நீமடியுங்காரியங்கள் நிண்ணயத்தைநானறியேன்
வச்சிரத்தூணே மண்ணோடுளுத்தீரோ
கல்லானதூணைக் கரையானெரித்ததுவோ
இரும்பானதூணே நீ இற்றுவிழுந்தாயோ
எஙகேயோவானம் இடித்ததுயென்றிருந்தேன்
தப்பாமல்வானம் தலையிலிடித்ததையோ
தெருவிலேகையைவிட்டுத் தினகரனைசாட்சியென்முள்
சந்தியிலேகையைவிட்டுச் சந்திரனைசாட்சியென்முள்
ஆரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகங்காணுதையோ
மலையேபருவதமே மாண்டுமடிந்தீரோ
செம்மலையேபருவதமே செத்துமடிந்தீரோ
செத்துமடிந்தீரோ சிவலோகஞ்சேர்ந்தீரோ
மாண்டுமடிந்தீரோ வைகுந்தஞ்சேர்ந்தீரோ
நீமடியுங்காரியத்தின் நிண்ணயங்கள்நானறியேன்
சந்தனமிருபுயத்தை சரியவெட்டிப்போட்டாரே

குங்குமமிருபுஜத்தை குளிரவெட்டிப்போட்டாரோ
கொண்டைபறிகொடுத்த கோழியைப்போலானேனே
செட்டைபறிகொடுத்த செம்பருந்துபோலானேன்
உன்னைப்பறிகொடுத்து ஊதாரிபோலானேன்
அடிவானத்திடிபோலே அழுதுபுலம்புகிருள்
பெண்டாட்ச்சியாள் பிரண்டுபிரண்டழுதாள்

பெண்டச்சி அழுகிறதுகேட்டு தெய்வகன்னிகள் வருதல்.

அந்தச்சமயத்தில் அழகானதெய்வகன்னி
ஏழுபேர்சத்தகன்னி இளங்கொடிமாதர்களும்
தீர்த்தங்களாடவென்று தெய்வகன்னிவாருர்கள்
அழுதகுரல்கேட்டு ஆயாசப்பட்டார்கள்
ஒருவற்கொருவர் ஒற்றுமையாய்ப்பேசுகிருர்
ஆரோதெரியாது அழுதுபுலம்புகிருள்
இத்தனைநாள்வரையில் இவ்வோசைகேட்டதில்லை
அழுதகுரல்கேட்டு அப்புறம்போகொணுது
அழுதவிடத்திலே யாவரும்போவோமென்று
புலம்புமிடத்திலே பொட்டெனவேவந்தார்கள்
ஆடிமங்கையரே அழுதுபுலம்புவதேன்
பெண்டாட்ச்சியும் பிரண்டழுதுசொல்லலுற்ருள்
ஆரைக்கழுத்தி யரைக்கழுத்தியானேனே
கோரைக்கழுத்தி குறைக்கழுத்தியானேனே
மஞ்சளிழந்தேன் மணமிழந்தேன்பூவிழந்தேன்
தாலிச்சரடிழந்து தலைவிரிக்கநாளாச்சே
ஏதென்றுநானுரைப்பேன் என்னுடைய அக்கமாரே
ஆரோஒருபண்டாரம் அரன்பதிக்குப்போருன்காண்
வாடியென்றும்போடியென்றும் வம்பாகப்பேசினுனே
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே சேர்ந்துயணையவந்தான்
புருஷனுடனுரைத்தேன் போய்க்கேட்டார்சங்கமனை
என்-கணவனைக்கொன்றுவிட்டு கடிகியேபோனுர்காண்
மங்கிலியப்பிச்சை வரங்கொடுத்துப்போங்களம்மா
என்றவுரைகேட்டு இயலானகன்னியர்கள்
ஆயாசப்பட்டுமல்லோ அதிகமனஞ்சலித்து

தெய்வகன்னியர் அர்ச்சுனனைக்கண்டு இரக்கஞ் சொல்லல்.

சங்கமரைத்தேடியே நடந்தார்கள்தையலர்கள்
ஐயாபெரியவரே அறிவைப்படைத்தவரே
தீரப்படித்தவரே தெளிவழிந்தசங்கமரே
புதிதாய்தபசுபண்ணி புத்திமெத்தகற்றவரே
நில்லும்நில்லும்சங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
போறவழிதனிலே பொல்லாங்குசெய்யலாமோ
சீவவதைகள்பண்ணி சிவன்பதியேபோகலாமோ
ஆதிசிவன்வாழும் அரன்பதிக்குப்போனாலும்
கோரும்வரத்தைக் கொடுப்பாரோபரமசிவன்
ஏனையாசங்கமரே இப்படிக்குச்செய்யலாமோ
ஆகாதகாரியங்கள் அழிவுதேடிப்போகலாமோ
என்றுமறித்தார்கள் இளங்கொடிமார்கன்னியர்கள்
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
சிவனார்பதிக்குநான் தெரிசிக்கப்போறேனென்ன
அவள்-வந்துவழிமறித்து வார்த்தைகள்பேசினளே
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே சேர்ந்துயணையுமென்றாள்
அவள்புருஷன்வந்தென்னை அநீதமாய்க்கொல்லவந்தா
ன், எத்தனைசொன்னாலும் இரங்காமற்கொல்லவந்தான்
ஆயுதத்தினாலே அறுத்தேனவன்றலையை
என்மேலேகுற்றமுண்டோ ஏனோதடுக்குகிறீர்
இருவர்விசேஷமெல்லா மெதிராகக்கேட்டிடுவோம்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வரவழைத்தார்சங்கமரை
போண்டாட்சியாள் பிரண்டுமெழுமிடத்தே
அருச்சுனராசாவை அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
தெய்வலோககன்னியர்கள்தேன்மொழிமாரேதுசொல்வா
ர், இவருடவார்த்தைதனை யெல்லாமிவர்கேட்டு
ஐயாபெரியவரே அறிவைப்படைத்தவரே
புதிதாய்தவசுபண்ணி புத்திமெத்தக்கற்றவரே
பெண்ணின்பிழையைப் பொறுத்தருளும்புண்ணியனே
அடியார்கள்செய்தபிழை ஆண்டவரே நீர்பொறுத்து
மங்கிலியப்பிட்சைதந்து மகதேவர்பதிபோனல்
ஆதிசிவனார் அதிகவரமருள்வார்
எங்களைப்பற்றியே இவனையெழுப்பிவிடும்

என்றுவணங்கியே இறங்கியேதெண்டனிட்டார்
அருச்சுனராஜாவும் அதிகமனமகிழ்ந்து

தெய்வகன்னியர் அருச்சுனனைக்கேட்க அருச்சுனன் மகிழ்ந்து தேவேந்திரனுக்கு ஓலை யெழுதி அனுப்புதல்

சேமக்குருத்தோலை சிக்கெனவேதான்வாரி
வாரியவோலையிலே வக்கணைகள்வைத்தெழுதி
என்னவென்றுவோலை எழுதுகிறானர்ச்சுனனும்
அமராபதியாளும் அங்கபிரான்யென்தகப்பா
தெய்வலோகமாளும் தேவேந்திரன்யென்தகப்பா
மந்தாரக்குந்திபெற்ற வாள்விஜயனர்ச்சுனனும்
ஆதிசிவன்பாதம் அயேடினுங்காணவென்று
வாரவழிதனிலே வதைத்தெறிந்தேன்பேரண்டனை
அமராதுசெய்தான்காண் அறுத்தேனவன்றலையை
பேரண்டன்தன்னுயிரை பிர்மலோகத்திருந்தாலும்
இங்கேயிருந்து எமலோகம்போனாலும்
அவனுடையதன்னுயிரை அனுப்பிவையும்என்தகப்பா
எந்தனைப்பற்றியே இட்சணமனுப்பிவையும்
அல்லாதேயாமானல் அமராபுரமவருவேன்
தேவேந்திரன்பதியை சிதறவேகொள்ளைகொள்வேன்
ஆடுகொள்ளைமாடுகொள்ளை அழகானவீடுகொள்ளை
ஐயாவுன்பட்டணத்தை யனைத்துமேகொள்ளைகொள்வே
ன, என்றுயெழுதினான் இயலானவோலையிலே
ஓலைசுருள்மடித்து உகந்துசெந்திரிக்கையிட்டு
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
அந்தச்சுருளோலைதனை அம்புவாயில்தானெடுத்து
ஐந்துமணியசைக்கி அம்பேநீபாயுமென்று
மந்திரதூபமிட்டு வாங்கிவிட்டானஸ்திரத்தை
மார்புளத்தானெடுத்து தோள்புரளவாங்கிவிட்டான்
வருகுதுமஸ்திரந்தான் வானுலகந்தான்தேடி
தேவேந்திரனுடைய தேசுமணிக்கமபத்திலே
வாள்விஜயனஸ்திரத்தால் மணியசைந்தாடிற்று
மணிக்கூண்டருகேவந்து வாங்கினனஸ்திரத்தை

அருச்சுனன் ஓலையைத் தேவேந்திரன்பார்த்து
எமனிடத்திற்சென்று கொண்டபோண்டன்
உயிரைவாங்கி அனுப்புதல்,

செந்திரிக்கையோலைச்சுருள் தேவேந்திரன்விரித்து
எழுதியவாசகத்தை இந்திரனும்தான்படித்தான்
அதிலிருக்கும்லட்சணத்தை யாவுமறிந்துகொண்டான்
திக்கெனவேதானெழுந்து தேவேந்திரன்வருவான்
எமபுரந்தேடி எமனருகிற்போய்ச்சேர்ந்தான்
கண்டானேயெமனும் கடுகியெழுந்திருந்து
எதிர்கொண்டழைத்துமே இட்டுவந்தான்மாளிகையில்
ஏதுகருமமாய் இங்குவந்தீர்ராஜாவே
அத்திமரம்பூத்ததுபோ லதிசயமாய்த்தோனுதுகாண்
என்றபொழுதேயவ ரேதுசொல்வாரிந்திரனும்
எல்லாருயிர்வாங்கும் எமதர்மா நீர்கேளும்
பொல்லாதபாவியவன் புகலும்போண்டனுயிர்
இங்குவந்ததுண்டானால் எந்தனுக்காய்தயவுபண்ணும்
என்றுஉபசாணை இரக்கமாய்த்தானுரைத்தார்
செக்கிலேபோட்டு திருப்புகிறானேனாம்
எண்ணெயும்புண்ணுக்கா யேற்படுத்தும்போதையிலே [ர்
போண்டன்தன்னுயிரை பொட்டெனவேதான்கொடுத்தா
மாபாதகனுயிரை மைச்சிமிளிலேயடக்க
அம்புவாய்தனிலடக்கி அனுப்பினாரிந்திரனும்
வாய்வேகமாகவே வந்ததுமர்ச்சுனர்முன்

அருச்சுனன்போண்டனுக்கு உயிரளித்தல்..

மைச்சிமிளைத்தான்திறந்து வல்லுயிரைமாற்றினான்
வெண்ணீறுதான்போட்டு வேறுபட்டதலையெடுத்து
அறுத்ததலைமுண்டமும் அனைத்துந்தண்ணீர்தெளித்தா
ன், தட்டியெழுப்பினான் தன்னுடையபொற்பிரம்பால்
தூங்கிவிழித்தவன்போல் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்தான்
ஆடாபண்டாரம் அறிவுகெட்டசங்கமனே
என்றுயெழுந்தானே இயலானபோண்டனும்
ஏழுபேர்கன்னியர்கள் இளங்கொடிமாரேதுசொல்வார்
ஆங்காரராட்சதனே ஐயரைச்சரணம்பண்ணும்

அபசாரமுன்மேலே அனந்தம்குற்றம்வந்திருக்க
உன்னுயிர்தான்கொடுத்த உம்பர்பிரானுக்குமடா
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணம்பண்ணுமையருக்கு
என்றுசொன்னபோதையிலே இறங்கியேதெண்டனிட்டா
ன், சரணஞ்சரணமென சரணமிட்டான்பேரண்டனும்
யிறந்துவிட்டஜீவனை எழுப்பிவிட்டீராண்டவனே
உமக்கேதுதரப்போறேன் இயலானசங்கமரே
ஆபத்துவேளையிலே அழைத்தால்வருகிறேன்
உந்தனுக்குவுதவியாக ஒத்தாசைபண்ணுகிறேன்
என்றுவுபசரித்தான் இயலானராட்சதனும்
அனைவரையுங்கையமர்த்தி அருச்சுனனும்போய்நடந்தா
ன், அரகரா அரனேயென்று அரன்மேலேதியானமானன்
சிவசிவாசிவனேயென்ன சிவன்மேலேதியானமானன்
ஒருவனரனேயென உலகம் அரனேஎன்னும்
ஒருவன்சிவனேயென்றால் உலகம்சிவனேயென்னும்
அடித்தானேசெயகண்டிகை தொனித்தானேசங்குதனை
ஏலகன்னிதன்வனத்தில் எழில்விஜயன்போகலுற்றான்

ஏலகன்னி அருச்சுனனைப்பார்த்து அழைத்தல்.

ஆரகாரவென்றசத்தம் அறிந்தாளேயேலகன்னி
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரத்தோழிகளே
வாரவரார்காணும்மயிலணையேபாருமென்றான்
திக்கெனவேதானெழுந்து தெருவீதிவந்தார்கள்
வருகிறசங்கமனை மாதர்கள்தானறிந்து
ஓட்டம்நடையுமா யோடிவந்தார்தாதியர்கள்
என்தாயேயேலகன்னி எவரோதெரியாது
ஆதிசிவன்போலே அழகுபடைத்தவர்காண்
ஒருக்காலும்வந்ததில்லை உச்சிதமாய்வாரூர்காண்
என்றசத்தந்தான்கேட்டு எழுந்தாளேயேலகன்னி
தண்டையசையவே தார்குழலாள்தானடந்தாள்
அருச்சுனனைக்கண்டு அதிகமயலானாள்
கண்டாசைப்பட்டாளே கட்டழகியேலகன்னி
வடிவழகும்வொப்பனையும் வாள்விஜயன்சீரழகும்
உற்றுற்றுப்பார்த்துமவன் உள்ளமுருகுகிறாள்
காமவிகாரத்தாலே கட்டழகியேதுசொல்வாள்

ஐயாபெரியவரே அறிவைப்படைத்தவரே
நீரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தசங்கமரே
புதிதாய்தவசுபண்ணி புத்திமெத்தகற்றவரே
வருவீர்வருவீரென்று வழிபார்த்துநானிருந்தேன்
எப்போவருவீரென்று இந்தவனங்காத்திருந்தேன்
உன்னுசைப்பட்டிருந்தேன் உலகில்வேறுசையில்லே
காமவிகாரத்தாலே களைபட்டுப்போறேனையா
மன்மதனெய்தகணை மார்புருகிப்போகுதையா
சித்தசன்தொட்டகணை சிறுமார்புருகுதையா
அதிகவிகாரங்கொண்டேன் ஐயாபெரியவரே
மார்மைப்பார்தோளைப்பார் வண்ணமுகம்நீர்பாரும்
என்னிலுமழகுடையாள் எங்குங்கிடையாது
தேடக்கிடையாது தேசத்திற்கிட்டாது
காணக்கிடையாது கருதினுற்கிட்டாது
மார்போடுமார்பணைந்து மகாவிடாய்தீருமையா
தோளோடுதோளணைந்து சுகத்தைமெள்ளத்தெளியுமை
யா, கட்டிலுண்டுமெத்தையுண்டு கால்பிடிக்கத்தாதியுண்டு
பொன்னும்பொருளுமுண்டு பொங்கிஷங்கள்மெத்தவுண்
டு, தின்னநல்லபாக்குமுண்டு செலவழிக்கரொக்கமுண்டு
ஆடவென்றால்ஊஞ்சலுண்டு அமர்ந்திருக்கமேடையுண்
பத்திவுலாவுதற்குப் பர்னசாலைமெத்தவுண்டு [டு
மருவிவிளையாடி மன்மதரேவீற்றிருப்போம்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டா
ள், எடுத்துப்பாராமும் இளவிஜயனர்ச்சுனனும்
ஏலகன்னிமாதுமவள் இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
ஏன்காணுமர்ச்சுனரே யெந்தன்முகம்பார்க்கொணுதோ
மூத்தானவாய்திறந்து உத்தாரஞ்சொல்லொணுதோ
வாயைத்திறந்தாலே வச்சிரமுதிர்ந்திடுமோ
வச்சிரமுதிர்ந்தாலே வாரியெடுக்கேனே
தாளைத்திறந்தாலே தங்கமுதிர்ந்திடுமோ
தங்கமுதிர்ந்தாலே தடவியெடுக்கேனே
என்னுடன்பேசினல் ஏதுகுறையுமுண்டோ
கல்லுங்கரையுமே கட்டைதுளிர்ந்திடுமே
இரும்புகரையுமே இரங்கலேயோயுன்மனது
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் வண்ணமுகத்தைப்பார்
முகத்தோடேமுகமணைந்தால்மூர்ச்சைதெளிந்திருப்பேன்

மார்போடேமார்பணைந்தால் மகாவிடாய்தீர்ந்திருப்பேன்
தோளோடேதோளணைந்து சுகங்களைத்தீருமையா
வாருமென்றுசொல்லி மறித்தாளேயேலகன்னி
வாயைத்திறவானும் வண்ணமுகம்பாரானும்
என்னவென்றுகேளானும் ஏறமுகம்பாரானும்
சிவனைமறவாமல் சிவன்மேலேதியானமானுன்
அானைமறவானும் அரன்மேலேதியானமானுன்

ஏலகன்னி அருச்சுனனைக் கோடுகிழித்து
ஆனையிட்டு நிறுத்தல்.

ஏலகன்னிமாது இளங்கொடியாள்கோபமானுள்
ஏழுகோடுகீழ்கிழித்து இங்கேநீர்நில்லுமென்ருன்
உன்-குருவின்மேலாணைகாணுங் கோடுவிட்டுப்போகாதே
ஐவர்மேலாணைகண்டாய் அடிவிட்டுப்போகாதே
தம்பிதமயன்மார் தாய்மேலேஆணையிட்டாள்
ஆணையிட்டுஏலகன்னி யரண்மனைக்குபோய்ச்சேர்ந்தாள்
மாளிகைவாசலுக்குள் மண்டபத்தில்வீற்றிருந்தாள்
அவள்-வருவதற்குள்ளாக வாழ்விஜயனேதுசெய்தான்
எண்ணுதுமெண்ணியே ஏதேதுதானினைப்பான்
ஆரைநினைத்தானே அளவற்றசிந்தையிலே
எவரைநினைத்தானே எண்ணமுற்றசிந்தையிலே
ஆரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகமெல்லாம் வேற்றுமுகமாகுதையா
எவரைநினைத்தாலே இந்தவேளைகாத்திடுவார்
ஆபத்தைக்காப்பதற்கு ஆருலேயாகுமென்று

கோட்டில்நிற்கும் அருச்சுனன் காளியைத்
தோத்திரம்பண்ணல்.

அந்தவனக்கன்னியரை அர்ச்சுனன்தானினைந்தான்
சூலிகபாலியம்மா சுந்தரிதுர்க்கையரே
சண்டிப்பிடாரியம்மா சங்கரியேயேகவல்லி
மண்ணுப்பிடாரியம்மா வழக்காடுந்துர்க்கையரே
ஆபத்துவேலையிலே ஆதரிக்கவேணுமம்மா

அருச்சுனன் காளியை நினைக்கக் காளிவந்து வரலாறுவினவல்.

என்று நினைத்தானே இயலானகாளியவை
வாள்விஜயன்வருந்த மாகாளிதான்வருவாள்
டேகையொருகையில் டமாரமொருகையில்
வாளுமொருகையில் வளைதடியொருகையில்
அம்புவில்லுங்கைபிடித்து ஆயுத்தமாகவந்தாள்
ஆரடாதம்பிநீ அடவியிலேயெனை நினைந்தாய்
ஊரேதுபேரேது உன்னுடையவண்மையென்ன
என்றவள்கேட்கையிலே யிறங்கிசரணமிட்டான்
ஆரென்றுகேட்டாயே ஆச்சியாரேசொல்கிறேன்கேள்
பாண்டுமகாராசன்பெற்ற பஞ்சவர்களைவருண்டு
குந்திமாதேவிபெற்ற குலமணிகளைவருண்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரில் அருச்சுனராசனென்பேர்
மாயவர்மைத்துனன் வாள்விஜயனென்பேரும்
ஆதிகைலாசம் அரன்பதியேபோறேனம்மா
பாமனைநோக்கியே பாரதவஞ்செய்தான்
போவழிதனிலே பொற்கொடியாளேலகன்னி
கலியாணம்பண்ணென்று கடிகியெனைமறித்தாள்
கோடுகிழித்துயென்னைக் குறுக்கேதடுத்தாளே
ஆணையிட்டுயெனைமறித்து அரண்மனைக்குப்போய்விட்டாள், மறுபடியும்வருவேனென்றுமாளிகைக்குப்போய்விட்டாள், ஆகையாலென்தாயே அபயமிட்டுனையழைத்தேன், என்றதுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வாளீஸ்பரியும்

காளியம்மன் அருச்சுனனை ஆணைவிடுவித்தனுப்புதல்.

அஞ்சாதேயென்மகனே ஆனையிட்டேன்தோஷமில்லை
மூக்காலுந்தோஷமில்லை முத்திரையைநீகழற்ற
நீதரித்தமுத்திரையை நிறந்தனிலேவைத்து
இந்தவனங்கடந்து என்னை நினைந்தாக்கால்
உந்தனுடமுத்திரையை உனக்கேதயவுசெய்வேன், என்றுசொல்லகாளியம்மாள் ஈய்ந்துவிட்டான்வாள்விஜயன்
தரித்திருந்தமுத்திரையைத் தாயாரின்கைக்கொடுத்தான்

காளி அருச்சுனன்போல் நிற்பதை ஏலக்கன்னி கண்டு தான் அலங்காரம்பண்ணிக் கொள்ளல்.

வாள்விஜயன்போனபின்பு மாகாளியென்னசெய்தாள்
அருச்சுனனைப்போலாக அங்கேவடிவுகொண்டாள்
காவிகாசாம்பரமும் கட்டியரைதனிலே
ஐந்துசடைகொஞ்ச அழகுசடைமார்புரள
வாள்விஜயன்போலே மறைப்பிலேநின்றாளாம்
இப்படிக்குகாளி யிருக்கின்றவேளையிலே
ஏலகன்னிமாது இளங்கொடியாளேதுசெய்தாள்
மஞ்சள்குளித்தாள் மையெழுதிப்பொட்டுமிட்டாள்
வாரிமுடித்தாளாம் வான்சவுரியுட்சொருகி
கொண்டைக்கழகாக கொண்டைமயிர்தான்முடித்தாள்
சந்திரபிறைசூரியபிறை தலையிலணிந்தாளாம்
ஆண்மயிலும்பெண்மயிலும் அழகாகத்தான்முடித்தாள்
முத்தாலேசுட்டியும் முன்னாலேதொங்கவிட்டாள்
காதுக்குப்பொன்னோலை கைக்குவளையலிட்டாள்
செண்பகப்பூநாசியிலே சேர்த்தணைத்தாள்மூக்குத்தி
தோள்வந்திகைவந்தி தொடுத்தாள்ரவிக்கைதனை
கண்டசரமாம் பல்பதக்கமோதிரமாம்
கொத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம்
முத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம்
சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமாம் தாயித்துபேரொளியாம்
கடகஞ்சரிபவளங் கைநிறையப்பொன்வளையல்
தண்டைகொலுசுடனே சலங்கையும்பாடகமும்
காலாழிபீலி கல்லணையாம்புல்லணையாம்
அரைக்கிசைந்தஒட்டியாணம் அலங்காரம்பண்ணாளாம்
பொன்னிழைத்தபட்டாடை பூவாடைதான்தரித்தாள்
சாந்துசவ்வாதுடனே சந்தனமும்பூசினாள்
மருவுமருக்கொழுந்தும் மல்லிகைப்பூமுடித்தாள்
வாசனைபரிமளிக்க வாராளேயேலகன்னி
ஆரடி தாதி அலங்காரத்தோழிகளே
எடுத்துவாகனகதண்டி இட்சணமேபோகவேணும்
தாதிமாரோடிவந்து தண்டிகைகொண்டுவந்தார்
ஏறினாள்தண்டிகையை எடுத்தார்நெடுங்குடையை

சங்கமர்தானிருக்கும் தாவுதேடிவாருராம்
பல்லக்கைவிட்டிறங்கிப் பாதஞ்சரணமென்ருள்
ஆணையிட்டேன்தோஷமில்லை ஆண்டவனேவாருமென்
ருள், ஏறினர்பல்லக்கில் இயலானசங்கமரும்
ஏலகன்னிதானும் ஏறினளபல்லக்கில்
மாளிகைவாசலிலே வந்தயிறங்கினராம்
ஆசனத்தின்மேலே அமர்ந்தாளேயேலகன்னி

ஏலகன்னி அருச்சுனனுக்கு விருந்திடச்
சமையல் பண்ணல்.

இளங்கொடிதாதிமாரை ஏலகன்னிதாமழைத்து
அடிசில்சமையுமென்ருள் அரண்மனையிலெல்லவர்க்கும்
சர்க்கரைப்பால்போசனங்கள் சமையுங்கள்மாதர்களே
பஞ்சணைமெத்தையும் பள்ளியறைஜோடியுங்கள்
இவ்வார்த்தைசொல்ல எழுந்தார்கள்தோழியர்கள்
நித்தமுறைசெய்யுஞ் சிகதினித்தாதியர்கள்
இந்தமுறையெங்களுது என்றுயெழுந்தார்கள்
அடுப்புமெழுகுவார அட்சதைகாப்பிடுவார்
வெங்கலப்பானையிலே வென்னீருலைசாய்ப்பார்
பால்சம்பாவரிசி பதிங்கலந்தான்களைந்து
கொதிப்பாற்றியேயிறக்கக் கொப்பெனத்தான்சமைத்தார்
வாழைக்காய்கொய்வார் வழுதலங்காம்பரிவார்
ஈழப்பலாக்காயை இளமுள்ளுபோக்கிடுவார்
கொத்தவரைக்காயதனைக் கூட்டியரிந்திடுவார்
செம்பொன்னவரைக்காய் சேரஅறிந்திடுவார்
பாவக்காய்தானரிவார் பாங்கிக்காய்தானரிவார்
இளசுசுரைக்காய் இளந்தமர்த்தைதானறிவார்
தேங்காய்திருகிடுவார் மாங்காயரிந்திடுவார்
பாம்புப்புடலங்காய் பாதரிப்பீர்க்கங்காய்
பிஞ்சுமுருங்கக்காய் பேரானகொத்தவரை
சுண்டக்காய்வண்டக்காய் சுத்தமுள்ளமுள்ளாங்கி
வள்ளிக்கிழங்குகளும் வாழைத்தண்டுகீரையுடன்
சிறுகிழங்குசிறுவள்ளி சிறப்பானசேமத்தண்டு
கருணைகாராக்கருணை காராதஆள்வள்ளியும்
அரைக்கீரைசிறுகீரை அகத்திமுருங்கைக்கீரை
முன்னைமுசுட்டை மூக்காண்டைகீரையுடன்

காரைபிரண்டையும் கடற்கிரையுள்ள துவும்
பிடுங்கினாரிளங்கிரை பேருனகொத்தமல்லி
கடலைஉளுந்துபச்சை காருமணிப்பருப்பும்
அவரைதொவரையொடு அநேகஞ்சிறுபருப்பும்
கொள்ளுடனேஎள்ளுகளுங் கோதுமையுங்கலந்து
பத்துவகையப்பளமும பாங்கானகூட்டமுது
பத்துவகைபச்சடியும் பாங்கானகீரையுடன்
புளிக்கீரை துவர்க்கீரை பிரட்டினகீரையுடன்
ஆயிரத்தெட்டுவகை அரிக்கறிபொரிக்கறியும்
ஐன்னூறுவரைக்குழம்பும் அன்புடனே தான்சமைத்து
காரமும்உப்பும் கலந்தஅறுசுவையும்
புத்துருக்குநெய்த்துளியைப் போதவேதான்வார்த்து
வடகப்பொடிபோட்டு மணிச்சீரகம்போட்டு
சீரகமும்வந்தயமும் சீராகத்தான்போட்டு
கருவேப்பிலையும் கறிக்குத்திட்டமாய்ப்போட்டு
சையுஞ்சைய்யுமென்று தனித்தனியேதான்மணக்க
மணங்கள்கமகமென்ன மாதர்க்குப்புறையேற
தாளித்திறக்கினார் தாதிமார்கையாலே
செம்பொன்பிரியணைமேல் சேர அடுக்கினார்
ஊறியகாய்சேர்ந்த உகமைகளைச்சொல்லுகிறேன்கேள்
இஞ்சியெலுமிச்சை இயலானதமர்த்தையும்
நாரத்தைகிச்சிலியும் நல்லகடுக்காயுடனே
மூங்கில்குருத்துகளும் முற்றுவள்ளிக்கிழங்கு
அத்திக்காய்மாவுலிங்கம் அழகான தூதுவேளை
வில்வக்காய்சுக்கங்காய் விளாம்பிஞ்சுப்பச்சடியாம்
சுண்டைக்காய்கிளாக்காயும் சுருக்கானமுள்கருணை
மாங்காய்முதலான மற்றுமுள்ளஊருகாயும்
வத்தல்வகைசேர்ந்த வகைமானங்கேளுங்கள்
ஆதண்டங்காயும் அரிதானசுக்கங்காயும்
பாவற்காய்கோவற்காய் பச்சைமிளகாயும்
சுக்கங்காய் தூதுவேளை சுருக்கானபாவக்காயும்
அறுசுவைவர்க்கமுடன் அறுபதுஊறுகாயும்
பழவங்ககள்தான்சேர்ந்த பலவகையைத்தான்கேளும்
மாமபழம்வாழைப்பழம் மலையின்பலாப்பழமும்
செவ்வாழைகரிவாழை திரண்டகொட்டைவாழையும்
மாதளைகிச்சிலியும் மாவெட்டுமொம்பழமும்

அன்னாசியருநெல்லி அழகுகொய்யாப்பழமும்
தமர்த்தம்பழங்களும் தலைவிரிந்தமாதளையும்
மற்றுமுண்டானபழ வகையெல்லாஞ்சேர்த்தார்கள்

ஏலகன்னிக்குத் தாதிகள் பள்ளியறைசோடித்தல்.

அதிலேயொருதாதி ஆரணங்குதானெழுந்து
பள்ளியறைதான்திறந்து பைங்கிளியாள்சுத்திபண்ணி
சாந்தால்தரைமெழுகி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
குங்குமத்தாலே குளிரச்சுவர்பூசி
கண்மூன்றுடைய கனவயிரக்கட்டிலிட்டு
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
காம்பரிந்தமல்லிகையைக் கட்டிலின்மேலேசொரிந்து
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவுரிமான்சுங்குவிட்டு
மாவிலைதோரணமும் மல்லிகைமாலைகட்டி
எங்குமலங்கரித்து ஏந்திழைமாரோடிவந்து
ஏலகன்னிமுன்னாலே யிளங்கொடிமார்தெண்டனிட்டார்
அடிசல்சமைத்ததென் றாரணங்குதெண்டனிட்டார்
கெண்டியில்தீர்த்தமது கொண்டுவந்துமுன்வைத்தார்
ஏலகன்னிசங்கமரும் எழுந்தாரிருவருமாய்
கைபூசிக்கொண்டு கடிகியேவந்தமர்ந்தார்
வாழையிலைபோட்டு வரிசையுடன் நீர்தெளித்து
இட்டாரேபோசனங்கள் இருவருக்கழகாக
பச்சென்றபழவகையும் பச்சடியும்படைத்தார்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
காராவின்நெய்வார்த்து கடிகியேபுசியுமென்றார்
சிமிட்டிமுழிப்பளவில் செகமாதாகாளியம்மை
வைத்ததொருசாதமெல்லாம் மாயையாயுண்டுவிட்டாள்
மற்றுமொருக்காலே வட்டித்தார்போசனங்கள்
மறுபடியும்போசனத்தை மாயையாயுண்டுவிட்டாள்
ஆயிரம்பேருக்கு சமைத்த அடிசிலெல்லாம்
ஐயரொருவருக்கு அன்புடனேவட்டியென்றாள்
கடுகளவுநாழிகையில் காளியம்மையுண்டுவிட்டாள்
இன்னஞ்சோறில்லையோ என்பசியாறுகைக்கு
வயிறுபசியாற்றாமல் மாலையிட்டுக்கொள்வேனோ
மேதினியிலெப்படிக்கு விவாகமதுசெய்வேன்காண்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏலகன்னிஏதுசொல்வாள்

எறியோஉன்வயிறு இயலானசங்கமரே
மடுவோகுலமோஉன் வயிறுகுஞ்சங்கமரே
பெண்டுபிள்ளையில்லாமல் பிழைத்தீரோஊர்திரிந்து
இன்றையதினத்திலே போஜனமிட்டாச்சு
நாளையத்தினத்திலே நன்றாய்ப்புசித்திடுவீர்
வாய்பூசிக்கைபூசி மாளிகைக்குப்போய்நடந்தார்
வாருமென்றுசொல்லியே வருந்தியேநீர்கொடுத்தாள்
பள்ளியறைவீட்டிலே பஞ்சணையில்வந்தார்கள்
சங்கமர்மனமகிழ தம்புருதான்தொனித்தாள்
கின்னரவாத்தியங்கள் கோஷ்டமுடன் தான்படித்தாள்

ஏலகன்னி காமவிகாரத்தால் அருச்சுனனென்று
அணையப்போக காளி நான் அருச்சுன
னல்லவென்று சொல்லல்.

காமம்பொறுக்காமல் கடிகியேயேலகன்னி
மார்பில்விழுந்து மருவியணையவந்தாள்
காளியென்றுதானறிந்து கைவிட்டாளேலகன்னி
என்னைக்கெடுத்தீரோ என்பாவங்கொண்டீரோ
ஆணையிட்டுவந்தேனே அடிவைக்கஞாயமுண்டோ
அருச்சுனராசாவை அங்கெனவேபோய்மறித்தாள்
நில்லுநில்லுஞ்சங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
ஆணையிட்டுவந்தேனே அடிவைக்கஞாயமுண்டோ
என்னைக்கலியாணஞ்செய்து கடுகநடவுமென்றாள்
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
ஆதிகைலாசம் அரன்பதிக்குப்போறேனே
சிவனார்தன்கையாலே சேனவரம்பெற்று
வரும்போதுஏலகன்னி மாலையிட்டுக்கொள்ளுகிறேன்
என்னைமறிக்காதே ஏலகன்னிநாயகமே
போகச்செலவுதாராய் போய்வாரேன்பெண்மயிலே
ஆணையிட்டாலாகாது அடியேன்செலவுகொடேன்
என்றதுகேட்டுமே ஏதுசொல்வான்வாள்விஜயன்
ஆணையிட்டுத்தந்தானே ஆரணங்கைவிவாகஞ்செய்ய
மாதாசெலவுதர வாள்விசயன்போய்நடந்தான்
அந்தவனங்கடந்து அப்புறம்போகலுற்றான்
பத்தாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு

போண்டவனம் முற்றிற்று

சிவபெருமானுடைய நந்தவனங்காத்திருந்த பிராமணன்
பார்வதியின் நந்தவனக் காவற்பெண்ணை இச்சித்ததனு
லுண்டான சாபம் விமோசனமானது.

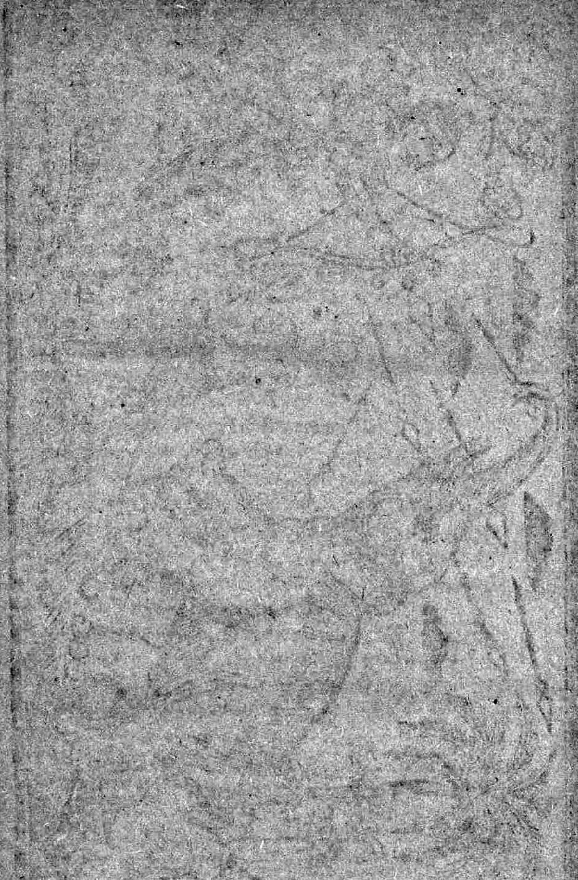

கக-வது சபாமிருகவனம்.

அந்தவனத்தைவிட்டு ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனமேகுடிபுகுந்து
காடுகடந்து கரியமலைதான்தாண்டி
சபாமிருகந்தானிருக்கும் தனிவனத்திற்போனார்கள்
ஐந்தடுக்குபர்னசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணார்
ஏழடுக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
அங்கேகுடித்தனமாய் ஐவர்கள்தானிருந்தார்
இப்படியாகச் சிலநாளிருக்கையிலே
சபாமிருகவனந்தனிலே வில்விஜயன்வாரானும்
உலகமதிர்ந்திடவே உத்தமனும்வாரானும்
ஒருவன் அரனேயென்ன உலகம் அரனேயென்னும்
ஒருவன்சிவனேயென்ன உலகம்சிவனேயென்னும்
அரகராவென்றுசொல்லி அடித்தானேசெயகண்டிகை
சிவசிவாவென்றுசொல்லி தொனித்தானேசங்குதனை
சங்குதொனிகேட்டு சபாமிருகந்தானெழுந்து
வாள்கிளப்பிகும்மாளமிட்டு வருகுதுவெள்ளானை
தன்னிழலையேபார்த்து தானோடுமந்தானை
கொம்பினால்மலையையது குத்திக்கிளப்பிவிடும்
அருச்சுனரைக்கொல்லவென்று ஆனைவருகையிலே

அருச்சுனன் யானையைக் கொல்லுகிறது.

கண்டானேவாள்விஜயன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
வில்வளைத்துநாரிபூட்ட வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
அர்த்தசந்திரபாணமெடுத் தஸ்திரத்தைஉச்சரித்தான்
மதயானையைக்கொல்லவென்று மார்புரளவாங்கினன்
அருச்சுனன்விட்டதொரு அர்த்தசந்த்ரபாணமது
மதயானைதன்னையே வகுத்துஇருபிளவாய்
வீரிட்டுவிழுந்ததே வில்விஜயன்தன்கையால்

அருச்சுனன் கையினல் விழுந்தயானை ஒரு பிராமணனுக வந்தது.

ஆனைமடிந்திடவே அதிலொருபிராமணன்தான்
பஞ்சாங்கப்பிராமணனுய் பார்ப்பான்வெளியானுன்
கண்டானே அருச்சுனனும் கடுகிபிராமணனை
வாரும்பிராமணரே மதயானைமுழுங்கிற்ருே
ஆனுற்கேள்சங்கமரே அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்
தெய்வலோகந்தன்னிலே சிவனுடையபூங்காவனம்
ஐயர்பூங்காவனத்தில் அதிகாரமென்னுதுகாண்
அம்மைவனத்தார்கள் ஐவர்வனம்போகொணுது
ஒற்றைஒருநாளில் உச்சிதத்தைப்பார்ப்போமென்று
அம்மைவனங்களிலே அதிகாலைபோகையிலே
ஆயிரம்பெண்களிலே அதிலேஒருதாதி
கண்ணுக்கினியபெண்ணை கண்டாசைப்பட்டேனே
பார்த்தாசைப்பட்டேனே பைங்கிளியைக்கைபிடித்தேன்
என்னைத்திமிறிவிட்டு ஈஸ்பறியாள்பக்கஞ்சென்ருள்
அம்மையதுகேட்டு ஆதிசிவன்பக்கஞ்சென்ருள்
உம்மையவளதுகேட்க உம்பர்பிரான்பக்கல்வந்து
ஐயரேஉன்வனத்தில் அதிகாரஞ்செய்கிறவன்
எந்தன்வனக்கன்னியரை இவர்பிடிக்கனுயமுண்டோ
என்றுமிகச்சொல்லுகையில் ஈஸ்பரனுர்தான்கேட்டு
என்னைவரவழைத்து ஈய்ந்தார்பெருஞ்சாபம்
என்னுடையசாபமது எப்போதுலையுமென்றேன்
ஆதிகைலாசம் அருச்சுனன்வருகிருன்
அருச்சுனரைக்கொல்லவே ஆங்காரமாய்போகையிலே
அருச்சுனன்கோபமுற்று அம்பாலேகொன்றிடுவான்
என்றதுபோலநீரும் என்சாபம்போக்கிவிட்டீர்
வாருமென்றிருவருமாய் வனத்திலேபோருர்கள்
போகபிராமணனும் புதுமையொன்றுசொல்லலுற்ருன்

அருச்சுனனுக்குப் பிராமணன் குயவன் வரலாறு கூறுதல்.

ஆனுற்கேள்சங்கமரே அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்
செப்பும்மொழிதவருன் திருநீலகண்டரவர்

கோடுகட்டவாதார் குயவன்குயத்தியரும்
இப்படியாக இவரிருக்கும்நாளையிலே
மகாராஜன்வாசலிலே மங்களகாரியத்தால்
கோவுங்குயமுட்டி கொண்டுவாவென்றுரைத்தார்
அக்ஷணம்நீலகண்டன் அனேகமுட்டிசொப்பனிட்டு
பொன்போலிழைத்துமே போட்டான்பெருஞ்சூளை
சூளைகலைந்து சுட்டசிறுமுட்டிகட்டி
மகாராஜன்வாசலிலே வைத்தானேகொண்டுவந்து
மகாராஜன் தான்பார்த்து மகிழ்ச்சியாய்குயவருக்கு
சொர்னமணிமுத்தும் துகிலாடையுமெடுத்து
நீரில்லாப்பூஷண்த்தை நீலகண்டனுக்கருளி
போய்வாருமென்றுமே போகச்சிலவருள
வெகுமானம்பெற்றுமவன் வீதிவருகையிலே
அந்திகாலமாச்சுது ஆதித்தன்போய்மறைந்தான்
காற்றுமழையுங் கடுகிவருகுது
தேவதாசிவீதி தெருத்திண்ணையோரத்தில்
வந்துயிறங்கினன் வானமழைபோகளவும்
அந்தச்சமயத்தி லவ்வீட்டுதாசியவள்
போஜனமுண்டுமே பொற்கலத்தைத்தான்கழுவி
சன்னல்கதவையவள் தாள்திறந்துஊற்றினள்
மண்ணுடையான்தன்மேலே வந்துவிழுந்தது
சம்போசிவசங்கானே சலந்தெளித்தாரொன்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குதாசியவள்
அஞ்சிப்பயந்துமே ஆரென்றுகேட்கலுற்றாள்
மண்ணுடையான்நான்காணும் வந்தேனிதுவழியாய்
வான்மழைக்குமாதாசே வந்துஒதுங்கினேன்
ஆரோதெரியாது அள்ளிஜலந்தெளித்தார்
என்றதுகேட்டுமே ஏலப்பசுங்கிளியாள்
மெத்தப்பயந்துமவன் வீட்டோரங்கொண்டுசென்று
அபிஷேகமாட்டிவைத்தாள் ஆனந்தமாராலுக்கு
ஈரமுலர்த்தி இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
ஆபரணமிட்டு அலங்காரம்பண்ணினள்
போஜனமிட்டுமவள் புட்பமும்தான்கொடுத்தாள்
சந்தனமுந்தாம்பூலம் தான்கொடுத்தாள்தையலரும்
அன்றையராத்திரி அங்கிருந்துகுயவனவன்
மற்றுநாட்காலையிலே வந்தானேவாழ்மனைக்கு

குயவன் மனையாளுக்கும் குயவனுக்கும் தர்க்கம்.

குயவனுடதேவி கொம்பனையாள் கண்டாளாம்
கண்டுபுருஷனைக் கண்ணீரைத்தானுகுத்தாள்
கோவென்றசத்தமுடன் குமுறியழுதாளாம்
ஆரோடேபோக அமர்ந்திருந்தீர்மன்னவரே
என்னைவிட்டுப்பிரிவதற்கு மன்னுமனம்வருமோ
வேசியர்கள்வீட்டிலே விளையாடிவந்தீரோ
உன்னுடனேபேசேனே உன்முகத்தைபாரேனே
பெற்றதகப்பனைப்போல் பிரியமுடன்பார்த்திருப்பேன்
குருக்களுடமையை கொள்ளைகொண்டுபோனவர்கள்
தாயில்லாப்பிள்ளைகளை தலையிலடித்தவர்கள்
சிசுவதைபண்ணவர்கள் ஸ்ரீவதைபண்ணவர்கள்
பெரும்பாவிசேருகிற பெருநாகில்சேர்ந்திடுவேன்
என்றுசபதமிட்டாள் இளங்கொடியாளக்குயத்தி
இவ்வார்த்தைகேட்டுமவன் எரிபாந்து நீலகண்டன்
கண்கள்சிவந்துமே காந்தாளப்பட்டானும்
மெய்யானவார்த்தைதனை விளம்பினேன்மெல்லியற்கு
பொல்லாதவார்த்தையினுற் புலம்புகிருளே துசெய்வேன்
என்றுமனஞ்சலித்து ஏதுசொல்வான் நீலகண்டன்
இன்றுமுதலாக இனிநெடுநாள்வரைக்கும்
உன்னுடன்பேசினுல் உனக்குத்தகப்பனென்ருன்
அவ்வார்த்தைதள்ளினு லநேகபாவம்சொல்லுகிறேன்
அபயமென்றுவந்தவனை அநியாயம்பண்ணபாவி
பெரும்பாவிசேருகிற பெருநாகம்சேர்ந்திடுவேன்
என்றுச்சபதமிட்டான் இயலான நீலகண்டன்
இப்படியாக அனேககாலந்தானிருந்தார்

ஆதிசிவனும் பார்வதியும் பண்டாரவேஷமாக
வந்து இருவரையும் ஒருமைப்படுத்தி
மோட்சமீதல்.

ஆதிசிவனுக்கும் ஆதிபரமேஸ்வரிக்கும்
பொறுத்துமுடியவில்லை பொல்லாச்சபதமிது
இருவரையும்பேசிவைக்க யீஸ்வரனுர்வந்தாராம்
யெத்தப்பெரியவராய் மேல்நாட்டுச்சங்கமராய்
ஆண்டிபெரியவராய் ஆண்டவன்வடிவெடுத்தார்

அம்மையுமையவளும் ஆண்டிச்சிவடிவெடுத்தார்
விநாயகவீரபத்திரன் வேல்பொருதுங்கந்தனுமே
அன்றுரித்தமான்தோலும் அழகானபுலித்தோலும்
கன்றுபுலித்தோலும் கைலாசமான்தோலும்
சடையுஞ்சடைமுடியும் தம்பிரானைப்போலாக
நீலகண்டனுக்காக நினைத்தார்திருவோடு
கதிரோனைப்பாத்திரமாய் கடுகெனவேகைபிடித்து
வாரார்பரமசிவன் வனமாய்வனங்கடந்து
காடுசெடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
நீலகண்டன்வாசலுக்கு நிமலரும்வந்துவிட்டார்
ஆடாபத்தா நீ அறிவுள்ளபுண்ணியனே
என்பிள்ளைபெண்சாதி யிங்கிவர்களெல்லோரும்
பசியோடேநாங்கள்வந்தோம் பசியாற்றிநீரனுப்பும்
பிள்ளைபசியாற்றில் புண்ணியங்கள்வேணதுண்டு
குழந்தைபசியாற்றில் குமாரனைப்பெற்றிடுவாய்
உந்தனூன்முறையார் உன்னுடையபெண்சாதி
வாழ்ந்துசுகமாவீர் மகாதேவர்புண்ணியத்தால்
என்றல்லோசங்கமரும் ஈய்ந்துவிட்டார்வெண்ணீறு
வாங்கியணிந்துகொண்டு வணங்கியேதெண்டனிட்டார்
நல்லதுசங்கமரே நான்செய்தபாக்கியத்தால்
வந்தீர்களிப்போதான் வாழ்ந்துசுகமானேன்
பத்துநாழிகைப்பொழுதில் பசியாறநீங்கள்வந்தால்
போசனமுண்பீர்காண் போய்வாருஞ்சங்கமரே

ஈஸ்வரர் நீலகண்டன் மனஞ்சோதித்தல்

என்றதுகேட்டுமவரேதுசொல்வார்சங்கமரும்
நான்-போசனம்பண்ணுகிற பொன்னான திருவோடு
இங்கேவைத்துநான்போரேன் எடுத்துமறவாமல்வையும்
ஊர்திரிந்துநான்வாரேன் உன்வசத்திலிருக்கட்டென்றூர்
என் பாட்டனார்நாளையிலே பண்ணின திருவோடு
பாத்திரம்போய்விட்டால் பழிவந்துநேருமென்றூர்
என்றதுகேட்டு யேதுசொல்வான் நீலகண்டன்
ஆனாற்கேள்சங்கமரே ஐயாபெரியவரே
என்னுடையதேவியுடன் இவ்வார்த்தைநீருரைந்து
சாதங்கறிவகைகள் சமைக்கவேசொல்லுமையா
பாவற்பயிர்பந்தலின்மேல் பாத்திரத்தைவைத்துவையும்

அரண்மனைக்குள் நுழைந்து ஆச்சியரைத்தானழைத்து
மண்ணுடையான்வார்த்தைகளை மாதருடனுரைத்தார்
பந்தலின்மேலாகப் பாத்திரத்தைவைத்தகின்பின்
பாத்திரத்தைப்பார்த்திரென்று பண்டாரந்தானடந்தார்
செப்பிநடந்தாரே திருநீலகண்டன்வாழும்
அத்தெருவுதான்கடந்து அடுத்தொருவீதிவந்தார்
அந்திநிழலருகில் ஆதிசிவன்மந்தமர்ந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் ஆதித்தன்போய்மறைந்தார்
சுக்கிலாதேவிமகன் சூரியன்தான்மறைந்தான்
குயவனுடதேவியரும் குடிவாழ்க்கைசெய்திருந்தாள்
அநேகநெடும்போது ஆனபிறகாக
மண்ணுடையான்தானெழுந்து வாசலில்வந்துநின்று
பாவற்பந்தலைப்பார்த்தார் பாத்திரத்தைகாணேமென்று
தேவியெதிரில்வந்து திகைத்தார்போல்நின்றுவிட்டான்
கைகட்டி நீலகண்டன் கண்காட்டிக்கேட்கிறான்
ஆரணங்குமாதுகன்னியறியேனென்றுசாடைபண்ணுள்
மனதுசஞ்சலமாக மண்ணெடுத்துப்பண்ணுகிறான்
பன்னீருந்தானெடுத்துப் பாத்திரம்பண்ணினன்
கடுகியேகுளேபோட்டு கவிழ்த்துவைத்தான்பந்தலிலே
ஐயருமம்மையுமாய் ஆதிசிவன்வாறாராம்
திருநீலன்மாளிகையில் சிவசிவாவென்றுரைத்தார்
கடுகியே நீலகண்டன் கைக்குச்சலங்கொடுத்தான்
கைப்பூசிக்கொண்டு கடுகியேயுள் நுழைந்தார்
பார்த்திரங்கொண்டுவந்தார் பண்டாரம்பர்த்துவிட்டார்
என்னுடையபாத்திரம் எங்கேயென்றார்சங்கமரும்
வைத்துநீர்போனபின்பு மாயமாய்ப்போச்சுதையா
ஆகையாலாண்டவனே அட்சணமேசெய்துவைத்தேன்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வார்சங்கமரும்
என் பாட்டனார்நாளையில் பண்ணிவைத்தபாத்திரத்தை
ஏமாத்திமோசம்பண்ணி யில்லையென்றுசொல்லலாமோ
மகாராஜரிடத்தில்வாரும் வழக்கைப்போய்சொல்வோமெ
ன்றார், மடிபிடித்துசங்கமரும் வாராரே தானிழுத்து
முடிமன்னன்றன்சபைக்கு முன்பாகவந்துசொன்னார்
பசித்ததென்றுசோர்கேட்டேன் பகலைக்குவாருமென்றார்
வச்சிரத்தாலிழைத்த மாணிக்கப்பாத்திரத்தை [ன்
இவர்கையில்நான்கொடுத்து இஷ்டரிடம் போயிருந்தே

வந்துபின்கேட்டாலே மகாபாவிகாணுமென்றான்
ஆகையினாலேதான் அழைத்துவந்தேனும்மிடத்தில்
அதிதிபரதேசி யாருமில்லையெந்தனுக்கு
ஆண்டியுடமையென்று அவரிடத்தில்நீர்கேட்டு
வாங்கியேதாருமென்றார் மகாராஜராசாவே
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்மகாருசன்
ஆரடா நீலகண்டா அறிவுகெட்டபாதகனே
பரதேசியுடைமையைநீ பரிக்கிறதுதருமமோடா
குயவன்குயத்தியரைக் கொப்பெனவேகட்டுமென்றார்
வெள்ளிப்பிரம்பாலே வீசியடியுமென்றார்
மாறியடியுமென்றார் வந்தகுயவனைத்தான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தார்தலையாரி
எருக்கமலாரலே எட்டியடித்தாரே
உள்ளம்நடுங்கமேனி உதிரம்வடியுதங்கே
அப்போதுமகாராஜரிடம் ஆண்டியவரேதுசொல்வார்
இன்னஞ்சிலராசாண்டை யிட்டுகொண்டுபோறேனையா
கட்டவிழ்த்துவிட்டிடென்றார் கடிகிநீலகண்டனைத்தான்
அரண்மனையைத்தாண்டி அப்புறம்போகையிலே
ஆதிசிவனாரும் அங்கேமனமகிழ்ந்து
ஈசன்ரிஷபத்திலே ஈஸ்வரிசிங்கத்திலே
பேழைவயிற்றோனும் பெருச்சாளிவாகனத்தில்
கந்தர்மலைமேலே கடிகியேவந்துநின்றார்
தங்களுடவாகனத்தில் சாமிகளுமேறிவத்தார்
வந்தாரெதிருக மண்ணுடையான்கண்டுவிட்டான்
சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
குயவன்குயத்தியுட குறைகளைத்தீர்த்தாரும்
காட்சிகொடுத்துக் கைலாசம்போனாரும்
நீலகண்டன்பேறுபெற்ற நிலமாகுமிவ்வனந்தான்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வானருச்சுனனும்
புண்ணியவனத்திலே போய்ஸ்நானம்பண்ணிவந்தால்
என்பாவந்திரவே ஈஸ்பரனார்வரமளிப்பார்
என்று-பொய்கைதனிலே பொட்டெனஸ்நானம்செய்து
சிவனை நினைத்து திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
அரனை நினைத்து அள்ளியிட்டான்வெண்ணீறு.
பஞ்சாட்சரமணிந்து பகவானைப்பூசைசெய்து
அரகராவென்று அடித்தானேஜெயகண்டிகை

ஓம்நமசிவாயாவென்று ஒலித்தானேசங்குதனே
ஒருவன்சிவனேயென்றால் உலகஞ்சிவனேயென்னும்
அரகாவென்றுசொல்லி அந்தவனந்தாண்டினால்
மற்றுமொருவனத்தில் வாராரிருவருமாய்
இந்தவனமாருடைய தென்றானிளவிசயன்

சபாமிருக வனங்கடந்து ஊர்க் குருவிவனம் வருதல்.

ஊர்க்குருவிபேறுபெற்ற வனமென்றானுத்தமனும்
வாயில்லாச்சீவன் மரமேறும்பட்சிகள்தான்
எந்தவிதமாய்த்தான் ஈஸ்பரனைக்கண்டதுகாண்
அந்தவதிசயத்தை ஆண்டவனேசொல்லுமென்றார்

பிராமணன் அருச்சுனனுக்கு ஊர்க்குருவி வரலாறு கூறுதல்.

அப்போபிராமணனும் அருச்சுனற்குஅதுசொல்வான்
ஊர்க்குருவிபட்சியிதி லுண்டானும்பெண்ணுமாக
இந்தவனமதனி லிருந்துவாழுமந்நாளில்
பிள்ளைகள்பெற்றிருக்கப் பெருத்தவனங்களிலே
போவார்வருவார்குஞ்சைப் போயெடுத்துக்கொள்வார்கள்
இரைதேடிவருவதற்குள் எடுத்துகொண்டுபோவார்கள்
கூண்டினிடமாகக் குருவிவந்துபார்த்தவுடன்
அழுதுபுலம்பியே ஆயாசப்பட்டிருக்கும்
மறுகாலொருதரமும் மைந்தனுண்டாயிருக்கும்
பெண்குருவியானது புருஷனுக்கேதுசொல்லும்
என்புருஷாஎன்கணவா என்வார்த்தைநீர்கேளும்
நான்பெற்றபிள்ளையெல்லாம் நமனுக்கிரைகொடுத்தேன்
போவார்வருவாரெந்தன் பிள்ளையைக்கொண்டுபோனார்
இப்போதுபிள்ளைபெற்றால் எவராகிலுமெடுப்பார்
ஆசைகள்தோணுது ஆணழகாயென்னசெய்வேன்
எங்கேநான்பெற்றெடுப்பேன் எனக்கறியசொல்லுமென
ஆணற்கேள்பெண்மயிலே ஆரணங்கேயொருவார்த்தை
இந்தவனத்திலே இங்கேகுளிகுளித்தால்
நமக்கு-அன்னங்கிடையாது அன்னமேநீர்கேளும்

சமூத்திரக்கரையோரம் தாவுண்டுபிள்ளைபெற
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்லும்பெண்குருவி
அலைபெருகிதண்ணீர்வந்து அடித்துக்கொண்டுபோய்வி
டுமே, இப்போதுபிள்ளைபெற்று ஏமாந்துபோவேனே
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்லுமாண்குருவி
இவ்விடத்தில்பிள்ளைபெற்றால் ஏதுகுற்றம்வந்தாலும்
சமூத்திராஜருடன் சண்டைகள்செய்திடுவேன்
யுத்தங்கள்செய்திடுவேன் உன்பிள்ளைவாங்கிடுவேன்
என்று-தலையிலிடித்துமே சத்தியங்கள்செய்திடுமாம்
சபதபங்கள்பண்ணினதை சமூத்திராஜன்கேட்டு
இது-எவ்வளவுஊர்க்குருவி என்னுடன்சண்டைபண்ண
சொல்லாதவார்த்தையைச் சொல்லுதுசிட்டினங்கள்
ஆண்மையைப்பார்ப்போமென் றவ்வருணன்றானிருந்தா
ன், அப்போதுசிட்டினத்தில் அழகானபெண்குருவி
செத்தையைத்தான்பெருக்கி சிறுவீடுகட்டிடுமாம்
இருமுட்டையிட்டு இருந்து அடைகாக்க
பின்னுமடைகாத்துப் பெற்றதிருகுஞ்சுகளை
கொப்பெனவேதான்பெறந்து குழந்தைக்கிரைதேடும்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
தாயுந்தகப்பனும் தானில்லாவேளையிலே
சமூத்திராஜனவன் தண்ணீர்பெருகிவந்து
குழந்தையிரண்டையும் கொப்பெனவேகொண்டேகி
பாதாளந்தன்னிலே பத்திரம்பண்ணினாம்
பட்சிசமர்த்துகளைப் பார்ப்போமென்றுதானிருந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் அழகானபெண்குருவி
குழந்தைக்கிரைதேடிக் கொண்டுவந்துபார்க்கையிலே
மக்களைக்காணுமல் மருகிப்புலம்புகுது
மார்பிலேயுந்தோளிலேயும் வண்ணமுகத்திலேயும்
அறைந்துபுலம்புகுது ஐயோமகனேயென்று
மக்களைப்பறிகொடுத்து மண்மேலேதங்குவேனே
மைந்தனைப்பறிகொடுத்து வயிற்றிலறைந்துசொல்லும்
பாவிகெடுத்தாயெந்தன் பாலகரைக்கொல்லவென்று
என்றும்பகையாளி யேற்பட்டானெந்தனுக்கு
புதல்வனைப்பறிகொடுத்துப் புலம்புதுபெண்குருவி
ஐய்யையோதெய்வமென்று அலையுதுபெண்குருவி
அந்தச்சமயமதி லாண்குருவியேதுசொல்லும்

மன துசலியாதே மக்களே வாங்கித்தாரேன்
சமுத்திராசருடன் சண்டைமிகச்செய்து
புதல்வரைவாங்கித்தாரேன் புலம்பாதேபெண்மயிலே
என்றுஎழுந்தது இயலான ஆண்குருவி
மூக்கினுற்பனேகிழித்து முனையாலெழுதுகுது
என்னவென்றுவோலே எழுது துசிட்டினந்தான்
காக்காய்குருவி கழுகுகள்பருந்துகளாம்
மாடப்புருவாம் மயிலுங்குயிலினமாம்
காடைக்குருவிகளாம் கவுதாரிடேகைகளாம்
அன்னமயிலாழ்வாரும் ஆனமயிலினமும்
கூனிக்கழுகுமுதற் கோட்டானுமாந்தைகளும்
ஓலேகண்ட நாழிகைக்கு ஓடியேவாங்களென்று
சமுத்திராஜருடன் சண்டைபண்ணபோகவேணும்
என்னுடயினத்தார்க ளெல்லோரும்வாங்களென்று
வருந்தியெழுதியே வாயசத்தைத்தானழைத்து
ஓலேயைக்கைகொடுத்து உண்மைசிலதுசொல்லி
தெய்வலோகத்தாருக்கும் சேதிசொல்லிவாருமென
வாயுவேகமாகவே வருகுதுவாயசந்தான்
அவனியிலுள்ளவர்க்கும் அந்தரமுள்ளவர்க்கும்
செப்பித்திரும்புகையில் திருமாலருகிருக்கும்
ஆயருடவாகனம் ஆள்வாரெழுந்திருந்து
மாயனைத்தெண்டனிட்டு வணங்கியேயேதுசொல்லும்
தன்குலராஜனுக்கும் சமுத்திராஜனுக்கும்
யுத்தங்களாகிறதாம் உலகளந்தபெருமாளே
என்னைவரவழைத்தார் யானும்பேய்ச்சேரவேணும்
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு சாமிக்குரைத்துதப்பேர்
குலுங்கநகைத்துக் கொப்பெனவிடைகொடுத்தார்
பிரமருடவாகனம் பேடன்னத்தோரினமும்
கந்தருடவாகனம் கானமயிலினமும்
மன்மதன்வாகனம் வர்னக்கிளியினமும்
சனியனுடவாகனம் சமர்த்தானவாயசமும்
அவரவர்தேவாண்டை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
சமுத்திராஜருடன் சண்டைபண்ணப்போவோமென்றூர்
அமராநடக்குதென்று ஆளோலேயனுப்பினது
ஆகையாலாண்டவனே அடியேனும்போகவேணும்
எங்களுக்குசெலவருளும் என்றுபணிந்தது

அத்தண்டதேவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்
சமுத்திராஜருடன் சண்டைகளெப்படியோ
இப்புதுமைபார்ப்போமென்று இயலானதேவரெல்லாம்
நாமும்வருகிறோம் நடவுங்கள்முன்னேயென்றார்
தெய்வலோகப்பட்சி திரும்புதுபூமியிலே
தனித்தனிபட்சியெல்லாம் சமுத்திரக்கரையோரம்
தன்குலத்துராசருக்குச் சரணமிடும்பட்சியெல்லாம்
அப்போதுசிட்டினந்தான் அனைவருக்குமேதுசொல்லும்
சமுத்திரக்கரையோரம் தாவுதேடிபிள்ளைபெற்றாள்
அலைபெருகிதண்ணீர்வந்து அடித்துகொண்டுபோனது
என்னுடையபிள்ளைகளை எடுத்துகொண்டுபோனது
ஆகையாலுங்களையும் அவசியம்நானழைத்தேன்
வாருமென்றபோதையிலே வந்தீர்கள்தயவுசெய்து
சமுத்திராஜருடன் சண்டைகள்செய்திடுங்கள்
என்னுடையபிள்ளையை எவ்விதமும்வாங்கிடுங்கள்
உகந்துமனைவோர்க்கும் உபசாரஞ்செய்கையிலே
அத்தண்டபட்சிகளும் அதிககோபமுண்டாகி
காக்காயொருவரிசை கழுகுளொருவரிசை
அன்னமொருவரிசை ஆழ்வாரொருவரிசை
பருந்துமொருவரிசை பச்சைக்கிளியொருவரிசை
மயிலுமொருவரிசை வல்லூரொருவரிசை
குயிலுமொருவரிசை குருவியொருவரிசை
காடையொருவரிசை கவுதாரியொருவரிசை
புல்புல்லொருவரிசை புறக்களொருவரிசை
உள்ளானொருவரிசை ஊர்க்குருவியொருவரிசை
நாரையொருவரிசை நாகணவாயொருவரிசை
கொக்குவொருவரிசை கேட்டானொருவரிசை
அந்தச்சமையமதில் அனேகவிதபட்சியெல்லாம்
அந்தப்புறங்களிலே அவ்வகுப்பார்சேர்ந்திருப்பார்
அப்போதுமூவர்களும் அயிராவதத்தோனும்
மூப்பத்துமுக்கோடி தேவர்முனிவர்களும்
ஆகாயமார்க்கமதில் அந்தரமாய்நின்றுகொண்டு
பட்சிகள்நின்றிருக்கும் பாவனையைப்பார்த்தார்கள்
எழும்பியேயந்தரமாய் எட்டிப்பிடிக்கிறதும்
தானகவேபறந்து தண்ணீரில்தான்குதித்து
இருபக்கம்ரெக்கையிலே எடுத்துசலங்கொண்டுவந்து

பாரெல்லாம்நீர்தளும்ப பறந்துதெளிக்கிறது
அரைநாழிகொள்ளையிலே அடியோடேவற்றிவிட
சமுத்திரமானதெல்லாம் தண்ணீர்வாண்டுவிட
சமுத்திராஜன் சகிக்கமுடியாமல்
தேவர்கள்தன்னுடனே செப்பிமுறையமிட்டான்
அத்தண்டபேரும் அனைவரும்வந்திறங்கி
சிட்டினத்தைதானழைத்து செப்புவார்தேவரெல்லாம்
உன்-தனயனைவாங்கித்தாரோம்சமுத்திர நீருண்டுபண்ணு
ம், எப்போதும்போலேநீர் ஏற்படுத்தும் சமுத்திரத்தை,
என்றுசொல்லப்பட்சி யினமெல்லாமொருமித்து
மயிலையருகழைத்து வார்த்தைகளேதுசொல்லும்
கந்தருக்குசொன்னீரானல் கைவேலாலுண்டுசெய்வார்
என்றுசொல்லமயிலினங்க ளெல்லாமொருமித்து
வேலவனூர்தன்பதத்தில் விழுந்துமுறையமிட்டு
ஆண்டவனேயென்சாமி அடியேனல்முடியாது
நீர்நினைத்தவிட்சணமே நீரும்பெருகிவிடும்
அடியேனைப்பற்றியே அலைகடலையுண்டுபண்ணும்
என்றுபணிந்து இறங்கியேதொழுதுநிற்க
கந்தர்மனமகிழ்ந்து கடிகியேவில்வளைத்து
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வேலெடுத்துமந்திரித்து
அலைகடலில்நீரையெல்லாம் அம்பிலொருமுத்தாக
பூமியதிரவே போய்ப்பாயும்வேலிதுதான்
மண்ணிலுள்ள நீரையெல்லாம் வழித்தொருமுத்தாக
முத்தால்வளர்ந்து முனிந்துகடல்பெருக
சந்தோஷப்பட்டானே சமுத்திராஜனவன்
குருவியுடபிள்ளையை கொண்டுவந்துதந்தாராம்
ஆதிசிவனும் அதிகவரந்தந்தாராம்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்தேவரெல்லாம்
சுகமாகச்செல்வத் துடனேயிருப்பீரென்று
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மகாதேவர்போய்நடந்தார்
ஊர்க்குருவிபேறுபெற்ற ஓங்கும்வனமிதுகாண்
என்றதுதான்கேட்டு எழில்விஜயராஜாவும்
உற்றுற்றுக்கேட்டு வுள்ளமிகமகிழ்ந்தார்
அந்தச்சமயம் அருச்சுனராஜரிடம்

போகவிடைதாருமெனப் புகன்றான்பிராமணனும்
போய்வாருமென்றுசொல்லிபோகலுற்றான்போர்விஜயன்

பதினோராவது ஊர்க்குருவிவனம்

முற்றிற்று.

கஉ-வது காளபயிரவனம்.

பன்னிரண்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைதலேமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலேமேலேவைத்தார்
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்புறம்போறார்கள்
காளபயிரவ வனத்திலேகாவலர்கள்
அங்கேகுடித்தனமாய் ஐவர்குடியிருந்தார்
காண்டாவனமெரித்த காளேயருச்சுனனும்
காளேபயிரவ கானகத்தில்வந்தமர்ந்தான்
அங்கேதவமுனிகள் அநேகம்பேரப்போது
சாமியென்றுவந்தோமே தவசுகுலேந்துதையா
என்றுமனங்கலங்கி எப்போதும்போலிருந்தார்
அந்தரிஷிகளண்டை அருச்சுனன்தவஞ்செய்தான்
அங்கிருக்குமரிஷிகள் அனேகம்பெரியவர்கள்
இத்தனேகாலமட்டும் இருந்துதவம்பண்ணினோம்
இருந்துதவம்பண்ணி ஈஸ்வரனும்வந்ததில்லே
ஆதிசிவனுரை ஆண்டவரைக்காணவில்லே
பரமசிவனுரை பார்க்கஅரிதாகும்
கைலாசவாசலிலே கடுகதவம்பண்ணினலே
பரமசிவனும் பாக்கியந்தந்திடுவார்
சுகமாகவாழ்ந்திடுவீர் துரிதமாயேகுமென
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இயலானவாள்விசயன்
எல்லோர்க்குஞ்சரணமிட்டுஎழில்விசயன்போய்நடந்தான்
கடிகிநடந்தானே கைலாசபருவதத்தில்
பொய்கையில்ஸ்நானம்பண்ணி பூசைதவமுடித்து
காளபயிரவனேக் கருதித்தியானம்பண்ண
எழுபதடிக்கம்பம் எழில்விசயன் நாட்டினன்
எழுபதடிக்கம்பத்தின்மே லேமுயிள நீரைவைத்தான்

ஏழுயிள நீரின்மேல் ஏழுவிளாம்பழத்தைவைத்தான்
ஏழுவிளாம்பழத்தின்மேல்எலுமிச்சங்கனியைவைத்தான்
எலுமிச்சங்கனியின்மேல் ஏழுகொட்டைபாக்குவைத்தா
ன், ஏழுகொட்டைபாக்குமே லேழுகுண்டுமணியைவைத்
தான், ஏழுகுண்டுமணியின்மேல் ஏழுகடுகுவைத்தான்
ஏழுகடுகதன்மேல் ஏழுசெப்பூசிவைத்தான்
ஏழுசெப்பூசியின்மேல் ஏழுசெவ்வலரிவைத்தான்
ஏழுசெவ்வலரியின்மேல் ஏறினன்தேர்விஜயன்
ஒருக்காலேதானூன்றி ஒருக்கால்முழங்காலில்வைத்தான்
கணணிரண்டுமூடியே கர்த்தன்மேல்தியானமானன்
அரகரா அரனேயென்று அடித்தானேசெயகண்டிகை
ஓம்நமசிவாயவென்று ஒலித்தானேசங்குதனை
ஒருவன்சிவனேயென்றாள் உலகம்சிவனேயெனனும்
அருந்தவசுபண்ணுகிறான் அருச்சுனராசதுரை
அகோரதவசுபண்ணன் ஆண்டவனைக்காணவென்று
ஆதிசிவனார்க்கு அருச்சுனன்செய்ததவம்
பொறுத்துமுடியவில்லை போர்விஜயன்செய்ததவம்
ஆதிசிவனார்க்கு அக்கினியாய்வீசுகுது
காலனைக்காலாலுதைக்க கைலாசநாதரவர்
கோபம்பெரிதாகி கொப்பெனவேயேதுசொல்வார்
ஆடாதூதுவனே அழையுங்கள்மாயவரை
ஏமன்பிரமாவை இங்கேயழையுமென்றார்
விண்ணாட்டுத்தேவனை விரைந்தோடியழையுமென்றார்
விக்கினவிநாயகனை வேலவனையுமென்றார்
ஓடியழைத்து ஒருநொடியில்வாங்களென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதிவிரைவாயோடிவந்தான்
வைகுந்தம்ஓடிவந்து மாயவரைத்தெண்டனிட்டு
ஆதிசிவனார் அழைத்துவரச்சொன்னாரென்றார்
அமராபதியாளும் ஆயிரங்கண்ணனுக்கு
ஏமாபுரமாளும் எமதர்மராஜனுக்கும்
பிரமலோகந்தன்னிற் பிரமதேவனனவற்கும்
வசிஷ்டரும்வால்மீகர் மகாதவமுடையவற்கும்
அத்தண்டதேவர்முதல் அனைவருக்குஞ்சொல்லினன்
சிவனார்வரவழைத்தார் சீக்கிரம்வாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அவரவர்பயணமானார்
வாழ்கருடனேறியங்கு வந்துவிட்டார்மாயவனார்

மத்தகஜமேறியங்கு வந்துவிட்டாரிந்திரனூர்
ஏமன்கிடாவேறி ஈசாருகில்வந்தான்
அன்றுபிரமாவும் அன்னத்தின்மீதில்வந்தார்
கானமயிலேறிக் கந்தரும்வந்துவிட்டார்
மூஷிகவாகனத்தின் முன்னேனும்வந்துவிட்டார்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவரும்வந்துவிட்டார்
ஆதிசிவன்பக்கலிலே அனைவரும்வந்துவிட்டார்
வந்துபணிந்தார்கள் மகாதேவன்பக்கலிலே
அத்தியுரித்தவனூர் ஆதிசிவனேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளே வார்த்தையொன்றுகேட்டீரோ
ஆரோதெரியாது ஆதிகைலாசம்வந்தான்
எவனோதெரியாது இங்கேதவம்பண்ணுகிறுள்
கைலாயந்தன்னிலேதான் கடிகிவாஞயமுண்டோ
கைலைக்குஅப்பாலே கானகந்தன்னிலேதான்
கருதிதவம்பண்ணுக்கால் காட்சிவாந்தந்திடுவோம்
இங்கேதவம்புரிய ஏற்குமோசொல்லுமென்றூர்
இவன் யாரோதெரியாது ஆண்மையாய்வந்துவிட்டான்
என் தலைமாட்டில்நின்று சத்தங்கள்போடுகிறுன்
ஆரோதெரியாது அறிந்துவந்துசொல்லுமென்றூர்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
பாண்டுமகாராஜன்பெற்ற பஞ்சவர்களைவருண்டு
குந்திமாதேவிபெற்ற குலமணிகளைவருண்டு
நாவிலேநட்சத்திரம் நயனவிழிப்பார்வையுள்ளான்
மீசைமுறுக்கழகன் விழியிற்கருப்பழகன்
தோளில்துளசிமாலை தொப்புளில்அமூர்தகலசம்
பல்லில்பரசவீணை பாதத்தில்செந்தாமரை
பஞ்சவரிலிவ ஞெருவன் பார்த்திபனென்றூர்கான்
இடதுகால்பொம்மைவிருது வலதுகால்வீரதண்டை
சலவிருதுகுல விருது சமர்த்துகள்பசைத்தவன்காண்
சிவபூசைகுருபூசை சிவன்பாதப்மறவான்காண்
என்னதவம்வேண்டி யிங்குவந்தானென்றறியேன்
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வாரீஸ்பாரும்
தருமர்தம்பியானுலும் சமர்த்துடையோனுனுலும்
கைலாயந்தன்னிலே கடிகிவாஞயமுண்டோ

இவன் எந்தவிதமாயிருந்து ஏது தவம்பண்ணுலும்
வருந்தியிருந்தாலும் வாமருளப்போறேனே
தவசைக்கெடுத்திடுவேன் தருமர்தம்பியர்ச்சுனனை
என்றுமகாதேவர் எறிபறந்துகண்சிவந்து
வாயுராசன் தன்னையே வாவென்றழைத்தாராம்
அருச்சுனன்செய்யுமந்த அருந்தவசுக்கம்பத்தை
தவசு நிலைக்கம்பமதை சமுத்திரத்திற்போடுமென்றார்
அரை நாழிக்கொள்ளையிலே அதமாக்கிவாருமென்றார்
என்றதுதான்கேட்டு எழுந்தானேவாயுராஜன்
ஆயன்பெருமாளும் அவ்வார்த்தைதானறிந்தார்
கைமோசம்வந்ததென்றே கரியமாலப்போது
அருச்சுனராஜருக்கு அனர்த்தம்வாநாளாச்சு
கார்க்கவேணுமென்று கரியமாலோடிவந்தார்
மாயையாய்வந்தாரே வாள்விஜயன்முன்னுளே
காண்டீபா அர்ச்சுனரே கைமோசம்வந்ததடா
ஆதிபரமசிவன் அதிககோபங்கொண்டாரே
வாயுராஜன் தன்னையிப்போ அனுப்பினர்மகாதேவர்
தவசு நிலைக்கம்பமதை சமுத்திரத்திற்போடவாரான்
வாயுவுராஜனுக்கு வலுவாயிருப்பாயா
என்றதுகேட்டு எழில்விஜயனேதுசொல்வான்
உம்மையேநம்பியே உம்பர்புரம்வந்தேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத் தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகாதோ
தோளில்செபமாலை தொண்டழிந்துபோகாதே
பெட்டியில்பூஷனம் பெருமைகுலையாதே
காக்கக்கடனுமக்கு கரியமாலெம்பெருமாள்
அண்ணருந்தம்பியரும் அனுப்பினர்உம்மைநம்பி
ஆரை நம்பியிங்குவந்தேன் ஆதிகைலாசம்
என்னமாயிருந்தாலும் ஈஸ்பரனுரெந்தனுக்கு
வந்தவினைமாற்றி வாமருளசெய்யுமையா
என்றுவணங்கினன் இயலானவாள்விஜயன்
சிந்தைமனங்குளிர்ந்து ஸ்ரீராமரென்னசெய்தார்
தருமர்தம்பிவர்ச்சுனன்றன் தவசுநிலைக்கம்பமது
வாயுராஜன்வந்து வலுவாயசக்கினலும்
ஆதிசிவன்வந்து அசக்கிவலித்தாலும்

தேவாதிதேவரொன்றாய்ச் சேர்த்துயசக்கினாலும்
அர்ச்சுனன் தவசு நிலை அசையாமலிருக்கவென்று
மாயவனார்வரங்கொடுத்து வந்துவிட்டார்கைலையிலே
ஆருமறியாமல் ஆதிசிவனருகில்வந்தார்
அந்தச்சமயத்தி லாங்கார வாயுராசன்
மண்ணும்விண்ணும்தானதிர வாரானேவாயுராசன்
தெற்கேயிருந்து திசைவடக்குமுகம்நோக்கி
இரைந்துவந்துமோதினான் இளவிசயன்தவசடியை
அப்புறத்துக்கிப்புறந்தான் அசையாமல்தானிருக்கும்
மழுகாலொருதரமும் வந்துஅறைந்தாலும்
சாயாமல்நின்றது தவசு நிலைக்கம்பமது
தன்னாலேயாகாமல் சங்கரிக்கமுடியாமல்
திரும்பினான்வாயுராசன் சிவனார்க்குசேதிசொல்ல
அருச்சுனனைப்பார்த்து அதிகப்பிரியமுமாய்
என்னிலும்வல்லபிரான் என்றுமனமகிழ்ந்து
அருச்சுனுவந்தனுக்கு அஸ்திரந்தாரேனென்றான்
வாயுவாஸ்திரத்தை வாள்விஜயன்கைகொடுத்தான்
வாங்கிநமஸ்கரித்து வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
எவரனுப்பவந்தீர்காண் என்தவசைநீரழிக்க
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வான்வாயுராசன்
ஆதிசிவனழைத்து அனுப்பினாருன்னிடத்தில்
தவசு நிலைக்கம்பத்தை சமுத்திரத்தேபோடுமென்றார்
ஆகையாலிங்குவந்தேன் அசக்கினேன்கம்பமதை
என்னால்முடியவில்லை இளவிஜயாவுனைசெயிக்க
ஆதிசிவன்வந்திடுவார் அதிகவரந்தந்திடுவார்
என்றுநடக்கையிலே ஏதுசொல்வார்வாள்விசயன்
உம்பர்பிரானுக்கு ஒருவார்த்தைசொல்லுமையா
என்னவென்றுசொன்னா னெழில்விசயனர்ச்சுனனும்
கிருபைவைத்துபாசுபதம் கிரீடிக்குத்தாருமையா
வேண்டும்வரங்கள்தனை விமலரேதாருமையா
கேட்டவரங்கள்தனை கிருபைவைத்துக்காருமையா
வரங்கள்தந்தாலொழிய மலையைவிட்டுப்போவதில்லை
தவசு நிலையைவிட்டுத் தனஞ்செயனும்போவதில்லை
ஆண்டவனேஐயாவே அசட்டையாய்நீயிருந்தால்
மண்டைபிளப்பேனென்று வாமதேவருக்குரையும்
தலையுடைப்பேனென்று சங்கரற்குநீருரையும்

என்றுவிசய னெடுத்துரைத்தானப்போது
வாழ்த்திவிடைபெற்று வருகிறுன்வாயுராசன்
ஆதிசிவனுறகு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மான்மழுதரித்ததேவா மலர்ப்பாதம்சரணமையா
அருச்சுனன்தவசழிக்க ஆண்டவனேமுடியாது
உம்பர்பிரானே உம்மாலுமாகாது
காட்சிதாராவிடிலோ காண்டீபத்தாலடிப்பேனென்ருன்
வரங்கள்கொடாவிடிலோ மண்டைபிளப்பேனென்ருன்
என்றதுகேட்டு ஈஸ்வரனுர்கோபமானுர்
கேட்டீரோமாயவரே கெர்வத்துடன்சொன்னது
மண்டையுடைக்கவும் வரம்வாங்கும்வல்லவனே
காண்டீபத்தாலடித்து கடிகிவரம்வாங்குவானே
தலையையுடைப்பேனென்ற தனஞ்சயனையிப்போதே
மண்டைதலையுடைத்து வல்லுயிரைவாங்கவேண்டும்
என்றுபரமசிவன் எறிபறந்துகண்சிவந்து
ஆரடாயிடிபகவான் அதிவிரைவாய்வாருமென்ருர்
எழிடியுங்கூடியொரு பேரிடியாயிடித்து
அருச்சுனன்றன்றலையை அறுபதுசுக்கலாக்கி
கொன்றுயதமாக்கிக் கொப்பெனவேவாருமென்ருர்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆங்காரயிடிபகவான்
அஷ்டகிரிபர்வதங்கள் அதிர்ந்துநடுக்கமுற
எழுந்தானிடிபகவான் ஏழுலகந்தானதிர
அந்தச்சமயத்தில் அரிராமர்ஓடிவந்தார்
அருச்சுனுபார்த்திபா ஆதிசிவன்கோபமானுர்
இடிபகவான்தன்னை ஈஸ்வரனு னுப்பினுர்
தலையையுடைக்கவென்று தானவாரானிடிபகவான்
தப்பித்துக்கொள்ளுமென்று சாமியவர்போய்விட்டார்
அந்தச்சமயத்தில் ஆங்காரயிடிபகவான்
தெய்வலோகந்தானதிர தேவர்கிடுகிடென்ன
பாதாளஆதிசேஷன் பயந்துகிடுகிடென்ன
கெற்பங்கிடுகிடென்ன கிளிகள்கமரிக்கொள்ள
அஷ்டகிரிபர்வதங்கள் அதிர்ந்துகிடுகிடென்ன
எட்டுதிசைநடுங்க ஏழுலகந்தத்தளிக்க
எழிடியுங்கூடியொரு பேரிடியாய்த்தானிடித்து
அருச்சுனற்குநேராக ஆகாயமீதிருந்து
உறுதியாய்ப்சலங்கூட்டி உச்சியிலேதானிடித்தான்

வாட்டும்மிடிபகவான் என்றல்லோவாள்விஜயன்
இடிபகவான்வருகையிலே எழில்விஜய னென்னசெய்தா
ன், ஒஞ்சரித்துத்தானிருந்து ஒருபக்கம்மிடிக்கிடவே
கண்முழிபிதுங்குது கண்ணீருந்தான்வடிய
இளப்புந்தளுப்புமா யிருக்குதிடிதேவருக்கு
மெச்சினேன்மருமகனே விட்டுவிடுமென்னையென்றார்
என்மகளைமின்னொளியை ஈய்ந்திடுவேனுந்தனுக்கு
இப்பொழுதுந்தனுக்கு இடியாஸ்திரந்தாரேனென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனனேதுசொல்வான்
இனிமேல்கலியுகத்தில் எங்கேயிடித்தாலும்
அருச்சுனனென்றுசொன்னால் அப்பால்நீர்போரீரோ
என்பேருசொன்னாக்கா லேழுகாதம்போரீரோ
அவசியம்போறேனென்று ஆணையிட்டானிடிபகவான்
எவனுப்பவந்தீர்காண் என்னையிடித்துக்கொல்ல
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வானிடிபகவான்
ஆதிசிவனார் அனுப்பினாருன்னிடத்தில்
ஆங்காரத்துடனேவந்து அகப்பட்டேனுன்றன்கையில்
சத்தியவானென்தலையை தப்பிவிட்டாய்மகாராசா
உன்-புண்ணியத்தினாலே பிழைத்துமேநான்போறேன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனனேதுசொல்வான்
ஆதிசிவனாற்கு அடிபணிந்தேனென்றுசொல்லும்
ஏதுவருத்தங்கள் என்னையிடர்சொன்னாலும்
அருச்சுனன்வரத்துக்கு அழிவுவரப்போறதில்லை
ஈஸ்வரரேவுன்கையில் எந்தவிதமானாலும்
வரம்வாங்கவல்லபிரான் வாள்விசயனென்றுசொல்லும்
இடிப்கவானுக்குரைத்து எழில்விசயன்தானனுப்பி
அரனைமறவானும் அரன்மேலேதியானமானான
சிவனைமறவானும் சிவன்மேலேதியானமானான்
அந்தச்சமயத்தில் ஆதிசிவனாரிடத்தில்
வந்தானிடிபகவான் வணங்கியேநமஸ்கரித்தான்
ஆண்டவனேஐயாவே அடியேனொருவிண்ணப்பம்
உன்வார்த்தைகேட்டுப்போய் உயிரிழக்கநாளாச்சே
ஏழிடியுங்கூடியொரு பேரிடியாய்த்தானிடித்தேன்
இறங்கித்தலைசாய்த்து என்னையேபிடித்துக்கொண்டான்
சத்தியவானர்ச்சுனனும் தகப்பவிட்டானென்தலையை
ஏதுநீர்செய்தாலும் இளைத்துவிட்டானருச்சுனனும்

வாம்வாங்கிபோகவல்லான் வாள்விஜயனர்ச்சுனனும்
அவனை-சித்தத்தில் நினைக்கத் தேகம்நடுங்குதையா
பின்னும்நினைவுகொண்டால் பிராணன்பதைக்குதையா
என்றுசொல்லயிடிபகவான் ஈசனதற்குரைப்பார்
அத்தனைக்கும்வல்லவனே ஆண்பிள்ளையருச்சுனனே
அரைநாழிக்கொள்ளையிலே அதமாக்கிப்போடுகிறேன்
அனேகமானசெல்லுகளை ஆண்டவனுர்வுண்டுபண்ணுர்
செல்லுகளே நீரும்போய் சீக்கிரம்விசயனுட
சரீரமாதியந்தமெங்குஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்
துளைத்துவிட்டுவாருமென்று சொன்னுர்பரசுபாணி
வருகுதுசெல்லதுதான் வாள்விஜயன்தன்னருகே
அந்தச்சமயத்தில் அரிராமர்ஓடிவந்தார்
அருச்சுனுவாள்விசயா அனேகமோசம்வருகுதடா
ஆண்டவன்கோபமதாய் அனேகஞ்செல்லனுப்பிவைத்
தார், எச்சரிக்கையாகவே-இருங்காணருச்சுனரே
என்றதுசொல்லியே எம்பெருமாளேகிவிட்டார்
அந்தச்சமயத்தில் அனேகமானசெல்லுவர
சுரேந்திரன்மைந்தனைரிஞ் சூழ்ந்ததுசெல்லுகள்தான்
கண்டானேயர்ச்சுனனும காணடீபன்தான்வளைத்தான்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
அக்கினிஅஸ்திரத்தை அருச்சுனன்உச்சரித்து
மார்பிரளவாங்கினன் வளரவிட்டான் அக்கினியை
அருச்சுனன்தவசுநிலை கம்பத்தருகாக
அக்கினிவருகுது அண்டமுடியாது
செல்லுகளண்டாமல் செந்தணலாப்ப்பந்திருகுது
பார்த்துப்பயந்து பறந்ததுசெல்லுகள்தான்
சங்கரன்தன்னருகே சரணமிட்டுஎதுசொல்லும்
ஐயாவேஈஸ்வரரே ஆண்டவரே நீர்கேளும்
அருச்சுனன்தன்னருகே அக்கினிவளருகுது
ஆற்றமுடியாமல் ஐயாவேவந்துவிட்டோம்
ஆதிசிவன்கேட்டு அதிககோபமுண்டாகி
அத்தனைக்கும்வல்லவனே அருச்சுனராசனுந்தான்
ன்தறுபரமசிவன் எரிபரந்துகோபமுடன்
வருணபகவானை வாருமென்றுதானழைத்து
யானையுடகால்பெருமன் யானைமழைபெய்யுமெனக்
கட்டளையிட்டுக் கடிகியேபோமென்றுர்

ஆதிசிவன்வார்த்தை அவ்வருணன்தவருமல்
சமுத்திரத்தின் நீரையுண்டு தான்வருதுமேகங்களும்
கார்மேகமேழும் கறுத்துஎழும்பியது
ஆனைக்கால்போலவே அவ்வருணன்மழைபொழிய
அந்தச்சமயத்தில் ஆயரும்வோடிவந்தார்
அருச்சுனுவாள்விஜயா ஆண்டவனுர்கோபமதாய்
வருணபகவானை மழைபொழிய அனுப்பினுர்
எச்சரிக்கையாகவே இருமென்றுதானடந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் ஆயரும்வோடிவந்தார்
மேகமெழும்பி மின்கால்வருகையிலே
கண்டானேவாள்விஜயன் கனமோசம்வருகுதென்று
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
சங்காமாரிபோலே சரமேற்சரம்பொழிந்தான்
அம்பினுல்மூடுபந்தல் அருச்சுனன்போட்டுவிட்டான்
வானமழைபொழியாமல் வாள்சரத்தால்பந்தலிட்டான்
வருணபகவானும் மனதுமிகக்குளிர்ந்து
வெள்ளமாய்த்தான்பெருக வேணமழைபொழிந்தான்
அருச்சுனன்வளர்த்தின அக்கினிக்குச்சேதமில்லை
வருணபகவானும் மனதுமிகக்குளிர்ந்து
சந்தோஷப்பட்டானும் தார்விசையனர்ச்சுனன்மேல்
என்னிலும்வல்லபிரான் என்றுமனமகிழ்ந்து
வருணஸ்திரத்தை வாள்விஜயன்கைக்கொடுத்தான்
வாங்கியேவாள்விஜயன் வருணனுக்கேதுசொல்வான்
ஆரனுப்பநீர்வந்தீர் அமரதுசெய்யவென்று
என்றதுகேட்டு எதுசொல்வான் வருணராஜன்
ஆதிசிவனுர் அனுப்பினுர்வந்தேனென்றுன்
எழில்விஜயாஉனைஜெயிக்க என்னுல்முடியாது
ஈசனுர்தன்தமக்கு இவ்வார்த்தைசொல்லப்போறேன்
ஆனுல்வருணரேநீர் அரனுர்க்கெடுத்துரையும்
கோடிசரணமும் கும்பிட்டேனென்றுசொல்லும் [ஞே
அகச்சாடல்செய்வதேனே அருச்சுனன்மேல்கோபமே
கடுகியேவந்தெனக்கு காட்சிதாச்சொல்லுமையா
போய்வாருமென்று பொட்டெனவேசரணமிட்டான்
வாயுவேகமாகவே வருணராஜன்வந்துவிட்டான்
ஆதிசிவனுக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
அருச்சுனன்தனைசெயிக்க ஆராலுமுடியாது

உம்பர்பிரானுரே உம்மாலேமுடியாது
அத்தனைக்கும்வல்லபிரா னுகையினுலிங்குவந்தான்
கோரினவரத்தைநீர் கொடுத்தனுப்பும்ஈஸ்வரரே
என்றதுகேட்டு ஈஸ்பரனுர்கோபமானுர்
வாள்விஜயன்தன்னுடைய மனமுடுக்கழிக்கிறேன்பார்
கழுகுகளுங்கூளிகளும் கடிகியேஉண்டுபண்ணுர்
அருச்சுனன்மாங்கிஷத்தை அடங்கலு முண்ணுமென்
ருர், கவ்விப்பிடிங்கியே கடிகியேயுண்ணுமென்ருர்
இமையோர்பிரானுரும் இன்னமேதுண்டுபண்ணுர்
கருவண்டுசெவ்வண்டு கணக்கில்லா துண்டுபண்ணுர்
கொட்டுகுன்றகுளவியை கோடியவருண்டுபண்ணுர்
தேவேந்திரன்மகனுடலைத் துளையாத்துளையுமென்ருர்
அரைட்சணநாழிகையில் அர்ச்சுனரைக்கொல்லுமென
மகாதேவர்சிலவருள வருகுதுசேனைகள்தான்
குளவிகளும்கூளிகளும் கூட்டமாய்வருகுதங்கே
கனமோசம்வருகுதென்று கரியமால்தானறிந்து
அருச்சுனராஜாண்டை அரிராமரோடிவந்தார்
காண்டீபா அர்ச்சுனரே கழுகுகள்வருகுதோடா
குளவிகளும்கழுகுகளும் கூளிகளும்வண்டுகளும்
அனேகம்வருகுது அங்கந்துளைப்படுத்த
எச்சரிக்கையாகவே யிருங்காணும்அர்ச்சுனரே
என்றதுகேட்டு இந்திரன்மகனேதுரைப்பான்
அடியேனுலேதாகும் ஐயர்பெருமாளே
உன்வலிமையாலே உம்பர்புரம்வந்தேனே
எத்திவிதத்திலேயும் ஈடேறப்பாருமையா
வணங்கிச்சரணம்பண்ணுன் மாயன்பெருமாளை
தரணியளந்தவரும் சந்தோஷப்பட்டாராம்
கழுகுகளும்கூளிகளும் கவ்விச்சதைகொண்டாலும்
அருச்சுனன்தேகத்துக்கு அழிவில்லாதேயிருக்க
என்றுவரமளித்து எம்பெருமாள்போய்நடந்தார்
வந்துபிடுங்கிற்று வாள்விசயன்தேகமெல்லாம்
சல்லடைக்கண்போலே சமமாய்த்துளைப்படுத்தும்
எப்போதும்போலே ஏற்படுந்தேகமெல்லாம்
கைகள்நகம்பேர்ந்து கடித்தபல்லுங்கூர்மழுங்கி
மூக்குகள்தானெடிந்து மூண்டடங்களாயோடுகுது
ஆதிசிவனருகில் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு

கைகட்டிவாய்புதைத்து கழுகுகள்முறையமிடும்
எங்களாலானமட்டும் எழில்விசயன்தேகமதை
சல்லடைக்கண்களைப்போற் சதையைத்துளைத்திடுவோம்
சதையைத் துளைத்திடுவோம் சதையைப்பிடுங்கிடுவோம்
குப்பல்குப்பலாகவேதான் குவிப்போமேமாங்கிஷத்தை
குவித்தரை நாழிகைக்குள் கூடிவிடுந்தேகமதில்
துளைத்தரை நாழிகைக்குள் தோன்றுமுடல்முன்போல
பின் னுஞ்சதைகவ்விப் பிடிங்கியெரிந்திடுவோம்
அருச்சுனன்தேகமதை அழித்தோம் அழியவில்லை
கடித்தபல் லுங்கூர்மழுங்கி கைகள்நகம்பேர்ந்துதையா
எங்களால்முடியாது இளவிஜயனைச்செயிக்க
ஆரு லுமுடியாது அருச்சுனரைச்செயிக்க
கோரினவரத்தைக் கொடுத்துவிடும்ஆண்டவரே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆதிசிவனேதுசொல்வார்
எத்தனை நாள் தவசிருந்தும் ஏனென்றுகேட்பேனே
என்றுபரமசிவன் இருந்தார்சிங்காதனத்தில்
கற்பூரமண்டபத்தில் கர்த்தர்கொலுவிருந்தார்
மாயன்பெருமாளு மறுபடியுமோடிவந்தார்
அருச்சுனபார்த்திபா ஆதிசிவன்மோசஞ்செய்தார்
கற்பூரக்கொடிமுடியில் கர்த்தர்கொலுவிருந்தார்
கற்பூரகொடிமுடியைக் கனலாற்கொளுத்திவிட்டால்
கலகத்தைச்செய்துவிட்டால் காட்சிதனைத்தந்திடுவார்
என்றுசொல்லி எம்பெருமாள்போய்நடந்தார்
அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசெய்வான்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
அக்கினிபாணமதை அருச்சுனன்உச்சரித்து
மந்திரத்தைஉச்சரித்துமண்டபத்தைகொளுத்துமென்று
மார்புராளவாங்கியே தோள்புராளவிட்டுவிட்டான்
வந்ததுபாணம மகாதேவர்மண்டபத்தில்
கற்பூரமண்டபத்தை கடுகிக்கொளுத்திடவே
மண்டபந்தானெரிய மகாதேவர்பார்த்துவிட்டார்

பார்த்திரோமாயவரே பார்த்திபன் தன்வலுமை
(என்) வீட்டைக்கொளுத்தியே வேணவரம் வாங்கவந்தா
ன், இப்படிச்செய்தவர்க ளெவர்களையும்நானறியேன்
சதுர்யுகமட்டும் தவசுமேபண்ணுலும்
அருச்சுனன் தன் தமக்கு அரியவரம்தருவதில்லை
கற்பூரமண்டபத்தை கடுகியேவிட்டெழுந்து
சாம்பிராணிமண்டபத்தில் சாமிவந்துகொலுவிருந்தார்
சாம்பிராணிமண்டபத்தை தணலாய்கொளுத்துமென்ருர்
சொல்லிநடந்தாரே சுவாமிபெருமாளும்
மறுகாலொருதரமும் வரிவில்வளைத்துக்கொண்டு
அக்கினியாஸ்திரத்தை அருச்சுனன்முடுக்கிவிட்டான்
சாம்பிராணிமண்டபத்தைத் தணலாயுருக்கிடுது
கண்டார்மகாதேவர் கடுகியங்கேதுசொல்வார்
கண்டீகளோதேவர்களே காண்டீபன்ஆண்மைகளை
என்-வீட்டைக்கொளுத்தியே வேணவரம்வாங்கவந்தான்
இந்தஆண்மையுள்ளவனை எங்குமேநானறியேன்
வெண்ணீறுமண்டபத்தில் விமலரும்போய்நடந்தார்
மாயன்பெருமாளும் மாயமாயோடிவந்து
அர்ச்சுனபார்த்திபா அதிகமோசம்வந்ததா
விபூதிமண்டபத்தில் வேந்தரும்வந்தமர்ந்தார்
அப்பெரியமண்டபத்தை அதமாக்கிப்போடுமென்ருர்
அவ்வார்த்தைசொல்லி அரிராமர்போய்நடந்தார்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொணித்தான்
வருணபகவான் வரமளித்தஅஸ்திரத்தை
மந்திரதுபமிட்டு வாங்கினுன்மார்பிரள
வந்துவிழுந்தது மயேஸ்பரனுர்மண்டபத்தில்
வானமழைபோலாக வந்துபொழிந்திடுதாம்
வெண்ணீறுமண்டபமும் மெத்தக்கரைந்திடவே
கண்டார்மகாதேவர் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
ஆயன்பெருமாளே அருச்சுனனுண்மைதனை
கண்டீரோமயாவரே காண்டீபனுண்மைதனை

எத்தனைமண்டபத்தை இடித்துநகர்த்துவிட்டான்
இப்படிப்பட்டவற்கு எப்படிவாமருள்வேன்
இங்கேயிருந்தோமானல் இப்படிக்குப்பண்ணுகிருன்
பாதாளமண்டபத்தில் பரமசிவன்போகவென்று
எழுந்தார்மகாதேவன் எல்லோருங்கூடிவா
அந்தச்சமயத்தில் அரிராமரோடிவந்து
அருச்சுனபார்த்திபா அதிகமோசம்வந்துதோடா
பாதாளமண்டபத்தில் பரமசிவன்போருர்காண்
போய்விட்டாராமானல் பிற்பாடுகாணுது
காணக்கிடையாது கர்த்தருடசேவை
போகாமலேதடுத்தால் பெருமானைக்கண்டிடலாம்
என்றதுசொல்லி எம்பெருமாள்போய்நடந்தார்
மாயவனர்போனபின்பு வாள்விஜயனேதுசெய்தான்
காண்டீபன்வில்வளைத்து கணையெடுத்துவுச்சரித்தான்
கடிகிமறித்துவிடும் என்றுகணைதொடுத்தான்
வந்துதடுத்தது வாள்விஜயன்விட்டபாணம்
மகாதேவர்முன்பாக வளர்ந்தது அக்கினிபோல்
முக்கண் ணுடையவரை முன்னேதடுத்ததுகாண்
கண்டார்பரமசிவன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
கண்டீரோதேவர்களே காண்டீபனுண்மைகளை
இப்படிப்பட்டவற்கு எப்படிவாங்கொடுப்பேன்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வார்தேவரெல்லாம்
தருமர்தம்பியருச்சுனற்கு சமர்த்துகள்மெத்தவுண்டு
இவருடனெதிர்த்தவர்கள் எவரும்பிழைப்பதில்லை
காட்சிதந்தாலல்லாது கனமோசம்வந்துவிடும்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வாரீஸ்பரும்
அருச்சுனன்சமர்த்துகளை ஆண்மைகளைக்காணுகிறேன்
தவசுநிலைக்கம்பத்தை தரையோடமிழ்த்துகிறேன்
என்றுபரமசிவன் ஏமனைத்தானழைத்து
எமதர்மராஜரே நீர் ஏனம்போல்வடிவெடுத்து
அருச்சுனன்றன்னருகில் அபயமிட்டுவோடுமென்ருர்.

கடுகிய னுப்பினர் கடவுளுமவனையங்கே
எமதர்மாராஜன் ஏனம்போல்வடிவெடுத்து
பன்றிவடிவெடுத்துபார்த்திபனருகில்வந்தான்
அபயமயபமென்று அழுதுபுலம்பிவாமுன்
அபயமென்றசத்தம் அருச்சுனன்தான்கேட்டு
அபயக்குரல்கேட்டால் ஆதரிக்கவேணுமென்று
அலகம்புயஸ்திரத்தை அருச்சுனன்விட்டுவிட்டான்
காட்டுப்பன்றிதன்னையும் நீ கம்பத்தில்கட்டுமென்முன்
மந்திர தூபமிட்டு வாங்கினருச்சுனனும்
வந்தது அஸ்திரந்தான் வளைந்துமேகட்டுது
கம்பத்துடனேதான் கட்டியேபோட்டுது
கட்டுண்டான்காலன் காண்டீபன்தன்சரத்தால்
அந்தச்சமயத்தில் ஆதிசிவனெழுந்தார்
மெத்தபெரிவாய் வேடன்வடிவெடுத்தார்
பிரமதேவன்தானும் பெரியதொருவேடானுர்
விக்கினவிநாயகர் வேடர்வடிவெடுத்தார்
சூரர்குலம்வேரறுத்த சுப்ரமண்யர்வேடானுர்
அமராபதியாளும் அங்கபிரான்வேடானுர்
அடியளந்தமாயவரும் அங்கேயொருவேடானுர்
அருச்சுனனைவெல்லவென்று அனைவரும்வேடருனுர்
ஈஸ்பரியைத்தானழைத்து இப்போசமயமென்முர்
ஈஸ்பரியாள்தன்னுடனே ஏழுபேர்வேடானுர்
வாரார்வடிவெடுத்து வாள்விஜயன்தன்னருகே
காற்செருப்புந்தோல்குல்லாவும் கையில்துப்பாக்கிகளும்
மான்வலையுஞ்சில்லாக்கோல் மருந்துகேப்குண்டுகளும்
ரெட்டைகுண்டுதுப்பாக்கி நேரிசம்தோளில்வைத்து
சின்னவேடன்பெரியவேடன் சிவனுர்கீழ்வேடானுர்
பொன்னுற்றமுக்கடித்துப் புறப்பட்டார்வேடரெல்லாம
மற்றுமுள்ளதேவதைகள் வயிரவனுர்வடிவெடுத்தார்
கருநாயுஞ்செந்நாயும் கணக்கில்லாநாய்கள்வர
காட்டைவளர்த்தார்கள் கருநாயைச்சுத்திவிட்டார்

அம்புவில்லாயுதமும் ஆண்டவனுர்கைபிடித்து
வாரார்கள்வேடரெல்லாம் வளைத்துத்தாத்தியல்லோ
அத்தண்டவேடுவரும் அருச்சுனாருகில்வந்து
ஆர்காணுஞ்சங்கமரே அறிவைப்படைத்தவரே
புதிதாய்த்தவசுபண்ணிப் புத்திமெத்தக்கற்றவரே
நீரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தசங்கமரே
ஏழைகண்டாய்வேடுவனுன் எட்டுநாள்காத்திருந்தேன்
காத்திருந்திவ்வேனமதை கணையாலேஎய்துவிட்டேன்
காயம்பட்டுயேனம் கடிகியேவந்துதிங்கே
ஏனம்வந்தசாடையிது இப்போதடிபிடித்து
அடிபிடித்துவந்தோம்நாம் ஆனதொருசங்கமரே
கம்பத்துடனேநீர் கட்டிவைத்தகாரியமேன்
பசியோடிருக்கிறோம் பன்றிதனைவிட்டுவிடும்
பிள்ளையுங்குட்டிகளும் பெரும்பசியாய்ப்புலம்புகிறோம்
கட்டவிழ்த்துவிட்டுவிடும் கடுகப்புசித்திடுவோம்
என்றுசொல்லிக்கொண்டு ஈஸ்பரனுர்தான்வரவே
காண்டீபனர்ச்சுனனுங் கடிகியேயேதுசொல்வான்
சிவத்தியானமாகவே சிலைவிஜயனேதுசொல்வான்
ஆரடாவேடுவனே அப்புறத்தேபோய்விடுங்காண்
அபயக்குரல்கேட்டால் ஆதரிப்பேனல்லாமல்
இனிமேல்விடுவேனென்று எண்ணுதேவுன்மனதில்
பன்றியைத்தின்றுலே பசியாறிப்போவாயோ [ண்
குழந்தைக்குழந்தனுக்குங் குலத்தார்க்கும் போதுமோகா
தன்னைப்போல்ஜீவன்களை தான்கொல்ல எண்ணுவரோ
சிவனுனைநோக்கியே செய்கிறேன்தவசுநிலை
எதிரிட்டுக்கொள்ளாதே இடையுங்கள்வேடுவரே
அரகரா அரனேயென்று அடித்தானேஜெயகண்டிகை
சம்போசிவனேயென்று தொனித்தானேசங்குதனை
ஆதிசிவனும் அருச்சுனற்குஏதுசொல்வார்
எத்தனைசொன்னலும் இணங்கிலையோவுன்மனது
தருமம்நினைத்தாக்கால் சாமிவந்துதுணையாவார்

வயிறுபசிதீர்ந்தாக்கால் மகாதேவர் துணையாவார்
(உன்) தாயார்தகப்பனுக்குந் தமையற்குந்தம்பியற்கும்
ஒருகோடிமோட்சமுண்டு உச்சாகஞ்செய்யுமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனரேதுசொல்வார்
ஒருகாலுரைத்தேனே மறுகாலுரைப்பேனோ
தவசுநிலைவேளையிலே சத்தங்கள்போடாதே
சந்திரர்சூரியர்கள் தவறிநிலைதப்பினலும்
காலம்பிரண்டு கலியுகம்வந்தாலும்
நரிக்கிப்பிழிந்துஎன்னை நரகத்திற்போட்டாலும்
வாயாரச்சொன்னசொல்லு மறந்துவிடப்போறதில்லை
ஆதரிப்பேனல்லாமல் அலையவிடப்போறதில்லை
மறுவார்த்தைபேசாதே வல்லுயிரைவாங்கிடுவேன்
எதிரேவரவேண்டாம் இடையநில்லும்வேடுவரே
அரகரா அரனேயென்றுள் அரன்மேலேதியானமானுன்
அப்போதுபரமசிவன் அருச்சுனற்குயேதுசொல்வான்
(நான்) ஏழையென்றேசங்கமரே என்னைமிரட்டுகிரீர்
என்னைத்துரத்திவிட்டென் பன்றியைதின்னவென்றே
என்னைமிரட்டுகிருய் இவ்வார்த்தைநானறியேன்
நான்போவேனென்று எண்ணுதேஉன்மனதில்
ஆறுபேர்வேடுவர்கள் அருங்கிளியாள்வேடுவச்சி
உத்தமரேநீயொருவன் வுகந்துமேகூடியல்லோ
பன்றிதனைச்சுட்டு பங்கிட்டுக்கொள்ளுவோம்வா
பங்குபோட்டுத்தின்று பசியாறிக்கொள்ளுமென்றார்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வார்சங்கமரும்
ஜாதிக்குத்தக்கபுத்தி தானிருக்கும்வேடருக்கு
என்றுசொல்லவேடுவரு மேதுசொல்வாரப்போது
ஆண்டிப்பயலுக்கு அறிவுகிடையாது
பசிக்குதெனவேண்டி பன்றிமேலம்புதொட்டேன்
தப்பித்துவோடிவரக் கம்பமதிற்கட்டலாமோ
கீழேயிறங்கிவாடா கேடுகெட்டசங்கமனே
ஏன்சமர்த்தும்உன்சமர்த்தும் இப்போதெரியுமடா

சண்டைக்குவாடா நீ சமர்த்துள்ளசங்கமனே
என்றவுடன்கம்பம்விட்டு இறங்கினான்வாள்விஜயன்
வாள்விசயன்றன்மூதுகில் மட்சரோகைபார்க்கவென்று
பரமசிவனும்வந்து பார்த்தனுடன்சண்டைபண்ணார்
ஆண்டவனென்றறியாமல் அடித்தான்காண்வில்லாலே
பரமருங்கீழ்விழுந்து பார்த்தனையெடுத்துக்கொண்டார்
பார்வதியாள்பார்த்தாளே பார்த்தனிடமக்ஷரோகை
பார்த்தீபனென்று பார்வதியாள்பேர்கொடுத்தாள்
பாசுபதாஸ்திரம் பரமருந்தான்கொடுத்தார்
அநேகவரம்பெற்று அருச்சுனனுந்தான்வாரான்
அண்ணனிடம்வந்து ஆசையுடனுரைத்தான்
பன்னிரண்டுவருஷமும் பாரவனந்திரிந்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே ஆரணியம்விட்டுநீங்கள்
அக்கியாதவாசம் அருந்தபசுசெல்லுமென்று
இச்சையுடனுரைத்து எம்பெருமாள்பயணமானார்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போகலுற்றார்
துவாரகாபுரிநோக்கி சுவாமியவர்போகலுற்றார்
அப்பால்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியமவிட்டலவோ
மாயருடதன்தயவால் பன்னிரண்டுவருஷஞ்சென்று
வனவாசமேதிரிந்து வாரார்கள்பஞ்சவர்கள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்விட்டலவோ
நாடேவருகிறார் ராமருடதன்தயவால்
பாரிலுள்ள ஆடவரும் பாலகரும்மங்கையரும்
ஆரியரும்மற்றோரும் யாவர்களுந்தான்படிக்க
முன்னாளில்மூதோர் மொழிந்தவனவாசமதை
இன்னாளிற்போற்ற வெழுதாவெழுத்ததனால்
அச்சுக்கூடத்ததிப ரனேகரிதுவரையில்
உச்சிதமாயச்சிலிதை யோங்கிப்பதிப்பித்தார்கள்
அட்டதிக்கும்புகழ, அச்சிலிதைத்தானியற்றி
கற்றோருமற்றோருங் களிப்பாய்படிப்பதற்குச்
சொற்குற்றமில்லாமல் சுத்தப்பிரதியதாய்

தப்பிதங்களைத்திருத்தி தன்னுலியன்றமட்டும்
கோள்டன்எலெக்ட்ரிக்பிரசில் குவலயத்தார்தான் துதிக்க
டி. கோபால்நாயகர்தாம் பதிப்பித்தாரச்சிலிதை
இந்தக்கதையிலே எழுத்துபிழையிருந்தால்
தப்புப்பிழைதிருத்தி தயவுபண்ணி இரட்சிக்கவும்
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேரூன்றி
பால்போல்ருசிக்கப் பாகவதர்தான்வாழி
மூங்கில்போல்சுற்றம் மூசியாமல்தான்வாழி
ஓங்கியநால்வேத மூயிர்பலவுந்தான்வாழி

விருத்தம்.

இப்பெருங்கதையை யுரைத்தவர்படித்தோ
　ரெழுதினோர்பொருள்விரித் திசைத்தோர்
செப்பருமன்பாற் கேட்டுளோரின்பேர்
　செப்பினோர்தீமையிற் றீர்ந்தே
எப்பெருஞ்சிறப்பு மைந்தரும்வாழ்வு
　மிசைந்ததீர்க் காயுளுமுளராய்
ஒப்பருங்கதியி னிலைபெறவிளங்கி
　யும்பரும்புகழ வாழ்குவரே.

பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம் முற்றிற்று.

17580

சென்னை சூளை, கோள்டன் எலெக்ட்ரிக் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

புத்தக விளம்பரம்.

கீழ்கண்ட புஸ்தகமும் இன்னம் இதரபுஸ்தகங்கள் தேவையானவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதினால் வி. பீ. தபால் மூலியமாய் அனுப்பப்படும், தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

	ரூ.	அ.
முதலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம் ...	2	0
நித்யாநுசந்தானம், ...	1	9
டை வடகலை ...	0	12
நித்யாநுஷ்டானவிதி ...	0	8
அற்புத பூலோகரம்பை ...		
கதை படத்துடன் ...	1	0
சாதகாலங்காரம் மூலமும், ...		
விரிவுரையுடன் ...	2	0
மணிமந்திர வைத்திய சேகரம்	1	0
கணித முருகசேகரம் ...	1	0
ஹோராசாஸ்திரம் ...	1	0
கௌசிகசிந்தாமணி 1-பாகம் ...	1	0
டை 2-ம் பாகம் ...	1	4
டை 3-ம் பாகம் ...	1	0
ஆயுள்வேத சுருக்கம் ...	0	12
வைத்திய மூலிகை அகராதி ...	1	8
18-சித்தர் நாடிசாஸ்திரம் ...	1	4
சோதிட நூலாதாரம் ...	0	4
சர்வ கனவின்பலன் ...	0	4
கனவுகாணும் சாஸ்திரம் ...	0	4
தாயுமான சுவாமிபாடல் ...		
ஆட்பேப்பர் ...	2	8
டை கிக்கு கலிகோ ...	1	0
மஸ்தான்சாகிபு பாடல் ...		
ஆட்பேப்பர் ...	2	0
டை கிக்கு கலிகோ ...	1	0
நீதிநெறி அரிச்சந்திர நாடகம்	2	8
சிவசாமி அரிச்சந்திர நாடகம்	1	8

	ரூ.	அ.
நிகண்டு 12 தொகுதியும் ...	2	4
11-வது நிகண்டு ...	1	0
12-தொகுதி திவாகரம் கிளேஸ்	1	8
டை கிக்கு ...	1	4
விக்கிரமாதித்தன் கதை பெ. எ.		
கிளேஸ் ...	4	0
டை கிக்கு ...	3	0
டை தின் ...	2	0
நந்தனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை ...		
சிதம்பர சக்கரத்துடன் ...	0	12
டை தின் ...	0	8
பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம் ...		
பெ. எ. கிக்கு ...	1	0
டை தின் ...	0	12
அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை ...		
பெ. எ. கிக்கு ...	0	12
டை தின் ...	0	10
கதிரேசன் ஆனந்தக்களிப்பு ...		
பெ. எ. கிக்கு ...	0	4
மதுரவீரசுவாமி கதை பெ. எ.		
மந்திர சக்கரத்துடன் கிக்கு	0	4
கிருஷ்ண சுவாமி தூது கிக்கு	0	8
ஸ்ரீ செருடபுராணம் பெ. எ. தி	0	8
டை கிளேஸ் ...	0	12
ஆறெழுத்தந்தாதி மூலம் ...	0	2
டை விரிவுரையுடன் ...	0	12
திருப்புகழ் 151-பாட்டு தின் ...	0	6
ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம் ...	2	0

எமது மேல்விலாசம்,

டி. கோபால் அண்டு கோ.,

"கோள்டன் பிரஸ்,"

17/18, காளத்தியப்பமுதலி வீதி, மதராஸ், என். சி.